

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 349

37e jaargang

31 december 1994

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EG) nr. 3283/94 van de Raad van 22 december 1994 inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap 1
- ★ Verordening (EG) nr. 3284/94 van de Raad van 22 december 1994 inzake beschermende maatregelen tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap 22
- ★ Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 518/94 53
- ★ Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek met het oog op de handhaving van de rechten die de Gemeenschap ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie werden vastgesteld 71
- ★ Verordening (EG) nr. 3287/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende inspectie vóór verzending voor de uitvoer vanuit de Gemeenschap 79
- ★ Verordening (EG) nr. 3288/94 van de Raad van 22 december 1994 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 40/94 inzake het Gemeenschapsmerk ter uitvoering van de in het kader van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten 83
- ★ Verordening (EG) nr. 3289/94 van de Raad van 22 december 1994 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3030/93 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen 85
- ★ Verordening (EG) nr. 3290/94 van de Raad van 22 december 1994 inzake de aanpassingen en de overgangsmaatregelen in de landbouwsector voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomsten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde 105

Prijs: 38 ecu

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

94/824/EG:

- ★ **Beschikking van de Raad van 22 december 1994 betreffende de uitbreiding van de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten tot personen uit een Lid van de Wereldhandelsorganisatie 201**

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 3283/94 VAN DE RAAD

van 22 december 1994

inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gelet op de verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmakten en de verordeningen op grond van artikel 235 van het Verdrag die van toepassing zijn op goederen die door de verwerking van landbouwprodukten zijn verkregen, in het bijzonder op de bepalingen van deze verordeningen die de mogelijkheid bieden af te wijken van het algemene beginsel dat beschermende maatregelen aan de grenzen uitsluitend door de bij deze verordeningen vastgestelde maatregelen kunnen worden vervangen,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat de Raad bij Verordening (EG) nr. 2423/88 ⁽²⁾ gemeenschappelijke regels heeft vastgesteld ter bescherming tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap;

Overwegende dat deze regels werden vastgesteld overeenkomstig de bestaande internationale verplichtingen, in het bijzonder die welke voortvloeien uit artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT), de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de GATT (anti-dumpingcode van 1979) en de Overeenkomst inzake de uitlegging en de toepassing van de artikelen VI, XVI en XXIII van de GATT (subsidiecode);

Overwegende dat de in 1994 voltooide multilaterale handelsbesprekingen tot nieuwe overeenkomsten inzake de toepassing van artikel VI van de GATT hebben geleid en het derhalve dienstig is de communautaire wetgeving aan deze nieuwe overeenkomsten aan te passen; dat het bovendien wenselijk is, gezien de verschillen tussen de bepalingen inzake dumping en die inzake subsidiëring, afzonderlijke communautaire voorschriften vast te stellen op deze twee gebieden; dat de nieuwe bepalingen inzake bescherming tegen subsidiëring en compenserende rechten derhalve in een afzonderlijke verordening zijn opgenomen;

Overwegende dat het bij de toepassing van deze bepalingen van wezenlijk belang is, ter handhaving van het evenwicht tussen rechten en verplichtingen waarin de GATT voorziet, dat de Gemeenschap rekening houdt met de interpretatie van de desbetreffende bepalingen door haar belangrijkste handelspartners;

Overwegende dat de nieuwe overeenkomst inzake dumping, namelijk de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel 1994 (anti-dumpingovereenkomst van 1994), nieuwe en gedetailleerde bepalingen bevat, meer bepaald met betrekking tot de berekening van de dumpingmarge, de procedures voor het openen en verrichten van een onderzoek, met inbegrip van de vaststelling van de feiten en de behandeling van de gegevens, het instellen van voorlopige maatregelen, het instellen en heffen van anti-dumpingrechten, de duur en de herziening van anti-dumpingmaatregelen en de openbaarmaking van informatie in verband met anti-dumpingonderzoek; dat, gezien de omvang van de wijzigingen en met het oog op een correcte en transparante toepassing van de nieuwe regels, het aanbeveling verdient de nieuwe overeenkomsten om te zetten;

Overwegende dat het dienstig is duidelijke en gedetailleerde bepalingen betreffende de berekening van de normale waarde vast te stellen en in het bijzonder voor te schrijven dat deze steeds op de representatieve verkoop in het kader van normale handelstransacties in het land van

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 14 december 1994 (nog niet verschenen in het Publikatieblad.

⁽²⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) 521/94 (PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 7) en Verordening (EG) nr. 522/94 (PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 10).

uitvoer gebaseerd dient te zijn; dat het wenselijk is nader aan te geven onder welke omstandigheden de verkoop op de binnenlandse markt geacht wordt met verlies te hebben plaatsgevonden en derhalve buiten beschouwing kan worden gelaten en wanneer van een ander soort verkoop, van de geconstrueerde waarde of de verkoop aan een derde land kan worden uitgaan; dat het eveneens wenselijk is in een correcte kostenallocatie te voorzien, onder meer voor de opstartfase van een bepaalde produktie; dat het eveneens dienstig is een nadere omschrijving te geven van het begrip „opstartfase” en de omvang en wijze van kostenallocatie; dat het, bij het construeren van de normale waarde, tevens noodzakelijk is aan te geven op welke wijze de bedragen voor verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten worden vastgesteld en welke winstmarge in een dergelijke waarde wordt ingecalculeerd;

Overwegende dat het voor de vaststelling van de normale waarde voor landen zonder markteconomie aanbeveling verdient in een procedure te voorzien voor de selectie van een geschikt derde land met markteconomie dat te dien einde dient te worden gebruikt, en te bepalen dat, wanneer geen geschikt derde land kan worden gevonden, de normale waarde op elke redelijke grondslag kan worden vastgesteld;

Overwegende dat het wenselijk is een nadere omschrijving te geven van het begrip „exportprijs” en aan te geven welke correcties dienen te worden toegepast wanneer het noodzakelijk wordt geacht deze prijs te construeren op basis van de eerste prijs die in een vrijemarktsituatie wordt gevraagd;

Overwegende dat het aanbeveling verdient, om tot een billijke vergelijking tussen de exportprijs en de normale waarde te komen, melding te maken van alle factoren die van invloed kunnen zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen en nauwkeurig aan te geven wanneer en hoe correcties worden toegepast, rekening houdend met het feit dat dubblures bij het aanbrengen van correcties voorkomen moeten worden; dat het voorts noodzakelijk is te bepalen dat voor deze vergelijking gemiddelde prijzen mogen worden gebruikt, hoewel individuele exportprijzen met een gemiddelde normale waarde mogen worden vergeleken indien de eerstgenoemde prijzen per afnemer, regio of periode verschillen;

Overwegende dat het wenselijk is duidelijk en gedetailleerd aan te geven welke factoren relevant kunnen zijn voor de beantwoording van de vraag, of de invoer met dumping aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt dan wel dreigt te veroorzaken; dat, bij het aantonen van het oorzakelijk verband tussen de omvang en de prijzen van de betrokken invoer en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt, aandacht dient te worden geschonken aan de gevolgen van andere factoren en in het bijzonder aan de marktomstandigheden in de Gemeenschap;

Overwegende dat het dienstig is het begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap” te omschrijven en te bepalen dat

met exporteurs gelieerde partijen hiervan kunnen worden uitgesloten en dat ook het begrip „gelieerd” dient te worden gedefinieerd; dat het eveneens noodzakelijk is te bepalen dat anti-dumpingmaatregelen ten behoeve van producenten in een regio van de Gemeenschap kunnen worden genomen, en aan te geven wat onder een dergelijke regio wordt verstaan;

Overwegende dat het noodzakelijk is aan te geven wie een klacht wegens dumping mag indienen en in welke mate deze door de bedrijfstak van de Gemeenschap dient te worden gesteund en te bepalen welke informatie over dumping, schade en het verband daartussen in de klacht moet zijn opgenomen; dat het tevens wenselijk is de procedures voor het afwijzen van klachten of de opening van procedures te omschrijven;

Overwegende dat dient te worden bepaald hoe de belanghebbenden ervan in kennis worden gesteld welke informatie de autoriteiten nodig hebben; dat de belanghebbenden voldoende tijd moeten hebben om het nodige bewijsmateriaal te verzamelen en in de gelegenheid moeten worden gesteld hun belangen te verdedigen; dat het bovendien wenselijk is de bij het onderzoek te volgen regels en procedures duidelijk aan te geven en in het bijzonder te bepalen dat de belanghebbenden zich binnen de gestelde termijn kenbaar dienen te maken, hun standpunt naar voren dienen te brengen en informatie dienen te verstrekken; dat dergelijke standpunten en informatie slechts in aanmerking worden genomen indien zij binnen de gestelde termijn worden voorgelegd; dat het bovendien wenselijk is te bepalen op welke voorwaarden een belanghebbende toegang heeft tot en commentaar kan leveren op de door andere belanghebbenden verschaft informatie; dat de Lid-Staten met de Commissie dienen samen te werken bij het verzamelen van deze informatie;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen onder welke omstandigheden voorlopige rechten kunnen worden ingesteld en dat deze niet eerder dan 60 dagen en niet later dan negen maanden na de opening van het onderzoek mogen worden ingesteld; dat het om administratieve redenen tevens noodzakelijk is te bepalen dat dergelijke rechten in alle gevallen door de Commissie kunnen worden ingesteld, hetzij onmiddellijk voor een periode van negen maanden, hetzij in twee fasen van respectievelijk zes en drie maanden;

Overwegende dat het noodzakelijk is procedures vast te stellen voor het aanvaarden van verbintenissen in plaats van het instellen van voorlopige of definitieve rechten om een einde te maken aan dumping en schade; dat het tevens wenselijk is aan te geven welke consequenties aan de schending of de intrekking van een verbintenis zijn verbonden en te bepalen dat voorlopige rechten kunnen worden ingesteld wanneer het vermoeden bestaat dat een verbintenis wordt geschonden of wanneer nader onderzoek noodzakelijk is om aanvullende gegevens te verzamelen; dat bij het aanvaarden van verbintenissen erop moet worden toegezien dat de voorgestelde verbintenissen en de handhaving daarvan de concurrentie niet verstoren;

Overwegende dat het noodzakelijk is voor te schrijven dat anti-dumpingzaken, hetzij zonder dat maatregelen worden ingesteld, hetzij door de instelling van definitieve rechten, normaliter binnen twaalf maanden en in ieder geval binnen 15 maanden na de opening van het onderzoek worden beëindigd; dat een onderzoek of procedure dient te worden beëindigd wanneer de dumping minimaal is of de schade te verwaarlozen en dat deze begrippen nader dienen te worden omschreven; dat, wanneer maatregelen noodzakelijk zijn, bepalingen in verband met de beëindiging van het onderzoek dienen te worden vastgesteld en dient te worden voorgeschreven dat het opgelegde anti-dumpingrecht lager moet zijn dan de dumpingmarge indien een dergelijk recht de schade zou wegnemen en dat, bovendien, de wijze van berekening van het recht in het geval van een steekproefonderzoek dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat het noodzakelijk is bepalingen op te nemen die het mogelijk maken de voorlopige rechten, indien nodig, met terugwerkende kracht in te vorderen en aan te geven onder welke omstandigheden rechten met terugwerkende kracht kunnen worden opgelegd om ervoor te zorgen dat de toe te passen definitieve maatregelen effect sorteren; dat het bovendien noodzakelijk is te bepalen dat in geval van schending of intrekking van verbintenissen eveneens rechten met terugwerkende kracht kunnen worden toegepast;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat maatregelen na vijf jaar vervallen, tenzij bij een herzieningsonderzoek blijkt dat zij dienen te worden gehandhaafd; dat in gevallen waarin voldoende bewijsmateriaal in verband met gewijzigde omstandigheden wordt voorgelegd tevens dient te worden voorzien in tussentijdse herzieningen of onderzoeken om te bepalen of terugbetaling van anti-dumpingrechten gerechtvaardigd is; dat het tevens dienstig is te bepalen dat bij de herberekening van een dumpingmarge die een reconstructie van de exportprijzen noodzakelijk maakt, de rechten niet worden behandeld als kosten die tussen de invoer en de wederverkoop zijn gemaakt indien het betrokken recht tot uitdrukking is gebracht in de prijzen van de produkten die in de Gemeenschap aan maatregelen zijn onderworpen;

Overwegende dat uitdrukkelijk moet worden voorzien in de mogelijkheid van een herwaardering van de exportprijzen en de dumpingmarges wanneer de exporteur door middel van een compenserende regeling het recht voor eigen rekening neemt en de maatregelen geen invloed hebben op de prijzen van de produkten die in de Gemeenschap aan maatregelen zijn onderworpen;

Overwegende dat de anti-dumpingovereenkomst van 1994 geen bepalingen bevat met betrekking tot de ontwijking van anti-dumpingmaatregelen, hoewel een afzonderlijk ministerieel besluit in het kader van de GATT ontwijking als probleem onderkent en dit ter behandeling naar de anti-dumpingcommissie van de GATT doorverwijst; dat, aangezien bij de multilaterale handelsbesprekingen nog geen oplossing is gevonden voor dit probleem en in afwachting van het resultaat van de doorverwijzing naar de anti-dumpingcommissie van de GATT, in de commu-

nautaire wetgeving nieuwe bepalingen dienen te worden opgenomen om bepaalde praktijken, zoals de loutere assemblage van produkten in de Gemeenschap of in een derde land, tegen te gaan die hoofdzakelijk de ontwijking van anti-dumpingmaatregelen ten doel hebben;

Overwegende dat het dienstig is te voorzien in de mogelijkheid tot schorsing van anti-dumpingmaatregelen in geval van tijdelijke wijzigingen in de marktomstandigheden die de toepassing van dergelijke maatregelen inopportunityn maken;

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien in de mogelijkheid tot registratie bij invoer van goederen die aan onderzoek worden onderworpen, zodat achteraf maatregelen kunnen worden ingesteld ten aanzien van deze invoer;

Overwegende dat de Lid-Statens toezicht dienen te houden op de invoer van de aan een onderzoek en maatregelen onderworpen goederen om de naleving van de maatregelen te waarborgen en dat zij hun bevindingen hieromtrent evenals de uit hoofde van deze verordening ingevorderde bedragen aan rechten aan de Commissie dienen mede te delen;

Overwegende dat moet worden voorgeschreven dat in bepaalde stadia van het onderzoek een raadgevend comité dient te worden geraadpleegd; dat dit comité is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Statens en dat het voorzitterschap door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt waargenomen;

Overwegende dat het dienstig is te bepalen dat controlebezoeken dienen plaats te vinden ter verificatie van de toegezonden informatie betreffende dumping en schade, met dien verstande dat dergelijke bezoeken afhankelijk worden gesteld van de wijze waarop de vragenlijsten zijn ingevuld;

Overwegende dat, teneinde ervoor te zorgen dat onderzoeken binnen de gestelde termijnen worden voltooid, het van wezenlijk belang is te bepalen dat, wanneer het aantal partijen of transacties groot is, een onderzoek steekproefsgewijze mag worden uitgevoerd;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat voor belanghebbenden die niet voldoende medewerking verlenen aan het onderzoek, andere informatie kan worden gebruikt en dat dergelijke informatie voor de betrokken belanghebbenden minder gunstig kan zijn dan het geval zou zijn geweest wanneer ze wel medewerking hadden verleend aan het onderzoek;

Overwegende dat bepalingen betreffende de vertrouwelijke behandeling van informatie dienen te worden vastgesteld om de openbaarmaking van zakengeheimen te voorkomen;

Overwegende dat het van wezenlijk belang is te voorzien in de bekendmaking van de belangrijkste feiten en overwegingen aan de partijen die voor een dergelijke behandeling in aanmerking komen en dat deze bekendmaking, met inachtneming van de in de Gemeenschap geldende

besluitvormingsprocedures, tijdig dient plaats te vinden zodat de belanghebbenden hun belangen kunnen verdedigen;

Overwegende dat het aanbeveling verdient te voorzien in een administratief systeem waarbij argumenten naar voren kunnen worden gebracht met betrekking tot de vraag of maatregelen in het belang van de Gemeenschap en van de consument zijn, termijnen vast te stellen waarbinnen dergelijke informatie dient te worden verstrekt en nadere bepalingen op te nemen betreffende de rechten van de belanghebbende ten aanzien van de openbaarmaking van gegevens;

Overwegende dat het absoluut noodzakelijk is de toepassing van termijnen afhankelijk te stellen van de totstandbrenging van de noodzakelijke administratieve structuren bij de diensten van de Commissie; dat de Raad derhalve door middel van een uiterlijk op 1 april 1995 met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen te nemen besluit dient te bepalen wanneer deze termijnen van toepassing zijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Beginselen

1. Een anti-dumpingrecht kan worden toegepast ten aanzien van ieder produkt waarvan het in het vrije verkeer brengen in de Gemeenschap schade veroorzaakt.
2. Een produkt wordt geacht met dumping te zijn ingevoerd indien de prijs van dit produkt bij uitvoer naar de Gemeenschap lager is dan een vergelijkbare prijs die in het kader van normale handelstransacties voor het soortgelijke produkt voor het land van uitvoer is vastgesteld.
3. Het land van uitvoer wordt normaliter geacht het land van oorsprong te zijn. Het kan ook een intermediair land zijn, behalve wanneer, bij voorbeeld, de betrokken produkten enkel door dat land worden doorgevoerd, zij niet in dat land worden vervaardigd of voor deze produkten in dat land geen vergelijkbare prijs voorhanden is.
4. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „soortgelijk produkt” verstaan een produkt dat identiek is, dat wil zeggen in ieder opzicht gelijk aan het betrokken produkt of, bij gebreke van een dergelijk produkt, een ander produkt dat, hoewel het niet in ieder opzicht gelijk is, kenmerken bezit die grote overeenkomst vertonen met die van het betrokken produkt.

Artikel 2

Vaststelling van dumping

A. NORMALE WAARDE

1. De normale waarde is normaliter gebaseerd op de prijzen die door onafhankelijke afnemers in het land van uitvoer in het kader van normale handelstransacties worden betaald of dienen te worden betaald:

a) Wanneer de exporteur in het land van uitvoer het soortgelijke produkt niet vervaardigt noch verkoopt, kan de normale waarde op basis van de prijzen van andere verkopers of producenten worden vastgesteld.

b) De prijzen die worden toegepast tussen belanghebbenden die kennelijk gelieerd zijn of met elkaar een compensatieregeling hebben getroffen, mogen niet worden beschouwd als in het kader van normale handelstransacties te zijn toegepast en mogen niet voor de berekening van de normale waarde worden gebruikt, tenzij wordt vastgesteld dat de relatie tussen deze belanghebbenden de prijzen niet heeft beïnvloed.

2. De normale waarde wordt normaliter vastgesteld op basis van de verkoop van het voor gebruik in het binnenland bestemde soortgelijke produkt indien de op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheid ten minste 5 % bedraagt van de naar de Gemeenschap verkochte hoeveelheid van het betrokken produkt, met dien verstande dat een lager percentage mag worden gebruikt, bij voorbeeld wanneer de toegepaste prijzen representatief worden geacht voor de betrokken markt.

3. Wanneer het soortgelijke produkt of niet voldoende hoeveelheden in het kader van normale handelstransacties is verkocht of indien, wegens de bijzondere marktsituatie, deze verkoop geen deugdelijke vergelijking mogelijk maakt, wordt de normale waarde van het soortgelijke produkt berekend aan de hand van de produktiekosten in het land van oorsprong, vermeerderd met een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en winst, of aan de hand van de prijzen bij uitvoer naar een geschikt derde land in het kader van normale handelstransacties, mits deze prijzen representatief zijn.

4. De verkoop van het soortgelijke produkt op de binnenlandse markt van het land van uitvoer of de verkoop bij uitvoer naar een derde land tegen prijzen die lager zijn dan de produktiekosten (vaste en variabele) per eenheid, vermeerderd met verkoopkosten, administratiekosten en algemene kosten, mag uitsluitend worden behandeld als verkoop die, gezien de prijs niet in het kader van normale handelstransacties heeft plaatsgevonden en bij de vaststelling van de normale waarde buiten beschouwing wordt gelaten, indien wordt vastgesteld dat een dergelijke verkoop over een langere periode en in aanzienlijke hoeveelheden plaatsvindt tegen prijzen die het niet mogelijk maken binnen een redelijke termijn alle kosten terug te verdienen:

a) Prijzen die op het tijdstip van de verkoop beneden de kostprijs liggen, doch hoger zijn dan de gewogen gemiddelde kostprijs in het onderzoektijdvak, worden geacht toereikend te zijn om de betrokken producenten in staat te stellen hun kosten binnen een redelijke termijn terug te verdienen.

b) De langere periode bedraagt normaliter één jaar, doch in geen geval minder dan zes maanden en de verkoop

beneden de kostprijs per eenheid wordt geacht in aanzienlijke hoeveelheden binnen deze periode te hebben plaatsgevonden wanneer wordt geconstateerd dat de gewogen gemiddelde verkoopprijs lager is dan de gewogen gemiddelde kostprijs per eenheid of dat de hoeveelheid die beneden de kostprijs per eenheid is verkocht niet minder dan 20 % bedraagt van de hoeveelheid die voor de vaststelling van de normale waarde in aanmerking wordt genomen.

5. Voor de toepassing van de leden 1 tot en met 7 worden de kosten normaliter berekend aan de hand van de administratie van diegene waarop het onderzoek betrekking heeft, mits deze wordt gevoerd overeenkomstig de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen van het betrokken land en wordt aangetoond dat deze een redelijk beeld geeft van de kosten die aan de vervaardiging en de verkoop van het betrokken produkt zijn verbonden:

- a) Er wordt rekening gehouden met al het voorgelegde bewijsmateriaal betreffende de correcte kostenallocatie, op voorwaarde dat wordt aangetoond dat deze methode van kostenallocatie ook in het verleden is gebruikt. Indien geen meer geschikte methode voorhanden is, wordt de voorkeur gegeven aan kostenallocatie op basis van de omzet. Tenzij bij de in deze alinea bedoelde kostenallocatie hiermede reeds rekening is gehouden, worden de kosten op passende wijze gecorrigeerd voor eenmalige kostenelementen die aan die toekomstige en/of de huidige produktie worden toegerekend.
- b) Wanneer de kosten voor een gedeelte van de terugverdientijd zijn beïnvloed door het gebruik van nieuwe produktievoorzieningen die aanzienlijke nieuwe investeringen vereisen en door een lage bezettingsgraad ten gevolge van het opstarten, geheel of ten dele binnen het onderzoektijdvak, van nieuwe productieprocessen, zijn de gemiddelde kosten voor de opstartfase die welke overeenkomstig de bovenstaande allocatiemethoden aan het einde van deze fase van toepassing zijn en worden zij op dat niveau, voor de betrokken periode, in de in lid 4, onder a), bedoelde gewogen gemiddelde kosten opgenomen. Bij het bepalen van de duur van een opstartfase wordt rekening gehouden met de situatie waarin de betrokken producent of exporteur zich bevindt, met dien verstande dat deze fase niet langer mag zijn dan een passend gedeelte van het begin van de terugverdientijd. Bij deze aanpassing voor de gedurende het onderzoektijdvak gemaakte kosten wordt rekening gehouden met informatie betreffende de opstartfase die verder reikt dan dit tijdvak, op voorwaarde dat zij vóór de controlebezoeken en binnen drie maanden na de opening van het onderzoek wordt verstrekt.

6. Voor de toepassing van de leden 1 tot en met 7 worden de bedragen voor administratiekosten, verkoop-

kosten, algemene kosten en winst gebaseerd op feitelijke gegevens over de produktie en de verkoop van het soortgelijke produkt, in het kader van normale handelstransacties, door de exporteur of de producent waarop het onderzoek betrekking heeft. Wanneer deze bedragen niet op de bovenomschreven grondslag kunnen worden vastgesteld, mogen zij worden vastgesteld op basis van:

- i) het gewogen gemiddelde van de werkelijke kosten die voor andere bij het onderzoek betrokken exporteurs of producenten zijn vastgesteld in verband met de vervaardiging en de verkoop van het soortgelijke produkt op de binnenlandse markt van het land van oorsprong;
- ii) de werkelijke bedragen die in het kader van normale handelstransacties voor de betrokken exporteur of producent op de binnenlandse markt van het land van oorsprong van toepassing zijn bij de produktie en de verkoop van dezelfde algemene categorie van produkten;
- iii) elke andere redelijke methode, mits het aldus vastgestelde bedrag voor winst niet hoger is dan de winst die andere exporteurs of producenten gewoonlijk maken bij de verkoop van produkten van dezelfde algemene categorie op de binnenlandse markt van het land van oorsprong.

7. Bij invoer uit landen zonder markteconomie, in het bijzonder die waarop Verordening (EG) nr. 519/94 van de Raad van 7 maart 1994 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 1765/82, (EEG) nr. 1766/82 en (EEG) nr. 3420/83⁽¹⁾ van toepassing is, wordt de normale waarde vastgesteld op basis van de prijs of de geconstrueerde waarde in een derde land met een markteconomie, of op basis van de prijs bij uitvoer uit een dergelijk derde land naar andere landen, met inbegrip van de Gemeenschap, of, indien zulks niet mogelijk is, op enige andere redelijke grondslag, met inbegrip van de werkelijk betaalde of te betalen prijs van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap, indien nodig verhoogd met een redelijke winstmarge:

- a) Voor de toepassing van dit lid wordt een geschikt derde land met een markteconomie op redelijke wijze geselecteerd, met inachtneming van alle betrouwbare informatie die op het tijdstip van de selectie beschikbaar is. Voorts wordt rekening gehouden met termijnen en wordt, in daarvoor in aanmerking komende gevallen, gebruik gemaakt van een derde land met een markteconomie dat bij hetzelfde onderzoek betrokken is.
- b) De naam van het derde land met een markteconomie wordt de bij het onderzoek betrokken partijen onmiddellijk na de opening van het onderzoek medegedeeld. Deze hebben tien dagen de tijd om opmerkingen te maken.

⁽¹⁾ PB nr. L 67 van 10. 3. 1994, blz. 89.

B. EXPORTPRIJS

8. De exportprijs is de werkelijk betaalde of te betalen prijs van het produkt dat vanuit het land van uitvoer naar de Gemeenschap wordt verkocht.

9. Wanneer geen exportprijs voorhanden is of deze kennelijk onbetrouwbaar is omdat de exporteur met de importeur of een derde persoon gelieerd is of met deze een compensatieregeling heeft getroffen, mag de exportprijs worden geconstrueerd op basis van de prijs waartegen de ingevoerde produkten voor het eerst aan een onafhankelijke afnemer doorverkocht worden of, indien de produkten niet aan een onafhankelijke afnemer worden doorverkocht of niet worden doorverkocht in de staat waarin zij zijn ingevoerd, op een andere redelijke grondslag:

- a) In dergelijke gevallen wordt voor alle kosten tussen invoer en wederverkoop met inbegrip van rechten en heffingen, en voor winst een correctie toegepast teneinde een betrouwbare exportprijs franco grens Gemeenschap vast te stellen.
- b) De elementen waarvoor een correctie wordt toegepast omvatten die welke normaliter ten laste zijn van de importeur, maar die worden betaald door een binnen of buiten de Gemeenschap gevestigde betrokkene die kennelijk met de importeur of de exporteur gelieerd is of met deze een compensatieregeling heeft getroffen. Zij omvatten onder meer de gebruikelijke kosten van vervoer, verzekering, laden, lossen, op- en overslag en aanverwante kosten, evenals de douanerechten, alle anti-dumpingrechten en andere heffingen die in het land van invoer verschuldigd zijn uit hoofde van de invoer of de verkoop van de goederen, alsmede een redelijke marge voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en winst.

C. VERGELIJKING

10. De exportprijs wordt op billijke wijze met de normale waarde vergeleken. Deze vergelijking geschiedt op hetzelfde handelsniveau, voor zo dicht mogelijk bij elkaar liggende verkoopdata en met inachtneming van andere verschillen die van invloed zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen. Wanneer de vastgestelde normale waarde en de exportprijs niet op deze grondslag kunnen worden vergeleken, wordt door middel van correcties, al naar gelang van de bijzondere kenmerken van elke zaak, rekening gehouden met verschillen tussen factoren waarvan wordt beweerd en aangetoond dat zij van invloed zijn op de prijzen en, dientengevolge, op de vergelijkbaarheid daarvan. Bij het aanbrenge van deze correcties dienen doublures te worden vermeden, in het bijzonder wat de kortingen, rabatten, hoeveelheden en het handelsniveau betreft. Wanneer aan de gestelde voorwaarden is voldaan, kunnen correcties plaatsvinden voor de hierna volgende factoren:

a) *Fysieke kenmerken*

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in fysieke kenmerken van het betrokken produkt. De correctie berust op een redelijke raming van de marktwaarde van het verschil.

b) *Invoerheffingen en indirecte belastingen*

De normale waarde wordt gecorrigeerd voor een bedrag dat overeenstemt met alle invoerheffingen of indirecte belastingen die worden geheven op het voor verbruik in het land van uitvoer bestemde soortgelijke produkt en van de fysiek daarin opgenomen materialen, voor zover deze heffingen en belastingen niet zijn ingevorderd noch terugbetaald voor het naar de Gemeenschap uitgevoerde produkt.

c) *Kortingen, rabatten en hoeveelheden*

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in kortingen en rabatten, met inbegrip van die welke worden toegekend voor verschillen in hoeveelheden, indien deze naar behoren zijn gekwantificeerd en rechtstreeks aan de betrokken verkoop zijn gerelateerd. Tevens kan een correctie worden toegepast voor uitgestelde kortingen en rabatten indien het verzoek daartoe gebaseerd is op een gevestigd gebruik in vroegere perioden, waaronder de inachtneming van de voorwaarden voor de toekenning van kortingen of rabatten.

d) *Handelsniveau*

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in handelsniveau, met inbegrip van de verschillen die voortvloeien uit de wederverkoop onder eigen merknaam, wanneer, met betrekking tot de distributiekanaalen van beide markten, wordt aangetoond dat de exportprijs, die een geconstrueerde exportprijs kan zijn, zich op een ander handelsniveau bevindt dan de normale waarde en het verschil tussen beide de vergelijkbaarheid van de prijzen heeft beïnvloed, hetgeen dient te blijken uit permanente en duidelijke verschillen tussen de functies die de verkoper vervult en de prijzen die hij hanteert op de onderscheidende handelsniveaus op de binnenlandse markt van het land van uitvoer. De omvang van de correctie is gebaseerd op de marktwaarde van het verschil.

e) *Vervoer, verzekering, laden, lossen, op- en overslag en aanverwante kosten*

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in directe kosten in verband met de overbrenging van het produkt van de bedrijfsruimten van de exporteur naar een onafhankelijke afnemer wanneer dergelijke kosten in de prijzen zijn begrepen. Deze kosten omvatten de kosten van vervoer, verzekering, laden, lossen, op- en overslag en aanverwante kosten.

f) *Verpakking*

Er wordt correctie toegepast voor verschillen in de diverse, rechtstreeks aan het verpakken van het betrokken produkt gerelateerde kosten.

g) *Krediet*

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in de kosten van de kredieten die voor de verkoop van de betrokken produkten zijn verleend, voor zover

deze factor in aanmerking wordt genomen bij het vaststellen van de prijzen.

h) *Dienstverlening na verkoop*

Er wordt een correctie voor verschillen in de directe kosten in verband met waarborgen, garanties, technische bijstand en dienstverlening waarin de wet en/of het verkoopcontract voorzien.

i) *Commissies*

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in de commissies die in verband met de verkoop van de betrokken producten worden betaald.

j) *Omrekening van valuta*

Wanneer ten behoeve van de prijsvergelijking valuta dienen te worden omgerekend, wordt daarvoor de wisselkoers op de datum van verkoop gebruikt. Wanneer echter de verkoop van vreemde valuta op de termijnmarkt rechtstreeks aan de betrokken exportverkoop is gekoppeld, dient de bij de termijnverkoop gebruikte wisselkoers te worden toegepast. De datum van verkoop is normaliter de factuurdatum. Indien evenwel de datum van het contract, van de kooporder of van de orderbevestiging meer in overeenstemming is met de verkoopvoorwaarden mag één van deze data worden gebruikt. Met wisselkoersschommelingen wordt geen rekening gehouden en exporteurs hebben 60 dagen de tijd om duurzame veranderingen van de wisselkoersen gedurende het onderzoektijdvak aan te tonen.

D. DUMPINGMARGE

11. Onder voorbehoud van de relevante bepalingen betreffende de billijke vergelijking, wordt het bestaan van dumpingmarges in het onderzoektijdvak normaliter vastgesteld door vergelijking van een gewogen gemiddelde normale waarde met een gewogen gemiddelde prijs van alle vergelijkbare exporttransacties naar de Gemeenschap of door vergelijking, per transactie, van afzonderlijke normale waarden en afzonderlijke prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap. Een op een gewogen gemiddelde gebaseerde normale waarde mag evenwel met de prijzen van alle afzonderlijke uitvoertransacties naar de Gemeenschap vergeleken worden indien de exportprijzen voor de verschillende afnemers, regio's en tijdvakken sterk uiteenlopen en de in de voorgaande zin omschreven methoden ontoereikend zouden zijn om de dumping volledig tot uitdrukking te brengen. De bepalingen van dit lid vormen geen beletsel voor het gebruik van de steekproefmethode overeenkomstig artikel 17.

12. De dumpingmarge is het bedrag waarmee de normale waarde de exportprijs overschrijdt. Wanneer dumpingmarges variëren, kan een gewogen gemiddelde dumpingmarge worden vastgesteld.

Artikel 3

Vaststelling van schade

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „schade”, tenzij anders bepaald, verstaan aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, dreiging van aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap of aanmerkelijke vertraging bij de vestiging van een dergelijke bedrijfstak en wordt dit begrip volgens de bepalingen van dit artikel geïnterpreteerd.

2. De vaststelling van schade is gebaseerd op positief bewijsmateriaal en houdt een objectief onderzoek in van a) de omvang van de invoer met dumping en de gevolgen daarvan voor de prijzen van soortgelijke producten in de Gemeenschap en b) de gevolgen van deze invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.

3. Wat de omvang van de invoer met dumping betreft, wordt nagegaan of deze, in absolute cijfers dan wel in verhouding tot de productie of het verbruik in de Gemeenschap, aanzienlijk is toegenomen. Wat de weerslag van de invoer met dumping op de prijzen betreft, wordt nagegaan of er sprake is van aanzienlijke prijsonterschieding door het met dumping ingevoerde produkt ten opzichte van de prijzen van soortgelijke producten van de bedrijfstak van de Gemeenschap, dan wel of deze invoer de prijzen op enige andere wijze sterk drukt of een aanzienlijke belemmering vormt voor prijsverhogingen die zonder deze invoer hadden plaatsgevonden, met dien verstande dat geen van deze factoren op zich, noch verscheidene van deze factoren te zamen noodzakelijkerwijze doorslaggevend is of zijn.

4. Wanneer de invoer van een produkt uit meer dan één land terzelfder tijd aan een anti-dumpingonderzoek wordt onderworpen, worden de gevolgen van deze invoer uitsluitend cumulatief beoordeeld indien wordt vastgesteld dat a) de dumpingmarge voor het uit elk land ingevoerde produkt meer dan minimaal is in de zin van artikel 9, lid 3, en de uit elk land ingevoerde hoeveelheid niet als te verwaarlozen zijnde kan worden aangemerkt, en b) een cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer opportuun is gezien de concurrentieverhoudingen tussen de ingevoerde producten onderling en tussen de ingevoerde producten en het soortgelijke produkt uit de Gemeenschap.

5. Het onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap omvat een beoordeling van alle relevante economische factoren en indicatoren die op de situatie van die bedrijfstak van invloed zijn, zoals het feit dat een bedrijfstak nog steeds herstellende is van de gevolgen van invoer met dumping of subsidiëring die in het verleden heeft plaatsgevonden, de werkelijke hoogte van de dumpingmarge, de werkelijke en potentiële daling van de verkoopen, de winstmarges, de omzet, het marktaandeel, de

produktiviteit, de rentabiliteit en de bezettingsgraad, alsmede de factoren die van invloed zijn op de prijzen in de Gemeenschap, de werkelijke en potentiële negatieve gevolgen voor de „cash flow”, de voorraden, de werkgelegenheid, de lonen, de groei en het vermogen om kapitaal of investeringen aan te trekken. Deze lijst is niet limitatief, noch zijn een of meer van deze factoren noodzakelijkerwijze doorslaggevend.

6. Aan de hand van het overeenkomstig lid 2 voorgedragen relevante bewijsmateriaal moet worden aangetoond dat de invoer met dumping schade in de zin van deze verordening veroorzaakt. Hierbij moet meer in het bijzonder worden aangetoond dat de overeenkomstig lid 3 vastgestelde omvang en/of prijzen de in lid 5 omschreven gevolgen hebben voor de bedrijfstak van de Gemeenschap en dat deze gevolgen als aanmerkelijk zijnde kunnen worden beschouwd.

7. Er wordt ook een onderzoek ingesteld naar andere gekende factoren dan de invoer met dumping, die de bedrijfstak van de Gemeenschap terzelfder tijd schade toebrengen, om te voorkomen dat de door deze andere factoren veroorzaakte schade overeenkomstig het bepaalde in lid 6 aan de invoer met dumping wordt toegeschreven. Relevant in dit verband zijn, onder andere de hoeveelheden en de prijzen van importprodukten die niet tegen dumpingprijzen worden verkocht, een inkrimping van de vraag of wijzigingen in het consumentengedrag, handel beperkende praktijken van en de concurrentie tussen buitenlandse producenten en producenten in de Gemeenschap, technologische ontwikkelingen en de exportprestaties en de produktiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

8. De gevolgen van de invoer met dumping worden beoordeeld in verhouding tot de produktie van het soortgelijke produkt door de bedrijfstak van de Gemeenschap, mits deze produktie duidelijk kan worden onderscheiden aan de hand van beschikbare gegevens over criteria zoals het productieproces, de omzet en de winst van de producenten. Is deze produktie niet op bovenomschreven wijze te onderscheiden, dan worden de gevolgen van de invoer met dumping beoordeeld aan de hand van een onderzoek van de kleinste groep of het kleinste assortiment produkten waartoe het soortgelijke produkt behoort en waarover de nodige gegevens kunnen worden verkregen.

9. De vaststelling dat aanmerkelijke schade dreigt te worden toegebracht is op feiten gebaseerd en niet enkel op veronderstellingen, ramingen of vage mogelijkheden. De verandering van omstandigheden waardoor een situa-

tie zou ontstaan waarin dumping schade veroorzaakt, moet voor de nabije toekomst duidelijk zijn te voorzien:

- a) Ten behoeve van de vaststelling van dreigende aanmerkelijke schade worden onder meer de volgende factoren in aanmerking genomen:
 - i) de snelle toename van de invoer met dumping op de markt van de Gemeenschap, wat erop wijst dat de invoer waarschijnlijk nog aanzienlijk in omvang zal toenemen;
 - ii) voldoende vrij beschikbare produktiecapaciteit van de exporteur of een aanmerkelijke toename daarvan in de nabije toekomst, waardoor het waarschijnlijk is dat de uitvoer met dumping naar de Gemeenschap nog aanzienlijk zal toenemen, waarbij evenwel rekening moet worden gehouden met de beschikbaarheid van andere exportmarkten die de extra voor uitvoer beschikbare hoeveelheden kunnen absorberen;
 - iii) het feit dat de produkten al dan niet worden ingevoerd tegen prijzen die een sterke druk op de binnenlandse prijzen zullen uitoefenen of een stijging van deze prijzen zullen verhinderen en de vraag naar importprodukten vermoedelijk nog zullen doen toenemen;
 - iv) de bestaande voorraad van het produkt waarop het onderzoek betrekking heeft.
- b) Geen van deze factoren behoeft op zich doorslaggevend te zijn, maar alle in overweging genomen factoren te zamen moeten tot de conclusie leiden dat de invoer met dumping op korte termijn zal toenemen en dat deze invoer, tenzij beschermingsmaatregelen worden genomen, aanmerkelijke schade zal veroorzaken.

Artikel 4

Omschrijving van het begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap”

1. In de zin van deze verordening wordt onder „bedrijfstak van de Gemeenschap” verstaan de gezamenlijke producenten in de Gemeenschap van soortgelijke produkten of dat deel van deze producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke produktie van de betrokken produkten een groot deel van de totale communautaire produktie van deze produkten als omschreven in artikel 5, lid 4, uitmaakt, met dien verstande dat
 - i) wanneer producenten met exporteurs of importeurs gelieerd zijn of zelf importeur zijn van het produkt dat met dumping zou worden ingevoerd, onder „bedrijfstak van de Gemeenschap” de overige producenten kunnen worden verstaan;
 - ii) in buitengewone omstandigheden het grondgebied van de Gemeenschap, wat de betrokken produktie betreft, in twee of meer concurrerende markten kan worden verdeeld en de producenten binnen elke markt als een afzonderlijke bedrijfstak kunnen worden beschouwd indien a) de producenten binnen die markt hun gehele

of vrijwel hun gehele produktie van het betrokken produkt op die markt verkopen, en b) aan de vraag op die markt niet in belangrijke mate wordt voldaan door elders in de Gemeenschap gevestigde producenten van het betrokken produkt. In deze omstandigheden kan tot het bestaan van schade worden geconcludeerd zelfs indien een groot deel van de totale bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade lijdt, mits de invoer met dumping op deze afzonderlijke markt geconcentreerd is en de producenten van alle of vrijwel alle produkten op die markt door de invoer met dumping schade lijden.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden producenten uitsluitend geacht met exporteurs of importeurs gelieerd te zijn indien a) één van hen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over de anderen of indien b) een derde persoon rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over hen beiden, of indien c) zij te zamen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap hebben over een derde persoon, voor zover er redenen zijn om aan te nemen of te vermoeden dat de betrokken producent zich door deze relatie anders gedraagt dan niet gelieerde producenten. Voor de toepassing van dit lid wordt een persoon geacht zeggenschap te hebben over een andere persoon wanneer de ene rechtens of feitelijk in een positie is het handelen van de andere te beperken of te leiden.

3. Wanneer onder „bedrijfstak van de Gemeenschap” de producenten in een bepaald gebied worden verstaan, wordt de exporteurs gelegenheid gegeven overeenkomstig artikel 8 verbintenissen aan te bieden voor het betrokken gebied. In dat geval wordt bij de beoordeling van het belang van de Gemeenschap in het bijzonder rekening gehouden met het belang van dat gebied. Indien niet onmiddellijk een passende verbintenis wordt aangeboden of indien de in artikel 8, leden 9 en 10, omschreven situatie zich voordoet, kan voor de Gemeenschap in haar geheel een voorlopig of definitief recht worden opgelegd. In dergelijke gevallen kunnen de rechten, indien zulks in de praktijk uitvoerbaar is, tot specifieke produkten of exporteurs worden beperkt.

4. De bepalingen van artikel 3, lid 8, zijn op dit artikel van toepassing.

Artikel 5

Inleiding van de procedure

1. Behoudens het bepaalde in lid 6, wordt een onderzoek naar het bestaan, de omvang en de gevolgen van dumping geopend naar aanleiding van een schriftelijke klacht die door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon of een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid namens de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt ingediend:

a) De klacht kan worden ingediend bij de Commissie of bij een Lid-Staat, die deze aan de Commissie doet

toekomen. De Commissie doet de Lid-Staten een afschrift toekomen van elke klacht die zij ontvangt. De klacht wordt geacht te zijn ingediend op de eerste werkdag volgende op de dag van bezorging bij de Commissie als aangetekend poststuk of de dag van afgifte van een ontvangstbewijs door de Commissie.

b) Wanneer geen klacht wordt ingediend maar een Lid-Staat over voldoende bewijsmateriaal inzake dumping en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap beschikt, doet hij dit bewijsmateriaal onmiddellijk aan de Commissie toekomen.

2. Een overeenkomstig het bepaalde in lid 1 ingediende klacht bevat bewijsmateriaal ten aanzien van dumping, schade en het oorzakelijke verband tussen de beweerde invoer met dumping en de beweerde schade. De klacht bevat alle gegevens waarover de klager redelijkerwijze dient te beschikken met betrekking tot:

i) de identiteit van de klager en de omvang en de waarde van het soortgelijke produkt dat de klager in de Gemeenschap vervaardigt. Wordt namens de bedrijfstak van de Gemeenschap een schriftelijke klacht ingediend, dan wordt deze bedrijfstak daarin omschreven door middel van een lijst van alle gekende communautaire producenten van het soortgelijke produkt (of verenigingen van communautaire producenten van het soortgelijke produkt) en, voor zover mogelijk, een opgave van de hoeveelheid en de waarde van het soortgelijke produkt dat door deze producenten in de Gemeenschap wordt vervaardigd;

ii) een uitvoerige omschrijving van het produkt dat met dumping zou worden ingevoerd, de naam van het betrokken land of de betrokken landen van oorsprong of uitvoer, de identiteit van elke gekende exporteur of buitenlandse producent en een lijst van gekende personen die het betrokken produkt invoeren;

iii) de prijzen waartegen het betrokken produkt voor verbruik op de binnenlandse markt van het land of de landen van oorsprong of uitvoer wordt verkocht (of, indien van toepassing, de prijzen waartegen het produkt vanuit het land of de landen van oorsprong of uitvoer naar een of meer derde landen wordt verkocht, of de geconstrueerde waarde van het produkt), alsmede gegevens over exportprijzen of, indien van toepassing, de prijzen waartegen het produkt voor het eerst aan een onafhankelijke afnehmer in de Gemeenschap wordt verkocht;

iv) de ontwikkelingen met betrekking tot de omvang van de invoer met dumping, de weerslag van deze invoer op de prijzen van het soortgelijke produkt op de markt van de Gemeenschap en de weerslag van de invoer op de bedrijfstak van de Gemeenschap, zoals blijkt uit relevante factoren en indicatoren met betrekking tot de situatie van de bedrijfstak van de

Gemeenschap, waaronder die welke zijn genoemd in artikel 3, leden 3 en 5.

3. De Commissie onderzoekt voor zover mogelijk de juistheid en toereikendheid van het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal teneinde vast te stellen of dit voldoende is om tot de opening van een onderzoek over te gaan.

4. Een onderzoek op grond van lid 1 wordt eerst geopend nadat aan de hand van een onderzoek naar de mate waarin de klacht door de producenten van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap gesteund dan wel betwist wordt, is vastgesteld dat deze door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ingediend. De klacht wordt geacht „door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap te zijn ingediend” indien zij gesteund wordt door de producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke produktie meer dan 50 % bedraagt van de totale produktie van het soortgelijke produkt dat vervaardigd wordt door dat deel van de bedrijfstak van de Gemeenschap dat zich voor of tegen de klacht heeft uitgesproken. Er wordt evenwel geen onderzoek geopend wanneer de producenten in de Gemeenschap die de klacht uitdrukkelijk steunen, minder dan 25 % van de totale produktie van het soortgelijke produkt door de bedrijfstak van de Gemeenschap vertegenwoordigen.

5. De autoriteiten geven geen bekendheid aan de met het oog op de opening van het onderzoek ingediende klacht voordat het besluit tot opening van een onderzoek is genomen. Na ontvangst van een door het nodige bewijsmateriaal gestaafde klacht en vóór de opening van een onderzoek wordt de overheid van het betrokken land van uitvoer op de hoogte gebracht.

6. Indien, in bijzondere omstandigheden, wordt besloten een onderzoek te openen zonder dat een daartoe strekkend schriftelijk verzoek van of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ontvangen, wordt hiertoe slechts overgegaan indien er voldoende bewijsmateriaal is over het bestaan van dumping, schade en oorzakelijk verband zoals bedoeld in lid 2.

7. Bij het nemen van het besluit om al dan niet tot een onderzoek over te gaan wordt het bewijsmateriaal ten aanzien van dumping en schade terzelfder tijd in overweging genomen. Een klacht wordt afgewezen wanneer er onvoldoende bewijs van dumping of schade is om voortzetting van de procedure te rechtvaardigen. Op grond van dit artikel worden geen procedures ingeleid tegen landen waarvan de invoer een marktaandeel van minder dan 1 % vertegenwoordigt, tenzij die landen te zamen goed zijn voor meer dan 3 % van het verbruik in de Gemeenschap.

8. De klacht kan vóór de opening van het onderzoek worden ingetrokken, in welk geval zij geacht wordt niet te zijn ingediend.

9. Indien na overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om een procedure in te leien, gaat de Commissie daartoe over binnen 45 dagen nadat de klacht is ingediend en maakt zij dit in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend. Wanneer onvoldoende bewijsmateriaal werd ingediend, wordt de klager, na overleg, daarvan in kennis gesteld binnen 45 dagen na de datum waarop de klacht bij de Commissie werd ingediend.

10. In het bericht van inleiding van de procedure wordt de opening van een onderzoek aangekondigd, worden het betrokken produkt en de betrokken landen bekendgemaakt, wordt een samenvatting gegeven van de ontvangen informatie en wordt vermeld dat alle relevante informatie aan de Commissie dient te worden medegedeeld. Voorts worden in dit bericht de termijnen bekendgemaakt waarbinnen belanghebbenden zich kenbaar kunnen maken, hun standpunt schriftelijk naar voren kunnen brengen en bij het onderzoek in aanmerking te nemen informatie kunnen verschaffen. Tevens wordt de termijn bekendgemaakt waarbinnen belanghebbenden kunnen verzoeken overeenkomstig artikel 6, lid 5, door de Commissie te worden gehoord.

11. De Commissie stelt de haar bekende betrokken exporteurs en importeurs en representatieve verenigingen van importeurs en exporteurs evenals de vertegenwoordigers van het land van uitvoer en de klagers ervan in kennis dat de procedure werd ingeleid en stelt de volledige tekst van de overeenkomstig lid 1 ontvangen schriftelijke klacht, met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie, ter beschikking van de gekende exporteurs, de autoriteiten van het land van uitvoer en, op hun verzoek, de andere belanghebbenden. Wanneer het aantal betrokken exporteurs bijzonder groot is, wordt de volledige tekst van de schriftelijke klacht daarentegen enkel aan de autoriteiten van het land van uitvoer of aan de betrokken handelsvereniging toegezonden.

12. Een anti-dumpingonderzoek mag de inklaringsprocedures van de douane niet hinderen.

Artikel 6

Het onderzoek

1. Na de inleiding van de procedure maakt de Commissie, in samenwerking met de Lid-Staten, een aanvang met het onderzoek op het niveau van de Gemeenschap. Dit onderzoek heeft zowel betrekking op de dumping als op de schade en deze beide elementen worden terzelfder tijd onderzocht. Om ervoor te zorgen dat de bevindingen representatief zijn, wordt een onderzoektijdvak vastgesteld dat normaliter een onmiddellijk aan de procedure voorafgaande periode van ten minste zes maanden beslaat. Informatie die betrekking heeft op een na het onderzoektijdvak volgende periode wordt normaliter niet in aanmerking genomen.

2. Belanghebbenden die een bij een anti-dumpingonderzoek gebruikte vragenlijst ontvangen, beschikken over ten minste 30 dagen om deze te beantwoorden. Voor de exporteurs gaat de termijn in op de dag van ontvangst van de vragenlijst, die voor dit doel geacht wordt te zijn ontvangen binnen één week nadat hij de respondent of de geëigende diplomatieke vertegenwoordiger van het land van uitvoer werd toegezonden. De termijn van 30 dagen kan worden verlengd op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de voor het onderzoek vastgestelde termijn en dat de belanghebbende zijn verzoek naar behoren motiveert, door opgave van de bijzondere omstandigheden waarin hij zich bevindt.

3. De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken informatie te verstrekken en de Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen om gevolg te geven aan dit verzoek. Zij doen de Commissie de gevraagde informatie toekomen te zamen met de resultaten van alle inspecties, controles en onderzoeken die zij hebben uitgevoerd. De Commissie deelt deze informatie, zowel die van algemeen belang als die welke door een Lid-Staat is gevraagd, aan de Lid-Staten mede, tenzij het om vertrouwelijke informatie gaat, in welk geval een niet-vertrouwelijke samenvatting wordt toegezonden.

4. De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken alle noodzakelijke controles en inspecties uit te voeren, in het bijzonder bij importeurs, handelaren en producenten in de Gemeenschap, en een onderzoek in te stellen in derde landen, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen hiervoor toestemming geven en de overheid van het betrokken land hiervan officieel in kennis werd gesteld en geen bezwaar maakt. De Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen om aan dergelijke verzoeken van de Commissie te voldoen. Ambtenaren van de Commissie kunnen op verzoek van de Commissie of van een Lid-Staat de ambtenaren van de Lid-Staten in hun werkzaamheden bijstaan.

5. De belanghebbenden die zich kenbaar hebben gemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 10, worden gehoord indien zij binnen de termijn die in het in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte bericht is vastgesteld, een daartoe strekkend schriftelijk verzoek indienen waarin zij aantonen dat zij belanghebbenden zijn voor wie de resultaten van de procedure vermoedelijk consequenties zullen hebben en dat zij geldige redenen hebben om te worden gehoord.

6. De importeurs, de exporteurs, de vertegenwoordigers van de overheid van het land van uitvoer en de klagers, die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 10, kenbaar hebben gemaakt, worden op verzoek in de gelegenheid gesteld andere partijen met tegengestelde belangen te ontmoeten, zodat afwijkende standpunten en tegenargumenten naar voren kunnen worden gebracht. Bij het regelen van deze contacten dient rekening te worden gehouden met de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie en met de wensen van de belanghebbenden. Geen enkele belanghebbende is verplicht aan een vergadering deel te nemen, noch mag de

afwezigheid van een partij op een bijeenkomst haar belangen schaden. Met de overeenkomstig het bepaalde in dit lid verstrekte mondelinge informatie wordt rekening gehouden voor zover zij later in schriftelijke vorm wordt verstrekt.

7. De klagers, de importeurs, de exporteurs, de representatieve verenigingen van importeurs en exporteurs, de gebruikers en de consumentenorganisaties, die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 10, kenbaar hebben gemaakt, alsmede de vertegenwoordigers van het land van uitvoer, hebben op schriftelijk verzoek inzage in alle door een bij het onderzoek betrokken partij verstrekte informatie, doch niet in de interne documenten van de autoriteiten van de Gemeenschap of haar Lid-Staten, die betrekking heeft op hun zaak, die niet vertrouwelijk is in de zin van artikel 19 en die bij het onderzoek wordt gebruikt. Deze belanghebbenden mogen commentaar geven op vorenbedoelde informatie en met hun opmerkingen kan rekening worden gehouden indien deze met voldoende bewijsmateriaal zijn gestaafd.

8. Behoudens in de in artikel 8 bedoelde omstandigheden wordt voor zover mogelijk gecontroleerd of de door de belanghebbenden verstrekte inlichtingen waarop de bevindingen worden gebaseerd, juist zijn.

9. Het onderzoek in de overeenkomstig artikel 5, lid 9, ingeleide procedures wordt voor zover mogelijk binnen één jaar afgesloten. Het wordt in ieder geval binnen 15 maanden na de opening beëindigd, in overeenstemming met de bevindingen als bedoeld in artikel 8 voor verbintenissen of de bevindingen als bedoeld in artikel 9 voor definitieve maatregelen.

Artikel 7

Voorlopige maatregelen

1. Voorlopige maatregelen kunnen worden toegepast indien er een procedure is ingeleid overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, er hierover een bericht is gepubliceerd en belanghebbenden voldoende gelegenheid hebben gehad om inlichtingen te verstrekken en opmerkingen te maken overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 10, er een voorlopige, positieve vaststelling inzake dumping en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap is gedaan en het in het belang van de Gemeenschap is dat maatregelen worden genomen om dergelijke schade te voorkomen. Voorlopige maatregelen worden niet eerder dan 60 dagen en niet later dan negen maanden na de inleiding van de procedure genomen.

2. Het voorlopige anti-dumpingrecht mag niet hoger zijn dan de voorlopig vastgestelde dumpingmarge en dient lager te zijn dan deze marge indien dit lagere recht toereikend is om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade weg te nemen.

3. De voorlopige maatregelen bestaan erin dat een zekerheid wordt verlangd, hetgeen betekent dat bij het in het vrije verkeer brengen in de Gemeenschap van de betrokken producten zekerheid dient te worden gesteld.

4. De Commissie neemt voorlopige maatregelen na overleg of, in bijzonder dringende omstandigheden, na de

Lid-Staten hieromtrent te hebben geïnformeerd. In het laatste geval geschiedt dit overleg uiterlijk tien dagen na de datum waarop de Lid-Staten in kennis zijn gesteld van de door de Commissie genomen maatregelen.

5. Wanneer een Lid-Staat om het onmiddellijke optreden van de Commissie verzoekt en aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan, beslist de Commissie binnen ten hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek of een voorlopig anti-dumpingrecht wordt opgelegd.

6. De Commissie stelt de Raad en de Lid-Staten onverwijld in kennis van elke beslissing die zij neemt uit hoofde van dit artikel. De Raad kan met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

7. Een voorlopig recht kan voor zes maanden worden opgelegd en vervolgens met drie maanden worden verlengd, dan wel voor negen maanden worden opgelegd. Het recht kan evenwel uitsluitend worden verlengd, of voor een periode van negen maanden opgelegd, indien de exporteurs die een aanzienlijk percentage van de bedrijfstak vertegenwoordigen een daartoe strekkend verzoek indienen of bij kennisgeving door de Commissie geen bezwaar maken.

Artikel 8

Verbintenissen

1. Een onderzoek kan worden beëindigd zonder dat voorlopige of definitieve rechten worden ingesteld, indien een exporteur op vrijwillige basis bevredigende verbintenissen aanbiedt om zijn prijzen te herzien of de uitvoer met dumping naar het betrokken gebied stop te zetten, mits de Commissie, na overleg, ervan overtuigd is dat de schadelijke gevolgen van dumping hierdoor worden weggenomen. De prijzen worden ingevolge deze verbintenissen niet sterker verhoogd dan nodig is om de dumpingmarge te elimineren. De prijsverhogingen dienen lager te zijn dan de dumpingmarge indien dergelijke verhogingen toereikend zijn om een einde te maken aan de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade.

2. De Commissie kan zelf verbintenissen voorstellen, maar een exporteur kan niet gedwongen worden hierop in te gaan. Het feit dat een exporteur geen verbintenissen aanbiedt of niet op een voorstel daartoe ingaat, heeft geen enkele invloed op het onderzoek van de zaak. Niettemin kan worden vastgesteld dat bij voortzetting van de invoer met dumping de kans op schade groter is. Van de exporteurs worden geen verbintenissen gevraagd, noch aanvaard, tenzij een voorlopige vaststelling van dumping en daaruit voortvloeiende schade is gedaan. Behoudens uitzonderlijke omstandigheden kunnen na het

verstrijken van de periode waarin overeenkomstig artikel 20, lid 5, opmerkingen kunnen worden gemaakt, geen verbintenissen meer worden aangeboden.

3. Verbintenissen behoeven niet te worden aanvaard indien deze aanvaarding in de praktijk, bij voorbeeld omdat het aantal feitelijke of potentiële exporteurs te groot is, of om andere redenen, onder meer van algemeen beleid, moeilijkheden zou opleveren. De betrokken exporteur kan worden medegedeeld om welke redenen wordt overwogen een aangeboden verbintenis af te wijzen en kan in de gelegenheid worden gesteld hierop commentaar te leveren. De redenen voor de afwijzing worden in het definitieve besluit uiteengezet.

4. Partijen die een verbintenis aanbieden, dienen een niet-vertrouwelijke versie daarvan ter beschikking te stellen die aan de bij het onderzoek betrokken partijen kan worden toegezonden.

5. Wanneer, na overleg, verbintenissen worden aanvaard en in het raadgevend comité geen bezwaren naar voren worden gebracht, wordt het onderzoek beëindigd. In alle andere gevallen doet de Commissie de Raad ten spoedigste een verslag van het overleg toekomen, te zamen met een voorstel tot beëindiging van het onderzoek. Het onderzoek wordt als beëindigd beschouwd indien de Raad niet binnen één maand met een gekwalificeerde meerderheid een ander besluit neemt.

6. Worden de verbintenissen aanvaard, dan wordt het onderzoek naar dumping en schade normaliter beëindigd. Indien in een dergelijk geval wordt vastgesteld dat er geen sprake is van dumping of schade komt de verbintenis automatisch te vervallen, behalve wanneer een dergelijke vaststelling grotendeels het gevolg is van het bestaan van een verbintenis. In dergelijke gevallen kunnen de autoriteiten verlangen dat een verbintenis gedurende een redelijke termijn wordt gehandhaafd. Indien wordt vastgesteld dat er inderdaad sprake is van dumping en schade, wordt de verbintenis gehandhaafd overeenkomstig de eraan verbonden voorwaarden en de bepalingen van deze verordening.

7. De Commissie verlangt van elke exporteur van wie een verbintenis werd aanvaard dat hij op gezette tijden informatie verstrekt omtrent de naleving van deze verbintenis en dat hij de autoriteiten de gelegenheid geeft relevante gegevens te verifiëren. Indien een exporteur niet aan deze eisen voldoet, wordt hij geacht zijn verbintenis te hebben geschonden.

8. Wanneer tijdens het onderzoek van bepaalde exporteurs verbintenissen worden aanvaard, worden deze voor de toepassing van artikel 11 geacht van kracht te worden op de datum waarop het onderzoek voor het betrokken exporterende land wordt beëindigd.

9. Wanneer een verbintenis door een partij wordt geschonden of ingetrokken, wordt overeenkomstig artikel 9 een definitief recht ingesteld op basis van de feiten die

werden vastgesteld bij het onderzoek dat tot de verbintenis aanleiding heeft gegeven, op voorwaarde dat dit onderzoek werd afgesloten met een definitieve vaststelling van dumping of schade en, behalve in geval van intrekking van een verbintenis, de betrokken exporteur de gelegenheid is gegeven opmerkingen te maken.

10. Na overleg kan overeenkomstig artikel 7 op basis van de beste informatie die beschikbaar is een voorlopig recht worden ingesteld, hetzij omdat er redenen zijn om aan te nemen dat een verbintenis wordt geschonden, hetzij in geval van schending of intrekking van een verbintenis, indien het onderzoek dat aanleiding heeft gegeven tot de verbintenis niet werd voltooid.

Artikel 9

Beëindiging zonder maatregelen; instelling van definitieve rechten

1. Wanneer de klacht wordt ingetrokken, kan de procedure worden beëindigd, tenzij dit strijdig is met het belang van de Gemeenschap.

2. Wanneer, na overleg, blijkt dat beschermende maatregelen overbodig zijn en het raadgevend comité geen bezwaar maakt, wordt het onderzoek of de procedure beëindigd. In alle andere gevallen doet de Commissie de Raad onverwijld een verslag van het overleg toekomen, te zamen met een voorstel tot beëindiging van de procedure. De procedure wordt geacht te zijn beëindigd indien de Raad niet binnen een maand met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit neemt.

3. Bij een overeenkomstig artikel 5, lid 9, ingeleide procedure wordt de schade normaliter als te verwaarlozen beschouwd indien de betrokken invoer minder bedraagt dan de in artikel 5, lid 7, aangegeven hoeveelheden. De procedure wordt onmiddellijk beëindigd indien wordt vastgesteld dat de dumpingmarge minder dan 2 % van de exportprijs bedraagt, met dien verstande dat uitsluitend het onderzoek wordt beëindigd wanneer de marge voor individuele exporteurs minder dan 2 % bedraagt, de procedure op deze exporteurs van toepassing blijft en zij bij een latere herziening voor het betrokken land overeenkomstig artikel 11 aan een nieuw onderzoek kunnen worden onderworpen.

4. Wanneer uit de definitief vastgestelde feiten blijkt dat er sprake is van dumping en daaruit voortvloeiende schade en het belang van de Gemeenschap maatregelen in de zin van artikel 21 noodzakelijk maakt, stelt de Raad, met een gewone meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het raadgevend comité, een definitief anti-dumpingrecht in. Wanneer voorlopige rechten van toepassing zijn, wordt de Raad ten minste één maand vóór het verstrijken van deze

rechten een voorstel voor definitieve maatregelen voorgesteld. Het anti-dumpingrecht mag de vastgestelde dumpingmarge niet overschrijden en dient lager te zijn dan deze marge indien een lager recht toereikend is om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade weg te nemen.

5. In elke zaak wordt op niet discriminerende grondslag een passend anti-dumpingrecht geheven op alle producten, ongeacht de oorsprong, waarvan is geconstateerd dat zij met dumping worden ingevoerd en dat daardoor schade ontstaat, met uitzondering van de invoer waarvoor krachtens deze verordening verbintenissen werden aanvaard. In de verordening wordt het aan elke leverancier opgelegde recht of, indien dit uit praktisch oogpunt onmogelijk is en, als algemene regel, in de in artikel 2, lid 7, bedoelde gevallen, het land van levering bekendgemaakt.

6. Wanneer de Commissie haar onderzoek overeenkomstig artikel 17 heeft beperkt, mag het anti-dumpingrecht op de invoer door exporteurs of producenten die zich, overeenkomstig het bepaalde in artikel 17, kenbaar hebben gemaakt maar niet bij het onderzoek werden betrokken, niet hoger zijn dan de gewogen gemiddelde dumpingmarge die voor de in de steekproef opgenomen partijen werd vastgesteld. Voor de toepassing van dit lid houdt de Commissie geen rekening met nihil marges en minimale marges noch met marges die onder de in artikel 18 bedoelde omstandigheden werden vastgesteld. Die autoriteiten passen individuele rechten of normale waarden toe op de invoer van elke exporteur of producent aan wie de in artikel 17 bedoelde individuele behandeling wordt toegekend.

Artikel 10

Terugwerkende kracht

1. Voorlopige maatregelen en definitieve anti-dumpingrechten worden uitsluitend toegepast op producten die na de inwerkingtreding van het respectievelijk krachtens artikel 7, lid 1, en artikel 9, lid 4, genomen besluit in het vrije verkeer worden gebracht, behoudens de bij deze verordening vastgestelde uitzonderingen.

2. Wanneer een voorlopig recht werd toegepast en uit de definitief vastgestelde feiten blijkt dat er sprake is van dumping en schade, beslist de Raad, ongeacht of al dan niet een definitief anti-dumpingrecht dient te worden ingesteld, welk deel van het voorlopige recht definitief dient te worden ingevorderd. Onder „schade” wordt voor dit doel niet verstaan een aanzienlijke vertraging bij de vestiging van een communautaire bedrijfstak, noch de dreiging van aanzienlijke schade, tenzij wordt vastgesteld dat deze, in afwezigheid van voorlopige maatregelen, tot aanmerkelijke schade zou hebben geleid. In alle andere gevallen waarin een dergelijke dreiging of vertraging zich voordoet, worden alle voorlopig betaalde bedragen vrijgegeven en kunnen definitieve rechten uitsluitend worden

opgelegd vanaf de datum waarop de dreiging van schade of de aanzienlijke vertraging definitief wordt vastgesteld.

3. Is het definitieve anti-dumpingrecht hoger dan het voorlopige recht, dan wordt het verschil niet geïnd. Is het definitieve recht lager dan het voorlopige recht, dan wordt het recht opnieuw berekend. Is de definitieve vaststelling negatief, dan wordt het voorlopige recht niet bevestigd.

4. Een definitief anti-dumpingrecht kan worden geheven op produkten die ten hoogste 90 dagen vóór de datum van inwerkingtreding van de voorlopige maatregelen, maar niet vóór de datum waarop het onderzoek werd geopend, ten verbruike zijn aangegeven, op voorwaarde dat de invoer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, lid 5, werd geregistreerd, de Commissie de betrokken importeurs de gelegenheid heeft gegeven opmerkingen te maken en dat:

- i) voor het betrokken produkt in het verleden over een langere periode dumping werd geconstateerd of de importeur ervan op de hoogte was of had moeten zijn dat invoer met dumping plaatsvond en hij kennis droeg van de omvang van deze invoer en de beweerde of vastgestelde schade, en
- ii) naast de invoer die in het onderzoektijdvak schade veroorzaakte, er een aanzienlijke toename is geconstateerd van invoer die, gezien het tijdstip waarop en de omvang waarin hij plaatsvindt en andere omstandigheden, het corrigerende effect van het toe te passen definitieve anti-dumpingrecht ernstig dreigt te ondermijnen.

5. In geval van schending of intrekking van verbintenissen kunnen overeenkomstig deze verordening definitieve rechten worden geheven op goederen die ten hoogste 90 dagen vóór de inwerkingtreding van voorlopige maatregelen in het vrije verkeer worden gebracht, op voorwaarde dat de invoer overeenkomstig artikel 14, lid 5, werd geregistreerd en deze terugwerking niet wordt toegepast ten aanzien van produkten die vóór de schending of de intrekking van de verbintenis werden ingevoerd.

Artikel 11

Duur, herziening en terugbetaling

1. Een anti-dumpingmaatregel blijft van toepassing zolang en voor zover als nodig is om de schade veroorzakende invoer met dumping tegen te gaan.

2. Een definitieve anti-dumpingmaatregel vervalt vijf jaar nadat hij werd ingesteld of vijf jaar na de datum waarop het meest recente herzieningsonderzoek in verband met zowel de dumping als de schade werd beëindigd, tenzij bij een herzieningsonderzoek wordt vastgesteld dat het vervallen van de maatregelen waarschijnlijk tot een voortzetting of herhaling van invoer met dumping en daaruit voortvloeiende schade zal leiden. Een herzieningsonderzoek bij het vervallen van een maatregel wordt op initiatief van de Commissie dan wel op verzoek van of

namens de bedrijfstak van de Gemeenschap geopend en de maatregel blijft van kracht totdat de resultaten van dit onderzoek bekend zijn:

- a) Een herzieningsonderzoek in verband met het vervallen van een maatregel wordt geopend wanneer het verzoek daartoe voldoende bewijs bevat dat de opheffing van de maatregelen vermoedelijk tot voortzetting of herhaling van dumping en schade zou leiden, bij voorbeeld stukken waaruit blijkt dat nog steeds invoer met dumping plaatsvindt en dat daardoor schade ontstaat, dat het verdwijnen van de schade geheel of ten dele aan de bestaande maatregelen is toe te schrijven of dat de omstandigheden waarin de exporteurs zich bevinden dan wel de marktsituatie van zodanige aard zijn dat de schade veroorzakende dumping waarschijnlijk zal voortduren.
- b) Bij een overeenkomstig dit lid uitgevoerd onderzoek worden de exporteurs, de importeurs, de vertegenwoordigers van het land van uitvoer en de producenten in de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld de in het verzoek om een herziening verstrekte informatie aan te vullen, te weerleggen of daarop commentaar te geven en in de conclusies zal naar behoren rekening worden gehouden met al het relevante, door feiten gestaafde bewijsmateriaal met betrekking tot de vraag, of het al dan niet waarschijnlijk is dat intrekking van de maatregelen tot voortzetting of herhaling van de invoer met dumping en schade zal leiden.
- c) Voor de toepassing van dit lid wordt op een passend tijdstip in de loop van het laatste jaar waarin de in dit lid omschreven maatregelen van toepassing zijn, in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een bericht gepubliceerd waarin wordt aangekondigd dat de maatregelen op korte termijn zullen vervallen. Na de publikatie van dit bericht kunnen de producenten in de Gemeenschap, uiterlijk drie maanden vóór het einde van de termijn van vijf jaar, overeenkomstig het bepaalde onder a) een verzoek tot herziening indienen. Tevens wordt een bericht gepubliceerd waarin het feitelijke vervallen van de maatregelen uit hoofde van dit lid wordt aangekondigd.

3. De noodzaak tot handhaving van maatregelen kan eveneens worden onderzocht, hetzij op initiatief van de Commissie, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, hetzij, op voorwaarde dat een redelijke termijn van ten minste één jaar is verstreken sedert de instelling van de definitieve maatregel, op verzoek van een exporteur, een importeur of de producenten van de Gemeenschap, gestaafd met voldoende bewijs van de noodzaak van een dergelijke tussentijdse herziening:

- a) Een tussentijds herzieningsonderzoek wordt geopend wanneer het verzoek daartoe voldoende bewijs bevat dat handhaving van de maatregel niet langer noodzakelijk is om een einde te maken aan de dumping en/of dat het onwaarschijnlijk is dat de schade zal blijven bestaan of zich opnieuw zal voordoen indien de maatregel wordt ingetrokken of gewijzigd, dan wel dat de bestaande maatregel niet of niet langer toereikend is om de dumping en de daaruit voortvloeiende schade tegen te gaan.

b) Bij een overeenkomstig dit lid uitgevoerd onderzoek kan de Commissie onder meer nagaan of de omstandigheden met betrekking tot dumping en schade ingrijpend gewijzigd zijn, dan wel of met de bestaande maatregelen het beoogde resultaat, namelijk het wegnemen van de eerder overeenkomstig artikel 3 van deze verordening vastgestelde schade, wordt bereikt. Bij de definitieve vaststelling wordt rekening gehouden met al het relevante, met feiten gestaafde bewijsmateriaal.

4. Een herzieningsonderzoek kan eveneens ten doel hebben individuele dumpingmarges vast te stellen voor nieuwe exporteurs in het betrokken exportland die het produkt niet hebben uitgevoerd gedurende het onderzoekstijdvak waarop de maatregelen gebaseerd zijn:

a) Een herzieningsonderzoek wordt geopend wanneer een nieuwe exporteur of producent kan aantonen dat hij niet gelieerd is met enige exporteur of producent in het land van uitvoer waarop de anti-dumpingmaatregelen voor het betrokken produkt van toepassing zijn, dat hij het betrokken produkt eerst na het verstrijken van vorengenoemd onderzoekstijdvak naar de Gemeenschap heeft uitgevoerd of kan aantonen dat hij een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om een aanzienlijke hoeveelheid naar de Gemeenschap uit te voeren.

b) Een herzieningsonderzoek voor een nieuwe exporteur wordt geopend, en versneld ten uitvoer gelegd na raadpleging van het raadgevend comité en nadat de producenten van de Gemeenschap in de gelegenheid werden gesteld opmerkingen te maken. De verordening van de Commissie waarbij het herzieningsonderzoek wordt geopend, wijzigt de verordening waarbij het recht werd ingesteld, door dit recht ten aanzien van de betrokken nieuwe exporteur in te trekken en voor te schrijven dat de invoer overeenkomstig artikel 14, lid 5, dient te worden geregistreerd zodat, mocht tijdens het herzieningsonderzoek dumping worden vastgesteld met betrekking tot deze exporteur, anti-dumpingrechten kunnen worden geheven met terugwerking tot de datum waarop dit onderzoek werd geopend.

c) De bepalingen van dit lid zijn niet van toepassing wanneer de rechten overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 6, werden ingesteld.

5. De bepalingen van deze verordening betreffende procedures en onderzoeken, met uitzondering van die welke betrekking hebben op termijnen, zijn van toepassing op alle herzieningsonderzoeken uit hoofde van de leden 2, 3 en 4. Deze onderzoeken worden zo snel mogelijk uitgevoerd en dienen normaliter binnen twaalf maanden na opening te zijn voltooid.

6. Herzieningsonderzoeken uit hoofde van dit artikel worden door de Commissie geopend na raadpleging van het raadgevend comité. Wanneer deze onderzoeken daartoe aanleiding geven, worden de maatregelen overeenkomstig lid 2 ingetrokken of gehandhaafd, dan wel overeenkomstig de leden 3 en 4 ingetrokken, gehandhaafd of gewijzigd door de Instelling van de Gemeenschap die ze heeft ingevoerd. Wanneer maatregelen ten

aanzien van individuele exporteurs maar niet ten aanzien van een land in zijn geheel worden ingetrokken, blijft de procedure van toepassing op deze exporteurs die automatisch kunnen worden onderworpen aan een nieuw onderzoek dat overeenkomstig dit artikel voor het betrokken land wordt ingesteld.

7. Bij een herzieningsonderzoek op grond van lid 3, dat reeds aan de gang is aan het einde van de geldigheidsduur van de in lid 2 omschreven maatregelen, zal eveneens rekening worden gehouden met de in lid 2 bedoelde omstandigheden.

8. In afwijking van het bepaalde in lid 2, kan een importeur om terugbetaling van rechten verzoeken wanneer wordt aangetoond dat de dumpingmarge of basis waarvan de rechten werden betaald, niet meer bestaat of is teruggevallen tot een lager niveau dan dat van de geldende rechten:

a) Om terugbetaling van anti-dumpingrechten te verkrijgen doet de importeur de Commissie een daartoe strekkend verzoek toekomen. Het verzoek wordt ingediend via de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de produkten in het vrije verkeer werden gebracht en dit binnen zes maanden nadat de hoogte van de definitieve rechten door de bevoegde autoriteiten werd vastgesteld of besloten werd de bedragen waarvoor zekerheid was gesteld uit hoofde van het voorlopige recht definitief in te vorderen. De Lid-Staten geven de Commissie onverwijld kennis van een dergelijk verzoek.

b) Een verzoek om terugbetaling wordt slechts geacht met voldoende bewijsmateriaal te zijn gestaafd wanneer het nauwkeurige gegevens bevat met betrekking tot het bedrag van de anti-dumpingrechten waarvan terugbetaling wordt gevraagd en het vergezeld gaat van alle douanedocumenten in verband met de berekening en de betaling van dit bedrag. Tevens dient het, voor een representatieve periode, bewijsmateriaal te bevatten betreffende de normale waarden en de prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap van de exporteur of producent waarop de rechten van toepassing zijn. Wanneer de importeur niet met de betrokken exporteur of producent gelieerd is en dergelijke informatie niet onmiddellijk beschikbaar is, of de exporteur of de producent niet bereid is deze informatie aan de importeur te verschaffen, wordt in het verzoek een verklaring van de exporteur of de producent opgenomen dat de dumpingmarge lager of nihil is geworden in de zin van dit artikel en dat het desbetreffende bewijsmateriaal aan de Commissie zal worden toegezonden. Wanneer dit bewijsmateriaal niet binnen een redelijke termijn door de exporteur of de producent wordt voorgelegd, wordt het verzoek van de hand gewezen.

c) Na raadpleging van het raadgevend comité besluit de Commissie of en hoeverre het verzoek wordt ingewilligd. De Commissie kan op ieder ogenblik besluiten een tussentijdse herziening in te leiden. Op basis van

de informatie die wordt verkregen bij dit herzieningsonderzoek, dat wordt uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen die op dergelijke onderzoeken van toepassing zijn, en de conclusies die eruit worden getrokken, wordt bepaald of en in hoeverre terugbetaling gerechtvaardigd is. Terugbetalingen van rechten vinden normaliter plaats binnen twaalf maanden en in ieder geval binnen 18 maanden nadat het met bewijsmateriaal gestaafde verzoek om terugbetaling werd ingediend door een importeur van het aan antidumpingrechten onderworpen produkt. Deze rechten worden door de Lid-Staten normaliter terugbetaald binnen 90 dagen nadat vorengenoemd besluit werd genomen.

9. Bij alle overeenkomstig dit artikel uitgevoerde herzieningsonderzoeken of met het oog op de terugbetaling van rechten ingestelde onderzoeken gaat de Commissie, voor zover de omstandigheden niet gewijzigd zijn, op dezelfde wijze te werk als bij het onderzoek ten gevolge waarvan het recht werd ingesteld, met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, in het bijzonder de leden 11 en 12 daarvan, en artikel 17.

10. Bij elk uit hoofde van dit artikel uitgevoerd onderzoek gaat de Commissie overeenkomstig artikel 2 na of de exportprijzen betrouwbaar zijn. Wordt evenwel besloten de exportprijs overeenkomstig artikel 2, lid 9, te construeren, dan worden bij het berekenen van deze prijs de betaalde anti-dumpingrechten niet in mindering gebracht indien afdoende bewijs wordt geleverd dat het recht in de wederverkooprijzen en de latere verkooprijzen in de Gemeenschap tot uitdrukking is gebracht.

Artikel 12

1. Indien de bedrijfstak van de Gemeenschap voldoende gegevens verstrekt waaruit blijkt dat de maatregelen de wederverkooprijzen of de latere verkooprijzen in de Gemeenschap niet of onvoldoende hebben gewijzigd, kan het onderzoek, na overleg, worden heropend om na te gaan of de maatregel invloed heeft gehad op deze prijzen.

2. Bij een onderzoek op grond van dit artikel worden de exporteurs, importeurs en producenten in de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld de situatie ten aanzien van wederverkooprijzen en latere verkooprijzen nader toe te lichten. Indien de conclusie is dat de maatregel tot wijzigingen in deze prijzen had moeten leiden om de schade weg te nemen die voordien overeenkomstig artikel 3 was vastgesteld, worden de exportprijzen overeenkomstig artikel 2 opnieuw bezien en worden de dumpingmarges, rekening houdend met de herziene exportprijzen, opnieuw berekend. Wordt geoordeeld dat het ongewijzigde prijsniveau in de Gemeenschap door een daling van de exportprijzen is veroorzaakt die vóór of na de instelling van de maatregelen heeft plaatsgevonden, dan kunnen die dumpingmarges met inachtneming van deze lagere exportprijzen opnieuw worden berekend.

3. Wanneer bij een nieuw onderzoek op grond van dit artikel blijkt dat de dumping is toegenomen, dan wordt de geldende maatregel door de Raad met een gewone meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commis-

sie, overeenkomstig de nieuwe bevindingen inzake exportprijzen gewijzigd.

4. De desbetreffende bepalingen van de artikelen 5 en 6 zijn van toepassing op alle onderzoeken die op grond van dit artikel worden heropend, met dien verstande dat een dergelijke heropening zo spoedig mogelijk plaatsvindt en het nieuwe onderzoek normalerwijze binnen zes maanden na de opening wordt afgesloten.

5. Met beweerde wijzigingen van de normale waarde wordt op grond van dit artikel slechts rekening gehouden indien de Commissie binnen de in het bericht van opening van een onderzoek gestelde termijnen uitvoerige en met bewijsmateriaal ondersteunde gegevens over de herziene normale waarden ontvangt. Indien een onderzoek betrekking heeft op een herziening van de normale waarden, kan de invoer, in afwachting van de resultaten van dit onderzoek, overeenkomstig artikel 14, lid 5, worden geregistreerd.

Artikel 13

Ontwijking van rechten

1. De overeenkomstig deze verordening ingestelde antidumpingrechten kunnen worden uitgebreid tot de invoer van soortgelijke produkten, of delen daarvan, uit derde landen wanneer er sprake is van ontwijking van rechten. Ontwijking wordt geacht plaats te vinden wanneer de handelsstromen tussen derde landen en de Gemeenschap wijzigingen ondergaan ten gevolge van een praktijk, een proces of werkzaamheden waarvoor, afgezien van het recht, geen voldoende reden of economische rechtvaardiging bestaat en aangetoond wordt dat de corrigerende werking van het recht wordt ondermijnd, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van soortgelijke produkten, en dat er sprake is van dumping ten aanzien van de voor soortgelijke produkten eerder vastgestelde normale waarden.

2. Assemblage in de Gemeenschap of een derde land wordt geacht ontwijking van de maatregelen in te houden wanneer:

- i) de assemblagewerkzaamheden sinds of kort vóór de opening van het anti-dumpingonderzoek zijn aangevangen of aanmerkelijk zijn toegenomen en de betrokken delen afkomstig zijn uit het land waarop de maatregelen van toepassing zijn, en
- ii) de delen 60 % of meer uitmaken van de totale waarde van de delen van het geassembleerde produkt; ontwijking wordt echter niet geacht plaats te vinden indien de waarde die tijdens de assemblage- of voltooiingswerkzaamheden aan de ingevoerde delen wordt toegevoegd meer dan 25 % van de produktiekosten bedraagt, en
- iii) de corrigerende werking van het recht wordt ondermijnd, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van het geassembleerde soortgelijke produkt en aangetoond wordt dat er sprake is van dumping ten aanzien van de voor soortgelijke produkten eerder vastgestelde normale waarden.

3. Een onderzoek op grond van dit artikel wordt geopend indien het verzoek voldoende bewijsmateriaal bevat betreffende de in lid 1 genoemde factoren. Het onderzoek wordt, na raadpleging van het raadgevend comité, geopend door middel van een verordening van de Commissie die de douaneautoriteiten tevens de instructie geeft de invoer overeenkomstig artikel 14, lid 5, te registreren of zekerheidstelling te eisen. Het onderzoek wordt uitgevoerd door de Commissie, die kan worden bijgestaan door de douaneautoriteiten, en wordt binnen negen maanden afgesloten. Wanneer de definitief vastgestelde feiten uitbreiding van de maatregelen rechtvaardigen, neemt de Raad met een gewone meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie het daartoe strekkende besluit, dat geldig is vanaf de datum waarop overeenkomstig artikel 14, lid 5, registratie van de goederen of zekerheidstelling werd geëist. De desbetreffende procedurele bepalingen van deze verordening betreffende de opening en het uitvoeren van een onderzoek zijn van toepassing op dit artikel.

4. De verplichting tot registratie op grond van artikel 14, lid 5, geldt niet voor produkten die vergezeld gaan van een douanecertificaat waarin wordt verklaard dat de betrokken invoer geen ontwijking van rechten inhoudt, noch worden ten aanzien van deze produkten maatregelen genomen. Deze certificaten worden op schriftelijk verzoek door de douaneautoriteiten aan de importeurs afgegeven na goedkeuring bij een besluit van de Commissie en na raadpleging van het raadgevend comité dan wel bij het besluit van de Raad tot vaststelling van maatregelen. De certificaten zijn geldig voor de daarin vermelde periode en onder de daarin vermelde voorwaarden.

5. Geen enkele bepaling van dit artikel doet afbreuk aan de normale toepassing van de voorschriften inzake douanerechten.

Artikel 14

Algemene bepalingen

1. Voorlopige of definitieve anti-dumpingrechten worden bij verordening ingesteld en door de Lid-Staten geheven in de vorm en voor het bedrag zoals vermeld in die verordening en met inachtneming van de andere daarin vermelde criteria. Deze rechten worden geheven onafhankelijk van de douanerechten, belastingen en andere heffingen die normaal bij invoer van toepassing zijn. Op geen enkel produkt kunnen zowel anti-dumpingrechten als compenserende rechten worden geheven op grond van een zelfde situatie die door dumping of export-subsidies is ontstaan.

2. Verordeningen tot instelling van voorlopige of definitieve anti-dumpingrechten en verordeningen of besluiten tot aanvaarding van verbintenissen of tot beëindiging van onderzoeken of procedures worden in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt. Deze verordeningen of besluiten bevatten, in het bijzonder, en met inachtneming van de verplichtingen tot bescherming

van vertrouwelijke gegevens, de namen van de betrokken exporteurs, indien praktisch mogelijk, of van de betrokken landen, een omschrijving van het produkt en een samenvatting van de belangrijkste feiten en overwegingen die voor de bevindingen inzake dumping en schade relevant zijn. In elk afzonderlijk geval wordt een exemplaar van de verordening of het besluit aan de gekende belanghebbenden toegezonden. De bepaling van dit lid zijn van overeenkomstige toepassing op herzieningsonderzoeken.

3. Bij deze verordening, of uit hoofde daarvan, kunnen bijzondere bepalingen worden vastgesteld, in het bijzonder wat de gemeenschappelijke definitie van het begrip „oorsprong van goederen”, zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, betreft.

4. Indien dit in het belang is van de Gemeenschap, mogen maatregelen die op grond van deze verordening zijn vastgesteld, na raadpleging van het raadgevend comité, bij besluit van de Commissie voor een periode van negen maanden worden geschorst. De Raad kan, met gewone meerderheid van stemmen en op voorstel van de Commissie, besluiten die schorsing met ten hoogste één jaar te verlengen. Die maatregelen mogen uitsluitend worden geschorst indien de marktverhoudingen tijdelijk zodanig zijn gewijzigd dat het onwaarschijnlijk is dat de schorsing opnieuw tot schade zou leiden, en mits de bedrijfstak van de Gemeenschap in de gelegenheid werd gesteld opmerkingen te maken en met die opmerkingen rekening is gehouden. Maatregelen kunnen na overleg te allen tijde weer worden ingesteld indien de reden voor schorsing heeft opgehouden te bestaan.

5. De Commissie kan, na raadpleging van het raadgevend comité, de douaneautoriteiten opdracht geven passende maatregelen te nemen om de invoer te registreren, zodat met ingang van de datum van registratie rechten kunnen worden geheven op de betrokken produkten. Tot registratie van de invoer kan worden overgegaan naar aanleiding van een door de bedrijfstak van de Gemeenschap ingediend verzoek dat voldoende bewijsmateriaal bevat om een dergelijke maatregel te rechtvaardigen. De registratieverplichting wordt opgelegd door middel van een verordening waarin het doel van de maatregel van de bedragen aan rechten die eventueel later verschuldigd zullen zijn. De invoer kan voor een periode van ten hoogste negen maanden aan registratieplicht worden onderworpen.

6. De Lid-Staten brengen de Commissie maandelijks verslag uit over de invoer van goederen waarover onderzoeken gaande zijn en waarop maatregelen van toepassing zijn, onder opgave van het bedrag van de rechten dat op grond van deze verordening is geheven.

Artikel 15

Overleg

1. Overleg zoals bedoeld in deze verordening vindt plaats in een raadgevend comité dat bestaat uit vertegen-

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1

woordigers van elke Lid-Staat en waarvan een vertegenwoordiger van de Commissie voorzitter is. Overleg vindt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie onmiddellijk plaats en in ieder geval binnen een periode die het mogelijk maakt de in deze verordening aangegeven termijnen aan te houden.

2. Het comité komt op uitnodiging van de voorzitter bijeen. Deze verstrekt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

3. Zo nodig kan het overleg uitsluitend schriftelijk plaatsvinden. De Commissie deelt dit aan de Lid-Staten mede, onder opgave van de termijn waarbinnen zij hun standpunt kenbaar kunnen maken of om mondeling overleg kunnen verzoeken. Het mondelinge overleg wordt door de voorzitter geregeld, mits het binnen een periode kan plaatsvinden die het mogelijk maakt de in deze verordening genoemde termijnen aan te houden.

4. Het overleg heeft in het bijzonder betrekking op:

- i) het bestaan van dumping en de methoden om de dumpingmarge vast te stellen;
- ii) het bestaan en de omvang van de schade;
- iii) het oorzakelijke verband tussen de invoer met dumping en de schade;
- iv) de maatregelen die in de gegeven omstandigheden passend zijn om schade door dumping te voorkomen of om deze schade weg te nemen en de wijze waarop deze maatregelen worden uitgevoerd.

Artikel 16

Controlebezoeken

1. Indien zij dit nuttig oordeelt, legt de Commissie bezoeken af om de administratie van importeurs, exporteurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten, handelsverenigingen en -organisaties ter plaatse te onderzoeken teneinde de ingewonnen inlichtingen over dumping en schade te controleren. Indien niet tijdig een correct antwoord wordt ontvangen, kan van controle ter plaatse worden afgezien.

2. De Commissie kan zo nodig onderzoeken in derde landen verrichten, mits de betrokken ondernemingen hiermee instemmen en de vertegenwoordigers van de overheid van het betrokken land op de hoogte worden gebracht en dezen tegen het onderzoek geen bezwaar maken. Zodra de toestemming van de betrokken ondernemingen is verkregen, deelt de Commissie de autoriteiten van het land van uitvoer de namen en adressen mede van de te bezoeken ondernemingen en de overeengekomen bezoekdata.

3. De betrokken ondernemingen worden in kennis gesteld van de aard van de inlichtingen die tijdens het

bezoek zullen worden gecontroleerd en van alle tijdens het bezoek te verstrekken aanvullende informatie, hetgeen echter niet belet dat ter plaatse nadere bijzonderheden kunnen worden gevraagd in het licht van de verkregen inlichtingen.

4. Bij controles die ingevolge dit artikel worden uitgevoerd, wordt de Commissie bijgestaan door ambtenaren van de Lid-Staten die hiertoe de wens te kennen hebben gegeven.

Artikel 17

Steekproeven

1. Indien het aantal klagers, exporteurs of importeurs, produktsorten of transacties groot is, kan het onderzoek worden beperkt tot hetzij een redelijk aantal partijen, produkten of transacties, door gebruik te maken van statistisch significante steekproeven die gebaseerd zijn op informatie die op het tijdstip van de selectie beschikbaar is, hetzij de grootste representatieve productie-, verkoop- of exporthoeveelheden die redelijkerwijs binnen de beschikbare tijd onderzocht kunnen worden.

2. De definitieve selectie van partijen, produktsorten of transacties ingevolge dit artikel geschiedt door de Commissie, bij voorkeur in overleg en met toestemming van de betrokken partijen, mits deze zich binnen drie weken bij de Commissie aanmelden en voldoende inlichtingen verstrekken om een representatieve steekproef mogelijk te maken.

3. Indien, overeenkomstig dit artikel, een beperkt onderzoek heeft plaatsgevonden, wordt niettemin een individuele dumpingmarge vastgesteld voor elke exporteur of producent die niet in de oorspronkelijke selectie was opgenomen, maar die binnen de bij deze verordening bepaalde termijnen de nodige informatie verstrekt, tenzij het aantal exporteurs of producenten zo groot is dat individuele onderzoeken te belastend zijn en een tijdige afsluiting van het onderzoek in de weg staan.

4. Wanneer tot een steekproefonderzoek wordt besloten en enkele of alle geselecteerde partijen weigeren medewerking te verlenen in een mate die de resultaten van het onderzoek aanmerkelijk zal beïnvloeden, kan een nieuwe selectie worden gemaakt. Indien echter een groot aantal geselecteerden medewerking blijft weigeren of indien er niet genoeg tijd is om een nieuwe selectie te maken, zijn de desbetreffende bepalingen van artikel 18 van toepassing.

*Artikel 18***Niet-medewerking**

1. Indien belanghebbenden binnen de bij deze verordening vastgestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie of deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek aanmerkelijk belemmeren, kunnen voorlopige of definitieve conclusies, zowel in positieve als in negatieve zin, worden getrokken aan de hand van de beschikbare gegevens. Blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, dan wordt deze buiten beschouwing gelaten en kan van beschikbare gegevens gebruik worden gemaakt. Belanghebbenden dienen van de gevolgen van niet-medewerking in kennis te worden gesteld.

2. Indien de belanghebbende zijn antwoord niet door middel van systemen voor automatische gegevensverwerking verstrekt, wordt dit niet als het niet verlenen van medewerking beschouwd, mits deze belanghebbende aantoonbaar dat het verstrekken van het antwoord in de gevraagde vorm voor hem een onredelijke extra belasting zou betekenen of onredelijke extra kosten met zich zou brengen.

3. Indien de informatie die een belanghebbende verstrekt niet in alle opzichten ideaal is, mag deze niet buiten beschouwing worden gelaten indien de tekortkomingen niet van dien aard zijn dat zij het bereiken van redelijk betrouwbare conclusies onnodig bemoeilijken, de informatie op passende wijze binnen de termijnen wordt verstrekt en controleerbaar is en de betrokkene naar beste vermogen heeft gehandeld.

4. Indien bewijzen of inlichtingen niet worden aanvaard, dient de partij die deze heeft verstrekt onverwijld in kennis te worden gesteld van de redenen die aan deze afwijzing ten grondslag liggen en dient haar gelegenheid te worden gegeven binnen de gestelde termijn nadere inlichtingen te verstrekken. Indien de verstrekte inlichtingen ontoereikend worden geacht, dienen de redenen voor de afwijzing van dergelijke bewijzen of dergelijke inlichtingen te worden vermeld in alle bevindingen die openbaar worden gemaakt.

5. De op lid 1 gebaseerde vaststellingen, met inbegrip van die welke betrekking hebben op de normale waarde en de in de klacht vervatte informatie, dienen, indien praktisch mogelijk en met inachtneming van de voor het onderzoek vastgestelde termijnen, te worden getoetst aan informatie uit andere beschikbare onafhankelijke bronnen, zoals gepubliceerde prijslijsten, officiële invoerstatistieken of douanestatistieken alsmede aan de informatie die in de loop van het onderzoek van andere belanghebbenden werd verkregen.

6. Indien een belanghebbende geen of slechts gedeeltelijke medewerking verleent, waardoor relevante informatie niet beschikbaar is, kan dit ten gevolge hebben dat de resultaten voor deze belanghebbende minder gunstig zijn dan indien hij wel medewerking had verleend.

*Artikel 19***Vertrouwelijke gegevens**

1. Inlichtingen die vanwege hun aard vertrouwelijk zijn (bij voorbeeld omdat bekendmaking ervan een concurrent aanmerkelijk zou bevoordelen of ernstige nadelige gevolgen zou hebben voor degene die de informatie heeft verstrekt of van wie hij deze informatie heeft verkregen) of die door partijen bij een onderzoek als vertrouwelijk worden verstrekt, worden, indien daarvoor geldige redenen worden opgegeven, als dusdanig door de autoriteiten behandeld.

2. Belanghebbenden die vertrouwelijke inlichtingen verstrekken, dienen daarvan een niet-vertrouwelijke samenvatting toe te zenden. Deze samenvattingen moeten gedetailleerd genoeg zijn om een redelijk inzicht te verschaffen in de essentie van de als vertrouwelijk medegedeelde gegevens. In buitengewone omstandigheden kunnen belanghebbenden aangeven dat deze inlichtingen niet kunnen worden samengevat. In dergelijke buitengewone omstandigheden moet worden aangegeven waarom het niet mogelijk is een samenvatting te verstrekken.

3. Indien de Commissie van oordeel is dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gegrond is en degene die de inlichtingen heeft verstrekt niet bereid is deze bekend te maken of de bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in samengevatte vorm toe te staan, kunnen deze inlichtingen buiten beschouwing worden gelaten, tenzij uit goede bronnen blijkt dat ze juist zijn. Verzoeken om vertrouwelijke behandeling mogen niet willekeurig worden afgewezen.

4. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en, in het bijzonder, van de motivering van besluiten die ingevolge deze verordening zijn genomen of voor de bekendmaking van het bewijsmateriaal waarop de autoriteiten van de Gemeenschap steunen, voor zover het noodzakelijk is deze motivering in gerechtelijke procedures toe te lichten. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang van de betrokkenen wat de bescherming van hun zakengeheimen betreft.

5. De Raad, de Commissie en de Lid-Staten en de ambtenaren van de Raad, de Commissie en de Lid-Staten maken zonder die uitdrukkelijke toestemming van de persoon die ze heeft verstrekt geen gegevens bekend die zij ingevolge deze verordening hebben verkregen en waarvoor deze persoon een vertrouwelijke behandeling heeft gevraagd. Informatie die tussen de Commissie en de Lid-Staten wordt uitgewisseld of informatie in verband met het overleg op grond van artikel 15 of interne documenten die door de autoriteiten van de Gemeenschap of van de Lid-Staten zijn opgesteld, worden niet

bekendgemaakt, tenzij in deze verordening anders bepaald.

6. De op grond van deze verordening verkregen informatie wordt uitsluitend gebruikt voor het doel waarvoor ze is gevraagd.

Artikel 20

Bekendmaking van gegevens

1. De klagers, de importeurs, de exporteurs, de representatieve verenigingen van importeurs en exporteurs en de vertegenwoordigers van het land van uitvoer kunnen vragen in kennis te worden gesteld van de gegevens betreffende de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan voorlopige maatregelen zijn ingesteld. Dergelijke verzoeken dienen onmiddellijk na het instellen van de voorlopige maatregelen schriftelijk te worden ingediend en de gevraagde informatie wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk verstrekt.

2. De in lid 1 genoemde partijen mogen om mededeling vragen van de definitieve bevindingen inzake de essentiële feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen definitieve maatregelen of beëindiging van een onderzoek of procedure zonder maatregelen aan te bevelen, waarbij bijzondere aandacht wordt geschonken aan de mededeling van feiten of overwegingen die afwijken van die waarop de voorlopige maatregelen waren gebaseerd.

3. De in lid 2 bedoelde verzoeken om mededeling van definitieve bevindingen worden schriftelijk aan de Commissie gericht en moeten, wanneer een voorlopig recht is ingesteld, uiterlijk één maand na de bekendmaking van de instelling van dat recht door de Commissie zijn ontvangen. Wanneer geen voorlopig recht is ingesteld, worden partijen in de gelegenheid gesteld om mededeling van definitieve bevindingen te vragen binnen de door de Commissie gestelde termijnen.

4. Definitieve bevindingen worden schriftelijk medegedeeld met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke gegevens. Deze mededeling geschiedt zo spoedig mogelijk en uiterlijk één maand voordat de Commissie een definitief besluit neemt of voordat zij ingevolge artikel 9 een voorstel tot het nemen van definitieve maatregelen doet. Kan de Commissie bepaalde feiten of overwegingen op dat tijdstip niet mededelen, dan deelt zij deze mede zodra dit mogelijk is. Deze mededeling doet geen afbreuk aan besluiten die de Commissie of de Raad daarna neemt, maar indien dergelijke besluiten op andere feiten en overwegingen zijn gebaseerd, worden deze zo spoedig mogelijk medegedeeld.

5. Opmerkingen die na de mededeling van definitieve bevindingen worden gemaakt, worden uitsluitend in aanmerking genomen binnen de termijn die de Commissie in elk afzonderlijk geval heeft vastgesteld en die ten minste tien dagen bedraagt, waarbij de urgentie van de kwestie in aanmerking wordt genomen.

Artikel 21

Belang van de Gemeenschap

1. In het kader van deze verordening wordt bij het beantwoorden van de vraag, of het belang van de Gemeenschap met een interventie gediend is, rekening gehouden met de belangen van alle betrokkenen, waaronder de binnenlandse producenten, de gebruikers en de consumenten. Een vaststelling op grond van dit artikel wordt slechts gedaan indien alle partijen de gelegenheid hebben gehad hun standpunt overeenkomstig lid 2 bekend te maken. Bij dit onderzoek wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de noodzaak de handel verstorende gevolgen van schade veroorzakende dumping weg te nemen en een effectieve mededinging te herstellen. Maatregelen die op basis van de geconstateerde dumping en schade zijn vastgesteld, mogen niet worden toegepast indien het de autoriteiten, op grond van de voorgelegde informatie, duidelijk is dat het niet in het belang van de Gemeenschap is deze maatregelen toe te passen.

2. Teneinde de autoriteiten voldoende informatie te verschaffen om bij het beantwoorden van de vraag, of het instellen van maatregelen in het belang van de Gemeenschap is, met alle standpunten en gegevens rekening te kunnen houden, kunnen de klagers, de importeurs en hun representatieve verenigingen, de representatieve gebruikers en de representatieve consumentenorganisaties binnen de in het bericht van opening van een anti-dumping-onderzoek gestelde termijnen, zich bij de Commissie bekendmaken en deze laatste inlichtingen verstrekken. Deze inlichtingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van de andere in dit artikel genoemde partijen die het recht hebben daarover opmerkingen te maken.

3. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, kunnen vragen om te worden gehoord. Deze verzoeken worden ingewilligd indien zij binnen de in lid 2 bedoelde termijnen zijn ingediend en daarin de redenen zijn vermeld, waarom, in het belang van de Gemeenschap, een mondeling onderhoud nodig wordt geacht.

4. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, kunnen over de toepassing van ingestelde voorlopige rechten opmerkingen maken. Om in aanmerking te worden genomen, moeten deze opmerkingen uiterlijk één maand na de toepassing van deze maatregelen zijn ontvangen. Deze opmerkingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van andere partijen, die het recht hebben daarop commentaar te geven.

5. De Commissie onderzoekt de informatie die op passende wijze is voorgelegd en gaat na of deze representatief is. Het resultaat van dit onderzoek, te zamen met een oordeel over de waarde van de ontvangen inlichtingen, wordt aan het raadgevend comité voorgelegd. Het overeengekomen standpunt van het comité wordt door de Commissie in aanmerking genomen wanneer zij op grond van artikel 9 een voorstel doet.

6. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, mogen om mededeling verzoeken van de feiten en overwegingen op basis waarvan de definitieve besluiten waarschijnlijk zullen worden genomen. Dergelijke informatie wordt voor zover mogelijk ter beschikking gesteld en doet geen afbreuk aan de later door de Commissie of de Raad te nemen besluiten.

7. De op grond van dit artikel verstrekte inlichtingen worden slechts in aanmerking genomen indien zij door bewijsmateriaal worden gestaafd.

Artikel 22

Slotbepalingen

Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van:

- i) bijzondere voorschriften in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen;
- ii) de verordeningen van de Gemeenschap in de landbouwsector en de Verordeningen (EEG) nr. 1059/69 van de Raad van 28 mei 1969 tot vaststelling van de handelsregeling die van toepassing is op bepaalde goederen, verkregen door verwerking van landbouwprodukten⁽¹⁾, (EEG) nr. 2730/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende glucose en lactose⁽²⁾ en (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine⁽³⁾. De onderhavige verordening vormt een aanvulling op voornoemde verordeningen en houdt een afwijking in van de daarin vervatte bepalingen

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

die de toepassing van anti-dumpingrechten in de weg staan;

- iii) bijzondere maatregelen, mits deze niet strijdig zijn met de verplichtingen uit hoofde van de GATT.

Artikel 23

Intrekking van bestaande wetgeving

Verordening (EEG) nr. 2423/88 wordt ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden gelezen als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 24

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995. Zij is van toepassing op na 1 september 1994 ingeleide procedures en tussentijdse herzieningsonderzoeken en op herzieningsonderzoeken bij het vervallen van een maatregel waarvoor het bericht dat de maatregel binnenkort zal vervallen na de laatstgenoemde datum is bekendgemaakt. Voor overeenkomstig artikel 5, lid 9, ingeleide procedures worden de bepalingen inzake termijnen echter eerst toegepast na de in een besluit van de Raad vermelde datum, welk besluit de Raad uiterlijk op 1 april 1995 met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen zal nemen op grond van een voorstel van de Commissie dat bij de Raad zal worden ingediend nadat de nodige begrotingsmiddelen zijn toegewezen.

⁽¹⁾ PB nr. L 141 van 12. 6. 1969, blz. 1

⁽²⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 20. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) 222/88 van de Commissie (PB nr. L 28 van 1. 2. 1988, blz. 1).

⁽³⁾ PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 104. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) 4001/87 van de Commissie (PB nr. L 377 van 31. 12. 1987, blz. 44).

VERORDENING (EG) Nr. 3284/94 VAN DE RAAD

van 22 december 1994

inzake beschermende maatregelen tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gelet op de verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten en de verordeningen op grond van artikel 235 van het Verdrag die van toepassing zijn op goederen die door de verwerking van landbouwproducten zijn verkregen, in het bijzonder op de bepalingen van deze verordeningen die de mogelijkheid bieden af te wijken van het algemene beginsel dat beschermingsmaatregelen aan de grenzen uitsluitend kunnen worden vervangen door de bij deze verordeningen vastgestelde maatregelen,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat de Raad bij Verordening (EEG) nr. 2423/88 ⁽²⁾ gemeenschappelijke voorschriften heeft vastgesteld ter bescherming tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap;

Overwegende dat deze voorschriften werden vastgesteld overeenkomstig de bestaande internationale verplichtingen, in het bijzonder die welke voortvloeien uit artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT), de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de GATT (anti-dumpingcode van 1979) en de Overeenkomst inzake de uitlegging en de toepassing van de artikelen VI, XVI en XXIII van de GATT (subsidiecode van 1979);

Overwegende dat de in 1994 voltooide multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde tot de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) hebben geleid;

Overwegende dat bijlage I A bij de Overeenkomst tot oprichting van de WTO (WTO-Overeenkomst) onder meer de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel 1994 (GATT 1994), een Overeenkomst inzake de landbouw (landbouwovereenkomst), een nieuwe Over-

eenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de GATT 1994 (anti-dumpingovereenkomst) en een nieuwe Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen (subsidieovereenkomst) bevat;

Overwegende dat het met het oog op een meer doorzichtige en effectieve toepassing van de voorschriften van de anti-dumping- en de subsidieovereenkomst nodig lijkt twee afzonderlijke verordeningen op te stellen waarin nauwkeurig wordt bepaald op welke wijze elk van beide handelsbeschermingsinstrumenten moet worden toegepast;

Overwegende dat het derhalve dienstig is de voorschriften van de Gemeenschap voor de toepassing van compenserende rechten in het licht van de nieuwe multilaterale regels te wijzigen, waaronder de voorschriften inzake de opening van een procedure en het uitvoeren van een onderzoek (met inbegrip van de vaststelling van de feiten en de behandeling van gegevens), de toepassing van voorlopige maatregelen, de instelling en heffing van compenserende rechten, de duur en de herziening van compenserende maatregelen en de openbaarmaking van informatie in verband met subsidieonderzoeken;

Overwegende dat het aanbeveling verdient, gezien de talrijke wijzigingen in de nieuwe overeenkomsten en met het oog op een correcte en transparante toepassing van de nieuwe voorschriften, deze overeenkomsten zoveel mogelijk in communautaire wetgeving om te zetten;

Overwegende dat het voorts wenselijk lijkt voldoende nauwkeurig te bepalen wanneer er van subsidiëring sprake is, volgens welke principes daartegen compenserende maatregelen genomen kunnen worden (met name indien de subsidie specifiek is toegekend) en op welke wijze de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie berekend wordt;

Overwegende dat het duidelijk is dat, om te kunnen vaststellen dat er van subsidie sprake is, het noodzakelijk is aan te tonen dat een overheid of overheidsinstantie op het grondgebied van een land een financiële bijdrage levert, of dat er een vorm van inkomens- of prijzensteun is geweest in de zin van artikel XVI van de GATT 1994, en dat de ontvanger hierdoor een voordeel heeft verkregen;

Overwegende dat het nodig is voldoende nauwkeurig aan te geven tegen welke soorten subsidies compenserende maatregelen genomen kunnen worden en welke procedures gevolgd moeten worden indien tijdens een onderzoek wordt vastgesteld dat het onderzochte bedrijf subsidies heeft ontvangen waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden;

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 14 december 1994 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽²⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 521/94 (PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 7) en Verordening (EG) nr. 522/94 (PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 10).

Overwegende dat in de subsidieovereenkomst is vermeld dat de bepalingen inzake subsidies waartegen geen maatregelen genomen kunnen worden, vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van de WTO-Overeenkomst vervallen, tenzij de leden van de WTO overeenkomen de geldigheidsduur van deze bepalingen te verlengen; dat het derhalve nodig kan zijn deze verordening dienovereenkomstig te wijzigen indien de geldigheidsduur van deze bepalingen niet wordt verlengd;

Overwegende dat tegen de maatregelen die in bijlage 2 bij de landbouwovereenkomst zijn vermeld, geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden, voor zover die overeenkomst dit bepaalt;

Overwegende dat het wenselijk is duidelijk en nauwkeurig aan te geven welke factoren relevant kunnen zijn voor de vaststelling, of de gesubsidieerde invoer aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt dan wel dreigt te veroorzaken; dat, bij het aantonen van het oorzakelijk verband tussen de omvang en de prijzen van deze invoer en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt, aandacht dient te worden geschonken aan de gevolgen van andere factoren, en met name de marktomstandigheden in de Gemeenschap;

Overwegende dat het dienstig is het begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap” te omschrijven en te bepalen dat met exporteurs gelieerde partijen van deze bedrijfstak kunnen worden uitgesloten en dat ook het begrip „gelieerd” gedefinieerd dient te worden; dat het ook noodzakelijk is te bepalen dat compenserende maatregelen ten behoeve van producenten in een regio van de Gemeenschap kunnen worden genomen, en aan te geven wat onder een dergelijke regio dient te worden verstaan;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen wie een klacht wegens subsidiëring mag indienen en in welke mate deze door de bedrijfstak van de Gemeenschap dient te worden gesteund en welke informatie over subsidie, schade en het verband daartussen daarin moet zijn opgenomen; dat het tevens wenselijk is de procedures voor het afwijzen van klachten of de inleiden van procedures te omschrijven;

Overwegende dat dient te worden bepaald hoe de belanghebbenden ervan in kennis worden gesteld welke informatie de autoriteiten nodig hebben; dat de belanghebbenden voldoende tijd moeten hebben om het nodige bewijsmateriaal te verzamelen en in de gelegenheid moeten worden gesteld hun belangen te verdedigen; dat het bovendien wenselijk is de bij het onderzoek te volgen regels en procedures duidelijk aan te geven en in het bijzonder te bepalen dat de belanghebbenden zich kenbaar dienen te maken, hun standpunt naar voren dienen te brengen en informatie dienen te verstrekken; dat dergelijke standpunten en informatie slechts in aanmerking worden genomen indien zij binnen de gestelde termijn worden voorgelegd; dat het bovendien wenselijk is te bepalen op welke voorwaarden een belanghebbende toegang heeft tot en commentaar kan leveren op de door andere belanghebbenden verschaft informatie; dat de Lid-Staten met de Commissie dienen samen te werken bij het verzamelen van deze informatie;

Overwegend dat het noodzakelijk is te bepalen onder welke omstandigheden voorlopige rechten kunnen worden ingesteld en dat deze niet eerder dan 60 dagen en niet later dan negen maanden na de opening van het onderzoek mogen worden ingesteld; dat de Commissie dergelijke rechten in alle gevallen voor een periode van vier maanden kan instellen;

Overwegende dat het noodzakelijk is procedures vast te stellen voor de aanvaarding van verbintenissen die de gevolgen van de subsidie compenseren of de schade wegnemen, waardoor het instellen van voorlopige of definitieve rechten overbodig wordt; dat het tevens wenselijk is aan te geven welke consequenties aan het schenden of de intrekking van een verbintenis zijn verbonden en te bepalen dat voorlopige rechten kunnen worden ingesteld wanneer het vermoeden bestaat dat een verbintenis wordt geschonden of wanneer nader onderzoek noodzakelijk is om de bevindingen aan te vullen; dat bij het aanvaarden van verbintenissen erop moet worden toegezien dat de voorgestelde verbintenissen en de handhaving daarvan de concurrentie niet verstoren;

Overwegende dat het noodzakelijk is voor te schrijven dat subsidiezaken, hetzij zonder dat maatregelen worden ingesteld, hetzij door de instelling van definitieve rechten, normaliter binnen twaalf maanden en in ieder geval binnen 13 maanden na de opening van het onderzoek worden beëindigd; dat een onderzoek dient te worden beëindigd indien het bedrag van de subsidie minimaal blijkt te zijn of, met name bij invoer uit ontwikkelingslanden, de omvang van de gesubsidieerde invoer te verwaarlozen is en dat hiervoor criteria dienen te worden vastgesteld; dat, wanneer maatregelen noodzakelijk zijn, bepalingen in verband met de beëindiging van het onderzoek dienen te worden vastgesteld en dient te worden voorgeschreven dat het recht lager dan het bedrag van de tot compensatie aanleiding gevende subsidie moet zijn indien een dergelijk recht de schade zou wegnemen en dat, bovendien, de wijze van berekening van het recht in het geval van een steekproefonderzoek dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat het noodzakelijk is bepalingen op te nemen die het mogelijk maken de voorlopige rechten, indien nodig, met terugwerkende kracht in te vorderen en aan te geven onder welke omstandigheden rechten met terugwerkende kracht kunnen worden opgelegd om ervoor te zorgen dat de toe te passen definitieve maatregelen effect sorteren; dat het bovendien noodzakelijk is te bepalen dat in geval van schending of intrekking van verbintenissen de rechten eveneens met terugwerkende kracht kunnen worden toegepast;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat maatregelen na vijf jaar vervallen, tenzij bij een herzieningsonderzoek blijkt dat zij dienen te worden gehandhaafd; dat in gevallen waarin voldoende bewijsmateriaal in verband met gewijzigde omstandigheden wordt voorgelegd tevens dient te worden voorzien in tussentijdse herzieningen of onderzoeken om te bepalen of terugbetaling van compenserende rechten gerechtvaardigd is;

Overwegende dat, hoewel de subsidieovereenkomst van 1994 geen bepalingen bevat met betrekking tot de ontwij-

king van compenserende maatregelen, deze wel ontweken kunnen worden, op ongeveer dezelfde wijze als anti-dumpingmaatregelen; dat het derhalve wenselijk lijkt in deze verordening een bepaling op te nemen om de ontwijking van compenserende maatregelen tegen te gaan;

Overwegende dat het dienstig is te voorzien in de mogelijkheid tot schorsing van compenserende maatregelen in geval van tijdelijke wijzigingen in de marktomstandigheden die de toepassing van dergelijke maatregelen inopportuun maken;

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien in de mogelijkheid tot registratie bij invoer van de onderzochte producten, zodat later tegen deze invoer eventueel maatregelen kunnen worden genomen;

Overwegende dat de Lid-Staten toezicht dienen te houden op de invoer van de aan een onderzoek en maatregelen onderworpen goederen om de naleving van de maatregelen te waarborgen en dat zij hun bevindingen hieromtrent evenals de uit hoofde van deze verordening ingevorderde bedragen aan rechten aan de Commissie dienen mede te delen;

Overwegende dat moet worden voorgeschreven dat in bepaalde stadia van het onderzoek een raadgevend comité dient te worden geraadpleegd; dat dit comité is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en dat het voorzitterschap door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt waargenomen;

Overwegende dat het dienstig is te bepalen dat controlebezoeken dienen plaats te vinden ter verificatie van de toegezonden informatie betreffende subsidiëring en schade, met dien verstande dat dergelijke bezoeken afhankelijk worden gesteld van de wijze waarop de vragenlijsten zijn ingevuld;

Overwegende dat, teneinde ervoor te zorgen dat onderzoeken binnen de gestelde termijnen worden voltooid, het van wezenlijk belang is te bepalen dat, wanneer het aantal partijen of transacties groot is, een onderzoek steekproefsgewijze mag worden uitgevoerd;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat voor belanghebbenden die niet voldoende medewerking verlenen aan het onderzoek, andere informatie kan worden gebruikt en dat dergelijke informatie voor de betrokken belanghebbenden minder gunstig kan zijn dan het geval zou zijn geweest wanneer ze wel medewerking hadden verleend aan het onderzoek;

Overwegende dat bepalingen betreffende de vertrouwelijke behandeling van informatie dienen te worden vastgesteld om de openbaarmaking van zaken- of ambtsgeheimen te voorkomen;

Overwegende dat het van wezenlijk belang is te voorzien in de bekendmaking van de belangrijkste feiten en overwegingen aan de partijen die voor een dergelijke behande-

ling in aanmerking komen en dat deze bekendmaking, met inachtneming van de besluitvormingsprocedures van de Gemeenschap, tijdig dient plaats te vinden zodat de belanghebbenden hun belangen kunnen verdedigen;

Overwegende dat het aanbeveling verdient te voorzien in een administratief systeem dat het mogelijk maakt argumenten naar voren te brengen met betrekking tot de vraag of maatregelen in het belang van de Gemeenschap, met inbegrip van het belang van de consument, zijn, termijnen vast te stellen waarbinnen dergelijke informatie dient te worden verstrekt en bepalingen op te nemen betreffende de rechten van de belanghebbenden ten aanzien van de openbaarmaking van gegevens;

Overwegende dat het absoluut noodzakelijk is de toepassing van termijnen afhankelijk te stellen van de totstandbrenging van de noodzakelijke administratieve structuren bij de diensten van de Commissie; dat de Raad derhalve door middel van een uiterlijk op 1 april 1995 met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen te nemen besluit dient te bepalen wanneer deze termijnen van toepassing zijn,

Overwegende dat het bij de toepassing van de bepalingen van de subsidieovereenkomst van essentieel belang is, teneinde het evenwicht tussen rechten en plichten te handhaven die met deze overeenkomst wordt nagestreefd, dat de Gemeenschap rekening houdt met de interpretatie ervan door haar belangrijkste handelspartners, zoals die in wetgeving of vaste praktijk tot uiting komt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Beginselen

1. Deze verordening is erop gericht de bedrijven in de Gemeenschap te beschermen tegen gesubsidieerde invoer uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap. Compenserende rechten kunnen worden ingesteld om de subsidie te neutraliseren die rechtstreeks of onrechtstreeks is toegekend voor de vervaardiging, productie, export of het vervoer van een produkt dat, wanneer het in de Gemeenschap in het vrije verkeer wordt gebracht, schade veroorzaakt.

2. Voor de toepassing van deze verordening wordt een produkt geacht te worden gesubsidieerd indien daarvoor een subsidie is toegekend waartegen compenserende maatregelen, kunnen worden genomen zoals gedefinieerd in de artikelen 2 en 3.

3. Deze subsidie kan worden verleend door de overheid van het land van oorsprong van het importprodukt, of door de overheid van het land van waaruit het produkt naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd, voor de toepassing van deze verordening „land van uitvoer” genoemd. In deze verordening wordt onder „overheid” verstaan, de

overheid of elke overheidsinstantie op het grondgebied van het land van oorsprong of uitvoer.

4. In afwijking van het bovenstaande zijn de bepalingen van deze verordening volledig van toepassing op produkten die niet rechtstreeks vanuit het land van oorsprong, maar vanuit een ander land naar de Gemeenschap worden uitgevoerd. De desbetreffende transactie of transacties wordt of worden dan beschouwd als tussen het land van oorsprong en de Gemeenschap te hebben plaatsgevonden.

5. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „soortgelijk produkt” een produkt verstaan dat identiek is, dat wil zeggen in ieder opzicht gelijk aan het betrokken produkt of, bij gebreke van een dergelijk produkt, een ander produkt dat, hoewel het niet in ieder opzicht gelijk is, kenmerken bezit die grote overeenkomst vertonen met die van het betrokken produkt.

Artikel 2

Definitie van een subsidie

Van subsidiëring wordt geacht sprake te zijn indien:

1. a) de overheid (als omschreven in artikel 1, lid 3) op het grondgebied van het land van oorsprong of uitvoer een financiële bijdrage levert, dat wil zeggen, wanneer
 - i) een overheidspraktijk een directe overdracht van middelen (bij voorbeeld schenkingen, leningen, inbreng van kapitaal), een mogelijke directe overdracht van middelen of een verbintenis (bij voorbeeld het garanderen van een lening) inhoudt;
 - ii) een overheid afstand doet van inkomsten die haar normaal toekomen of deze niet int, bij voorbeeld belastingmaatregelen zoals belastingkredieten; in dit verband wordt de vrijstelling, ten behoeve van een exportprodukt, van rechten en belastingen die worden geheven op het soortgelijke produkt dat voor binnenlands gebruik is bestemd, of de terugbetaling of kwijtschelding van deze rechten en belastingen voor bedragen die niet hoger zijn dan de gestorte of verschuldigde bedragen, niet als een subsidie beschouwd, mits voldaan wordt aan de bepalingen van de bijlagen I, II en III bij deze verordening;
 - iii) een overheid andere goederen of diensten levert dan de algemene infrastructuur of goederen aankoopt;
 - iv) een overheid
 - betalingen verricht aan een financieringsmechanisme, of
 - indien zij een particulier orgaan met één of meer van de onder i) tot en met iii) genoemde soorten functies belast die zij normalerwijze zelf vervult, en de praktijk in werkelijkheid niet afwijkt van praktijken die overheden normalerwijze volgen; of

b) er sprake is van enige vorm van bescherming van inkomen of steun aan prijzen in de zin van artikel XVI van de GATT 1994;

2. hierdoor een voordeel wordt toegekend.

Artikel 3

Tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies

A. BEGINSSEL

1. Tegen subsidies in de zin van artikel 2 kunnen uitsluitend compenserende maatregelen worden genomen indien zij specifiek zijn in de zin van de leden 2, 3 en 4.

B. SPECIFICITEIT

2. Om te bepalen of een subsidie, zoals omschreven in artikel 2, specifiek is voor een onderneming of bedrijfstak of groep ondernemingen of bedrijfstakken (in deze verordening „bepaalde ondernemingen” genoemd) binnen het rechtsgebied van de subsidie verlenende autoriteit, zijn de volgende beginselen van toepassing:

- a) Een subsidie is specifiek wanneer de subsidie verlenende autoriteit of de wetgeving op grond waarvan de subsidie verlenende autoriteit handelt, de mogelijkheid om subsidie te verkrijgen uitdrukkelijk tot bepaalde ondernemingen beperkt.
- b) Een subsidie is niet specifiek indien de subsidie verlenende autoriteit objectieve criteria of voorwaarden hanteert voor de toekenning van subsidies en het vaststellen van de hoogte ervan, of indien zulke criteria of voorwaarden zijn neergelegd in de wetgeving op grond waarvan de subsidie verlenende autoriteit handelt, voor zover de ondernemingen dan automatisch voor de subsidie in aanmerking komen en de criteria en voorwaarden strikt in acht worden genomen.

Voor de toepassing van dit artikel worden onder „objectieve criteria of voorwaarden” de criteria en voorwaarden verstaan die bepaalde ondernemingen niet ten opzichte van andere begunstigen en die economisch van aard en horizontaal van toepassing zijn, zoals het aantal werknemers of de grootte van de onderneming.

De criteria of voorwaarden moeten in de wetten, voorschriften of andere officiële documenten duidelijk zijn omschreven zodat controle mogelijk is.

- c) Indien, ondanks het feit dat er op grond van het bepaalde onder a) en b) geen sprake lijkt te zijn van specificiteit, er toch redenen zijn om aan te nemen dat een subsidie specifiek is, kunnen andere factoren in aanmerking worden genomen, zoals gebruik van een subsidieregeling door een beperkt aantal bepaalde ondernemingen, overheersend gebruik door bepaalde

ondernemingen, de toekenning van onevenredig hoge bedragen aan subsidie aan bepaalde ondernemingen en de wijze waarop de subsidieverlenende autoriteit bij het besluit om subsidie te verlenen van haar discretionaire bevoegdheid gebruik maakt. In dit verband worden met name de frequentie waarmee aanvragen om subsidies worden afgewezen of ingewilligd en de redenen daarvan in aanmerking genomen.

Bij de toepassing van deze alinea wordt rekening gehouden met de mate van diversificatie van de economische activiteiten binnen het rechtsgebied van de subsidie verlenende autoriteit en de tijd gedurende welke de subsidieregeling van kracht is.

3. Een subsidie die tot bepaalde ondernemingen in een afgebakend geografisch gebied binnen het rechtsgebied van een subsidie verlenende autoriteit is beperkt, is specifiek, met dien verstande dat de vaststelling of wijziging van algemeen geldende belastingtarieven door alle overheidsinstanties die daartoe zijn gerechtigd, niet geacht wordt een specifieke subsidie te zijn in de zin van deze verordening.

4. Ongeacht het bepaalde in de leden 2 en 3, worden de volgende subsidies geacht specifiek te zijn:

a) Subsidies die, rechtens of in feite, uitsluitend of onder meer van exportprestaties afhankelijk zijn, met inbegrip van de in bijlage I genoemde subsidies.

Subsidies worden geacht afhankelijk van exportprestaties te zijn wanneer uit de feiten blijkt dat de toekenning van een subsidie, zonder dat deze rechtens van exportprestaties afhankelijk is, in feite gebonden is aan bestaande of verwachte export of aan exportinkomsten. Het feit alleen dat een subsidie aan ondernemingen wordt toegekend die exporteren, is op zich niet voldoende om aan te nemen dat deze subsidie een exportsubsidie in de zin van deze bepaling is.

b) Subsidies die uitsluitend of onder meer afhankelijk zijn van het gebruik van binnenlandse in plaats van ingevoerde goederen.

5. De vaststelling dat er sprake is van een specifieke subsidie op grond van het bepaalde in dit artikel, moet duidelijk met positief bewijsmateriaal zijn gestaafd.

C. SUBSIDIES DIE NIET TOT COMPENSERENDE MAATREGELEN AANLEIDING GEVEN

6. Tegen de volgende subsidies kunnen geen compenserende maatregelen worden genomen:

a) subsidies die niet specifiek zijn in de zin van de leden 2 en 3;

b) subsidies die specifiek zijn in de zin van de leden 2 en 3, maar die aan de voorwaarden van de leden 7, 8 en 9 voldoen;

c) het subsidie-element dat eventueel in een van de in bijlage IV vermelde maatregelen is opgenomen.

7. Tegen subsidies voor de onderzoekactiviteiten van bedrijven of van hoger-onderwijs- of onderzoekinstellingen die op contractbasis onderzoek voor bedrijven uitvoeren, kunnen geen compenserende maatregelen worden genomen, indien de subsidie niet meer dan 75 % van de kosten van industrieel onderzoek dekt of 50 % van de kosten van pre concurrentiële ontwikkeling en voor zover deze subsidie uitsluitend beperkt is tot:

i) personeelskosten (onderzoekers, technici en ander ondersteunend personeel dat zich uitsluitend met onderzoek bezighoudt);

ii) kosten van apparatuur, uitrusting, land en gebouwen die uitsluitend en permanent (behalve indien ze op commerciële basis worden afgestaan) voor onderzoek worden gebruikt;

iii) kosten van advies en soortgelijke diensten die uitsluitend voor het onderzoek worden gebruikt, met inbegrip van aangekocht onderzoek, aangekochte technische kennis, octrooien, enz.;

iv) extra algemene kosten die rechtstreeks uit de onderzoekactiviteiten voortvloeien;

v) andere exploitatiekosten (zoals die van materieel, leveranties en dergelijke) die rechtstreeks uit de onderzoekactiviteiten voortvloeien.

Voor de toepassing van dit lid geldt bovendien het volgende:

a) Het toegestane niveau van de in dit lid bedoelde subsidie waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden, wordt vastgesteld aan de hand van de totale in aanmerking te nemen kosten die tijdens de duur van een afzonderlijk project zijn ontstaan.

Voor programma's die zowel „industrieel onderzoek” als „pre concurrentiële ontwikkeling” omvatten, mag het niveau van de subsidie waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden, niet hoger zijn dan het gewone gemiddelde van de toegestane niveaus van de subsidie waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden, dat op deze twee categorieën van toepassing is, berekend aan de hand van alle in aanmerking te nemen kosten zoals uiteengezet onder i) tot en met v).

b) Onder „industrieel onderzoek” wordt geprogrammeerd of kritisch onderzoek verstaan dat gericht is op het opdoen van nieuwe kennis met het doel deze kennis bij de ontwikkeling van nieuwe producten, processen of diensten te gebruiken, of om bestaande producten, processen of diensten aanmerkelijk te verbeteren.

c) Onder „pre concurrentiële ontwikkeling” wordt verstaan de omzetting van de resultaten van industrieel

onderzoek in plannen, schema's of ontwerpen voor nieuwe, gewijzigde of verbeterde produkten, processen of diensten, of deze nu voor verkoop of voor gebruik zijn bestemd, met inbegrip van de fabricage van een eerste prototype dat niet voor commerciële doeleinden kan worden aangewend. Voorts kan daarvoor de conceptuele formulering en het ontwerp van alternatieve produkten, processen of diensten worden verstaan en eerste demonstratie- of modelprojecten, voor zover deze projecten niet voor industriële toepassing of commerciële exploitatie kunnen worden gebruikt of geschikt gemaakt. Daaronder wordt niet verstaan routinematige of periodieke wijzigingen van bestaande produkten, produktielijnen, fabricageprocessen, diensten en andere courante werkzaamheden, zelfs indien deze wijzigingen verbeteringen kunnen inhouden.

De bepalingen van dit lid zijn niet van toepassing op burgerluchtvaartuigen (zoals omschreven in de Overeenkomst inzake de handel in burgerluchtvaartuigen van 1979, zoals gewijzigd, of in latere overeenkomsten tot wijziging of vervanging van deze overeenkomst).

8. Er kunnen geen compenserende maatregelen worden genomen tegen subsidies aan achtergebleven regio's op het grondgebied van het land van oorsprong en/of uitvoer, die in het algemene kader van regionale ontwikkeling worden verleend en die volgens de criteria van de leden 2 en 3 binnen de in aanmerking komende regio's niet specifiek zouden zijn, in zoverre:

- i) elke achtergebleven regio een duidelijk afgebakende aaneengesloten geografische zone is met een definiëerbare economische en administratieve identiteit;
- ii) de regio als achtergebleven wordt beschouwd op grond van neutrale en objectieve criteria die erop wijzen dat de problemen van de regio niet slechts aan tijdelijke omstandigheden zijn te wijten; deze criteria moeten in wetten, voorschriften of andere officiële documenten duidelijk zijn omschreven, zodat ze gecontroleerd kunnen worden;
- iii) de criteria een meting van de economische ontwikkeling inhouden die ten minste op één van de volgende factoren is gebaseerd:
 - hetzij het inkomen of het gezinsinkomen per hoofd van de bevolking, hetzij het BBP per hoofd van de bevolking, dat niet meer dan 85 % mag bedragen van het gemiddelde op het grondgebied van het betrokken land van oorsprong of uitvoer,
 - het werkloosheidspercentage dat ten minste 110 % moet bedragen van het gemiddelde op het grondgebied van het betrokken land van oorsprong of uitvoer,

over een periode van drie jaar; deze berekening mag echter een gemengde zijn, waarbij met andere factoren rekening wordt gehouden.

Voor de toepassing van dit lid:

- a) wordt onder een „algemeen kader van regionale ontwikkeling” verstaan dat de regionale subsidieregelingen deel uitmaken van een innerlijk samenhangend regionaal ontwikkelingsbeleid van algemene toepassing en dat de subsidies voor regionale ontwikkeling niet aan geïsoleerde geografische plaatsen worden toegekend die geen of vrijwel geen invloed hebben op de ontwikkeling van een regio;
 - b) worden onder „neutrale en objectieve criteria” criteria verstaan die bepaalde regio's niet meer dan nodig is begunstigen om de regionale verschillen op te heffen of te verminderen in het kader van het regionale ontwikkelingsbeleid. Regionale subsidieregelingen omvatten in dit verband maxima voor de hoogte van de subsidie die voor elk gesubsidieerd project kan worden toegekend. Deze maxima moeten verschillen al naar gelang van de verschillende ontwikkelingsniveaus van de in aanmerking komende regio's en moeten in termen van investeringskosten of de kosten van het scheppen van arbeidsplaatsen worden uitgedrukt. Binnen deze maxima geschiedt de verdeling van de subsidie voldoende gelijkmatig om te voorkomen dat een subsidie voornamelijk door bepaalde ondernemingen wordt gebruikt of dat onevenredig hoge subsidiebedragen aan bepaalde ondernemingen worden toegekend. Deze alinea wordt met inachtneming van de criteria van de leden 2 en 3 toegepast.
9. Compenserende maatregelen kunnen niet worden genomen ten aanzien van subsidies ter bevordering van de aanpassing van de bestaande uitrusting aan nieuwe milieu-eisen ingevolge wetten en/of voorschriften en die voor de bedrijven meer verplichtingen en grotere financiële lasten met zich brengen, mits de subsidie:
- i) een eenmalige maatregel is die niet wordt herhaald, en
 - ii) beperkt is tot 20 % van de kosten van de aanpassing, en
 - iii) geen betrekking heeft op de vervangings- en exploitatiekosten van de gesteunde investering, welke kosten geheel en al door de bedrijven gedragen moeten worden, en
 - iv) rechtstreeks verband houdt met en evenredig is aan de voorgenomen vermindering van overlast en vervuiling door een bedrijf en geen eventuele besparing op de produktiekosten dekt, en
 - v) beschikbaar is voor alle bedrijven die de nieuwe uitrusting installeren en/of de nieuwe produktieprocessen toepassen.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder „bestaande uitrusting” uitrusting verstaan die, wanneer de nieuwe milieu-eisen van kracht worden, ten minste twee jaar in gebruik is.

Artikel 4

Berekening van de hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies

A. BEGINSSEL

1. De hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies wordt, voor de toepassing van deze verordening, berekend in termen van het voordeel dat de ontvanger hierdoor heeft verkregen in het tijdvak dat in het kader van de subsidieprocedure wordt onderzocht. Dit tijdvak is normalerwijze het meest recente boekjaar van de subsidieontvanger, maar kan ook een andere periode zijn van ten minste zes maanden voorafgaande aan de opening van het onderzoek waarvoor betrouwbare financiële en andere relevante gegevens beschikbaar zijn.

B. BEREKENING VAN HET VOORDEEL VOOR DE ONTVANGER

2. Voor de berekening van het voordeel voor de ontvanger gelden de volgende regels:

- a) Het inbrengen van kapitaal door de overheid wordt niet als het toekennen van een voordeel beschouwd, tenzij de investering niet kan worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met normale investeringspraktijken (met inbegrip van het verstrekken van risicokapitaal) van particuliere investeerders op het grondgebied van het land van oorsprong en/of uitvoer.
- b) Het toekennen van een lening door een overheid wordt niet als het toekennen van een voordeel beschouwd, tenzij er een verschil is tussen het bedrag dat het bedrijf dat de lening ontvangt op de overheidslening betaalt en het bedrag dat het bedrijf voor een vergelijkbare commerciële lening zou betalen die het daadwerkelijk op de markt zou kunnen verkrijgen. In dat geval is het voordeel het verschil tussen de twee bedragen.
- c) Het garanderen van een lening door de overheid wordt niet als het toekennen van een voordeel beschouwd, tenzij er een verschil is tussen het bedrag dat het bedrijf dat de garantie ontvangt op een door de overheid gegarandeerde lening betaalt en het bedrag dat het bedrijf voor een vergelijkbare commerciële lening zonder overheidsgarantie zou betalen. In dat geval is het voordeel het verschil tussen de twee bedragen, gecorrigeerd voor eventuele verschillen in commissies.
- d) De levering van goederen of diensten of de aankoop van goederen door de overheid wordt niet als het toekennen van een voordeel beschouwd, tenzij de levering tegen een minder dan toereikende beloning plaatsvindt of de aankoop tegen een meer dan toereikende beloning. Of de beloning toereikend is wordt vastgesteld door een vergelijking te maken met de marktvoorwaarden voor de betreffende goederen of diensten in het land van levering of aankoop (waaron-

der prijs, kwaliteit, beschikbaarheid, handelbaarheid, transport en andere aan- of verkoopvoorwaarden).

C. ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE DE BEREKENING

3. De hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie wordt als volgt vastgesteld:

- a) De hoogte van deze subsidie wordt vastgesteld per eenheid van het produkt dat met subsidie naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd.
- b) Bij het vaststellen van de hoogte van de subsidie mogen de volgende bedragen van de totale subsidie worden afgetrokken:
 - i) kosten van de aanvraag of andere kosten die gemaakt moesten worden om voor de subsidie in aanmerking te komen of deze te verkrijgen;
 - ii) uitvoerbelastingen, rechten of andere heffingen op de uitvoer van het produkt naar de Gemeenschap, die specifiek ten doel hebben de subsidie te compenseren.

Wanneer een belanghebbende aftrek van kosten aanvraagt, moet hij bewijzen dat zijn aanvraag gegrond is.

- c) Wanneer de subsidie niet wordt verleend op basis van gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden, wordt de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, vastgesteld door de waarde van de totale subsidie om te slaan over het niveau van de produktie, omzet of uitvoer van het betrokken produkt, al naar gelang van het geval, in het tijdvak dat in het kader van de subsidieprocedure wordt onderzocht.
 - d) Wanneer een verband kan worden gelegd tussen de subsidie en de verwerving of de toekomstige verwerving van vaste activa, wordt de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, berekend door de subsidie over een periode te spreiden die met de normale afschrijvingstermijn van deze activa in de betrokken bedrijfstak overeenstemt. Het aldus berekende bedrag dat aan het onderzoektijdvak moet worden toegerekend, met inbegrip van het bedrag dat is afgeleid van de vaste activa die vóór die tijdvak zijn verworven, wordt toegerekend zoals omschreven onder c).
- Indien de activa niet in waarde verminderen wordt de subsidie met een renteloze lening gelijkgesteld en is lid 2, onder b), daarop van toepassing.
- e) Wanneer geen verband kan worden gelegd tussen een subsidie en de verwerving van vaste activa, wordt het voordeel dat tijdens het onderzoektijdvak werd verkregen in beginsel aan dit tijdvak toegerekend en over de kosten verdeeld zoals omschreven onder c), tenzij er sprake is van buitengewone omstandigheden die een toerekening aan een ander tijdvak rechtvaardigen.

*Artikel 5***Vaststelling van schade**

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „schade”, tenzij anders bepaald, verstaan aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, dreiging van aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap of aanmerkelijke vertraging bij de vestiging van een dergelijke bedrijfstak en wordt dit begrip volgens de bepalingen van dit artikel geïnterpreteerd.

2. De vaststelling van schade is gebaseerd op positief bewijsmateriaal en houdt een objectief onderzoek in van a) de omvang van de gesubsidieerde invoer en de gevolgen daarvan voor de prijzen van soortgelijke produkten in de Gemeenschap en b) de gevolgen van deze invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.

3. Wat de omvang van de gesubsidieerde invoer betreft, wordt nagegaan of deze, in absolute cijfers dan wel in verhouding tot de produktie of het verbruik in de Gemeenschap, aanzienlijk is toegenomen. Wat de weerslag van de gesubsidieerde invoer op de prijzen betreft, wordt nagegaan of er sprake is van aanzienlijke prijs-
onderbieding door het met subsidie ingevoerde produkt ten opzichte van de prijzen van soortgelijke produkten van de bedrijfstak van de Gemeenschap, dan wel of deze invoer de prijzen op enige andere wijze sterk drukt of een aanzienlijke belemmering vormt voor prijsverhogingen die zonder deze invoer hadden plaatsgevonden, met dien verstande dat geen van deze factoren op zich, noch verscheidene van deze factoren, te zamen, noodzakelijkerwijze doorslaggevend is of zijn.

4. Wanneer de invoer van een produkt uit meer dan één land terzelfder tijd aan een subsidieonderzoek wordt onderworpen, worden de gevolgen van deze invoer uitsluitend cumulatief beoordeeld indien wordt vastgesteld dat a) de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies voor het uit elk land ingevoerde produkt meer dan minimaal is in de zin van artikel 11, lid 5, en de uit elk land ingevoerde hoeveelheid niet als te verwaarlozen kan worden aangemerkt, en b) een cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer opportuun is gezien de concurrentieverhoudingen tussen de ingevoerde produkten onderling en tussen de ingevoerde produkten en het soortgelijke produkt uit de Gemeenschap.

5. Het onderzoek naar de gevolgen van de gesubsidieerde invoer voor de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap omvat een beoordeling van alle relevante economische factoren en indicatoren die op de situatie van die bedrijfstak van invloed zijn, zoals het feit dat een bedrijfstak nog steeds herstellende is van de gevolgen van subsidiëring of dumping die in het verleden heeft plaatsgevonden, de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, de werkelijke en potentiële daling van de verkoop, winst, omzet, marktaandeel, produktiviteit, rentabiliteit en bezettingsgraad, alsmede de

factoren die van invloed zijn op de prijzen in de Gemeenschap; de werkelijke en potentiële negatieve gevolgen voor „cash flow”, voorraden, werkgelegenheid, lonen, groei en het vermogen om kapitaal of investeringen aan te trekken, en, in het geval van landbouw, of er een toenemende afhankelijkheid is van steunregelingen van de overheid. Deze lijst is niet limitatief, noch zijn een of meer van deze factoren noodzakelijkerwijze doorslaggevend.

6. Aan de hand van het overeenkomstig lid 2 voorgedragen relevante bewijsmateriaal moet worden aangetoond dat de gesubsidieerde invoer schade in de zin van deze verordening veroorzaakt. Hierbij moet meer in het bijzonder worden aangetoond dat de overeenkomstig lid 3 vastgestelde omvang en/of prijzen de in lid 5 omschreven gevolgen hebben voor de bedrijfstak van de Gemeenschap en dat deze gevolgen als aanmerkelijk kunnen worden beschouwd.

7. Er wordt ook een onderzoek ingesteld naar andere gekende factoren dan de gesubsidieerde invoer, die de bedrijfstak van de Gemeenschap terzelfder tijd schade toebrengen, om te voorkomen dat de door deze andere factoren veroorzaakte schade overeenkomstig het bepaalde in lid 6 aan de gesubsidieerde invoer wordt toegeschreven. Relevant in dit verband zijn, onder andere, de hoeveelheden en de prijzen van niet gesubsidieerde invoer, een inkrimping van de vraag of wijzigingen in het consumentengedrag, handel beperkende praktijken van en de concurrentie tussen buitenlandse producenten en producenten in de Gemeenschap, technologische ontwikkelingen en de exportprestaties en de produktiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

8. De gevolgen van de gesubsidieerde invoer worden beoordeeld in verhouding tot de produktie van het soortgelijke produkt door de bedrijfstak van de Gemeenschap, mits deze produktie duidelijk kan worden onderscheiden aan de hand van beschikbare gegevens over criteria zoals het productieproces, de omzet en de winst van de producenten. Is deze produktie niet op bovenomschreven wijze te onderscheiden, dan worden de gevolgen van de gesubsidieerde invoer beoordeeld aan de hand van een onderzoek van de kleinste groep of het kleinste assortiment produkten waartoe het soortgelijke produkt behoort en waarover de nodige gegevens kunnen worden verkregen.

9. De vaststelling dat aanmerkelijke schade dreigt te worden toegebracht is op feiten gebaseerd en niet slechts op veronderstellingen, ramingen of vage mogelijkheden. De verandering van omstandigheden waardoor een situatie zou ontstaan waarin subsidiëring schade veroorzaakt, moet voor de nabije toekomst duidelijk zijn te voorzien.

10. Bij de vaststelling van het bestaan van dreigende aanmerkelijke schade worden onder meer de volgende factoren in aanmerking genomen:

- i) de aard van de betrokken subsidie of subsidies en de waarschijnlijke gevolgen daarvan voor de handel;
- ii) een aanzienlijke toename van de gesubsidieerde invoer in de Gemeenschap, wat erop wijst dat deze invoer waarschijnlijk nog aanzienlijk zal toenemen;

- iii) voldoende vrij beschikbare productiecapaciteit van de exporteur of een aanmerkelijke toename daarvan in de nabije toekomst, wat erop wijst dat de uitvoer met dumping naar de Gemeenschap waarschijnlijk aanzienlijk zal toenemen, waarbij evenwel rekening moet worden gehouden met de beschikbaarheid van andere exportmarkten die de extra voor uitvoer beschikbare hoeveelheden kunnen absorberen;
 - iv) of de produkten worden ingevoerd tegen prijzen die een sterke druk op de binnenlandse prijzen zouden uitoefenen of die prijsverhogingen die anders hadden plaatsgevonden, aanmerkelijk zouden verhinderen en die de vraag naar importprodukten vermoedelijk nog zal doen toenemen;
 - v) de bestaande voorraad van het produkt waarop het onderzoek betrekking heeft.
11. Geen van deze factoren behoeft op zich doorslaggevend te zijn, maar alle in overweging genomen factoren te zamen moeten tot de conclusie leiden dat de gesubsidieerde invoer op korte termijn zal toenemen en dat deze invoer, tenzij beschermingsmaatregelen worden genomen, aanmerkelijke schade zal veroorzaken.

Artikel 6

Omschrijving van het begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap”

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „bedrijfstak van de Gemeenschap” verstaan de gezamenlijke producenten in de Gemeenschap van soortgelijke produkten of dat deel van deze producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke productie van de betrokken produkten een groot deel van de totale communautaire productie van deze produkten als omschreven in artikel 7, lid 8, uitmaakt, met dien verstande dat

- i) wanneer producenten met exporteurs of importeurs gelieerd zijn of zelf importeur zijn van het produkt dat met dumping zou worden ingevoerd, onder „bedrijfstak van de Gemeenschap” de overige producenten kunnen worden verstaan;
- ii) in buitengewone omstandigheden het grondgebied van de Gemeenschap, wat de betrokken productie betreft, in twee of meer concurrerende markten kan worden verdeeld en de produkten binnen elke markt als een afzonderlijke bedrijfstak kunnen worden beschouwd indien a) de producenten binnen die markt hun gehele of vrijwel hun gehele productie van het betrokken produkt op die markt verkopen, en b) aan de vraag op die markt niet in belangrijke mate wordt voldaan door elders in de Gemeenschap gevestigde producenten van het betrokken produkt. In deze omstandigheden kan tot het bestaan van schade worden geconcludeerd zelfs indien een groot deel van de totale bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade lijdt, mits de gesubsidieerde invoer op deze afzonderlijke markt geconcentreerd is en de producenten van alle of vrijwel alle produkten op die markt door de gesubsidieerde invoer schade lijden.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden producenten uitsluitend geacht met exporteurs of importeurs gelieerd te zijn indien a) één van hen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over de anderen of indien b) een derde persoon rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over hen beiden, of indien c) zij te zamen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap hebben over een derde persoon, voor zover er redenen zijn om aan te nemen of te vermoeden dat de betrokken producent zich door deze relatie anders gedraagt dan niet gelieerde producenten. Voor de toepassing van dit lid wordt een persoon geacht zeggenschap te hebben over een andere persoon wanneer de ene rechtens of feitelijk in een positie is het handelen van de andere te beperken of te leiden.

3. Wanneer onder „bedrijfstak van de Gemeenschap” de producenten in een bepaald gebied worden verstaan, wordt de exporteurs of de subsidie verlenende overheid gelegenheid gegeven overeenkomstig artikel 10 verbintenissen aan te bieden voor het betrokken gebied. In dat geval wordt bij de beoordeling van het belang van de Gemeenschap in het bijzonder rekening gehouden met het belang van dat gebied. Indien niet onmiddellijk een passende verbintenis wordt aangeboden of indien de in artikel 10, leden 9 en 10, omschreven situaties zich voordoen, kan voor de Gemeenschap in haar geheel een voorlopig of definitief recht worden opgelegd. In dergelijke gevallen kunnen de rechten, indien zulks in de praktijk uitvoerbaar is, tot specifieke produkten of exporteurs worden beperkt.

4. De bepalingen van artikel 5, lid 8, zijn op dit artikel van toepassing.

Artikel 7

Inleiding van de procedure

1. Behoudens het bepaalde in lid 10, wordt een onderzoek naar het bestaan, de omvang en de gevolgen van subsidiëring geopend naar aanleiding van een schriftelijke klacht die door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon of een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid namens de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt ingediend:

- i) De klacht kan worden ingediend bij de Commissie of bij een Lid-Staat, die deze aan de Commissie doet toekomen. De Commissie doet de Lid-Staten een afschrift toekomen van elke klacht die zij ontvangt. De klacht wordt geacht te zijn ingediend op de eerste werkdag volgende op de dag van bezorging bij de Commissie als aangetekend poststuk of de dag van afgifte van een ontvangstbewijs door de Commissie.
- ii) Wanneer geen klacht wordt ingediend maar een Lid-Staat over voldoende bewijsmateriaal inzake subsidiëring en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap beschikt, doet hij dit bewijsmateriaal onmiddellijk aan de Commissie toekomen.

2. Een overeenkomstig het bepaalde in lid 1 ingediende klacht bevat voldoende bewijsmateriaal betreffende het

bestaan van tot compensatie aanleiding gevende subsidies (en, zo mogelijk, de hoogte ervan), de schade en het oorzakelijke verband tussen de beweerde gesubsidieerde invoer en de beweerde schade. De klacht bevat alle gegevens waarover de klager redelijkerwijze dient te beschikken met betrekking tot:

- i) de identiteit van de klager en de omvang en de waarde van het soortgelijke produkt dat de klager in de Gemeenschap vervaardigt. Wordt namens de bedrijfstak van de Gemeenschap een schriftelijke klacht ingediend, dan wordt deze bedrijfstak daarin omschreven door middel van een lijst van alle gekende communautaire producenten van het soortgelijke produkt (of verenigingen van communautaire producenten van het soortgelijke produkt) en, voor zover mogelijk, een opgave van de hoeveelheid en de waarde van het soortgelijke produkt dat door deze producenten in de Gemeenschap wordt vervaardigd;
- ii) een uitvoerige omschrijving van het produkt dat met subsidiëring zou worden ingevoerd, de naam van het betrokken land of de betrokken landen van oorsprong en/of uitvoer, de identiteit van elke gekende exporteur of buitenlandse producent en een lijst van gekende personen die het betrokken produkt invoeren;
- iii) bewijsmateriaal ten aanzien van het bestaan, de hoogte en de aard van de betrokken subsidies en of daartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen;
- iv) de ontwikkelingen met betrekking tot de omvang van de gesubsidieerde invoer, de weerslag van deze invoer op de prijzen van het soortgelijke produkt op de markt van de Gemeenschap en de weerslag van de invoer op de bedrijfstak van de Gemeenschap, zoals blijkt uit relevante factoren en indicatoren met betrekking tot de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap, waaronder die welke zijn genoemd in artikel 5, leden 3 en 5.

3. De Commissie onderzoekt voor zover mogelijk de juistheid en toereikendheid van het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal teneinde vast te stellen of dit voldoende is om tot de opening van een onderzoek over te gaan.

4. Er kan een onderzoek worden geopend om vast te stellen of de beweerde subsidies specifiek zijn in de zin van artikel 3, leden 2 en 3.

5. Een onderzoek kan eveneens worden geopend ten aanzien van subsidies waartegen ingevolge artikel 3, leden 7, 8 en 9, geen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, teneinde vast te stellen of aan de voorwaarden die bij genoemde leden zijn vastgesteld, is voldaan.

6. Indien een subsidie is toegekend in het kader van een subsidieregeling die, voordat zij in werking trad, bij de Commissie Subsidies en Compenserende Maatregelen van de WTO is aangemeld overeenkomstig artikel 8 van de subsidieovereenkomst en ten aanzien waarvan de Com-

missie niet heeft kunnen vaststellen dat niet aan de desbetreffende bepalingen van artikel 8 van de subsidieovereenkomst is voldaan, dan wordt geen onderzoek ingesteld naar een subsidie die in het kader van bedoelde regeling is toegekend, tenzij een schending van artikel 8 van de subsidie-overeenkomst is vastgesteld door het bevoegde orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO of door middel van de in artikel 8, lid 5, van de subsidieovereenkomst bedoelde arbitrage.

7. Een onderzoek kan tevens worden ingesteld naar de in bijlage IV vermelde soorten maatregelen voor zover deze een in artikel 2 omschreven subsidie-element bevatten, teneinde vast te stellen of deze maatregelen geheel aan de bepalingen van bijlage IV voldoen.

8. Een onderzoek op grond van lid 1 wordt eerst geopend nadat aan de hand van een onderzoek naar de mate waarin de klacht door de producenten van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap gesteund dan wel betwist wordt, is vastgesteld dat deze door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ingediend. De klacht wordt geacht „door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap te zijn ingediend” indien zij gesteund wordt door de producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke produktie meer dan 50 % bedraagt van de totale produktie van het soortgelijke produkt dat vervaardigd wordt door dat deel van de bedrijfstak van de Gemeenschap dat zich voor of tegen de klacht heeft uitgesproken. Er wordt evenwel geen onderzoek geopend wanneer de producenten in de Gemeenschap die de klacht uitdrukkelijk steunen, minder dan 25 % van de totale produktie van het soortgelijke produkt door de bedrijfstak van de Gemeenschap vertegenwoordigen.

9. De Commissie geeft geen bekendheid aan de met het oog op de opening van het onderzoek ingediende klacht voordat het besluit tot opening van een onderzoek is genomen. Na ontvangst van een door het nodige bewijsmateriaal gestaafde klacht ingevolge dit artikel en in ieder geval vóór de opening van een onderzoek wordt de overheid van het betrokken land van oorsprong en/of uitvoer door de Commissie op de hoogte gebracht en voor overleg uitgenodigd teneinde de situatie op te helderen ten aanzien van de in lid 2 bedoelde punten en om overeenstemming over een oplossing te bereiken.

10. Indien de Commissie, in bijzondere omstandigheden, besluit een onderzoek te openen zonder dat zij een schriftelijke klacht van of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft ontvangen, wordt het onderzoek slechts geopend indien er voldoende bewijsmateriaal is over het bestaan van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, schade en oorzakelijk verband zoals bedoeld in lid 2.

11. Bij het nemen van het besluit om al dan niet tot een onderzoek over te gaan wordt het bewijsmateriaal ten aanzien van subsidiëring en schade terzelfder tijd in overweging genomen. Een klacht wordt afgewezen wanneer er niet voldoende bewijs is van tot compensatie aanleiding gevende subsidiëring of van schade om de procedure te kunnen voortzetten. Op grond van dit

artikel worden geen procedures ingeleid tegen landen waarvan de invoer een marktaandeel van minder dan 1 % vertegenwoordigt, tenzij die landen te zamen goed zijn voor meer dan 3 % van het verbruik in de Gemeenschap.

12. De klacht kan vóór de opening van het onderzoek worden ingetrokken, in welk geval zij beschouwd wordt als niet te zijn ingediend.

13. Indien na overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om een procedure in te leiden, gaat de Commissie daartoe over binnen 45 dagen nadat de klacht is ingediend en maakt zij dit in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend. Wanneer onvoldoende bewijsmateriaal werd ingediend, wordt de klager, na overleg, daarvan in kennis gesteld binnen 45 dagen na de datum waarop de klacht bij de Commissie werd ingediend.

14. In het bericht van inleiding van de procedure wordt de opening van een onderzoek aangekondigd, worden het betrokken produkt en de betrokken landen bekendgemaakt, wordt een samenvatting gegeven van de ontvangen informatie en wordt vermeld dat alle relevante informatie aan de Commissie dient te worden medegedeeld. Voorts worden in dit bericht de termijnen bekendgemaakt waarbinnen belanghebbenden zich kenbaar kunnen maken, hun standpunt schriftelijk naar voren kunnen brengen en bij het onderzoek in aanmerking te nemen informatie kunnen verschaffen. Tevens wordt de termijn bekendgemaakt waarbinnen belanghebbenden kunnen verzoeken overeenkomstig artikel 8, lid 5, door de Commissie te worden gehoord.

15. De Commissie stelt de haar bekende betrokken exporteurs en importeurs en representatieve verenigingen van importeurs en exporteurs, evenals de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer en de klagers ervan in kennis dat de procedure werd ingeleid en stelt de volledige tekst van de overeenkomstig lid 1 ontvangen schriftelijke klacht, met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie, ter beschikking van de gekende exporteurs, de autoriteiten van het land van oorsprong en/of uitvoer en, op hun verzoek, de andere belanghebbenden. Wanneer het aantal betrokken exporteurs bijzonder groot is, wordt de volledige tekst van de schriftelijke klacht daarentegen enkel aan de autoriteiten van het land van oorsprong en/of uitvoer of aan de betrokken handelsvereniging toegezonden.

16. Een subsidieonderzoek mag de inkларingsprocedures van de douane niet hinderen.

Artikel 8

Het onderzoek

1. Na de inleiding van de procedure maakt de Commissie, in samenwerking met de Lid-Staten, een aanvang met het onderzoek op het niveau van de Gemeenschap. Dit onderzoek heeft zowel betrekking op de subsidiëring als

op de schade en deze beide elementen worden terzelfder tijd onderzocht. Om ervoor te zorgen dat de bevindingen representatief zijn, wordt, in geval van subsidiëring, een onderzoekstijdvak vastgesteld dat normaliter met de in artikel 4, lid 1, genoemde periode overeenstemt. Informatie die betrekking heeft op een na het onderzoekstijdvak volgende periode wordt normaliter niet in aanmerking genomen.

2. Belanghebbenden die een bij een subsidieonderzoek gebruikte vragenlijst ontvangen, beschikken over ten minste 30 dagen om deze te beantwoorden. Voor de exporteurs gaat de termijn in op de dag van ontvangst van de vragenlijst, die voor dit doel geacht wordt te zijn ontvangen binnen één week nadat hij de respondent of de geëigende diplomatieke vertegenwoordiger van het land van oorsprong en/of uitvoer werd toegezonden. De termijn van 30 dagen kan worden verlengd op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de voor het onderzoek vastgestelde termijn en dat de belanghebbende zijn verzoek naar behoren motiveert, door opgave van de bijzondere omstandigheden waarin hij zich bevindt.

3. De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken informatie te verstrekken en de Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen om gevolg te geven aan dit verzoek. Zij doen de Commissie de gevraagde informatie toekomen te zamen met de resultaten van alle inspecties, controles en onderzoeken die zij hebben uitgevoerd. De Commissie deelt deze informatie, zowel die van algemeen belang als die welke door een Lid-Staat is gevraagd, aan de Lid-Staten mede, tenzij het om vertrouwelijke informatie gaat, in welk geval een niet-vertrouwelijke samenvatting wordt toegezonden.

4. De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken alle noodzakelijke controles en inspecties uit te voeren, in het bijzonder bij importeurs, handelaren en producenten in de Gemeenschap, en een onderzoek in te stellen in derde landen, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen hiervoor toestemming geven en de overheid van het betrokken land hiervan officieel in kennis werd gesteld en geen bezwaar maakt. De Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen om aan dergelijke verzoeken van de Commissie te voldoen. Ambtenaren van de Commissie kunnen op verzoek van de Commissie of van een Lid-Staat de ambtenaren van de Lid-Staten in hun werkzaamheden bijstaan.

5. De belanghebbenden die zich kenbaar hebben gemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 14, worden gehoord indien zij binnen de termijn die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is bekendgemaakt, een daartoe strekkend schriftelijk verzoek indienen waarin zij aantonen dat zij belanghebbenden zijn voor wie de resultaten van de procedure consequenties kunnen hebben en dat zij bijzondere redenen hebben om te worden gehoord.

6. De importeurs, de exporteurs en de klagers, die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 14, kenbaar hebben gemaakt, en de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer worden, op verzoek, in de gelegen-

heid gesteld andere partijen met tegengestelde belangen te ontmoeten, zodat afwijkende standpunten en tegenargumenten naar voren kunnen worden gebracht. Bij het regelen van deze contacten dient rekening te worden gehouden met de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie en met de wensen van de belanghebbenden. Geen enkele belanghebbende is verplicht aan een vergadering deel te nemen, noch mag de afwezigheid van een partij op een bijeenkomst haar belangen schaden. Met de overeenkomstig het bepaalde in dit lid verstrekte mondelinge informatie wordt rekening gehouden voor zover zij later in schriftelijke vorm wordt verstrekt.

7. De klagers, de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer, de importeurs, de exporteurs, de representatieve verenigingen van importeurs en exporteurs, de gebruikers en de consumentenorganisaties, die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 14, kenbaar hebben gemaakt, hebben op schriftelijk verzoek inzage in alle door een bij het onderzoek betrokken partij aan de Commissie verstrekte informatie, doch niet in de interne documenten van de autoriteiten van de Gemeenschap of haar Lid-Staten, mits deze informatie betrekking heeft op hun zaak, niet vertrouwelijk is in de zin van artikel 20 en bij het onderzoek wordt gebruikt. Deze partijen mogen opmerkingen maken over vorenbedoelde informatie en met deze opmerkingen kan rekening worden gehouden indien deze met voldoende bewijsmateriaal zijn gestaafd.

8. Behoudens in de artikel 19 bedoelde omstandigheden wordt voor zover mogelijk gecontroleerd of de door de belanghebbenden verstrekte inlichtingen waarop de bevindingen worden gebaseerd, juist zijn.

9. Het onderzoek in de overeenkomstig artikel 7, lid 13, ingeleide procedures wordt voor zover mogelijk binnen één jaar afgesloten. Het wordt in ieder geval binnen 13 maanden na de opening beëindigd, in overeenstemming met de bevindingen als bedoeld in artikel 10 voor verbintenissen of de bevindingen als bedoeld in artikel 11 voor definitieve maatregelen.

10. Zolang het onderzoek duurt, geeft de Commissie de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer redelijke gelegenheid om het overleg voort te zetten teneinde de feitelijke situatie op te helderen en overeenstemming over een oplossing te bereiken.

Artikel 9

Voorlopige maatregelen

1. Voorlopige maatregelen kunnen worden toegepast indien er een procedure is ingeleid overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, er hierover een bericht is gepubliceerd en belanghebbenden voldoende gelegenheid hebben gehad inlichtingen te verstrekken en opmerkingen te maken overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 14, er een voorlopige, positieve vaststelling inzake tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidiëring en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap is gedaan en het in het belang van de Gemeenschap is dat maatregelen worden genomen om

dergelijke schade te voorkomen. Voorlopige maatregelen worden niet eerder dan 60 dagen en niet later dan negen maanden na de inleiding van de procedure genomen.

2. Het voorlopige compenserende recht mag niet hoger zijn dan het voorlopig vastgestelde totale bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies en dient lager te zijn indien dit lagere recht toereikend is om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade weg te nemen.

3. De voorlopige maatregelen bestaan in de verplichting tot zekerheidstelling. De betrokken produkten kunnen in de Gemeenschap eerst in het vrije verkeer worden gebracht nadat daarvoor zekerheid is gesteld.

4. De Commissie neemt voorlopige maatregelen na overleg of, in bijzonder dringende omstandigheden, na de Lid-Staten hierover te hebben ingelicht. In het laatste geval geschiedt dit overleg uiterlijk tien dagen na de datum waarop de Lid-Staten in kennis zijn gesteld van de door de Commissie genomen maatregelen.

5. Wanneer een Lid-Staat om het onmiddellijke optreden van de Commissie verzoekt en aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan, beslist de Commissie binnen te hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek of een voorlopig compenserend recht moet worden ingesteld.

6. De Commissie stelt de Raad en de Lid-Staten onverwijld in kennis van elke beslissing die zij neemt uit hoofde van dit artikel. De Raad kan met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

7. Een voorlopig compenserend recht kan voor ten hoogste vier maanden worden ingesteld.

Artikel 10

Verbintenissen

1. Een onderzoek kan worden beëindigd zonder dat voorlopige of definitieve rechten worden ingesteld, na aanvaarding van bevredigende verbintenissen op vrijwillige basis op grond waarvan:

- i) de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer ermee instemt de subsidie in te trekken of te beperken of andere maatregelen te nemen om de gevolgen van de subsidie te elimineren, of
- ii) een exporteur zich ertoe verbindt zijn prijzen te herzien of zijn export naar het betrokken gebied stop te zetten zolang voor deze export een tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie wordt verleend, mits de Commissie, na overleg, ervan overtuigd is dat de schadelijke gevolgen van subsidiëring hierdoor worden weggenomen. Prijzen worden ingevolge deze verbintenissen niet sterker verhoogd dan nodig is om de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie te compenseren. De prijsverhogingen dienen lager te zijn dan de
van

deze subsidie indien dergelijke verhogingen toereikend zijn om een einde te maken aan de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt.

2. De Commissie kan zelf verbintenissen voorstellen, maar een overheid of exporteur kan niet verplicht worden hierop in te gaan. Het feit dat een overheid of exporteur geen verbintenissen aanbiedt of niet op een voorstel daartoe ingaat, heeft geen enkele invloed op het onderzoek van de zaak. Niettemin kan worden vastgesteld dat bij voortzetting van de gesubsidieerde invoer de kans op schade groter is. Van een overheid of exporteur worden geen verbintenissen gevraagd, noch aanvaard, tenzij een voorlopige vaststelling van subsidiëring een daaruit voortvloeiende schade is gedaan. Behoudens uitzonderlijke omstandigheden kunnen geen verbintenissen meer worden aangeboden na het verstrijken van de periode waarin overeenkomstig artikel 21, lid 5, opmerkingen kunnen worden gemaakt.

3. Verbintenissen behoeven niet te worden aanvaard indien deze aanvaarding in de praktijk, bij voorbeeld omdat het aantal feitelijke of potentiële exporteurs te groot is, of om andere redenen, onder meer van algemeen beleid, moeilijkheden zou opleveren. Aan de betrokken exporteur en/of overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer kan mededeling worden gedaan van de redenen op grond waarvan wordt overwogen een aangeboden verbintenis af te wijzen. De exporteur of overheid kan in de gelegenheid worden gesteld hierop commentaar te leveren. De redenen voor de afwijzing worden in het definitieve besluit uiteengezet.

4. Partijen die een verbintenis aanbieden, dienen een niet-vertrouwelijke versie daarvan ter beschikking te stellen die aan de bij het onderzoek betrokken partijen kan worden toegezonden.

5. Wanneer verbintenissen, na overleg, worden aanvaard en in het raadgevend comité geen bezwaren naar voren worden gebracht, wordt het onderzoek beëindigd. In alle andere gevallen doet de Commissie de Raad ten spoedigste een verslag van het overleg toekomen, te zamen met een voorstel tot beëindiging van de procedure. De procedure wordt als beëindigd beschouwd indien de Raad niet binnen één maand met een gekwalificeerde meerderheid een ander besluit neemt.

6. Worden de verbintenissen aanvaard, dan wordt het onderzoek naar subsidiëring en schade normaliter beëindigd. Wordt in een dergelijk geval vastgesteld dat er geen sprake is van subsidiëring of schade, dan komt de verbintenis automatisch te vervallen, behalve wanneer een dergelijke vaststelling grotendeels het gevolg is van het bestaan van een verbintenis. In dergelijke gevallen kunnen de autoriteiten verlangen dat een verbintenis gedurende een redelijke termijn wordt gehandhaafd. Indien wordt vastgesteld dat er inderdaad sprake is van subsidiëring en schade, wordt de verbintenis gehandhaafd op de daarvoor geldende voorwaarden en overeenkomstig de bepalingen van deze verordening.

7. De Commissie verlangt van elke overheid of exporteur van wie een verbintenis werd aanvaard dat deze

regelmatig informatie verstrekt over de naleving van deze verbintenis en dat de overheid of exporteur verificatie van de relevante gegevens toestaat. Indien niet aan deze eisen wordt voldaan, wordt de verbintenis geacht te zijn geschonden.

8. Wanneer tijdens het onderzoek van bepaalde exporteurs verbintenissen worden aanvaard, worden deze voor de toepassing van artikel 13 geacht van kracht te worden op de datum waarop het onderzoek voor het betrokken land van oorsprong en/of uitvoer wordt beëindigd.

9. Wanneer een verbintenis door een partij wordt geschonden of ingetrokken, wordt overeenkomstig artikel 11 een definitief recht ingesteld op basis van de feiten die werden vastgesteld bij het onderzoek dat tot de verbintenis aanleiding heeft gegeven, op voorwaarde dat dit onderzoek werd afgesloten met een definitieve vaststelling van subsidiëring of schade en, behalve in geval van intrekking van een verbintenis door een exporteur of overheid, de betrokken exporteur of de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer de gelegenheid is gegeven opmerkingen te maken.

10. Na overleg kan overeenkomstig artikel 9 op basis van de beste informatie die beschikbaar is een voorlopig recht worden ingesteld, hetzij omdat er redenen zijn om aan te nemen dat een verbintenis wordt geschonden, hetzij in geval van schending of intrekking van een verbintenis, indien het onderzoek dat aanleiding heeft gegeven tot de verbintenis niet werd voltooid.

Artikel 11

Beëindiging zonder maatregelen; instelling van definitieve rechten

1. Wanneer de klacht wordt ingetrokken, kan de procedure worden beëindigd, tenzij dit strijdig is met het belang van de Gemeenschap.

2. Wanneer, na overleg, blijkt dat beschermende maatregelen overbodig zijn en het raadgevend comité geen bezwaar maakt, wordt het onderzoek of de procedure beëindigd. In alle andere gevallen doet de Commissie de Raad onverwijld een verslag over de resultaten van het overleg toekomen, te zamen met een voorstel tot beëindiging van de procedure. De procedure wordt geacht te zijn beëindigd indien de Raad niet binnen een maand met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit neemt.

3. De procedure wordt onmiddellijk beëindigd indien wordt vastgesteld dat de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, minimaal is in de zin van lid 5, of indien de omvang van zowel de werkelijke als de potentiële gesubsidieerde invoer of de schade te verwaarlozen is.

4. Bij een overeenkomstig artikel 7, lid 13, ingeleide procedure wordt de schade normaliter als te verwaarlozen beschouwd indien het marktaandeel van de betrokken invoer minder bedraagt dan de in artikel 7, lid 11, aangegeven hoeveelheden.

Bij onderzoek naar de gesubsidieerde invoer uit ontwikkelingslanden wordt de omvang van de invoer eveneens als te verwaarlozen zijnde beschouwd indien deze minder dan 4 % uitmaakt van de totale invoer van het oorspronkelijke produkt in de Gemeenschap, tenzij de invoeren uit ontwikkelingslanden waarvan het afzonderlijke aandeel in de totale invoer minder dan 4 % vertegenwoordigt, te zamen meer dan 9 % bedragen van de invoer van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap.

5. In het kader van dezelfde onderzoeken wordt de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, als minimaal beschouwd indien deze minder dan 1 % van de waarde bedraagt, met de volgende uitzonderingen:

- a) bij onderzoeken naar de invoer uit ontwikkelingslanden bedraagt dit cijfer 2 %, en
- b) voor de in bijlage VII van de subsidieovereenkomst genoemde ontwikkelingslanden die lid zijn van de WTO en voor de ontwikkelingslanden die lid zijn van de WTO die de exportsubsidies zoals omschreven in artikel 3, lid 4, onder a), volledig hebben afgeschaft, bedraagt dit cijfer 3 %; indien de toepassing van deze bepaling van de afschaffing van exportsubsidies afhangt, dan wordt deze toegepast vanaf de datum dat de afschaffing van de exportsubsidies bij de Commissie Subsidies en Compenserende Maatregelen van de WTO is aangemeld en voor zolang als de exportsubsidies niet door het betrokken ontwikkelingsland worden toegekend; deze bepaling vervalt acht jaar na de inwerkingtreding van de WTO-overeenkomst,

op voorwaarde dat slechts het onderzoek wordt beëindigd indien de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie onder de minimale waarde ligt voor individuele exporteurs. De procedure blijft echter op hen van toepassing en bij een eventuele herziening voor het betrokken land op grond van artikel 13 kunnen zij aan een nieuw onderzoek worden onderworpen.

6. Wanneer uit de definitief vastgestelde feiten blijkt dat er sprake is van subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, dat deze schade veroorzaken en dat het in het belang van de Gemeenschap is maatregelen in de zin van artikel 22 te nemen, stelt de Raad, met een gewone meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het raadgevend comité, een definitief compenserend recht in, tenzij de subsidie wordt ingetrokken of wordt aangevoerd dat de betrokken exporteurs daardoor geen voordeel meer verkrijgen. Wanneer voorlopige rechten van toepassing zijn, wordt de Raad ten minste één maand voor het vervallen van deze rechten een voorstel voor definitieve maatregelen voorgelegd. Het compenserende recht mag het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende en de exporteurs tot voordeel strekkende subsidie, zoals vastgesteld op grond van deze verordening, niet overschrijden en dient lager te zijn dan het totale bedrag van de subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, indien een

lager recht toereikend is om de schade weg te nemen die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt.

7. In elke zaak wordt op niet discriminerende grondslag een passend compenserend recht ingesteld op alle produkten, ongeacht de oorsprong, waarvan is geconstateerd dat zij met tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies worden ingevoerd en dat daardoor schade ontstaat, met uitzondering van de invoer waarvoor krachtens deze verordening verbintenissen werden aanvaard. In de verordening wordt het recht bekendgemaakt dat voor elke leverancier is ingesteld of, indien dit uit praktisch oogpunt onmogelijk is, voor het land van levering.

8. Wanneer de Commissie haar onderzoek overeenkomstig artikel 18 heeft beperkt, mag het compenserende recht op de invoer door exporteurs of producenten die zich, overeenkomstig het bepaalde in artikel 18, kenbaar hebben gemaakt maar niet bij het onderzoek werden betrokken, niet hoger zijn dan het gewogen gemiddelde bedrag van de subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden ingesteld, dat voor de in de steekproef opgenomen partijen werd vastgesteld. Voor de toepassing van dit lid houdt de Commissie geen rekening met nihilbedragen en minimale bedragen van subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden ingesteld, noch met de bedragen van dergelijke subsidies die onder de in artikel 19 bedoelde omstandigheden werden vastgesteld. De autoriteiten passen individuele rechten toe op de invoer van elke exporteur of producent aan wie de in artikel 18 bedoelde individuele behandeling wordt toegekend.

Artikel 12

Terugwerkende kracht

1. Voorlopige maatregelen en definitieve compenserende rechten worden uitsluitend toegepast op produkten die na de inwerkingtreding van het respectievelijk krachtens artikel 9, lid 1, en artikel 11, lid 6, genomen besluit in het vrije verkeer worden gebracht, behoudens de bij deze verordening vastgestelde uitzonderingen.

2. Wanneer een voorlopig recht werd toegepast en uit de definitief vastgestelde feiten blijkt dat er sprake is van subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen en van schade, beslist de Raad, ongeacht of al dan niet een definitief compenserend recht dient te worden ingesteld, welk deel van het voorlopige recht definitief dient te worden ingevorderd. Onder „schade” wordt in dit verband niet verstaan een aanzienlijke vertraging bij de vestiging van een communautaire bedrijfstak, noch de dreiging van aanzienlijke schade, tenzij wordt vastgesteld dat deze, in afwezigheid van voorlopige maatregelen, zich tot aanmerkelijke schade zou hebben ontwikkeld. In alle andere gevallen waarin een dergelijke dreiging of vertraging zich voordoet, worden alle voorlopig betaalde bedragen vrijgegeven en kunnen definitieve rechten uitsluitend worden opgelegd vanaf de datum waarop de dreiging van schade of de aanzienlijke vertraging definitief wordt vastgesteld.

3. Is het definitieve compenserende recht hoger dan het voorlopige recht, dan wordt het verschil niet geïnd. Is het definitieve recht lager dan het voorlopige recht, dan wordt het recht opnieuw berekend. Is de definitieve vaststelling negatief, dan wordt het voorlopige recht niet bevestigd.

4. Een definitief compenserend recht kan worden gegeven op produkten die ten hoogste 90 dagen vóór de datum van inwerkingtreding van de voorlopige maatregelen, maar niet vóór de datum waarop het onderzoek werd geopend, ten verbruike zijn aangegeven, op voorwaarde dat de invoer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 15, lid 5, werd geregistreerd, dat de Commissie de betrokken importeurs de gelegenheid heeft gegeven opmerkingen te maken en dat:

- i) er kritieke omstandigheden bestaan waarin voor het betrokken gesubsidieerde produkt moeilijk te herstellen schade wordt veroorzaakt door massale invoer, in een betrekkelijk korte periode, van een produkt waarvoor in de zin van deze verordening tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies zijn toegekend, en
- ii) indien het nodig wordt geoordeeld, om de herhaling van dergelijke schade te voorkomen, op deze invoer met terugwerkende kracht compenserende rechten worden ingesteld.

5. In geval van schending of intrekking van verbintenissen kunnen overeenkomstig deze verordening definitieve rechten worden geheven van goederen die ten hoogst 90 dagen vóór de inwerkingtreding van voorlopige maatregelen in het vrije verkeer worden gebracht, op voorwaarde dat de invoer overeenkomstig artikel 15, lid 5, werd geregistreerd en deze terugwerking niet wordt toegepast ten aanzien van produkten die vóór de schending of de intrekking van de verbintenis werden ingevoerd.

Artikel 13

Duur, herziening en terugbetaling

1. Een compenserende maatregel blijft van toepassing zolang en voor zover als nodig is om de gesubsidieerde invoer die schade veroorzaakt te neutraliseren.

A. Herzieningen bij het vervallen van maatregelen

2. Een definitieve compenserende maatregel vervalt vijf jaar nadat hij werd ingesteld of vijf jaar na de datum waarop het meest recente herzieningsonderzoek in verband met zowel de subsidiëring als de schade werd beëindigd, tenzij bij een herzieningsonderzoek wordt vastgesteld dat het vervallen van de maatregel waarschijnlijk tot een voortzetting of herhaling van de gesubsidieerde invoer en daaruit voortvloeiende schade zal leiden. Een herzieningsonderzoek bij het vervallen van een maatregel wordt op initiatief van de Commissie dan wel op verzoek van of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap geopend en de maatregel blijft van kracht totdat de resultaten van dit onderzoek bekend zijn.

3. Een herzieningsonderzoek in verband met het vervallen van een maatregel wordt geopend wanneer het daartoe strekkende verzoek voldoende bewijs bevat dat de opheffing van de maatregelen vermoedelijk tot voortzetting of herhaling van subsidiëring en schade zou leiden, bij voorbeeld stukken waaruit blijkt dat nog steeds gesubsidieerde invoer plaatsvindt en dat daardoor schade ontstaat, dat het verdwijnen van de schade geheel of ten dele aan de bestaande maatregelen is toe te schrijven of dat de omstandigheden waarin de exporteurs zich bevinden dan wel de marktsituatie van zodanige aard zijn dat de schade veroorzakende subsidiëring waarschijnlijk zal voortduren.

4. Bij een overeenkomstig deze afdeling uitgevoerd onderzoek worden de exporteurs, de importeurs, de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer en de indiener van de klacht in de gelegenheid gesteld de in het verzoek om een herziening verstrekte informatie aan te vullen, te weerleggen of daarop commentaar te geven en in de conclusies zal naar behoren rekening worden gehouden met al het relevante bewijsmateriaal met betrekking tot de vraag, of het al dan niet waarschijnlijk is dat intrekking van de maatregelen tot voortzetting of herhaling van de gesubsidieerde invoer en schade zal leiden.

5. Voor de toepassing van deze afdeling wordt op een passend tijdstip in de loop van het laatste jaar dat de in dit lid omschreven maatregelen van toepassing zijn, in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een bericht gepubliceerd waarin wordt aangekondigd dat de maatregelen op korte termijn zullen vervallen. Na de publikatie van dit bericht kunnen de producenten in de Gemeenschap, uiterlijk drie maanden vóór het einde van de termijn van vijf jaar, overeenkomstig lid 3 een verzoek tot herziening indienen. Tevens wordt een bericht gepubliceerd waarin het feitelijke vervallen van de maatregelen uit hoofde van deze afdeling wordt aangekondigd.

B. Tussentijdse herzieningen

6. De noodzaak tot handhaving van maatregelen kan eveneens worden onderzocht, hetzij op initiatief van de Commissie, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, hetzij, op voorwaarde dat een redelijke termijn van ten minste één jaar is verstreken sedert de instelling van de definitieve maatregel, op verzoek van een exporteur, een importeur, de producenten van de Gemeenschap dan wel de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer, welk verzoek voldoende bewijsmateriaal dient te bevatten ten aanzien van de noodzaak van een dergelijke tussentijdse herziening.

7. Een onderzoek met het oog op een tussentijdse herziening wordt geopend wanneer het daartoe strekkende verzoek voldoende bewijs bevat dat handhaving van de maatregel niet langer noodzakelijk is om de subsidie te compenseren en/of dat het onwaarschijnlijk is dat de schade zal blijven bestaan of zich opnieuw zal voordoen indien de maatregel wordt ingetrokken of gewijzigd, dan wel dat de bestaande maatregel niet of niet langer toereikend is om de schade veroorzakende subsidie te compenseren.

8. Indien de ingestelde compenserende rechten lager zijn dan het bedrag van de tot compensatie aanleiding gevende subsidies, wordt een tussentijds herzieningsonderzoek geopend indien de producenten in de Gemeenschap voldoende bewijs leveren dat de rechten niet of niet voldoende tot wijziging van de wederverkooprijzen van het in de Gemeenschap ingevoerde produkt hebben geleid. Indien bij onderzoek blijkt dat deze bewering juist is, kunnen de compenserende rechten worden verhoogd om een prijsverhoging te bewerkstelligen die de schade wegneemt, hoewel het verhoogde recht niet hoger mag zijn dan het bedrag van de tot compensatie aanleiding gevende subsidie.

9. Bij een overeenkomstig deze afdeling uitgevoerd onderzoek kan de Commissie onder meer nagaan of de omstandigheden met betrekking tot subsidiëring en schade ingrijpend gewijzigd zijn, dan wel of met de bestaande maatregelen het beoogde resultaat, namelijk het wegnemen van de eerder overeenkomstig artikel 5 vastgestelde schade, is bereikt. Bij de definitieve vaststelling wordt rekening gehouden met al het relevante bewijsmateriaal.

C. Versnelde herzieningsonderzoeken

10. Een exporteur, op wiens produkten een definitief compenserend recht van toepassing is, maar die tijdens het oorspronkelijke onderzoek niet individueel werd onderzocht, en wel om andere redenen dan zijn weigering de Commissie medewerking te verlenen, komt, op zijn verzoek, in aanmerking voor een versneld onderzoek, zodat de Commissie voor die exporteur zo spoedig mogelijk een individueel compenserend recht kan vaststellen. Voordat een dergelijk onderzoek wordt geopend, wordt het raadgevend comité geraadpleegd en worden de producenten in de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld commentaar te leveren.

D. Algemene bepalingen inzake herzieningen

11. De desbetreffende bepalingen van de artikelen 7 en 8, met uitzondering van die welke betrekking hebben op termijnen, zijn van toepassing op alle herzieningsonderzoeken uit hoofde van de leden 2 tot en met 10. Deze onderzoeken worden zo snel mogelijk uitgevoerd en dienen normaliter binnen twaalf maanden na opening te zijn voltooid.

12. Herzieningsonderzoeken uit hoofde van dit artikel worden door de Commissie geopend na raadpleging van het raadgevend comité. Wanneer deze onderzoeken daartoe aanleiding geven, worden de maatregelen, door de Instelling van de Gemeenschap die ze heeft ingevoerd, overeenkomstig de leden 2 tot en met 5 ingetrokken of gehandhaafd, dan wel overeenkomstig de leden 6 tot en met 10 ingetrokken, gehandhaafd of gewijzigd. Wanneer maatregelen ten aanzien van individuele exporteurs maar niet ten aanzien van een land in zijn geheel worden ingetrokken, blijft de procedure van toepassing op deze exporteurs en kunnen zij worden onderworpen aan een nieuw onderzoek dat overeenkomstig dit artikel voor het betrokken land wordt ingesteld.

13. Bij een herzieningsonderzoek op grond van de leden 6 tot en met 9, dat reeds aan de gang is aan het einde van de geldigheidsduur van de in de leden 2 tot en met 5 omschreven maatregelen, wordt eveneens rekening gehouden met het bepaalde in de leden 2 tot en met 5.

E. Terugbetalingen

14. In afwijking van het bepaalde in de leden 2 tot en met 5, kan een importeur om terugbetaling van rechten verzoeken wanneer wordt aangetoond dat de subsidie op grond waarvan de rechten werden betaald, niet meer bestaat of is teruggevallen tot een lager niveau dan dat van de geldende rechten.

15. Om terugbetaling van compenserende rechten te verkrijgen, doet de importeur de Commissie een daartoe strekkend verzoek toekomen. Het verzoek wordt ingediend via de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de produkten in het vrije verkeer werden gebracht en dit binnen zes maanden nadat de hoogte van de definitieve rechten door de bevoegde autoriteiten werd vastgesteld of besloten werd de uit hoofde van het voorlopige recht als zekerheid gestelde bedragen definitief in te vorderen. De Lid-Staten geven de Commissie onverwijld kennis van een dergelijk verzoek.

16. Een verzoek om terugbetaling wordt slechts geacht met voldoende bewijsmateriaal te zijn gestaafd wanneer het nauwkeurige gegevens bevat met betrekking tot het bedrag van de compenserende rechten waarvan terugbetaling wordt gevraagd en het vergezeld gaat van alle douanedocumenten in verband met de berekening en de betaling van dit bedrag. Tevens dient het, voor een representatieve periode, bewijsmateriaal te bevatten betreffende het bedrag van de tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidies dat de exporteur of producent waarop het recht van toepassing is, ontvangt. Wanneer de importeur niet met de betrokken exporteur of producent gelieerd is en degelijke informatie niet onmiddellijk beschikbaar is, of de exporteur of de producent niet bereid is deze informatie aan de importeur te verschaffen, wordt in het verzoek een verklaring van de exporteur of producent opgenomen dat de tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidie is verminderd of nihil is geworden in de zin van dit artikel en dat het desbetreffende bewijsmateriaal aan de Commissie zal worden toegezonden. Wanneer dit bewijsmateriaal niet binnen een redelijke termijn door de exporteur of de producent wordt voorgelegd, wordt het verzoek van de hand gewezen.

17. Na raadpleging van het raadgevend comité besluit de Commissie of en in hoeverre het verzoek wordt ingewilligd. De Commissie kan op ieder ogenblik besluiten een tussentijdse herziening in te leiden. Op basis van de informatie die wordt verkregen bij dit herzieningsonderzoek, dat wordt uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen die op dergelijke onderzoeken van toepassing zijn, en de conclusies die eruit worden getrokken, wordt bepaald of en in hoeverre terugbetaling gerechtvaardigd is. Terugbetalingen van rechten vinden normaliter plaats

binnen twaalf maanden en in ieder geval binnen 18 maanden nadat het met bewijsmateriaal gestaafde verzoek om terugbetaling werd ingediend door een importeur van het aan compenserende rechten onderworpen produkt. Deze rechten worden door de Lid-Staten normaliter terugbetaald binnen 90 dagen nadat vorengenoemd besluit is genomen.

F. Slotbepaling

18. Bij alle overeenkomstig dit artikel uitgevoerde onderzoeken in verband met de herziening of de terugbetaling van recht gaat de Commissie, voor zover de omstandigheden niet gewijzigd zijn, op dezelfde wijze te werk als bij het onderzoek ten gevolge waarvan het recht werd ingesteld, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 4 en 18.

Artikel 14

Ontwijking van rechten

1. De overeenkomstig deze verordening ingestelde compenserende rechten kunnen worden uitgebreid tot de invoer van soortgelijke produkten, of delen daarvan, uit derde landen wanneer er sprake is van ontwijking van rechten. Ontwijking wordt geacht plaats te vinden wanneer de handelstromen tussen derde landen en de Gemeenschap wijzigingen ondergaan ten gevolge van een praktijk, een proces of werkzaamheden waarvoor, afgezien van het recht, geen voldoende reden of economische rechtvaardiging bestaat en aangetoond wordt dat de corrigerende werking van het recht wordt ondermijnd, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van soortgelijke produkten, en dat het soortgelijke importprodukt en/of delen daarvan nog steeds gesubsidieerd wordt of worden.

2. Een onderzoek op grond van dit artikel wordt geopend indien het verzoek voldoende bewijsmateriaal bevat betreffende de in lid 1 genoemde factoren. Het onderzoek wordt, na raadpleging van het raadgevend comité, geopend door middel van een verordening van de Commissie die de douaneautoriteiten tevens de instructie geeft de invoer overeenkomstig artikel 15, lid 5, te registreren of zekerheidstelling te eisen. Het onderzoek wordt uitgevoerd door de Commissie, die kan worden bijgestaan door de douaneautoriteiten, en wordt binnen negen maanden afgesloten. Wanneer de definitief vastgestelde feiten uitbreiding van de maatregelen rechtvaardigen, neemt de Raad met een gewone meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie het daartoe strekkende besluit, dat geldig is vanaf de datum waarop overeenkomstig artikel 15, lid 5, registratie van de goederen of zekerheidstelling werd geëist. De desbetreffende procedurele bepalingen van deze verordening betreffende de opening en het uitvoeren van een onderzoek zijn van toepassing op dit artikel.

3. De verplichting tot registratie op grond van artikel 15, lid 5, geldt niet voor produkten die vergezeld gaan van een douanecertificaat waarin wordt verklaard dat de

betrokken invoer geen ontwijking van rechten inhoudt, noch worden ten aanzien van deze produkten maatregelen genomen. Deze certificaten worden op schriftelijk verzoek door de douaneautoriteiten aan de importeurs afgegeven na goedkeuring bij een besluit van de Commissie en na raadpleging van het raadgevend comité dan wel bij het besluit van de Raad tot vaststelling van maatregelen. De certificaten zijn geldig voor de daarin vermelde periode en onder de daarin vermelde voorwaarden.

4. Geen enkele bepaling van dit artikel doet afbreuk aan de normale toepassing van de voorschriften inzake douanerechten.

Artikel 15

Algemene bepalingen

1. Voorlopige of definitieve compenserende rechten worden bij verordening ingesteld en door de Lid-Staten gegeven in de vorm en voor het bedrag zoals vermeld in die verordening en met inachtneming van de andere daarin vermelde criteria. Deze rechten worden gegeven onafhankelijk van de douanerechten, belastingen en andere heffingen die normaal bij invoer van toepassing zijn. Van geen enkel produkt kunnen zowel anti-dumpingrechten als compenserende rechten worden gegeven op grond van een zelfde situatie die door dumping of exportsubsidies is ontstaan.

2. Verordeningen tot instelling van voorlopige of definitieve compenserende rechten en verordeningen of besluiten tot aanvaarding van verbintenissen of tot beëindiging van onderzoeken of procedures worden in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt. Deze verordeningen of besluiten bevatten, in het bijzonder, en met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke gegevens, de namen van de betrokken exporteurs, indien praktisch mogelijk, of van de betrokken landen, een omschrijving van het produkt en een samenvatting van de belangrijkste feiten en overwegingen die voor de bevindingen inzake subsidiëring en schade relevant zijn. In elk afzonderlijk geval wordt een exemplaar van de verordening of het besluit aan de gekende belanghebbenden toegezonden. De bepalingen van dit lid zijn van overeenkomstige toepassing op herzieningsonderzoeken.

3. Bij deze verordening, of uit hoofde daarvan, kunnen bijzondere bepalingen worden vastgesteld, in het bijzonder wat de gemeenschappelijke definitie van het begrip 'oorsprong van goederen' zoals bedoeld in Verordening (EEG) No 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek⁽¹⁾, betreft.

4. Indien dit in het belang is van de Gemeenschap, mogen maatregelen die op grond van deze verordening zijn vastgesteld, na raadpleging van het raadgevend comité, bij besluit van de Commissie voor een periode van

⁽¹⁾ PB No L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1.

negen maanden worden geschorst. De Raad kan, met een gewone meerderheid van stemmen en op voorstel van de Commissie, besluiten de schorsing met ten hoogste één jaar te verlengen. De maatregelen mogen uitsluitend worden geschorst indien de marktverhoudingen tijdelijk zodanig zijn gewijzigd dat het onwaarschijnlijk is dat de schorsing opnieuw tot schade zou leiden, en mits de bedrijfstak van de Gemeenschap in de gelegenheid werd gesteld opmerkingen te maken en met die opmerkingen rekening is gehouden. Maatregelen kunnen na overleg te allen tijde weer worden ingesteld indien de reden voor schorsing heeft opgehouden te bestaan.

5. De Commissie kan, na raadpleging van het raadgevend comité, de douaneautoriteiten opdracht geven passende maatregelen te nemen om de invoer te registreren, zodat later, met ingang van de datum van registratie, rechten kunnen worden geheven op de betrokken producten. Tot registratie van de invoer kan worden overgegaan naar aanleiding van een door de bedrijfstak van de Gemeenschap ingediend verzoek dat voldoende bewijsmateriaal bevat om een dergelijke maatregel te rechtvaardigen. De registratieverplichting wordt opgelegd door middel van een verordening waarin het doel van de maatregel wordt uiteengezet en, indien dit opportuun is, een raming wordt opgenomen van de bedragen aan rechten die later verschuldigd kunnen zijn. De invoer kan voor een periode van ten hoogste negen maanden aan registratieplicht worden onderworpen.

6. De Lid-Staten brengen de Commissie maandelijks verslag uit over de invoer van goederen waarover onderzoeken gaande zijn en waarop maatregelen van toepassing zijn, onder opgave van het bedrag van de rechten dat op grond van deze verordening is geheven.

Artikel 16

Overleg

1. Overleg zoals bedoeld in deze verordening, met uitzondering van het overleg zoals bedoeld in artikel 7, lid 9, en artikel 8, lid 10, vindt plaats in een raadgevend comité dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en waarvan een vertegenwoordiger van de Commissie voorzitter is. Overleg vindt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatie van de Commissie onmiddellijk plaats en in ieder geval binnen een periode die het mogelijk maakt de in deze verordening aangegeven termijnen aan te houden.

2. Het comité komt op uitnodiging van de voorzitter bijeen. Deze verstrekt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

3. Zo nodig kan het overleg uitsluitend schriftelijk plaatsvinden. De Commissie deelt dit aan de Lid-Staten mede, onder opgave van de termijn waarbinnen zij hun standpunt kenbaar kunnen maken of om mondeling overleg kunnen verzoeken. Het mondelinge overleg wordt door de voorzitter geregeld, mits het binnen een periode kan plaatsvinden die het mogelijk maakt de in deze verordening genoemde termijnen aan te houden.

4. Het overleg heeft met name betrekking op:

- i) het bestaan van tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidies en de methoden om de hoogte daarvan vast te stellen;
- ii) het bestaan en de omvang van de schade;
- iii) het oorzakelijke verband tussen de gesubsidieerde invoer en de schade;
- iv) de maatregelen die in de gegeven omstandigheden passend zijn om schade door tot compensatie aanleiding gevende subsidies te voorkomen of weg te nemen en de wijze waarop deze maatregelen worden uitgevoerd.

Artikel 17

Controlebezoeken

1. Indien zij dit nuttig oordeelt, legt de Commissie bezoeken af om de administratie van importeurs, exporteurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten, handelsverenigingen en -organisaties ter plaatse te onderzoeken teneinde de ingewonnen inlichtingen over subsidiëring en schade te controleren. Indien niet tijdig een correct antwoord wordt ontvangen, kan van controle ter plaatse worden afgezien.

2. De Commissie kan zo nodig onderzoeken in derde landen verrichten, mits de betrokken ondernemingen hiermee instemmen en de vertegenwoordigers van de overheid van het betrokken land op de hoogte worden gebracht en dezen tegen het onderzoek geen bezwaar maken. Zodra de toestemming van de betrokken ondernemingen is verkregen, deelt de Commissie de autoriteiten van het land van oorsprong en/of uitvoer de namen en adressen mede van de te bezoeken ondernemingen en de overeengekomen bezoekdata.

3. De betrokken ondernemingen worden in kennis gesteld van de aard van de inlichtingen die tijdens het bezoek zullen worden gecontroleerd en van alle tijdens het bezoek te verstrekken aanvullende informatie, hetgeen echter niet belet dat ter plaatse nadere bijzonderheden kunnen worden gevraagd in het licht van de verkregen inlichtingen.

4. Bij controles die ingevolge dit artikel worden uitgevoerd, wordt de Commissie bijgestaan door ambtenaren van de Lid-Staten die hiertoe de wens te kennen hebben gegeven.

Artikel 18

Steekproeven

1. Indien het aantal klagers, exporteurs of importeurs, productsoorten of transacties groot is, kan het onderzoek worden beperkt tot hetzij een redelijk aantal partijen, producten of transacties door gebruik te maken van statistisch significante steekproeven die gebaseerd zijn op informatie die op het tijdstip van de selectie beschikbaar

is, hetzij de grootste representatieve productie-, verkoop- of exporthoeveelheden die redelijkerwijs binnen de beschikbare tijd onderzocht kunnen worden.

2. De definitieve selectie van partijen, produktsoorten of transacties ingevolge dit artikel geschiedt door de Commissie, bij voorkeur in overleg en met toestemming van de betrokken partijen, mits deze zich binnen drie weken bij de Commissie aanmelden en voldoende inlichtingen verstrekken om een representatieve steekproef mogelijk te maken.

3. Indien, overeenkomstig dit artikel, een beperkt onderzoek heeft plaatsgevonden, wordt de hoogte van de tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidies evenwel individueel vastgesteld voor elke exporteur of producent die niet in de oorspronkelijke selectie was opgenomen, maar die binnen de bij deze verordening bepaalde termijnen de nodige informatie verstrekt, tenzij het aantal exporteurs of producenten zo groot is dat individuele onderzoeken te belastend zijn en een tijdige afsluiting van het onderzoek in de weg staan.

4. Wanneer tot een steekproefonderzoek wordt besloten en enkele of alle geselecteerde partijen weigeren medewerking te verlenen in een mate die de resultaten van het onderzoek aanmerkelijk zal beïnvloeden, kan een nieuwe selectie worden gemaakt. Indien echter een groot aantal geselecteerden medewerking blijft weigeren of indien er niet genoeg tijd is om een nieuwe selectie te maken, zijn de desbetreffende bepalingen van artikel 19 van toepassing.

Artikel 19

Niet-medewerking

1. Indien belanghebbenden binnen de bij deze verordening vastgestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie of deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek aanmerkelijk belemmeren, kunnen voorlopige of definitieve conclusies, zowel in positieve als in negatieve zin, worden getrokken aan de hand van de beschikbare gegevens. Blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, dan wordt deze buiten beschouwing gelaten en kan van beschikbare gegevens gebruik worden gemaakt. Belanghebbenden dienen van de gevolgen van niet-medewerking in kennis te worden gesteld.

2. Indien de belanghebbende zijn antwoord niet door middel van systemen voor automatische gegevensverwerking verstrekt, wordt dit niet als het niet verlenen van medewerking beschouwd, mits deze belanghebbende aantoonbaar dat het verstrekken van het antwoord in de gevraagde vorm voor hem een onredelijke extra belasting zou betekenen of onredelijke extra kosten met zich zou brengen.

3. Indien de informatie die een belanghebbende verstrekt niet in alle opzichten ideaal is, mag deze niet buiten

beschouwing worden gelaten indien de tekortkomingen niet van dien aard zijn dat zij het bereiken van redelijk betrouwbare conclusies onnodig bemoeilijken, de informatie op passende wijze binnen de termijnen wordt verstrekt en controleerbaar is en de betrokkene naar beste vermogen heeft gehandeld.

4. Indien bewijzen of inlichtingen niet worden aanvaard, dient de partij die deze heeft verstrekt onverwijld in kennis te worden gesteld van de redenen die aan deze afwijzing ten grondslag liggen en dient haar de gelegenheid te worden gegeven binnen de gestelde termijn nadere inlichtingen te verstrekken. Indien de verstrekte inlichtingen ontoereikend worden geacht, dienen de redenen voor de afwijzing van dergelijke bewijzen of dergelijke inlichtingen te worden vermeld in alle bevindingen die openbaar worden gemaakt.

5. De op lid 1 gebaseerde vaststellingen, met inbegrip van die welke betrekking hebben op de hoogte van de tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidie en de in de klacht vervatte informatie, dienen, indien praktisch mogelijk en met inachtneming van de voor het onderzoek vastgestelde termijnen, te worden getoetst aan informatie uit andere beschikbare onafhankelijke bronnen, zoals gepubliceerde prijslijsten, officiële invoerstatistieken of douanestatistieken alsmede aan de informatie die in de loop van het onderzoek van andere belanghebbenden werd verkregen.

6. Indien een belanghebbende geen of slechts gedeeltelijk medewerking verleent, waardoor relevante informatie niet beschikbaar is, kan dit ten gevolge hebben dat de resultaten voor deze belanghebbende minder gunstig zijn dan indien hij wel medewerking had verleend.

Artikel 20

Vertrouwelijke gegevens

1. Inlichtingen die vanwege hun aard vertrouwelijk zijn (bij voorbeeld omdat bekendmaking ervan een concurrent aanmerkelijk zou bevoordelen of ernstige nadelige gevolgen zou hebben voor degene die de informatie heeft verstrekt of van wie hij deze informatie heeft verkregen) of die door partijen bij een onderzoek als vertrouwelijk worden verstrekt, worden, indien daarvoor geldige redenen worden opgegeven, als dusdanig door de autoriteiten behandeld.

2. Belanghebbenden die vertrouwelijke inlichtingen verstrekken, dienen daarvan een niet-vertrouwelijke samenvatting toe te zenden. Deze samenvattingen moeten gedetailleerd genoeg zijn om een redelijk inzicht te verschaffen in de essentie van de als vertrouwelijk medegedeelde gegevens. In buitengewone omstandigheden kunnen belanghebbenden aangeven dat deze inlichtingen niet kunnen worden samengevat. In dergelijke buitengewone omstandigheden moet worden aangegeven waarom het niet mogelijk is een samenvatting te verstrekken.

3. Indien de Commissie van oordeel is dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gegrond is en degene die de inlichtingen heeft verstrekt niet bereid is deze bekend te maken of de bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in samengevatte vorm toe te staan, kunnen deze inlichtingen buiten beschouwing worden gelaten, tenzij uit goede bronnen blijkt dat ze juist zijn. Verzoeken om vertrouwelijke behandeling mogen niet willekeurig worden afgewezen.

4. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en, in het bijzonder, van de motivering van besluiten die ingevolge deze verordening zijn genomen of voor de bekendmaking van het bewijsmateriaal waarop de autoriteiten van de Gemeenschap steunen, voor zover het noodzakelijk is deze motivering in gerechtelijke procedures toe te lichten. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang van de betrokkenen wat de bescherming van zaken- en ambtsgeheimen betreft.

5. De Raad, de Commissie en de Lid-Staten en de ambtenaren van de Raad, de Commissie en de Lid-Staten maken zonder de uitdrukkelijke toestemming van de persoon die ze heeft verstrekt geen gegevens bekend die zij ingevolge deze verordening hebben verkregen en waarvoor deze persoon een vertrouwelijke behandeling heeft gevraagd. Informatie die tussen de Commissie en de Lid-Staten wordt uitgewisseld of informatie in verband met overleg op grond van artikel 16 of overleg als bedoeld in artikel 7, lid 9, en artikel 8, lid 10, of interne documenten die door de autoriteiten van de Gemeenschap of van de Lid-Staten zijn opgesteld, worden niet bekendgemaakt, tenzij in deze verordening anders bepaald.

6. De op grond van deze verordening verkregen informatie wordt uitsluitend gebruikt voor het doel waarvoor ze is gevraagd.

Artikel 21

Bekendmaking van gegevens

1. De klagers, de importeurs, de exporteurs, de representatieve verenigingen van importeurs en exporteurs en de vertegenwoordigers van het land van oorsprong en/of uitvoer kunnen vragen in kennis te worden gesteld van de gegevens betreffende de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan voorlopige maatregelen zijn ingesteld. Dergelijke verzoeken dienen onmiddellijk na het instellen van de voorlopige maatregelen schriftelijk te worden ingediend, en de gevraagde informatie wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk verstrekt.

2. De in lid 1 genoemde partijen mogen om mededeling vragen van de definitieve bevindingen inzake de essentiële feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen definitieve maatregelen of beëindiging van het onderzoek of de procedure zonder het nemen van maatregelen aan te bevelen, waarbij bijzondere aandacht wordt

geschonken aan de mededeling van feiten of overwegingen die afwijken van die waarop de voorlopige maatregelen waren gebaseerd.

3. De in lid 2 bedoelde verzoeken om mededeling van definitieve bevindingen worden schriftelijk aan de Commissie gericht en moeten, wanneer een voorlopig recht is ingesteld, uiterlijk één maand na de bekendmaking van de instelling van dat recht door de Commissie zijn ontvangen. Wanneer geen voorlopig recht is ingesteld, worden partijen in de gelegenheid gesteld om mededeling van definitieve bevindingen te vragen binnen de door de Commissie gestelde termijnen.

4. Definitieve bevindingen worden schriftelijk medegedeeld met inachtneming van de verplichting tot bescherming van zaken- of ambtsgeheimen. Deze mededeling geschiedt zo spoedig mogelijk en uiterlijk één maand voordat een definitief besluit wordt genomen of voordat de Commissie ingevolge artikel 11 een voorstel tot het nemen van definitieve maatregelen doet. Kan de Commissie bepaalde feiten of overwegingen op dat tijdstip niet mededelen, dan deelt zij deze mede zodra dit mogelijk is. Deze mededeling doet geen afbreuk aan besluiten die de Commissie of de Raad daarna neemt, maar indien dergelijke besluiten op andere feiten en overwegingen zijn gebaseerd, worden deze zo spoedig mogelijk medegedeeld.

5. Opmerkingen die na de mededeling van definitieve bevindingen worden gemaakt, worden uitsluitend in aanmerking genomen binnen de termijn die de Commissie in elk afzonderlijk geval heeft vastgesteld en die ten minste tien dagen bedraagt, waarbij de urgentie van de kwestie in aanmerking wordt genomen.

Artikel 22

Belang van de Gemeenschap

1. In het kader van deze verordening wordt bij het beantwoorden van de vraag, of het belang van de Gemeenschap met een interventie gediend is, rekening gehouden met de belangen van alle betrokkenen, waaronder de binnenlandse producenten, de gebruikers en de consumenten. Een vaststelling op grond van dit artikel wordt slechts gedaan indien alle partijen de gelegenheid hebben gehad hun standpunt overeenkomstig lid 2 bekend te maken. Bij dit onderzoek wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de noodzaak de handel verstoringe gevolgen van schade veroorzakende subsidiëring weg te nemen en een effectieve mededinging te herstellen. Maatregelen die op basis van de geconstateerde subsidiëring en schade zijn vastgesteld, mogen niet worden toegepast indien het de autoriteiten, op grond van de voorgelegde informatie, duidelijk is dat het niet in het belang van de Gemeenschap is deze maatregelen toe te passen.

2. Teneinde de autoriteiten voldoende informatie te verschaffen zodat zij bij het beantwoorden van de vraag of

het instellen van maatregelen in het belang van de Gemeenschap is, met alle standpunten en gegevens rekening kunnen houden, kunnen de klagers, de importeurs en hun representatieve verenigingen, de representatieve gebruikers en de representatieve consumentenorganisaties, binnen de in het bericht van opening van een subsidieonderzoek gestelde termijnen, zich bij de Commissie bekendmaken en deze laatste inlichtingen verstrekken. Deze inlichtingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van de andere in dit artikel genoemde partijen die het recht hebben daarover opmerkingen te maken.

3. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, kunnen schriftelijk vragen om te worden gehoord. Deze verzoeken worden ingewilligd indien zij binnen de in lid 2 bedoelde termijnen zijn ingediend en de bijzondere redenen vermelden, waarom, in het belang van de Gemeenschap, een mondeling onderhoud nodig wordt geacht.

4. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, kunnen over de toepassing van ingestelde voorlopige rechten opmerkingen maken. Om in aanmerking te worden genomen, moeten deze opmerkingen uiterlijk één maand na de toepassing van deze maatregelen zijn ontvangen. Deze opmerkingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van andere partijen, die het recht hebben daarop commentaar te geven.

5. De Commissie onderzoekt de informatie die op passende wijze is voorgelegd en gaat na of deze representatief is. Het resultaat van dit onderzoek, te zamen met een oordeel over de waarde van de ontvangen inlichtingen, wordt aan het raadgevend comité voorgelegd. Het overeengekomen standpunt van het comité wordt door de Commissie in aanmerking genomen wanneer zij op grond van artikel 11 een voorstel doet.

6. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, mogen om mededeling verzoeken van de feiten en overwegingen op basis waarvan de definitieve besluiten waarschijnlijk zullen worden genomen. Dergelijke informatie wordt voor zover mogelijk ter beschikking gesteld en doet geen afbreuk aan de later door de Commissie of de Raad te nemen besluiten.

7. De op grond van dit artikel verstrekte inlichtingen worden slechts in aanmerking genomen indien zij door bewijsmateriaal worden gestaafd.

Artikel 23

Verband tussen compenserende rechten en acties op multilateraal niveau

Worden ten aanzien van een importprodukt tegenmaatregelen genomen op grond van de procedures inzake geschillenbeslechting van de subsidieovereenkomst en zijn deze maatregelen van dien aard dat zij de schade die door subsidiëring is veroorzaakt, wegnemen, dan wordt het compenserende recht dat voor dat produkt is ingesteld onmiddellijk geschorst of ingetrokken.

Artikel 24

Slotbepalingen

Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van:

- i) bijzondere voorschriften in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen;
- ii) de verordeningen van de Gemeenschap in de landbouwsector en de verordeningen (EG) No 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen⁽¹⁾, (EEG) No 2730/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende glucose en lactose⁽²⁾ en (EEG) No 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine⁽³⁾. De onderhavige verordening vormt een aanvulling op voornoemde verordeningen en houdt een afwijking in van de daarin vervatte bepalingen die de toepassing van compenserende rechten in de weg staan;
- iii) bijzondere maatregelen, mits deze niet strijdig zijn met de verplichtingen uit hoofde van de GATT.

Artikel 25

Intrekking van bestaande wetgeving

Verordening (EEG) No 2423/88 wordt ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden gelezen als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 26

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995. Zij is van toepassing op na 1 september 1994 ingeleide procedures en tussentijdse herzieningsonderzoeken en op herzieningsonderzoeken bij het vervallen van een maatregel waarvoor het bericht dat de maatregel binnenkort zal vervallen na de laatstgenoemde datum is bekendgemaakt. Voor overeenkomstig artikel 13, lid 7, ingeleide procedures worden de bepalingen echter eerst toegepast na de in een besluit van de Raad vermelde datum, welk besluit de Raad uiterlijk op 1 april 1995 met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen zal nemen op grond van een voorstel van de Commissie dat bij de Raad zal worden ingediend nadat de nodige begrotingsmiddelen zijn toegewezen.

⁽¹⁾ PB No L 318 van 20. 12. 1993, blz. 18.

⁽²⁾ PB No L 281 van 1. 11. 1975, blz. 20. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) No 222/88 van de Commissie (PB No L 28 van 1. 2. 1988, blz. 1).

⁽³⁾ PB No L 282 van 1. 11. 1975, blz. 104. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) No 4001/87 van de Commissie (PB No L 377 van 31. 12. 1987, blz. 44).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk is elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

BIJLAGE I

ENUNTIATIEVE LIJST VAN EXPORTSUBSIDIES

- a) Verlening door de overheid van directe subsidies aan ondernemingen of bedrijfstakken afhankelijk van exportprestaties.
- b) Regelingen krachtens welke deviezen niet behoeven te worden afgedragen of soortgelijke praktijken die een exportpremie inhouden.
- c) Interne vervoer- en vrachttarieven voor exportzendingen, door of in opdracht van de overheid toegepast, die voordeliger zijn dan de tarieven voor binnenlandse zendingen.
- d) Levering door de overheid of door overheidsorganen, direct dan wel indirect in het kader van overheidsregelingen, van ingevoerde of binnenlandse produkten of diensten voor gebruik bij de produktie van exportgoederen, op gunstigere voorwaarden dan bij de levering van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten of diensten voor gebruik bij de produktie van goederen voor binnenlands gebruik indien (in geval van produkten) deze voorwaarden gunstiger zijn dan die welke op de wereldmarkt voor hun exporteurs commercieel verkrijgbaar ⁽¹⁾ zijn.
- e) Gehele of gedeeltelijke vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling, speciaal in verband met de export, van directe belastingen ⁽²⁾ of sociale premies die door industriële of handelsondernemingen zijn of moeten worden betaald ⁽³⁾.
- f) Bijzondere aftrekmogelijkheden, rechtstreeks verband houdend met de export of met exportprestaties die, bij de vaststelling van de grondslag van de directe belastingen, worden toegestaan boven die welke voor de produktie voor binnenlands verbruik worden toegestaan.
- g) Vrijstelling of kwijtschelding, uit hoofde van de produktie en distributie van exportprodukten, van een bedrag aan indirecte belastingen ⁽²⁾ dat hoger is dan het bedrag dat uit hoofde van de produktie en distributie van soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde produkten wordt geheven.
- h) Vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen ⁽²⁾ op goederen en diensten die bij de produktie van exportprodukten worden gebruikt voor bedragen die hoger zijn dan de vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op goederen of diensten die gebruikt worden bij de produktie van soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen. Vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen kan voor exportprodukten worden toegestaan zelfs indien deze niet worden toegestaan voor soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen, indien de in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen worden geheven op produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt worden verbruikt (rekening houdend met normale verliezen) ⁽⁴⁾. Dit punt wordt geïnterpreteerd overeenkomstig de in bijlage II opgenomen richtlijnen over het verbruik van produktiemiddelen in het produktieproces.
- i) Kwijtschelding of terugbetaling van invoerheffingen ⁽²⁾ voor een hoger bedrag dan het bedrag van de invoerheffingen op de importprodukten die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn gebruikt

⁽¹⁾ Onder „commercieel verkrijgbaar” wordt verstaan dat vrij tussen binnenlandse en importgoederen kan worden gekozen en dat deze keuze slechts van commerciële overwegingen afhangt.

⁽²⁾ Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- „directe belastingen”: belastingen op lonen, winsten, rente, huursommen, royalty's en alle andere vormen van inkomen alsmede belastingen op het bezit van onroerende goederen;
- „invoerheffingen”: douanerechten, andere rechten en overige niet elders in deze voetnoot genoemde belastingen die bij invoer worden geheven;
- „indirecte belastingen”: belastingen op de verkoop, accijnzen, omzetbelasting, belastingen over de toegevoegde waarde, belastingen op concessies, zegelrechten, overdrachtsbelastingen, belastingen op voorraden en uitrusting, alsmede belastingaanpassingen aan de grens en alle overige belastingen, met uitzondering van directe belastingen en invoerheffingen;
- „in voorafgaande stadia geheven indirecte belastingen”: belastingen geheven over goederen of diensten die direct of indirect bij de vervaardiging van het produkt zijn gebruikt;
- „cumulatieve indirecte belastingen”: over verscheidene stadia gespreide belastingen waarvoor geen regeling voor belastingregoeden bestaat wanneer de in een bepaald produktiestadium aan belasting onderworpen goederen of diensten in een later produktiestadium worden gebruikt;
- „kwijtschelding van belastingen”: ook de terugbetaling van belastingen of belastingaftrek;
- „kwijtschelding of terugbetaling van rechten”: ook de volledige of gedeeltelijke vrijstelling of uitstel van betaling van invoerrechten.

⁽³⁾ Uitsstel van betaling houdt niet noodzakelijkerwijs een exportsubsidie in, bij voorbeeld wanneer een normale rente in rekening wordt gebracht.

⁽⁴⁾ Punt h) is niet van toepassing op stelsels van belasting over de toegevoegde waarde en daarvoor in de plaats tredende belastingaanpassingen aan de grens; het probleem van de te grote vermindering van de belasting over de toegevoegde waarde wordt uitsluitend in punt g) behandeld.

(rekening houdend met normale verliezen). In bijzondere gevallen evenwel kan een bedrijf als vervangingsproduktiemiddelen een zelfde hoeveelheid binnenlandse produktiemiddelen van dezelfde kwaliteit en met dezelfde eigenschappen als ingevoerde produktiemiddelen gebruiken om voor deze bepaling in aanmerking te komen, indien zowel de import- als de overeenkomstige exporttransacties beide binnen een redelijke termijn plaatsvinden die niet meer dan twee jaar mag bedragen. Dit punt wordt geïnterpreteerd overeenkomstig de richtlijnen in bijlage II inzake het verbruik van produktiemiddelen in het productieproces en de richtlijnen in bijlage III om vast te stellen of terugbetalingsregelingen voor vervangende produktiemiddelen exportsubsidies zijn.

- j) Het instellen door de overheid (of door gespecialiseerde instellingen onder toezicht van de overheid) van regelingen voor exportkredietgarantie of -verzekering, van regelingen om kostenstijgingen bij de export van producten of wisselkoersrisico's te dekken, tegen premies die duidelijk ontoereikend zijn om de bedrijfskosten en verliezen van deze regelingen op lange termijn te dekken.
- k) Verlening door de overheid (of door gespecialiseerde instellingen onder toezicht van en/of handelende onder het gezag van de overheid) van exportkredieten tegen een lagere rente dan die welke zij zelf moet betalen om de daarvoor bestemde middelen aan te trekken (of die zij zou moeten betalen indien zij bedragen in dezelfde valuta en met dezelfde looptijd als het exportkrediet op de internationale kapitaalmarkt zou lenen) of de overname door de overheid van alle of een gedeelte van de kosten van exporteurs of financieringsinstellingen om kredieten te verkrijgen, voor zover deze tussenkomst van de overheid een aanmerkelijk voordeel op het gebied van de exportkredietvoorwaarden inhoudt.

Indien een lid van de WTO evenwel partij is bij een internationale verbintenis inzake door de overheid gesteunde exportkredieten waarbij ten minste twaalf oorspronkelijke leden vanaf 1 januari 1979 partij zijn (of bij een daaropvolgende verbintenis die deze oorspronkelijke leden hebben aangegaan) of indien een lid van de WTO in de praktijk de bepalingen inzake rentevoeten van deze verbintenis toepast, wordt een exportkredietpraktijk die met deze bepalingen in overeenstemming is niet als een exportsubsidie beschouwd.

- l) Alle andere uitgaven ten laste van de Schatkist die een exportsubsidie zijn in de zin van artikel XVI van de GATT 1994.

BIJLAGE II

RICHTLIJNEN INZAKE HET VERBRUIK VAN PRODUKTIEMIDDELEN
TIJDENS HET PRODUKTIEPROCES ⁽¹⁾

I

1. Regelingen voor de aftrek van indirecte belastingen kunnen voorzien in vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in vorige stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt (rekening houdend met normale verliezen). Tevens kunnen er regelingen zijn voor de kwijtschelding of terugbetaling van invoerheffingen op produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt (rekening houdend met normale verliezen).
2. De punten h) en i) van de enuntiatieve lijst van exportsubsidies in bijlage I bevatten de term „produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt”. Volgens punt h) kunnen regelingen voor de aftrek van indirecte belastingen exportsubsidies zijn indien zij leiden tot vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in vorige stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen voor een bedrag dat hoger is dan het bedrag aan belastingen dat werkelijk is geheven op de produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt. Volgens punt i) zijn terugbetalingsregelingen exportsubsidies indien zij leiden tot de kwijtschelding of teruggave van invoerheffingen voor een hoger bedrag dan het bedrag aan invoerrechten dat werkelijk is geheven op de produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt. Volgens beide punten moet bij de bevindingen inzake het verbruik van de produktiemiddelen bij de vervaardiging van het exportprodukt met normale verliezen rekening worden gehouden. In punt i) wordt ook rekening gehouden met vervanging.

II

3. Bij het onderzoek in verband met compenserende rechten gaat de Commissie normalerwijze als volgt te werk om na te gaan of produktiemiddelen bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt.
4. Wanneer wordt aangevoerd dat een regeling voor de aftrek van indirecte belastingen of de terugbetaling van invoerrechten een subsidie inhoudt omdat de kwijtschelding van de indirecte belastingen of de terugbetaling van invoerrechten op de produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt, te hoog is, stelt de Commissie eerst vast of de overheid van het land van uitvoer een regeling of procedure kent of toepast aan de hand waarvan kan worden nagegaan welke produktiemiddelen bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt en in welke hoeveelheden. Wordt vastgesteld dat een dergelijke regeling of procedure wordt toegepast, dan onderzoekt de Commissie vervolgens of deze redelijk is, aan het doel beantwoordt en gebaseerd is op in het land van uitvoer algemeen aanvaarde handelspraktijken. De Commissie kan het nodig achten om, overeenkomstig artikel 17, lid 2, bepaalde praktische controles uit te voeren om de inlichtingen te verifiëren of om na te gaan of de regeling of procedure effectief wordt toegepast.
5. Indien een dergelijke regeling of procedure niet bestaat, niet redelijk is of wanneer een dergelijke regeling of procedure wel is ingesteld en redelijk bevonden, maar zij niet of niet doelmatig blijkt te worden toegepast, dan dient het land van uitvoer een verder onderzoek naar de werkelijk gebruikte produktiemiddelen in te stellen teneinde te bepalen of er werkelijk sprake is van de betaling van een te hoog bedrag. Indien de Commissie zulks nodig acht, wordt een verder onderzoek uitgevoerd overeenkomstig punt 4.
6. De Commissie zal produktiemiddelen normalerwijze beschouwen als zijnde fysiek in het exportprodukt opgenomen, indien deze produktiemiddelen bij het productieproces zijn gebruikt en fysiek in het exportprodukt aanwezig zijn. Een produktiemiddel behoeft niet in dezelfde vorm als de vorm die het bij de aanvang van het productieproces had in het exportprodukt aanwezig te zijn.
7. Bij de vaststelling van de hoeveelheid van een bepaald produktiemiddel dat bij de vervaardiging van het exportprodukt is verbruikt, dient rekening te worden gehouden met „normale verliezen” die beschouwd dienen te worden als bij de vervaardiging van het exportprodukt verbruikt. Onder „verliezen” wordt dat deel van een bepaald produktiemiddel verstaan dat in het productieproces geen onafhankelijke

⁽¹⁾ Tijdens het productieproces verbruikte produktiemiddelen zijn middelen die daarin fysiek zijn opgenomen, energie, brandstof en olie die bij het productieproces worden gebruikt en katalysatoren die bij de verkrijging van het exportprodukt worden verbruikt.

functie vervult, niet bij de vervaardiging van het exportprodukt wordt verbruikt (om redenen zoals bij voorbeeld inefficiënte opname) en door dezelfde producent niet wordt teruggewonnen, gebruikt of verkocht.

8. Om vast te stellen of de correctie voor verliezen „normaal” is, houdt de Commissie normalerwijze rekening met het produktieproces, de normale praktijk in de bedrijfstak in het land van uitvoer en, indien van toepassing, met andere technische factoren. De Commissie zal er daarbij rekening mee houden dat het van belang is vast te stellen of de autoriteiten in het land van uitvoer de hoeveelheid verliezen op redelijke wijze hebben berekend wanneer deze hoeveelheid in aanmerking moet worden genomen bij de berekening van de aftrek van belastingen of de kwijtschelding van rechten.

BIJLAGE III

RICHTLIJNEN OM VAST TE STELLEN OF TERUGBETALINGSREGELINGEN
VOOR VERVANGENDE PRODUKTIEMIDDELEN EXPORTSUBSIDIES ZIJN

I

1. Terugbetalingsregelingen kunnen voorzien in de terugbetaling van invoerheffingen op produktiemiddelen die bij de vervaardiging van een exportprodukt worden verbruikt, wanneer dit produkt binnenlandse produktiemiddelen bevat met dezelfde kwaliteit en eigenschappen als de ingevoerde produktiemiddelen die zij vervangen. Overeenkomstig punt i) van de enuntiatieve lijst van exportsubsidies in bijlage I kunnen terugbetalingen voor vervangingsprodukten met een exportsubsidie worden gelijkgesteld wanneer meer wordt terugbetaald dan het bedrag aan invoerheffingen op de invoergoederen waarvoor terugbetaling wordt gevraagd.

II

2. Bij het onderzoek in verband met compenserende rechten gaat de Commissie bij het onderzoek naar terugbetalingen voor vervangingsgoederen normalerwijze als volgt te werk.
3. Volgens punt i) van de enuntiatieve lijst van exportsubsidies kunnen binnenlandse produktiemiddelen in plaats van invoergoederen bij de vervaardiging van een exportprodukt worden gebruikt, mits het binnenlandse produkt in dezelfde hoeveelheid wordt gebruikt en dezelfde kwaliteit en kenmerken heeft als het invoergoed dat het vervangt. Het bestaan van een verificatieregeling of -procedure is van belang omdat de overheid van het land van uitvoer met behulp daarvan erop kan toezien en aantonen dat de hoeveelheid produktiemiddelen waarvoor terugbetaling wordt gevraagd, niet groter is dan de hoeveelheid soortgelijke uitgevoerde produkten, in welke vorm dan ook, en dat er geen hoger bedrag aan invoerheffingen wordt terugbetaald dan oorspronkelijk op de betrokken invoergoederen is geheven.
4. Wanneer wordt aangevoerd dat terugbetalingen voor vervangingsgoederen als subsidies zijn te beschouwen, stelt de Commissie normalerwijze eerst vast of de overheid van het land van uitvoer een verificatieregeling of -procedure kent of toepast. Wordt vastgesteld dat een dergelijke regeling of procedure wordt toegepast, dan onderzoekt de Commissie normalerwijze vervolgens of de verificatieprocedures redelijk zijn, aan het gestelde doel beantwoorden en gebaseerd zijn op in het land van uitvoer algemeen aanvaarde handelspraktijken. Wordt vastgesteld dat dit inderdaad het geval is en dat de procedures effectief worden toegepast, dan wordt niet vermoed dat er van subsidie sprake is. De Commissie kan het nodig achten om, overeenkomstig artikel 17, lid 2, bepaalde praktische controles uit te voeren om de inlichtingen te verifiëren of om zich ervan te overtuigen dat de verificatieprocedures effectief worden toegepast.
5. Indien geen verificatieprocedures bestaan, indien deze niet redelijk zijn, of wanneer deze procedures wel zijn ingesteld en redelijk zijn bevonden doch zij niet of niet doelmatig blijken te worden toegepast, dan kan er sprake zijn van subsidie. In dergelijke gevallen voert het land van uitvoer normalerwijze een verder onderzoek uit naar de betrokken transacties om vast te stellen of er teveel is betaald. Indien de Commissie zulks nodig acht, kan een verder onderzoek worden uitgevoerd overeenkomstig punt 4.
6. Bevat de regeling voor de terugbetaling van invoerheffingen op vervangingsmiddelen de bepaling dat exporteurs de invoerzendingen mogen aanwijzen waarop zij hun aanvraag om terugbetaling baseren, dan is dit op zich geen bewijs van subsidie.
7. Aangenomen wordt dat de terugbetaling van invoerheffingen in de zin van punt i) te hoog is indien de overheid rente heeft betaald op de sommen die zij in het kader van hun terugbetalingsregelingen hebben terugbetaald, waarbij het teveel betaalde het bedrag van de werkelijk betaalde of te betalen rente is.

BIJLAGE IV

(Deze bijlage stemt overeen met bijlage 2 bij de Overeenkomst inzake de landbouw. Termen of uitdrukkingen die hierin niet worden verklaard of die niet eenduidig genoeg zijn, worden in de context van die Overeenkomst uitgelegd.)

INTERNE STEUN: GRONDSLAG VOOR VRIJSTELLING VAN DE VERLAGINGSVERBINTENISSEN

1. Interne steunmaatregelen waarvoor aanspraak op vrijstelling van de verlagingsverbintenissen wordt gemaakt, moeten voldoen aan de fundamentele eis dat zij de handel of de produktie niet of hoogstens minimaal verstoren. Daarom moeten alle maatregelen waarvoor de vrijstelling wordt gevraagd, voldoen aan de volgende basiscriteria:
 - a) de betrokken steun moet worden verleend in het kader van een uit overheidsmiddelen (waaronder gedeerde inkomsten) gefinancierd overheidsprogramma dat geen overdrachten van consumenten omvat, en
 - b) de betrokken steunmaatregel mag geen prijsondersteuning voor de producenten inhouden,
 alsmede aan de hierna vermelde soortspecifieke criteria en voorwaarden.

Overheidsregelingen

2. *Algemene dienstverlening*

Deze categorie maatregelen omvat uitgaven (of gedeerde inkomsten) voor regelingen in het kader waarvan diensten worden verleend aan de landbouw of de plattelandsgemeenschap of die aan de landbouw of de plattelandsgemeenschap ten goede komen. Deze maatregelen mogen geen directe betalingen aan producenten of verwerkers inhouden. Dergelijke regelingen moeten voldoen aan de in punt 1 vermelde basiscriteria en eventueel hierna vermelde specifieke voorwaarden. Deze regelingen kunnen de hierna vermelde maatregelen, doch ook andere maatregelen omvatten:

- a) onderzoek, waaronder algemeen onderzoek, onderzoek in verband met milieuprogramma's en onderzoekprogramma's in verband met specifieke produkten;
 - b) bestrijding van plagen en ziekten, waaronder algemene maatregelen en maatregelen per produkt, zoals alarmeringssystemen, quarantaine en uitroeiing;
 - c) opleidingsdiensten, waaronder zowel faciliteiten voor algemene als specialistische scholing;
 - d) voorlichtings- en adviesdiensten, waaronder het verstrekken van middelen om producenten en consumenten beter te kunnen inlichten, ook over de resultaten van onderzoek;
 - e) inspectiediensten, waaronder algemene inspectiediensten en de inspectie van bepaalde produkten met het oog op volksgezondheid, veiligheid, indeling of standaardisatie;
 - f) diensten voor afzet en verkoopbevordering, waaronder marktinformatie, advies en verkoopbevordering voor bepaalde produkten, maar geen uitgaven voor niet gespecificeerde doeleinden zodat deze middelen door de verkopers zouden kunnen worden gebruikt om hun verkoopprijs te verlagen of de kopers een direct economisch voordeel te verschaffen, en
 - g) infrastructuurvoorziening, waaronder elektriciteitsnet, wegen en andere transportvoorzieningen, markten en haveninstallaties, watervoorziening, dammen en waterafvoer, en de infrastructuur voor milieubeschermingsprogramma's. In al deze gevallen mogen de uitgaven uitsluitend betrekking hebben op de levering of de aanleg van de infrastructuur en niet op gesubsidieerde levering van andere voorzieningen op het landbouwbedrijf dan de aansluiting op algemeen beschikbare nutsvoorzieningen. De uitgaven mogen geen subsidies op produktiebehoeftigheden of kosten van bedrijfsvoering, noch voorkeurstarieven omvatten.
3. *Overheidsvoorraden met het oog op de continuïteit van de voedselvoorziening* ⁽¹⁾

Uitgaven (of gedeerde inkomsten) voor het aanleggen en aanhouden van voorraden produkten die een integrerend deel zijn van een programma om de continuïteit van de voedselvoorziening te waarborgen,

⁽¹⁾ Voor de toepassing van dit punt worden overheidsprogramma's inzake voorraden voor voedselvoorziening, die in ontwikkelingslanden verifieerbaar en overeenkomstig officieel bekendgemaakte objectieve criteria of richtlijnen worden uitgevoerd, geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van dit punt, ook wanneer het programma's betreft in het kader waarvan voorraden voedselprodukten met het oog op de continuïteit van de voedselvoorziening worden aangekocht en worden vrijgegeven tegen officiële prijzen, op voorwaarde echter dat het verschil tussen de aankoopprijs en de externe referentieprijs wordt meegerekend in de AMS.

dat wordt uitgevoerd op grond van bepaalde nationale wetten. Dit kan ook overheidssteun omvatten voor particuliere opslag van produkten in het kader van een dergelijk programma.

De omvang en de aanleg van dergelijke voorraden dienen te corresponderen met vooraf bepaalde doelstellingen die uitsluitend verband houden met waarborging van de voedselvoorziening. De aanleg zowel als de afzet van de voorraden dient financieel verifieerbaar te zijn. De aankoop van het voedsel door de overheid dient te gebeuren tegen de gangbare marktprijzen en de verkoop uit de voorraden dient te geschieden tegen prijzen die niet lager zijn dan de gangbare prijzen op de interne markt voor het betrokken produkt en de betrokken kwaliteit.

4. *Interne voedselhulp* ⁽¹⁾

Uitgaven (of gederfde inkomsten) in verband met interne voedselhulp aan bevolkingsgroepen in nood.

Het recht op voedselhulp dient afhankelijk te worden gesteld van duidelijke criteria gekoppeld aan doelstellingen op het gebied van voeding. Dergelijke steun dient te worden verleend in de vorm van rechtstreekse verstrekking van voedsel aan de betrokkenen of door diegenen die aan de voorwaarden voldoen om de middelen te verstrekken om voedsel te kopen tegen marktprijzen of gesubsidieerde prijzen. Het voedsel dient door de overheid tegen gangbare marktprijzen te worden aangekocht en de financiering en administratie van de steun dient verifieerbaar te zijn.

5. *Directe betalingen aan producenten*

Steun aan producenten via directe betalingen (of gederfde inkomsten, met inbegrip van betalingen in natura) waarvoor aanspraak wordt gemaakt op vrijstelling van de verlagingverbintenissen, dient te voldoen aan de basiscriteria die zijn vermeld in punt 1 en aan de in de punten 6 tot en met 13 vermelde specifieke criteria voor de afzonderlijke categorieën directe betalingen. Als aanspraak wordt gemaakt op vrijstelling van de verlagingverbintenis voor andere bestaande of nieuwe directe steun dan vermeld in de punten 6 tot en met 13, dient die steun, behalve met de in punt 1 vermelde basiscriteria, ook in overeenstemming te zijn met de in punt 6, onder b) tot en met e), vermelde criteria.

6. *Niet aan productie gebonden inkomenssteun*

- a) Het recht op dergelijke betalingen moet worden bepaald aan de hand van duidelijke criteria, zoals inkomen, de status van producent of grondeigenaar, het gebruik van produktiefactoren of de productieomvang in een bepaalde basisperiode.
- b) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op het type of de omvang van de productie (waaronder het aantal stuks vee) van de producent in een jaar na de basisperiode.
- c) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor een produkt in een jaar na de basisperiode.
- d) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op de produktiefactoren die zijn gebruikt in een jaar na de basisperiode.
- e) Productie zal geen voorwaarde zijn om in aanmerking te komen voor dergelijke betalingen.

7. *Overheidsbijdrage voor inkomensverzekeringsregelingen*

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van een inkomensverlies, waarvoor uitsluitend rekening wordt gehouden met het inkomen uit de landbouw, van meer dan 30 % van het gemiddelde bruto-inkomen of het daarmee corresponderende netto-inkomen (betalingen uit deze of soortgelijke regelingen niet meegerekend) over de voorgaande drie jaar of van het gemiddelde van drie jaren van de vijf voorgaande jaren, de jaren met het hoogste en het laagste inkomen niet meegerekend. Iedere producent die aan deze voorwaarde voldoet, dient recht te hebben op de betaling.
- b) Deze betalingen mogen niet meer compenseren dan 70 % van het inkomensverlies van de producent in het jaar waarin hij recht krijgt op deze steun.
- c) Deze betalingen mogen uitsluitend gekoppeld worden aan het inkomen; zij mogen niet gekoppeld worden aan het type of de omvang van de productie (waaronder het aantal stuks vee) van de producent, noch aan de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor de betrokken produkten, noch aan de gebruikte produktiefactoren.

⁽¹⁾ Voor de toepassing van dit punt en punt 3 wordt de levering van voedsel tegen gesubsidieerde prijzen, met de bedoeling om regelmatig tegen redelijke prijzen te voorzien in de voedselbehoefte van armen in steden en op het platteland in ontwikkelingslanden, geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen in dit punt.

- d) Als een producent in hetzelfde jaar betalingen ontvangt op grond van het bepaalde in dit punt en in punt 8 (steun in verband met natuurrampen), dient het totaal van die betalingen kleiner te zijn dan 100 % van zijn totale verlies.
8. *Betalingen (hetzij rechtstreeks, hetzij via een overheidsbijdrage voor oogstverzekeringen) in verband met natuurrampen*
- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van formele erkenning door de overheid dat er sprake is of is geweest van een natuurramp of soortgelijke ramp (waaronder epidemieën, plagen, kernongelukken en oorlog op het grondgebied van het betrokken lid) en een produktiedaling van meer dan 30 % van de gemiddelde produktie in de laatste drie jaar of de gemiddelde produktie van drie jaren van de laatste vijf jaren, de hoogste en de laagste produktie niet meegerekend.
- b) Betalingen naar aanleiding van een ramp mogen slechts betrekking hebben op het verlies van inkomen, vee (waaronder ook betalingen voor diergeneeskundige behandeling van de dieren), land of andere produktiefactoren als gevolg van de betrokken natuurramp.
- c) De betalingen mogen hoogstens de verliezen compenseren en geen voorwaarden of bepalingen omvatten wat betreft het type of de omvang van de produktie in de toekomst.
- d) Betalingen tijdens een ramp mogen niet groter zijn dan nodig is om verdere verliezen als gedefinieerd onder b) te voorkomen of te beperken.
- e) Als een producent in hetzelfde jaar betalingen ontvangt op grond van het bepaalde in dit punt en in punt 7 (inkomensverzekeringsregelingen), dient het totaal van die betalingen kleiner te zijn dan 100 % van het totale verlies van de producent.
9. *Steun voor structuuraanpassing via beëindigingsregelingen*
- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van duidelijke criteria in programma's om bedrijfsbeëindiging door personen die commercieel agrarische produkten produceren of hun omschakeling op niet agrarische activiteiten, te vergemakkelijken.
- b) De betalingen moeten afhankelijk worden gesteld van volledige en permanente beëindiging van commerciële agrarische produktie.
10. *Steun voor structuuraanpassing via braakleggingsprogramma's*
- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van duidelijke criteria in programma's om land of andere produktiemiddelen, met inbegrip van vee, te onttrekken aan commerciële agrarische produktie.
- b) De betalingen moeten afhankelijk worden gesteld van het uit produktie nemen van land voor commerciële agrarische produktie voor minstens drie jaar en, wat betreft vee, van het slachten of de definitieve permanente verwijdering van het bedrijf.
- c) De betalingen mogen geen voorwaarden of bepalingen omvatten inzake gebruik van dergelijk land of andere produktiemiddelen voor de commerciële produktie van landbouwprodukten.
- d) De betalingen mogen niet worden gekoppeld aan het type of de omvang van de produktie en evenmin aan de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor de produkten die worden verkregen met gebruikmaking van het land of de overige produktiemiddelen die voor produktie overblijven.
11. *Steun voor structuuraanpassing in de vorm van investeringssteun*
- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van duidelijke criteria in overheidsprogramma's ter ondersteuning van de financiële of materiële herstructurering van de bedrijfsactiviteit van een producent in verband met objectief aangetoonde structuurhandicaps. Het recht op steun in het kader van dergelijke programma's kan ook worden gebaseerd op een duidelijk overheidsprogramma voor privatisering van landbouwgrond.
- b) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op het type of de omvang van de produktie (waaronder het aantal stuks vee) van de producent, afgezien van bepalingen als bedoeld onder e), in een jaar na de basisperiode.
- c) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor een produkt in een jaar na de basisperiode.
- d) De betalingen worden slechts gedaan voor de periode die nodig is voor de uitvoering van de investeringen waarvoor zij worden gegeven.

- e) De betalingen mogen voor de ontvangers geen verplichtingen inhouden, noch anderszins aanwijzingen omvatten wat betreft de te produceren landbouwprodukten, behalve de eis om een bepaald produkt niet te produceren.
- f) De betalingen mogen niet hoger zijn dan nodig is om de structuurhandicap te compenseren.

12. *Betalingen in het kader van milieubeschermingsprogramma's*

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient een onderdeel te zijn van een duidelijk overheidsprogramma voor milieubescherming of natuurbehoud en afhankelijk te worden gesteld van de naleving van specifieke voorwaarden in het kader van dat overheidsprogramma, waaronder voorwaarden wat betreft de produktiemethoden of de produktiebehoeften.
- b) De betaling mag niet hoger zijn dan de extra kosten of de gedeerde inkomsten als gevolg van naleving van het overheidsprogramma.

13. *Betalingen in het kader van programma's voor regionale bijstand*

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient beperkt te blijven tot producenten in probleemgebieden. Dergelijke gebieden dienen duidelijk omschreven aaneengesloten geografische gebieden te zijn met een definieerbare economische en administratieve identiteit en moeten als probleemgebieden zijn aangemerkt aan de hand van neutrale en objectieve criteria die duidelijk zijn vastgelegd in wetten of verordeningen en waaruit blijkt dat de problemen van het gebied niet uitsluitend zijn toe te schrijven aan tijdelijke omstandigheden.
 - b) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op het type of de omvang van de produktie (waaronder het aantal stuks vee) van de producent in een jaar na de basisperiode, behalve aan de eis om de produktie te verlagen.
 - c) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor een produkt in een jaar na de basisperiode.
 - d) Het recht op de betalingen geldt alleen voor producenten in de te ondersteunen gebieden, maar in die gebieden voor alle producenten.
 - e) Als de betalingen worden gekoppeld aan de produktiefactoren, zijn de bedragen degressief boven een bepaalde drempel voor de betrokken produktiefactor.
 - f) De betalingen mogen niet hoger zijn dan de extra kosten of de gedeerde inkomsten als gevolg van de landbouw in het betrokken gebied.
-

VERORDENING (EG) Nr. 3285/94 VAN DE RAAD

van 22 december 1994

betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 518/94

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gelet op de besluiten houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en de besluiten betreffende verwerkte landbouwprodukten, inzonderheid op de bepalingen van deze besluiten die de mogelijkheid bieden af te wijken van het algemene beginsel dat kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking uitsluitend door bij deze besluiten vastgestelde maatregelen vervangen kunnen worden,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat het gemeenschappelijk handelsbeleid op eenvormige beginselen dient te berusten; dat Verordening (EG) nr. 518/94 van de Raad van 7 maart 1994 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 288/82 ⁽²⁾ een belangrijk onderdeel vormt van dit beleid;

Overwegende dat bij de vaststelling van Verordening (EG) nr. 518/94 terdege rekening is gehouden met de internationale verplichtingen van de Gemeenschap en met name die welke voortvloeien uit artikel XIX van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT);

Overwegende dat de afsluiting van de Uruguay-Ronde tot de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) heeft geleid; dat bijlage I A bij de Overeenkomst tot oprichting van de WTO onder meer de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel 1994 (GATT 1994) en een Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen omvat;

Overwegende dat de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen erop gericht is de disciplines van de GATT 1994 te verduidelijken en te versterken, en met name die van artikel XIX; dat deze Overeenkomst in de afschaffing van vrijwaringsmaatregelen voorziet die niet aan de regels voldoen, zoals maatregelen tot zelfbeperking van de uitvoer, marktordeningsregelingen en andere soortgelijke regelingen bij in- of uitvoer;

Overwegende dat de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen eveneens van toepassing is op EGKS-

produkten; dat de gemeenschappelijke regeling voor de invoer, inzonderheid wat de vrijwaringsmaatregelen betreft, derhalve ook voor die produkten geldt, onverminderd eventuele maatregelen om een overeenkomst toe te passen die specifiek op EGKS-produkten betrekking heeft;

Overwegende dat het in het licht van deze nieuwe multilaterale regels dienstig is de gemeenschappelijke invoerregeling duidelijker te maken en zo nodig te wijzigen, met name wat de toepassing van vrijwaringsmaatregelen betreft;

Overwegende dat de liberalisering van de invoer, dat wil zeggen de afwezigheid van alle kwantitatieve beperkingen, het uitgangspunt is van de gemeenschappelijke invoerregeling;

Overwegende dat de Commissie door de Lid-Staten in kennis dient te worden gesteld van risico's die door de ontwikkeling van de invoer ontstaan en die de instelling van communautair toezicht en de toepassing van vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk zouden kunnen maken;

Overwegende dat de Commissie in dat geval de voorwaarden en de ontwikkeling van de invoer, alsmede de verschillende aspecten van de economische en commerciële situatie en de eventueel te nemen maatregelen dient te onderzoeken;

Overwegende dat het in het vrije verkeer brengen van onder communautair toezicht geplaatste produkten afhankelijk moet worden gesteld van de overlegging van een invoerdocument dat aan uniforme criteria beantwoordt; dat dit document, op verzoek van de importeur, binnen een bepaalde termijn door de autoriteiten van de Lid-Staten moet worden afgetekend zonder dat de importeur hierdoor evenwel een recht van invoer verkrijgt; dat dit document derhalve slechts gebruikt mag worden zolang de invoerregeling niet wordt gewijzigd;

Overwegende dat de Lid-Staten en de Commissie elkaar zo volledig mogelijk op de hoogte dienen te houden van de informatie die in het kader van het communautaire toezicht is verkregen;

Overwegende dat het de taak van de Commissie en de Raad is de nodige maatregelen vast te stellen ter bescherming van de belangen van de Gemeenschap; dat deze belangen, en met name die van de producenten, de gebruikers en consumenten in de Gemeenschap, als een geheel moeten worden gezien;

Overwegende dat tegen leden van de WTO slechts vrijwaringsmaatregelen genomen kunnen worden indien het

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 14 decembre 1994 (nog niet verschenen in het Publikatieblad)

⁽²⁾ PB nr. L 67 van 10. 3. 1994, blz. 77.

betrokken produkt in dermate toegenomen hoeveelheden en onder zulke omstandigheden en voorwaarden in de Gemeenschap wordt ingevoerd dat de producenten in de Gemeenschap van het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkt hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden, tenzij de internationale verplichtingen een afwijking op deze regel toestaan;

Overwegende dat het dienstig is de begrippen „ernstige schade”, „dreigende ernstige schade” en „bedrijfstak van de Gemeenschap” te definiëren en de criteria voor de vaststelling van de schade nader te bepalen;

Overwegende dat een onderzoek moet worden ingesteld voordat vrijwaringsmaatregelen worden toegepast, doch dat de Commissie de mogelijkheid moet hebben in geval van nood voorlopige maatregelen te nemen;

Overwegende dat het dienstig is meer gedetailleerde bepalingen op te stellen inzake de opening van een onderzoek, de vereiste controles en inspecties, de toegang van exportlanden en belanghebbenden tot de verkregen inlichtingen, het horen van belanghebbenden en de mogelijkheid die dezen hebben opmerkingen te maken;

Overwegende dat de bepalingen inzake onderzoek die bij deze verordening worden vastgesteld geen afbreuk doen aan communautaire en nationale voorschriften inzake het beroepsgeheim;

Overwegende dat tevens termijnen moeten worden vastgesteld voor de opening van een onderzoek en de vaststelling van de eventueel te nemen maatregelen met het oog op een snelle afhandeling van de procedures, hetgeen de rechtszekerheid voor de betrokken ondernemingen zal vergroten;

Overwegende dat indien vrijwaringsmaatregelen de vorm van een contingent aannemen, het niveau daarvan in principe niet lager mag zijn dan de gemiddelde invoer in een representatieve periode van ten minste drie jaar;

Overwegende dat indien het contingent tussen leverancierslanden wordt verdeeld, het deel van elk van deze landen in overeenstemming met deze landen kan worden vastgesteld of met inachtneming van de invoer in een representatieve periode; dat echter van deze regels moet kunnen worden afgeweken in geval van ernstige schade en van een onevenredige toename van de invoer, mits aan de verplichting tot overleg in het kader van het Vrijwaringscomité van de WTO wordt voldaan;

Overwegende dat een maximumduur dient te worden vastgesteld voor de toepassing van de vrijwaringsmaatregelen, alsmede specifieke bepalingen voor de verlenging van de geldigheidsduur, de progressieve liberalisering en de herziening van deze maatregelen;

Overwegende dat bepaald dient te worden onder welke voorwaarden vrijwaringsmaatregelen niet mogen worden toegepast op produkten uit een ontwikkelingsland dat lid is van de WTO;

Overwegende dat toezicht- of vrijwaringsmaatregelen ten behoeve van slechts een of meer regio's van de Gemeenschap soms de voorkeur kunnen verdienen boven maatregelen die in de gehele Gemeenschap van toepassing zijn; dat dergelijke maatregelen echter slechts bij wijze van uitzondering vastgesteld mogen worden indien er geen alternatieven zijn; dat erop moet worden toegezien dat deze maatregelen van tijdelijke aard zijn en de werking van de interne markt zo min mogelijk verstoren;

Overwegende dat, om een eenvormige invoerregeling te verkrijgen, het dienstig is de formaliteiten die importeurs moeten vervullen te vereenvoudigen en identiek te maken, ongeacht de plaats van inkleding van de goederen; dat het derhalve dienstig is te bepalen dat alle formaliteiten met behulp van formulieren worden vervuld waarvan het model bij deze verordening is gevoegd;

Overwegende dat de invoerdocumenten die in het kader van communautaire toezichtmaatregelen worden afgegeven in de gehele Gemeenschap geldig dienen te zijn, ongeacht de Lid-Staat van afgifte;

Overwegende dat een speciale behandeling, zowel op communautair als op internationaal niveau, geldt voor textielprodukten, andere dan de in bijlage II vermelde produkten die in de GATT 1994 zijn geïntegreerd, waarop Verordening (EG) nr. 517/94 van de Raad van 7 maart 1994 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van textielprodukten uit bepaalde derde landen, die niet vallen onder bilaterale overeenkomsten, protocollen of andere regelingen, noch onder een andere, bijzondere, communautaire regeling⁽¹⁾, van toepassing is; dat het derhalve dienstig is deze produkten in hun geheel van het toepassingsgebied van deze verordening uit te sluiten;

Overwegende dat de bepalingen van deze verordening van toepassing zijn onverminderd de artikelen 77, 81, 244, 249 en 280 van de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal;

Overwegende dat nationale beperkingen betreffende produkten die onder het EGKS-Verdrag vallen geleidelijk worden afgeschaft overeenkomstig de bepalingen van de WTO;

Overwegende dat Verordening (EG) nr. 518/94 derhalve dient te worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

Algemene beginselen

Artikel 1

1. Deze verordening is van toepassing op de invoer van produkten van oorsprong uit derde landen, met uitzondering van:

⁽¹⁾ PB nr. L 67 van 10. 3. 1994, blz. 1.

- textielprodukten die onder Verordening (EG) nr. 517/94 vallen en die niet in bijlage II van de onderhavige verordening zijn vermeld, voor zover deze produkten van oorsprong zijn uit een land dat lid is van de WTO;
- de produkten van oorsprong uit bepaalde derde landen, genoemd in Verordening (EG) nr. 519/94⁽¹⁾ betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen.

2. De invoer in de Gemeenschap van in lid 1 bedoelde produkten is vrij en is dus aan geen enkele kwantitatieve beperking onderworpen, onverminderd de vrijwaringsmaatregelen die op grond van titel V kunnen worden genomen.

TITEL II

Communautaire informatie- en overlegprocedure

Artikel 2

Wanneer de ontwikkeling van de invoer toezicht- of vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk lijkt te maken, wordt de Commissie hiervan door de Lid-Staten in kennis gesteld. Deze kennisgeving dient het bewijsmateriaal te bevatten dat beschikbaar is ten aanzien van de in artikel 10 vermelde criteria. De Commissie geeft deze inlichtingen zo spoedig mogelijk aan alle Lid-Staten door.

Artikel 3

Overleg kan worden gepleegd op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie. Dit overleg dient plaats te vinden binnen acht werkdagen nadat de Commissie de in artikel 2 bedoelde kennisgeving heeft ontvangen en in elk geval vóór de invoering van enige communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregel.

Artikel 4

1. Het overleg vindt plaats in een raadgevend comité, hierna „het comité” genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en dat door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten.
2. Het comité komt op uitnodiging van de voorzitter bijeen; deze brengt alle nuttige inlichtingen zo spoedig mogelijk ter kennis van de Lid-Staten.
3. Het overleg heeft met name betrekking op:
 - a) de voorwaarden en de ontwikkeling van de invoer, alsmede op de verschillende aspecten van de economische en commerciële situatie ten aanzien van het betrokken produkt;

- b) de maatregelen die eventueel dienen te worden genomen.

4. Zo nodig kan het overleg schriftelijk plaatsvinden. In dit geval doet de Commissie daarvan mededeling aan de Lid-Staten, die binnen een door de Commissie te bepalen termijn van vijf tot acht werkdagen hun mening kenbaar kunnen maken of om mondeling overleg kunnen verzoeken.

TITEL III

Communautaire onderzoekprocedure

Artikel 5

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 dient een communautaire onderzoekprocedure te worden gevolgd, voordat vrijwaringsmaatregelen worden toegepast.
2. Het onderzoek is erop gericht aan de hand van de in artikel 10 genoemde factoren te bepalen of de betrokken producenten in de Gemeenschap door de invoer van het betrokken produkt ernstige schade lijden of dreigen te lijden.
3. Onder
 - a) „ernstige schade” wordt een aanmerkelijke algemene achteruitgang van de situatie van de producenten in de Gemeenschap verstaan;
 - b) „dreigende ernstige schade” wordt een duidelijk risico van ernstige schade in een nabije toekomst verstaan;
 - c) „producenten in de Gemeenschap” worden alle producenten van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten verstaan die op het grondgebied van de Gemeenschap hun bedrijf uitoefenen, of die producenten waarvan de gezamenlijke productie van de soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten een belangrijk deel vormen van de totale productie in de Gemeenschap van die produkten.

Artikel 6

1. Wanneer bij het in artikel 3 bedoelde overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek te openen, gaat de Commissie als volgt te werk:
 - a) zij opent een onderzoek binnen één maand na ontvangst van de door een Lid-Staat verstrekte informatie en maakt dit in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend. Deze bekendmaking bevat een samenvatting van de ontvangen inlichtingen en het verzoek de Commissie alle nuttige inlichtingen toe te zenden, en geeft de termijn aan waarbinnen belanghebbenden hun standpunt schriftelijk kenbaar moeten maken en inlichtingen kunnen verstrekken, willen die standpunten en inlichtingen in aanmerking kunnen worden genomen tijdens het onderzoek. Voorts wordt

⁽¹⁾ PB nr. L 67 van 10. 3. 1994, blz. 89.

de termijn vermeld waarbinnen belanghebbenden kunnen vragen door de Commissie, overeenkomstig lid 4, mondeling te worden gehoord;

- b) zij maakt, in samenwerking met de Lid-Staten, een aanvang met het onderzoek.

2. De Commissie wint alle inlichtingen in die zij nodig acht en tracht deze, indien zij dit na raadpleging van het comité dienstig acht, te verifiëren bij importeurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten en handelsverenigingen of -organisaties.

De Commissie wordt in deze taak bijgestaan door functionarissen uit de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de verificaties plaatsvinden, voor zover deze Lid-Staat daartoe de wens te kennen heeft gegeven.

De belanghebbenden die zich overeenkomstig lid 1, onder a), kenbaar hebben gemaakt en de vertegenwoordigers van het land van uitvoer kunnen op schriftelijk verzoek kennis nemen van alle inlichtingen die de Commissie in het kader van het onderzoek heeft ontvangen, met uitzondering van de interne documenten die de autoriteiten van de Gemeenschap of die van haar Lid-Staten hebben opgesteld, voor zover deze inlichtingen relevant zijn voor de presentatie van hun dossier, niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 9 en door de Commissie bij het onderzoek worden gebruikt.

De belanghebbenden die zich kenbaar hebben gemaakt kunnen de Commissie hun standpunt over deze inlichtingen mededelen, welk standpunt in aanmerking kan worden genomen voor zover het door voldoende bewijsmateriaal is gestaafd.

3. De Lid-Staten verstrekken de Commissie op haar verzoek en op de door haar vastgestelde wijze de gegevens waarover zij beschikken over de ontwikkelingen op de markt van het produkt waarop het onderzoek betrekking heeft.

4. De Commissie kan belanghebbenden horen. Deze moeten worden gehoord indien zij hierom schriftelijk hebben verzocht binnen de in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* genoemde termijn en daarbij hebben aangetoond dat zij belang kunnen hebben bij het resultaat van het onderzoek en dat zij bijzondere redenen hebben om gehoord te willen worden.

5. Wanneer de door de Commissie gevraagde gegevens niet binnen de bij deze verordening of de door de Commissie ter uitvoering van deze verordening vastgestelde termijn worden verstrekt of wanneer het onderzoek aanmerkelijk wordt gehinderd, kunnen aan de hand van de beschikbare gegevens conclusies worden getrokken. Indien de Commissie constateert dat een belanghebbende of een derde land haar onjuiste of misleidende inlichtingen heeft verstrekt, laat zij deze buiten beschouwing en kan ze de beschikbare gegevens gebruiken.

6. Wanneer bij het in artikel 3 bedoelde overleg blijkt dat er niet voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek te openen, deelt de Commissie de Lid-Staten haar besluit mede binnen een maand na ontvangst van de door de Lid-Staten verstrekte inlichtingen.

Artikel 7

1. Aan het einde van het onderzoek legt de Commissie het comité een verslag voor over de resultaten.

2. Indien de Commissie binnen negen maanden na opening van het onderzoek tot de conclusie komt dat het niet nodig is communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregelen te nemen, wordt het onderzoek, na raadpleging van het comité, binnen een maand afgesloten. Het besluit tot afsluiting van het onderzoek, dat de voornaamste conclusies van het onderzoek en een samenvatting van de motivering bevat, wordt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

3. Wanneer de Commissie van oordeel is dat het nodig is communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregelen te nemen, neemt zij hiertoe uiterlijk negen maanden na opening van het onderzoek de nodige besluiten overeenkomstig de titels IV en V. In uitzonderlijke omstandigheden kan deze termijn met ten hoogste twee maanden worden verlengd. In dit geval doet de Commissie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een bericht verschijnen waarin de duur van de verlenging en een samenvatting van de redenen ervan zijn vermeld.

Artikel 8

1. De bepalingen van deze titel doen geen afbreuk aan de mogelijkheid om op enig ogenblik toezicht in te stellen overeenkomstig de artikelen 11 tot en met 15 of voorlopige vrijwaringsmaatregelen te nemen overeenkomstig de artikelen 16, 17 en 18.

Voorlopige vrijwaringsmaatregelen worden genomen:

- wanneer kritieke omstandigheden een onmiddellijk ingrijpen noodzakelijk maken omdat uitstel tot moeilijk te herstellen schade zou leiden, en
- wanneer voorlopig is vastgesteld dat er voldoende bewijsmateriaal is dat een toename van de invoer ernstige schade heeft veroorzaakt of dreigt te veroorzaken.

2. De duur van dergelijke maatregelen kan niet meer dan 200 dagen bedragen.

3. Voorlopige vrijwaringsmaatregelen dienen de vorm aan te nemen van een verhoging van de douanerechten ten opzichte van het bestaande niveau (of dit nu hoger of gelijk is aan nul) indien door het nemen van dergelijke maatregelen ernstige schade voorkomen of hersteld kan worden.

4. De Commissie neemt onmiddellijk de nog noodzakelijke onderzoeksmaatregelen.

5. Worden de voorlopige vrijwaringsmaatregelen ingetrokken omdat er geen sprake blijkt te zijn van ernstige schade of dreiging van ernstige schade, dan worden de douanerechten die als gevolg van deze maatregelen zijn betaald zo spoedig mogelijk automatisch terugbetaald. De procedure van de artikelen 235 en volgende van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾ is van toepassing.

Artikel 9

1. De op grond van deze verordening ontvangen inlichtingen mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij werden gevraagd.

2. a) De Raad, de Commissie, de Lid-Statens, alsmede hun functionarissen mogen de gegevens van vertrouwelijke aard die zij op grond van deze verordening hebben ontvangen, of inlichtingen die op vertrouwelijke basis zijn verstrekt, niet bekendmaken zonder de uitdrukkelijke toestemming van diegene die ze heeft verstrekt.

b) Bij elk verzoek om vertrouwelijke behandeling van gegevens wordt aangegeven om welke redenen deze vertrouwelijk zijn.

Wanneer blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling van gegevens niet gegrond is en degene die ze heeft verstrekt deze noch openbaar wil maken noch toestemming wil geven tot bekendmaking ervan in algemene termen of in samengevatte vorm, dan kunnen deze buiten beschouwing worden gelaten.

3. Gegevens worden in elk geval als vertrouwelijk beschouwd indien uit de bekendmaking ervan aanzienlijk nadeel kan voortvloeien voor degene die ze heeft verstrekt of van wie ze afkomstig zijn.

4. De leden 1, 2 en 3 vormen geen beletsel voor het verstrekken van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en in het bijzonder de motivering van de op grond van deze verordening genomen besluiten. De autoriteiten van de Gemeenschap moeten echter rekening houden met het rechtmatige belang van de betrokken natuurlijke personen en rechtspersonen wat het niet bekendmaken van hun zakengeheimen betreft.

Artikel 10

1. Het onderzoek naar de ontwikkeling van de invoer, de omstandigheden waaronder deze plaatsvindt en de ernstige schade die de producenten in de Gemeenschap daardoor lijden of dreigen te lijden, heeft met name betrekking op de volgende factoren:

- a) De ingevoerde hoeveelheden, met name wanneer deze aanzienlijk zijn toegenomen, hetzij absoluut, hetzij ten opzichte van de productie of het verbruik in de Gemeenschap;
- b) de prijzen van de ingevoerde producten, met name in geval van aanzienlijke onderbieding van de prijs van een soortgelijk produkt in de Gemeenschap;
- c) de invloed hiervan op de producenten in de Gemeenschap van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten, zoals blijkt uit de ontwikkeling van bepaalde economische factoren, zoals:
 - productie,
 - bezettingsgraad,
 - voorraden,
 - verkoop,
 - marktaandeel,
 - prijzen (dat wil zeggen prijsdalingen of prijzen die gelijk blijven terwijl ze normaal hadden moeten stijgen),
 - winsten,
 - rentabiliteit,
 - cash flow,
 - werkgelegenheid;
- d) andere factoren dan de ontwikkeling van de invoer waardoor de betrokken producenten in de Gemeenschap schade lijden of kunnen lijden.

2. In geval van beweerde dreiging van ernstige schade, onderzoekt de Commissie tevens of het in een bepaalde situatie waarschijnlijk is dat werkelijk schade zal ontstaan. In dit verband kan tevens met de volgende factoren rekening worden gehouden:

- a) het tempo waarin de uitvoer naar de Gemeenschap is toegenomen;
- b) de exportcapaciteit die in het land van oorsprong of uitvoer reeds aanwezig is of daar in een voorzienbare toekomst aanwezig zal zijn, en de waarschijnlijkheid dat deze capaciteit voor export naar de Gemeenschap zal worden benut.

TITEL IV

Maatregelen van toezicht

Artikel 11

1. Wanneer de producenten in de Gemeenschap schade dreigen te lijden door de ontwikkeling van de invoer van een onder deze verordening vallend produkt van oorsprong uit een derde land, kan de invoer van dit produkt,

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1.

indien dit in het belang van de Gemeenschap is, worden onderworpen aan:

- a) een communautair toezicht achteraf, onder de voorwaarden als bepaald in het in lid 2 bedoelde besluit;
- b) een voorafgaand toezicht, overeenkomstig artikel 12.

2. Het besluit toezicht in te stellen wordt door de Commissie genomen overeenkomstig de in artikel 16, leden 7 en 8, omschreven procedure.

3. De maatregelen van toezicht zijn van beperkte duur. Behoudens andersluidende bepalingen vervallen zij aan het einde van het tweede halfjaar volgende op het halfjaar waarin zij werden ingesteld.

Artikel 12

1. Onder voorafgaand communautair toezicht geplaatste produkten kunnen eerst na overlegging van een invoerdocument in het vrije verkeer worden gebracht. Dit document wordt door de door de Lid-Staten aangewezen bevoegde autoriteit kosteloos voor elke gevraagde hoeveelheid geïssueerd binnen vijf werkdagen nadat zij de aangifte van de importeur in de Gemeenschap heeft ontvangen, ongeacht diens plaats van vestiging in de Gemeenschap. Deze aangifte wordt geacht uiterlijk drie werkdagen na indiening door de bevoegde nationale autoriteit te zijn ontvangen, tenzij het tegendeel wordt bewezen.

2. Het invoerdocument en de aangifte van de importeur worden gesteld op een formulier waarvan het model is opgenomen in bijlage I.

Naast de gegevens die door middel van dit formulier worden gevraagd, kunnen nog andere gegevens worden gevraagd. In het besluit tot ondertoezichtplaatsing wordt vermeld om welke gegevens het gaat.

3. Het invoerdocument is geldig in de gehele Gemeenschap, ongeacht welke Lid-Staat het heeft afgegeven.

4. De constatering dat de prijs per eenheid waartegen de transactie plaatsvindt de in het invoerdocument vermelde prijs met minder dan 5 % overschrijdt of dat de totale waarde of hoeveelheid van de ten invoer aangebrachte produkten minder dan 5 % hoger is dan die welke in dit document is vermeld, vormt geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen van het betrokken produkt. De Commissie kan, na het comité te hebben gehoord en met inachtneming van de aard van de produkten en de andere bijzondere kenmerken van de transactie, een ander percentage vaststellen dat normalerwijze evenwel niet meer dan 10 % mag bedragen.

5. Het invoerdocument mag slechts worden gebruikt zolang de regeling inzake de liberalisering van de invoer op de betrokken transacties van toepassing is, doch niet langer dan gedurende de termijn die terzelfder tijd en volgens dezelfde procedure als de ondertoezichtplaatsing wordt vastgesteld, waarbij de aard van de produkten en de andere bijzondere kenmerken van de transacties in aanmerking worden genomen.

6. Wanneer dit vereist is volgens een op grond van artikel 11 genomen besluit, dient de oorsprong van de onder communautair toezicht geplaatste produkten door middel van een certificaat van oorsprong te worden aangetoond. Dit lid laat andere bepalingen inzake de overlegging van een dergelijk certificaat onverlet.

7. Wanneer in een Lid-Staat regionale vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn op een onder voorafgaand communautair toezicht geplaatst produkt, dan mag de door deze Lid-Staat afgegeven invoervergunning in plaats van het invoerdocument worden gebruikt.

Artikel 13

Wanneer de invoer van een produkt binnen acht werkdagen na beëindiging van het overleg niet onder voorafgaand communautair toezicht is geplaatst, kan de Commissie, overeenkomstig artikel 18, een toezicht instellen dat tot een of meer regio's van de Gemeenschap is beperkt.

Artikel 14

1. Onder regionaal toezicht geplaatste produkten mogen in de betrokken regio eerst na overlegging van een invoerdocument worden ingevoerd. Dit document wordt door de bevoegde autoriteiten die door de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten zijn aangewezen kosteloos voor elke gevraagde hoeveelheid geïssueerd binnen vijf werkdagen na ontvangst van de aangifte van de importeur in de Gemeenschap, ongeacht diens plaats van vestiging in de Gemeenschap. Deze aangifte wordt geacht uiterlijk drie werkdagen nadat ze is ingediend door de bevoegde nationale autoriteit te zijn ontvangen, behoudens bewijs van het tegendeel. De invoerdocumenten mogen slechts worden gebruikt zolang de regeling inzake de liberalisering van de invoer op de betrokken transacties van toepassing is.

2. Het invoerdocument en de aangifte van de importeur worden gesteld op een formulier waarvan het model is opgenomen in bijlage I.

Naast de door middel van dit formulier gevraagde gegevens, kunnen nog andere gegevens worden gevraagd. In het besluit tot ondertoezichtplaatsing wordt vermeld om welke gegevens het gaat.

Artikel 15

1. Wanneer communautair of regionaal toezicht is ingesteld, delen de Lid-Staten de Commissie binnen de eerste tien dagen van elke maand mede:

- a) in geval van voorafgaand toezicht: de hoeveelheden en de aan de hand van de cif-prijzen berekende bedragen waarvoor tijdens de voorafgaande periode invoerdocumenten zijn afgegeven of geïmporteerd;
- b) in alle gevallen: de invoer in de periode die aan de onder a) bedoelde periode is voorafgegaan.

In de mededelingen van de Lid-Staten wordt een onderverdeling naar produkt en land gegeven.

Andere bepalingen kunnen terzelfder tijd en volgens dezelfde procedure als de ondertoezichtplaatsing worden vastgesteld.

2. Wanneer dit op grond van de aard van de produkten of bijzondere omstandigheden is vereist, kan de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief het tijdschema voor de mededeling van de hier bedoelde informatie wijzigen.

3. De Commissie houdt de Lid-Staten op de hoogte.

TITEL V

Vrijwaringsmaatregelen

Artikel 16

1. Wanneer de invoer in de Gemeenschap van een produkt in dermate gestegen hoeveelheden en/of onder zulke omstandigheden plaatsvindt dat de producenten in de Gemeenschap hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden, kan de Commissie, ter bescherming van de belangen van de Gemeenschap, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief:

- a) de geldigheidsduur verkorten van de in artikel 12 bedoelde invoerdocumenten die na de inwerkingtreding van deze maatregel worden geïmporteerd;
- b) de regeling voor de invoer van dit produkt zo wijzigen dat het eerst in het vrije verkeer mag worden gebracht na overlegging van een invoervergunning die op de door haar vastgestelde voorwaarden en binnen de door haar gestelde grenzen wordt verleend.

De onder a) en b) bedoelde maatregelen treden onmiddellijk in werking.

2. Met betrekking tot WTO-leden, worden de in lid 1 vermelde maatregelen slechts genomen wanneer aan de twee voorwaarden van de eerste alinea van dat lid is voldaan.

3. a) Bij de vaststelling van een contingent wordt met name rekening gehouden met:

- de wenselijkheid de traditionele handelsstromen zoveel mogelijk te handhaven;
- de hoeveelheden waarvoor op normale voorwaarden contracten zijn gesloten vóór de inwerkingtreding van een vrijwaringsmaatregel in de zin van deze titel, indien deze contracten door de betrokken Lid-Staat ter kennis van de Commissie werden gebracht;
- het feit dat de realisatie van het doel waarvoor het contingent werd vastgesteld niet in gevaar mag worden gebracht.

b) Het contingent mag niet lager zijn dan het gemiddelde niveau van de invoer in de laatste drie representatieve jaren waarvoor statistieken beschikbaar zijn, tenzij een ander niveau noodzakelijk is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen.

4. a) De verdeling van een contingent onder leverancierslanden kan plaatsvinden in overleg met de leverancierslanden die een aanmerkelijk belang hebben in de invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt.

Indien de verdeling van het contingent niet op deze wijze gebeurt, wordt het over de leverancierslanden verdeeld naar rato van hun invoer van het betrokken produkt in de Gemeenschap gedurende een voorgaande representatieve periode, waarbij rekening wordt gehouden met bijzondere factoren die de handel in dit produkt hebben kunnen of kunnen beïnvloeden.

b) Met inachtneming van de verplichting van de Gemeenschap tot overleg in het kader van het Vrijwaringscomité van de WTO, kan in geval van ernstige schade van deze verdelingsmethode worden afgeweken, indien de invoer van oorsprong uit een of meer leverancierslanden met een onevenredig percentage is gestegen ten opzichte van de totale stijging van de invoer van het betrokken produkt gedurende een voorafgaande representatieve periode.

5. a) De in dit artikel bedoelde maatregelen zijn van toepassing op elk produkt dat na inwerkingtreding van deze maatregelen in het vrije verkeer wordt gebracht. Overeenkomstig artikel 18 kunnen deze maatregelen tot een of meer regio's van de Gemeenschap worden beperkt.

b) Deze maatregelen vormen evenwel geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen van produkten die reeds naar de Gemeenschap onderweg zijn en waarvan de bestemming niet kan worden gewijzigd en de produkten die, op grond van de artikelen 11 en 12, eerst na overlegging van een invoerdocument in het vrij verkeer mogen worden gebracht, daadwerkelijk van dat document vergezeld gaan.

6. Wanneer een Lid-Staat de Commissie verzoekt in te grijpen, neemt de Commissie een besluit binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek.

7. Elk krachtens dit artikel door de Commissie genomen besluit wordt aan de Raad en de Lid-Staten medegedeeld. Elke Lid-Staat kan dit besluit binnen één maand na deze mededeling aan de Raad voorleggen.

8. Wanneer een Lid-Staat een door de Commissie genomen besluit aan de Raad voorlegt, kan dit besluit door de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen worden bevestigd, gewijzigd of ingetrokken.

Indien de Raad binnen drie maanden nadat de kwestie aan hem is voorgelegd geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 17

Wanneer de belangen van de Gemeenschap dit vereisen, kan de Raad, op een voorstel van de Commissie dat op de in titel III omschreven voorwaarden is opgesteld, met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen maatregelen vaststellen om te voorkomen dat een produkt in dermate gestegen hoeveelheden en/of op zodanige voorwaarden wordt ingevoerd dat de producenten in de Gemeenschap van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden.

Artikel 16, leden 2, 3, 4 en 5, zijn van toepassing.

Artikel 18

Wanneer, met name op grond van de in artikel 10 genoemde factoren, geoordeeld wordt dat in een of meer regio's van de Gemeenschap de voorwaarden aanwezig zijn voor het nemen van de in de artikelen 11 en 16 bedoelde maatregelen, kan de Commissie, na onderzoek van alternatieve oplossingen, bij wijze van uitzondering toestaan dat toezicht- of vrijwaringsmaatregelen worden genomen die tot deze regio of regio's zijn beperkt, indien zij van oordeel is dat toepassing van zulke maatregelen op dit niveau de voorkeur verdient boven de toepassing van zulke maatregelen in de gehele Gemeenschap.

Deze maatregelen zijn van tijdelijke aard en dienen de werking van de interne markt zo min mogelijk te verstoren.

Deze maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 11 respectievelijk artikel 16 neergelegde bepalingen.

Artikel 19

Vrijwaringsmaatregelen kunnen niet worden toegepast ten aanzien van een produkt van oorsprong uit een

ontwikkelingsland dat lid is van de WTO zolang het aandeel van dat land in de invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt niet meer dan 3 % bedraagt, mits de ontwikkelingslanden die lid zijn van de WTO en waarvan het aandeel in de invoer in de Gemeenschap minder dan 3 % bedraagt, te zamen niet meer dan 9 % vertegenwoordigen van de totale invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt.

Artikel 20

1. De duur van de vrijwaringsmaatregelen wordt beperkt tot de tijd die nodig is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen en om de producenten in de Gemeenschap de gelegenheid te geven zich aan te passen. Deze duur kan in principe niet meer dan vier jaar bedragen, met inbegrip van de duur van de eventuele voorlopige maatregelen.

2. De oorspronkelijke duur kan worden verlengd, doch niet voor de in artikel 16, lid 4, onder b), bedoelde maatregelen, indien wordt vastgesteld dat:

- deze verlenging noodzakelijk is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen,
- er bewijsmateriaal is dat de producenten in de Gemeenschap nog met aanpassingen bezig zijn.

3. De besluiten tot verlenging worden genomen op de in titel III omschreven voorwaarden en volgens dezelfde procedures als de oorspronkelijke maatregelen. De maatregelen mogen na verlenging niet restrictiever zijn dan zij aan het einde van de oorspronkelijke periode waren.

4. Indien de duur van de vrijwaringsmaatregelen meer dan een jaar bedraagt, moet de maatregel tijdens de toepassingsperiode, met inbegrip van de verlengde periode, met regelmatige intervallen geleidelijk worden geliberaliseerd.

5. De totale toepassingsduur van een vrijwaringsmaatregel, met inbegrip van de periode van toepassing van een voorlopige maatregel, de oorspronkelijke duur van de maatregel en iedere verlenging daarvan, mag niet meer dan acht jaar bedragen.

Artikel 21

1. Zolang de overeenkomstig de titels IV en V ingestelde toezicht- of vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn, wordt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie in het comité overleg gepleegd. Wanneer de geldigheidsduur van een vrijwaringsmaatregel meer dan drie jaar bedraagt, pleegt de Commissie uiterlijk in het midden van deze geldigheidsduur overleg teneinde:

- a) het effect van deze maatregelen te onderzoeken;

- b) te onderzoeken of en in hoeverre het liberaliserings-tempo kan worden versneld;
- c) na te gaan of handhaving van de maatregelen noodzakelijk is.

2. Wanneer de Commissie, ten gevolge van het in lid 1 bedoelde overleg, van oordeel is dat de in de artikelen 11, 13, 16, 17 en 18 bedoelde toezicht- of vrijwaringsmaatregelen moeten worden ingetrokken of gewijzigd, gaat zij als volgt te werk:

- a) indien het om maatregelen gaat waarover de Raad een besluit heeft genomen, doet de Commissie de Raad het voorstel deze maatregelen in te trekken of te wijzigen; de Raad neemt hierover met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit;
- b) in alle andere gevallen worden de communautaire vrijwaringsmaatregelen en toezichtmaatregelen door de Commissie gewijzigd of ingetrokken.

Wanneer dit besluit betrekking heeft op regionale maatregelen van toezicht, is het van toepassing met ingang van de zesde dag volgende op die van de bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 22

1. Er kan geen nieuwe vrijwaringsmaatregel worden genomen ten aanzien van de invoer van een produkt waarop voorheen een vrijwaringsmaatregel van toepassing was en dit gedurende een periode die gelijk is aan de duur van de vroegere vrijwaringsmaatregel. Deze periode kan niet korter zijn dan twee jaar.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid, kan opnieuw een vrijwaringsmaatregel met een duur van ten hoogste 180 dagen worden genomen ten aanzien van de invoer van een produkt:

- a) indien ten minste één jaar is verstreken sedert de datum van invoering van een vrijwaringsmaatregel betreffende de invoer van dit produkt, en
- b) indien in de periode van vijf jaar die onmiddellijk aan de invoering van de maatregel voorafgaat, een dergelijke vrijwaringsmaatregel ten aanzien van hetzelfde produkt niet meer dan twee maal is genomen.

TITEL VI

Slotbepalingen

Artikel 23

Indien de belangen van de Gemeenschap dit vereisen, kan de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie passende maatregelen vaststellen om ervoor te zorgen dat de Gemeenschap of al

haar Lid-Staten op internationaal niveau hun rechten kunnen uitoefenen of hun verplichtingen kunnen nakomen, met name op het gebied van de handel in basisprodukten.

Artikel 24

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan verplichtingen op grond van speciale bepalingen in overeenkomsten die tussen de Gemeenschap en derde landen zijn gesloten.

2. a) Onverminderd andere communautaire bepalingen vormt deze verordening geen beletsel voor de vaststelling of toepassing door de Lid-Staten:

i) van verboden, kwantitatieve beperkingen of toezichtmaatregelen die zijn ingesteld uit hoofde van de bescherming van de openbare zeden, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid of het leven van personen, dieren of planten, het nationale artistieke, historische of archeologische erfgoed of de industriële of commerciële eigendom;

ii) van bijzondere formaliteiten voor het deviezenverkeer;

iii) van formaliteiten die, in overeenstemming met het Verdrag, op grond van internationale overeenkomsten zijn ingevoerd.

b) De Lid-Staten delen de Commissie mede welke maatregelen of formaliteiten zij op grond van dit lid voornemens zijn in te voeren of te wijzigen. In bijzonder spoedeisende gevallen worden deze maatregelen of formaliteiten aan de Commissie medegedeeld zodra zij zijn vastgesteld.

Artikel 25

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van regelingen houdende een gemeenschappelijk ordening van de landbouwmarkten, hieruit voortvloeiende communautaire of nationale bestuursrechtelijke bepalingen en de specifieke regelingen voor goederen die door de verwerking van landbouwprodukten zijn verkregen, doch vormt een aanvulling daarop.

2. De artikelen 11 tot en met 15 zijn evenwel niet van toepassing op produkten die onder de in lid 1 bedoelde regelingen vallen en waarvoor, volgens de communautaire voorschriften voor het handelsverkeer met derde landen, een invoercertificaat of ander invoerdocument moet worden overgelegd.

De artikelen 16, 18 en 21 tot en met 24 zijn niet van toepassing op produkten waarvoor, volgens de hierboven bedoelde voorschriften, kwantitatieve invoerbeperkingen kunnen worden ingesteld.

Artikel 26

1. De overblijvende nationale beperkingen ten aanzien van EGKS-produkten worden geleidelijk afgebouwd overeenkomstig de bepalingen van de WTO.

2. Tot en met 31 december 1995 mogen Spanje en Portugal kwantitatieve beperkingen handhaven ten aanzien van de in de artikelen 77, 81, 244, 249 en 280 van de Toetredingsakte bedoelde landbouwprodukten.

Artikel 27

Verordening (EG) nr. 518/94 wordt ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening zijn als verwijzingen naar onderhavige verordening te beschouwen.

Artikel 28

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Rad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

BIJLAGE I

Lijst van gegevens die in de vakken van het toezichtformulier moeten worden ingevuld

TOEZICHTFORMULIER

1. Aanvrager (naam, volledig adres, land)
2. Nummer van geldigmaking
3. Expediteur (naam, adres, land)
4. Bevoegde autoriteit van afgifte (naam en adres)
5. Aangever (naam en adres)
6. Laatste dag van geldigheid
7. Land van oorsprong
8. Land van herkomst
9. Voorziene plaats en datum van invoer
10. Nummer van de EG-verordening waarbij het toezicht werd ingesteld
11. Omschrijving van de goederen, merken en nummers, aard en aantal van de colli
12. GN-code van de goederen
13. Brutomassa (kg)
14. Nettomassa (kg)
15. Bijzondere maatstaf
16. Cif-waarde grens Gemeenschap in ecu
17. Aanvullende vermeldingen
18. Verklaring van de aanvrager:
Ondergetekende verklaart dat de gegevens in deze aanvraag juist zijn en te goeder trouw werden verstrekt.
Plaats en datum
(handtekening) (stempel)
19. Visum van de bevoegde autoriteit
Datum
Handtekening Stempel

Origineel voor de aanvrager

Exemplaar voor de bevoegde autoriteiten

Origineel voor de aanvrager	1	1. Aanvrager (naam, volledig adres, land)	2. Nummer van geldigmaking	
		3. Expediteur (naam, adres, land)	4. Bevoegde autoriteit van afgifte (naam en adres)	
		5. Aangever (naam en adres)	6. Laatste dag van geldigheid	
			7. Land van oorsprong	8. Land van herkomst
	1	9. Voorziene plaats en datum van invoer	10. Nummer van de EG-verordening waarbij het toezicht werd ingesteld	
11. Omschrijving van de goederen, merken en nummers, aard en aantal van de colli		12. GN-code van de goederen		
		13. Brutomassa (kg)		
		14. Nettomassa (kg)		
		15. Bijzondere maatstaf		
		16. Cif-waarde grens Gemeenschap in ecu		
17. Aanvullende vermeldingen				
18. Verklaring van de aanvrager: Ondergetekende verklaart dat de gegevens in deze aanvraag juist zijn en te goeder trouw werden verstrekt.				
19. Visum van de bevoegde autoriteit		Plaats en datum		
	Datum			
Handtekening	Stempel	(handtekening)	(stempel)	

Exemplaar voor de bevoegde autoriteiten	2	1. Aanvrager (naam, volledig adres, land)	2. Nummer van geldigmaking	
		3. Expediteur (naam, adres, land)	4. Bevoegde autoriteit van afgifte (naam en adres)	
		5. Aangever (naam en adres)	6. Laatste dag van geldigheid	
			7. Land van oorsprong	8. Land van herkomst
2		9. Voorziene plaats en datum van invoer	10. Nummer van de EG-verordening waarbij het toezicht werd ingesteld	
		11. Omschrijving van de goederen, merken en nummers, aard en aantal van de colli	12. GN-code van de goederen	
				13. Brutomassa (kg)
				14. Nettomassa (kg)
				15. Bijzondere maatstaf
				16. Cif-waarde grens Gemeenschap in ecu
17. Aanvullende vermeldingen				
18. Verklaring van de aanvrager: Ondergetekende verklaart dat de gegevens in deze aanvraag juist zijn en te goeder trouw werden verstrekt.				
19. Visum van de bevoegde autoriteit			Plaats en datum	
Datum				
Handtekening			(handtekening)	
Stempel			(stempel)	

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II

List of textiles and clothing products integrated into the GATT 1994 in conformity with Article 2 of the
Agreement on Textiles and Clothing

HS Line	Description
I. TOPS AND YARNS	
5307 10	Yarn of jute or other textile bast fibres, single
5307 20	Yarn of jute or other textile bast fibres, multiple (folded) or cabled
5601 10	Sanitary articles of wadding of textile material i.e. sanitary towels, tampons
5601 21	Wadding of cotton and articles thereof, other than sanitary articles
5601 22	Wadding of man-made fibres and articles thereof, other than sanitary articles
5601 29	Wadding of other textile materials and articles thereof, other than sanitary articles
5601 30	Textile flock and dust and mill neps
5604 10	Rubber thread and cord, textile covered
5605 00	Metallized yarn, beg textile yarn combined with metal thread, strip/powder
ex 7019 10	Yarns of fibre glass
II. FABRICS	
ex 3921 12	Woven, knitted or non-woven fabrics coated, covered or laminated with plastics
ex 3921 13	Woven, knitted or non-woven fabrics coated, covered or laminated with plastics
ex 3921 90	Woven, knitted or non-woven fabrics coated, covered or laminated with plastics
ex 4202 12	Luggage, handbags and flatgoods with an outer surface predominantly of textile materials
ex 4202 22	Luggage, handbags and flatgoods with an outer surface predominantly of textile materials
ex 4202 32	Luggage, handbags and flatgoods with an outer surface predominantly of textile materials
ex 4202 92	Luggage, handbags and flatgoods with an outer surface predominantly of textile materials
5310 10	Woven fabrics of jute or other textile bast fibres, unbleached
5310 90	Woven fabrics of jute or other textile bast fibres, other than unbleached
5901 10	Textile fabrics coated with gum, of a kind used for outer covers of books
5901 90	Tracing cloth; prepared painting canvas; stiffened textile fab; for hats etc.
5904 10	Linoleum, whether or not cut to shape
5904 91	Floor coverings, other than linoleum, with a base of needleloom felt/non-wovens
5904 92	Floor coverings, other than linoleum, with other textile base
5906 10	Rubberized textile adhesive tape of a width not exceeding 20 cm
5906 99	Rubberized textile fabrics, nes
5907 00	Textile fab impreg, ctd, cov nes; paintd canvas (e.g. theatrical scenery)
ex 7019 20	Woven fabrics of fibre glass
ex 9612 10	Woven ribbons, of man-made fibres, other than those measuring less than 30 mm in width and permanently put up in cartridge
III. MADE-UP TEXTILES	
6305 10	Sacks and bags, for packing of goods, of jute or of other textile bast fibres
6309 00	Worn clothing and other worn articles
ex 6406 10	Footwear uppers of which 50 % or more of the external surface area is textile material
ex 6406 99	Leg warmers and gaiters of textile material
6501 00	Hat-forms, hat bodies and hoods of felt, plateaux and manchons of felt

HS Line	Description
6502 00	Hat-shapes, plaided or made by assembling strips of any material
6601 91	Other umbrella types, telescopic shaft
6601 99	Other umbrellas
8804 00	Parachutes; their parts and accessories
9113 90	Watch straps, bands and bracelets of textile materials

IV. CLOTHING

6103 11	Mens/boys suits, of wool or fine animal hair, knitted
6103 12	Mens/boys suits, of synthetic fibres, knitted
6103 19	Mens/boys suits, of other textile materials, knitted
6103 21	Mens/boys ensembles, of wool or fine animal hair, knitted
6103 22	Mens/boys ensembles, of cotton, knitted
6103 23	Mens/boys ensembles, of synthetic fibres, knitted
6103 29	Mens/boys ensembles, of other textile materials, knitted
6108 11	Womens/girls slips and petticoats, of man-made fibres, knitted
6108 19	Womens/girls slips and petticoats, of other textile materials, knitted
6215 20	Ties, bow ties and cravats, of man-made fibres, not knitted
6215 90	Ties, bow ties and cravats, of other textile materials, not knitted
6503 00	Felt hats and other felt headgear
6504 00	Hats and other headgear, plaided or made by assembling strips of any material
6505 90	Hats and other headgear, knitted or made-up from lace or other textile material
9502 91	Garments for dolls

VERORDENING (EG) Nr. 3286/94 VAN DE RAAD

van 22 december 1994

tot vaststelling van communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek met het oog op de handhaving van de rechten die de Gemeenschap ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie werden vastgesteld

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gelet op de regelingen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten, alsmede op de krachtens artikel 235 van het Verdrag vastgestelde regelingen voor door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen, inzonderheid op de bepalingen van deze regelingen die een afwijking toestaan van het algemene beginsel dat alle kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking uitsluitend door de bij deze regelingen vastgestelde maatregelen mogen worden vervangen,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement, ⁽¹⁾,

Overwegende dat de gemeenschappelijke handelspolitiek, in het bijzonder wat de handelsbescherming betreft, op eenvormige beginselen gebaseerd moet zijn;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2641/84 van de Raad van 17 september 1984 inzake de versterking van de gemeenschappelijke handelspolitiek, met name op het gebied van verdediging tegen onrechtmatige handelspraktijken ⁽²⁾, voorziet in procedures die de Gemeenschap in staat stellen:

- maatregelen te nemen tegen alle onrechtmatige handelspraktijken teneinde de daaruit voortvloeiende schade weg te nemen, en
- de rechten van de Gemeenschap ten aanzien van de handelspraktijken van derde landen onverkort te handhaven;

Overwegende dat de met de toepassing van Verordening (EEG) nr. 2641/84 opgedane ervaring heeft geleerd dat de noodzaak tot het nemen van maatregelen tegen door derde landen ingestelde of gehandhaafde belemmeringen voor het handelsverkeer nog steeds aanwezig is en dat de benaderingswijze van Verordening (EEG) nr. 2641/84 niet geheel doeltreffend is gebleken;

Overwegende dat het derhalve noodzakelijk blijkt nieuwe en verbeterde communautaire procedures vast te stellen

waardoor de Gemeenschap haar uit internationale regelingen voor het handelsverkeer voortvloeiende rechten daadwerkelijk kan doen gelden;

Overwegende dat met internationale handelsregelingen in hoofdzaak de onder auspiciën van de WTO, in de bijlagen bij de WTO-Overeenkomst neergelegde, regelingen worden bedoeld, doch dat dergelijke regelingen ook kunnen zijn opgenomen in andere door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten die regelingen voor het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en derde landen bevatten en het dienstig is een duidelijk overzicht te geven van de soorten overeenkomsten waarop het begrip „internationale regelingen voor het handelsverkeer” betrekking heeft;

Overwegende dat de vorengenoemde communautaire procedures gebaseerd dienen te zijn op een juridisch mechanisme in het kader van het Gemeenschapsrecht dat volkomen transparant is en dat garandeert dat het besluit de uit internationale regelingen voor het handelsverkeer voortvloeiende rechten van de Gemeenschap te doen gelden op basis van juiste feitelijke gegevens en een gedegen juridische analyse wordt genomen;

Overwegende dat dit mechanisme ten doel heeft een procedure vast te stellen aan de hand waarvan de Instellingen van de Gemeenschap kunnen worden verzocht stappen te ondernemen tegen door derde landen ingestelde of gehandhaafde belemmeringen voor het handelsverkeer die schade veroorzaken of andere nadelige gevolgen hebben voor het handelsverkeer, op voorwaarde dat de internationale regelingen voor het handelsverkeer in de mogelijkheid voorzien tegen deze belemmeringen maatregelen te nemen;

Overwegende dat het recht van de Lid-Staten om gebruik te maken van dit mechanisme geen afbreuk mag doen aan hun recht dezelfde of soortgelijke aangelegenheden via andere reeds bestaande communautaire procedures, in het bijzonder het bij artikel 113 van het Verdrag ingestelde comité, aan de orde te stellen;

Overwegende dat de institutionele taak van het bij artikel 113 van het Verdrag ingestelde comité, met name wat het geven van advies aan de Instellingen van de Gemeenschap over alle zaken die verband houden met de handelspolitiek betreft, niet uit het oog mag worden verloren; dat dit comité derhalve op de hoogte moet worden gehouden van de ontwikkelingen met betrekking tot individuele gevallen zodat het de verder strekkende politieke consequenties daarvan kan beoordelen;

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 14 december 1994 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽²⁾ PB nr. L 252 van 20. 9. 1984, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 522/94 (PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 10).

Overwegende bovendien dat wanneer een overeenkomst met een derde land het meest geschikte middel lijkt om een uit een belemmering voor het handelsverkeer voortvloeiend geschil op te lossen, de desbetreffende onderhandelingen dienen te worden gevoerd overeenkomstig de procedures die in artikel 113 van het Verdrag zijn vastgesteld, in overleg met het bij dit artikel ingestelde comité;

Overwegende dat het dienstig is te bevestigen dat de Gemeenschap haar internationale verplichtingen dient na te komen en dat zij, wanneer dergelijke verplichtingen uit overeenkomsten voortvloeien, het daardoor nagestreefde evenwicht tussen rechten en verplichtingen dient te handhaven;

Overwegende dat het bovendien aanbeveling verdient te bevestigen dat alle volgens deze procedures genomen maatregelen eveneens verenigbaar moeten zijn met de internationale verplichtingen van de Gemeenschap en dat zij bovendien geen afbreuk mogen doen aan andere maatregelen die worden genomen in gevallen waarop deze verordening niet van toepassing is en die rechtstreeks op artikel 113 van het Verdrag zouden kunnen worden gebaseerd;

Overwegende dat de procedure voor het onderzoek waarin deze verordening voorziet eveneens nader dient te worden omschreven, in het bijzonder wat de rechten en verplichtingen van de autoriteiten van de Gemeenschappen en de betrokken partijen betreft, alsmede ten aanzien van de voorwaarden waaronder belanghebbenden toegang hebben tot informatie en kunnen verzoeken in kennis te worden gesteld van de belangrijkste feiten en overwegingen die bij een onderzoek aan het licht worden gebracht;

Overwegende dat de Gemeenschap bij de toepassing van deze verordening snel en doeltreffend dient op te treden door gebruik te maken van de besluitvormingsprocedures waarin deze verordening voorziet;

Overwegende dat wanneer de Commissie of de Raad uit hoofde van de internationale rechten en verplichtingen van de Gemeenschap maatregelen nemen tegen door derde landen ingestelde of gehandhaafde belemmeringen voor het handelsverkeer, zij dit uitsluitend doen wanneer de belangen van de Gemeenschap dergelijke maatregelen noodzakelijk maken; dat de Commissie en de Raad bij de evaluatie van deze belangen terdege rekening dienen te houden met de argumenten die door alle bij de procedures betrokken partijen worden aangevoerd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstellingen

In deze verordening zijn de communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek

neergelegd die de Gemeenschap in staat stellen de rechten te doen gelden die zij ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie zijn vastgesteld en die onder voorbehoud van de bestaande internationale verplichtingen en procedures, maatregelen mogelijk maken:

- a) tegen belemmeringen voor het handelsverkeer die gevolgen hebben op de markt van de Gemeenschap, teneinde de daardoor veroorzaakte schade weg te nemen;
- b) tegen belemmeringen voor het handelsverkeer die gevolgen hebben op de markt van een derde land, teneinde de daaruit voortvloeiende nadelige gevolgen voor het handelsverkeer weg te nemen.

Deze procedures hebben in het bijzonder betrekking op de inleiding, het verloop en de beëindiging van internationale procedures voor het beslechten van geschillen op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek.

Artikel 2

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „belemmering voor het handelsverkeer” verstaan elke door een derde land ingestelde of gehandhaafde handelspraktijk waartegen uit hoofde van de internationale regelingen voor het handelsverkeer maatregelen kunnen worden genomen. Een dergelijk recht tot het nemen van maatregelen wordt geacht te bestaan wanneer internationale handelsregelingen, hetzij een bepaalde praktijk volstrekt verbieden, hetzij een andere partij die door deze praktijk wordt benadeeld het recht verlenen maatregelen te nemen om de gevolgen van de betrokken praktijk weg te nemen.

2. Voor de toepassing van deze verordening wordt, behoudens het bepaalde in lid 8, onder „rechten van de Gemeenschap” verstaan de internationale handelsrechten die de Gemeenschap aan internationale regelingen voor het handelsverkeer ontleent. In dit verband worden onder „internationale regelingen voor het handelsverkeer” in hoofdzaak verstaan die welke onder de auspiciën van de WTO zijn vastgesteld en in de bijlage bij de WTO-Overeenkomst zijn opgenomen, doch eveneens die welke zijn neergelegd in andere door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten die regels voor het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en derde landen bevatten.

3. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „schade” verstaan alle aanmerkelijke schade die een belemmering voor het handelsverkeer, in verband met een produkt of dienst, veroorzaakt of dreigt te veroorzaken voore en bedrijfstak van de Gemeenschap of de markt van de Gemeenschap.

4. Voor de toepassing van deze verordening worden onder „nadelige gevolgen voor het handelsverkeer” de gevolgen verstaan die een belemmering voor het handels-

verkeer in verband met een produkt of dienst heeft of dreigt te hebben voor communautaire ondernemingen op de markt van een derde land en die aanzienlijke consequenties hebben voor de economie van de Gemeenschap of van een regio van de Gemeenschap of voor een sector van de economie in de Gemeenschap of een regio van de Gemeenschap. Het feit dat de klager dergelijke nadelige gevolgen ondervindt is op zich niet voldoende om een maatregel van de Instellingen van de Gemeenschap te rechtvaardigen.

5. Onder bedrijfstak van de Gemeenschap worden verstaan alle producenten of dienstverleners in de Gemeenschap:

- van produkten of diensten die identiek of vergelijkbaar zijn met het produkt of de dienst die het voorwerp vormt van een belemmering voor het handelsverkeer,
- van produkten of diensten die rechtstreeks met dat produkt of die dienst concurreren, of
- die verbruikers of verwerkers zijn van het produkt of gebruikers zijn van de dienst die het voorwerp vormt van een belemmering voor het handelsverkeer

dan wel alle producenten of dienstverleners wier gezamenlijke produktie een groot gedeelte van de totale communautaire produktie van de betrokken produkten of diensten vertegenwoordigt, met dien verstande dat:

- a) wanneer producenten of dienstverleners met exporteurs of importeurs gelieerd zijn dan wel zelf importeur van het produkt of de dienst waarop de belemmeringen van het handelsverkeer betrekking zouden hebben, met de bedrijfstak van de Gemeenschap de overige producenten of dienstverleners kunnen worden bedoeld;
- b) in bijzondere omstandigheden, de producenten of dienstverleners in een bepaalde regio van de Gemeenschap als de bedrijfstak van de Gemeenschap kunnen worden aangemerkt indien hun gezamenlijke produktie een groot gedeelte van de produktie van het betrokken produkt of de betrokken dienst vertegenwoordigt in de Lid-Staat of Lid-Staten waar deze regio gelegen is op voorwaarde dat de gevolgen van de belemmering voor het handelsverkeer voornamelijk in deze Lid-Staat of Lid-Staten worden ondervonden.

6. Onder „communautaire onderneming” wordt verstaan een in overeenstemming met de wetgeving van een Lid-Staat opgerichte vennootschap die haar statutaire zetel, haar hoofdbestuur of haar hoofdvestiging binnen de Gemeenschap heeft en die rechtstreeks betrokken is bij de vervaardiging van de goederen of het verlenen van de diensten die het voorwerp vormen van de belemmering voor het handelsverkeer.

7. Voor de toepassing van deze verordening doet het begrip „dienstverleners” in verband met het in lid 5 omschreven begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap”, en in verband met het in lid 6 omschreven begrip „commu-

nautaire onderneming” geen afbreuk aan het niet-commerciële karakter dat het verlenen van een dienst overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een Lid-Staat kan hebben.

8. Voor de toepassing van deze verordening worden onder „diensten” verstaan de diensten ten aanzien waarvan door de Gemeenschap internationale overeenkomsten kunnen worden gesloten op basis van artikel 113 van het Verdrag.

Artikel 3

Klacht namens de bedrijfstak van de Gemeenschap

1. Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon en iedere vereniging zonder rechtspersoonlijkheid die handelt namens een bedrijfstak van de Gemeenschap die schade meent te hebben geleden door belemmeringen voor het handelsverkeer die gevolgen hebben op de markt van de Gemeenschap, kan een schriftelijke klacht indienen.

2. De klacht moet voldoende bewijsmateriaal betreffende het bestaan van de belemmering voor het handelsverkeer en de daaruit voortvloeiende schade bevatten. Het bewijs van de schade moet, in voorkomend geval, op basis van de in artikel 10 bedoelde niet-limitatieve lijst van factoren worden geleverd.

Artikel 4

Klacht namens communautaire ondernemingen

1. Elke communautaire onderneming of elke vereniging, met of zonder rechtspersoonlijkheid, die namens een of meer communautaire ondernemingen handelt en die van mening is dat deze ondernemingen nadelige gevolgen voor het handelsverkeer hebben ondervonden als resultaat van belemmeringen voor het handelsverkeer die zich doen voelen op de markt van een derde land kan een schriftelijke klacht indienen. Een dergelijke klacht is evenwel uitsluitend ontvankelijk indien tegen de belemmering voor het handelsverkeer waarop zij betrekking heeft maatregelen kunnen worden genomen krachtens internationale regelingen voor het handelsverkeer die in een multilaterale of plurilaterale handelsovereenkomst zijn neergelegd.

2. De klacht moet voldoende bewijsmateriaal betreffende het bestaan van de belemmeringen voor het handelsverkeer en de daaruit voortvloeiende nadelige gevolgen voor het handelsverkeer bevatten. Het bewijs van de nadelige gevolgen voor het handelsverkeer moet, in voorkomend geval, op basis van de in artikel 10 bedoelde niet-limitatieve lijst van factoren worden geleverd.

Artikel 5

Klachtenprocedures

1. De klacht wordt ingediend bij de Commissie, die de Lid-Staten een afschrift daarvan doet toekomen.

2. De klacht kan worden ingetrokken, in welk geval de procedure kan worden beëindigd, tenzij beëindiging niet in het belang van de Gemeenschap is.

3. Wanneer na overleg blijkt dat de klacht niet voldoende bewijsmateriaal bevat om het openen van een onderzoek te rechtvaardigen, wordt de klager hiervan in kennis gesteld.

4. De Commissie neemt zo spoedig mogelijk nadat zij een overeenkomstig de artikelen 3 en 4 ingediende klacht ontvangt, een besluit omtrent de opening van een communautaire onderzoekprocedure. Het besluit wordt normaliter genomen binnen een termijn van 45 dagen nadat de klacht werd ingediend. Deze termijn kan op verzoek of met instemming van de klager worden opgeschort teneinde de betrokkenen de gelegenheid te geven de aanvullende inlichtingen te verstrekken die vereist zijn om de gegrondheid van de door de klager aanhangig gemaakte zaak te beoordelen.

Artikel 6

Verzoek van een Lid-Staat

1. De Lid-Staten kunnen de Commissie verzoeken de in artikel 1 bedoelde procedures in te leiden.

2. De betrokken Lid-Staat verschaft de Commissie, tot staving van zijn verzoek, voldoende bewijsmateriaal betreffende de belemmeringen voor het handelsverkeer en alle gevolgen daarvan. Wanneer het bewijs van schade of nadelige gevolgen voor het handelsverkeer moet worden geleverd, dient dit op basis van de in artikel 10 bedoelde niet-limitatieve lijst van factoren te worden verstrekt.

3. De Commissie stelt de andere Lid-Staten onverwijld in kennis van de verzoeken.

4. Wanneer na overleg blijkt dat het verzoek niet voldoende bewijsmateriaal bevat om het openen van een onderzoek te rechtvaardigen, wordt de betrokken Lid-Staat daarvan in kennis gesteld.

5. De Commissie neemt zo spoedig mogelijk nadat zij een overeenkomstig dit artikel ingediend verzoek van een Lid-Staat ontvangt, een besluit omtrent de opening van een communautaire onderzoekprocedure. Dit besluit wordt normaliter genomen binnen een termijn van 45 dagen nadat het verzoek werd ingediend. Deze termijn kan op verzoek of met instemming van de betrokken Lid-Staat worden opgeschort teneinde de betrokkenen de gelegenheid te geven de aanvullende inlichtingen te verstrekken die vereist zijn om de gegrondheid van de door de Lid-Staat aanhangig gemaakte zaak te beoordelen.

Artikel 7

Overlegprocedure

1. Ten behoeve van het in deze verordening bedoelde overleg wordt een raadgevend comité ingesteld, hierna

„het comité” genoemd, bestaande uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het overleg wordt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie onmiddellijk geopend en alleszins binnen een termijn die het mogelijk maakt de bij deze verordening vastgestelde termijnen aan te houden. De voorzitter van het comité brengt alle dienstige informatie waarover hij beschikt zo spoedig mogelijk ter kennis van de Lid-Staten. De Commissie doet deze informatie eveneens aan het comité van artikel 113 van het Verdrag toekomen zodat dit eventuele verderreikende consequenties voor de gemeenschappelijke handelspolitiek kan onderzoeken.

3. Het comité wordt door zijn voorzitter bijeengeroepen.

4. Het overleg kan zo nodig schriftelijk plaatsvinden. In dat geval brengt de Commissie de Lid-Staten schriftelijk op de hoogte. Deze kunnen binnen acht werkdagen na deze kennisgeving hun mening schriftelijk kenbaar maken dan wel om mondeling overleg verzoeken, dat door de voorzitter wordt geregeld voor zover dit mondeling overleg kan plaatsvinden binnen een termijn die het mogelijk maakt de in deze verordening vastgestelde termijnen aan te houden.

Artikel 8

Communautaire onderzoekprocedure

1. Wanneer de Commissie, na het overleg, van oordeel is dat er voldoende bewijsmateriaal voorhanden is om de inleiding van een onderzoekprocedure te rechtvaardigen en dat zulks in het belang van de Gemeenschap is, handelt zij als volgt:

- a) zij maakt de opening van een onderzoekprocedure in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend. Deze aankondiging omvat de naam van het betrokken produkt of de betrokken dienst en de namen van de betrokken landen, een samenvatting van de ontvangen informatie en de mededeling dat alle dienstige informatie aan de Commissie dient te worden toegezonden. Tevens wordt de termijn vermeld waarbinnen belanghebbenden kunnen verzoeken overeenkomstig lid 5 door de Commissie te worden gehoord;
- b) zij geeft hiervan officieel kennis aan de vertegenwoordigers van het land of de landen waarop de procedure betrekking heeft en waarmee, in voorkomend geval, overleg kan worden gepleegd;
- c) zij verricht het onderzoek op het niveau van de Gemeenschap in samenwerking met de Lid-Staten.

2. a) Indien nodig wint de Commissie alle inlichtingen in die zij nodig acht. Zij tracht deze inlichtingen te verifiëren bij importeurs, handelaren, vertegenwoordigers, producenten en handelsverenigingen of -organisaties, voor zover de betrokken ondernemingen of organisaties daarmee instemmen.

- b) Indien nodig, stelt de Commissie een onderzoek in op het grondgebied van derde landen, voor zover de autoriteiten van de betrokken landen daarvan officieel in kennis zijn gesteld en niet binnen een redelijke termijn bezwaar aantekenen tegen een dergelijk onderzoek.
- c) De Commissie wordt in haar onderzoek bijgestaan door functionarissen van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de verificaties plaatsvinden, voor zover deze Lid-Staat de wens daartoe te kennen geeft.
3. De Lid-Staten verstrekken de Commissie, op haar verzoek en op de door haar vastgestelde wijze, alle voor het onderzoek vereiste inlichtingen.
4. a) De klagers en de betrokken exporteurs en importeurs, alsmede de vertegenwoordigers van het betrokken land of de betrokken landen kunnen alle aan de Commissie verstrekte informatie verifiëren, met uitzondering van de voor de Commissie en de bevoegde instanties bestemde interne documenten, voor zover deze informatie relevant is voor de bescherming van hun belangen, niet vertrouwelijk is in de zin van artikel 9 en door de Commissie bij het onderzoek wordt gebruikt. De betrokkenen richten te dien einde een schriftelijk, met redenen omkleed verzoek aan de Commissie met opgave van de verlangde informatie.
- b) De klagers, de betrokken exporteurs en importeurs en de vertegenwoordigers van het betrokken land of de betrokken landen kunnen verzoeken op de hoogte te worden gebracht van de belangrijkste uit de onderzoekprocedure voortvloeiende feiten en overwegingen.
5. De Commissie kan de betrokken partijen horen. Zij doet dit indien deze partijen binnen de in de aankondiging in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* vastgestelde termijn een daartoe strekkend schriftelijk verzoek hebben ingediend en hebben aangevoerd dat zij voornaamste betrokken partijen bij het resultaat van de procedure zijn.
6. Voorts stelt de Commissie, indien zij daarom wordt verzocht de voornaamste betrokken partijen in de gelegenheid elkaar te ontmoeten teneinde hun standpunten met elkaar te vergelijken en tegenargumenten naar voren te brengen. Zij houdt daarbij rekening met de wensen van de partijen en met het vertrouwelijke karakter van de procedure. Geen enkele partij is verplicht een dergelijke bijeenkomst bij te wonen en de afwezigheid van een partij op een dergelijke bijeenkomst mag haar belangen niet schaden.
7. Wanneer de door de Commissie gevraagde gegevens niet binnen een redelijke termijn worden verstrekt of het onderzoek ernstig wordt gehinderd, kunnen conclusies worden getrokken op basis van de beschikbare gegevens.
8. Na afloop van haar onderzoek brengt de Commissie verslag uit aan het comité. Dit verslag dient normaliter

binnen vijf maanden na de aankondiging van de opening van de procedure te worden ingediend, tenzij de Commissie in verband met de ingewikkeldheid van het onderzoek deze termijn tot zeven maanden verlengt.

Artikel 9

Vertrouwelijke behandeling

1. De uit hoofde van deze verordening verkregen informatie mag slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij werd gevraagd.
2. a) Noch de Raad, de Commissie of de Lid-Staten, noch de functionarissen van de Raad, van de Commissie of van de Lid-Staten mogen de bij de toepassing van deze verordening verkregen informatie die een vertrouwelijk karakter heeft of door een bij een onderzoekprocedure betrokken partij op vertrouwelijke grondslag is verstrekt, bekendmaken, tenzij de partij die de informatie heeft verstrekt daarvoor uitdrukkelijk toestemming geeft.
- b) In elk verzoek om een vertrouwelijke behandeling wordt vermeld waarom de gegevens vertrouwelijk zijn. Het verzoek gaat vergezeld van een niet vertrouwelijke samenvatting van de informatie of vermeldt de redenen waarom deze niet voor dergelijke samenvatting vatbaar is.
3. Informatie wordt normaliter als vertrouwelijk beschouwd wanneer de bekendmaking daarvan ernstige nadelige gevolgen kan hebben voor de personen die ze heeft verstrekt of voor de persoon van wie deze informatie afkomstig is.
4. Wanneer evenwel blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gerechtvaardigd is en degene die de informatie heeft verstrekt deze niet openbaar wil maken, noch machtiging wil geven tot bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in de vorm van een samenvatting, kan deze informatie buiten beschouwing worden gelaten.
5. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en in het bijzonder van de motivering van besluiten die krachtens deze verordening zijn genomen. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang van de betrokken partijen bij een vertrouwelijke behandeling van hun zaken geheimen.

Artikel 10

Bewijsmateriaal

1. Het onderzoek naar de schade heeft, in voorkomend geval, betrekking op de volgende factoren:
 - a) de omvang van de betrokken communautaire invoer of uitvoer, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan

of deze aanzienlijk is toegenomen dan wel afgenomen, hetzij in absolute cijfers, hetzij ten opzichte van de productie of het verbruik op de betrokken markt;

- b) de door de concurrenten van de bedrijfstak van de Gemeenschap gehanteerde prijzen, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan of in de Gemeenschap of op de markt van derde landen een aanzienlijke onderbieding van de door de bedrijfstak van de Gemeenschap toegepaste prijzen heeft plaatsgevonden;
- c) de gevolgen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap blijkens de tendensen van bepaalde economische factoren zoals: productie, bezettingsgraad, voorraden, verkoop, marktaandeel, prijzen (dat wil zeggen neerwaartse druk op de prijzen of het verhinderen van prijsverhogingen die normaliter zouden hebben plaatsgevonden), winst, rentabiliteit, investeringen, werkgelegenheid.

2. Wanneer dreigende schade wordt aangevoerd, onderzoekt de Commissie bovendien of een bepaalde situatie naar alle waarschijnlijkheid tot werkelijke schade zal leiden. In dit verband kan tevens rekening worden gehouden met factoren zoals:

- a) het groeitempo van de uitvoer naar de markt van de concurrentie met de communautaire produkten plaatsvindt;
- b) de reeds beschikbare of in de voorziene toekomst beschikbaar wordende uitvoercapaciteit in het land van oorsprong of van uitvoer en de mate van waarschijnlijkheid dat de uit deze capaciteit voortvloeiende uitvoer voor de onder a) bedoelde markt bestemd is.

3. De schade die wordt veroorzaakt door andere factoren die, afzonderlijk of gecombineerd, eveneens nadelige gevolgen hebben voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, mag niet aan de bedoelde praktijken worden toegeschreven.

4. Wanneer wordt gesteld dat er sprake is van nadelige gevolgen voor het handelsverkeer, onderzoekt de Commissie de weerslag daarvan op de economie van de Gemeenschap of van een regio van de Gemeenschap of van een economische sector van de Gemeenschap of van een regio. Hierbij kan de Commissie indien nodig rekening houden met factoren als bedoeld in de leden 1 en 2. Nadelige gevolgen voor het handelsverkeer kunnen onder meer optreden in situaties waarin de handelsstromen voor een bepaald produkt of een bepaalde dienst worden gehinderd, verstoord of verlegd ten gevolge van een belemmering voor het handelsverkeer, of in situaties waarin belemmeringen voor het handelsverkeer ernstige nadelige gevolgen hebben gehad voor leveranties (bij voorbeeld van delen en onderdelen of grondstoffen) aan communautaire ondernemingen. Wanneer wordt gesteld dat er sprake is van dreigende nadelige gevolgen voor het handelsverkeer, gaat de Commissie bovendien na of het duidelijk voorspelbaar is dat een bepaalde situatie vermoedelijk tot daadwerkelijke nadelige gevolgen voor het handelsverkeer zal leiden.

5. Bij haar onderzoek van het bewijsmateriaal met betrekking tot de nadelige gevolgen voor het handelsverkeer houdt de Commissie tevens rekening met de bepalingen, beginselen of handelwijzen in verband met de uitoefening van het recht tot het nemen van maatregelen uit hoofde van de internationale handelsregelingen bedoeld in artikel 2, lid 1.

6. De Commissie onderzoekt bovendien al het andere in de klacht of het verzoek vervatte relevante bewijsmateriaal. De lijst van factoren en de aanwijzingen in de leden 1 tot en met 5 zijn wat dit betreft niet limitatief, noch zijn een of meerdere van dergelijke factoren noodzakelijkerwijze van doorslaggevend belang bij het beantwoorden van de vraag of er sprake is van schade of nadelige gevolgen voor het handelsverkeer.

Artikel 11

Beëindiging en opschorting van de procedure

1. Wanneer na een onderzoekprocedure blijkt dat het belang van de Gemeenschap geen maatregelen vereist, wordt de procedure beëindigd volgens de procedure van artikel 14.

2. a) Wanneer na een onderzoekprocedure het betrokken derde land of de betrokken derde landen maatregelen neemt of nemen die bevredigend worden geacht, en de Gemeenschap derhalve geen maatregelen behoeft te nemen, kan de procedure worden opgeschort volgens de procedure van artikel 14.

b) De Commissie houdt toezicht op de tenuitvoerlegging van deze maatregelen, in voorkomend geval aan de hand van op gezette tijden verstrekte informatie die zij van de betrokken derde landen kan verlangen en zo nodig kan verifiëren.

c) Wanneer de door het betrokken derde land of de betrokken derde landen genomen maatregelen worden ingetrokken of opgeschort, dan wel op ondeugdelijke wijze zijn uitgevoerd, of de Commissie redenen heeft om aan te nemen dat dit het geval is, of wanneer niet is ingegaan op een verzoek om informatie van de Commissie overeenkomstig het bepaalde onder b), stelt de Commissie de Lid-Staten hiervan in kennis en worden, indien de uitslag van het onderzoek en de nieuwe beschikbare gegevens zulks noodzakelijk maken en rechtvaardigen, maatregelen getroffen overeenkomstig artikel 13, lid 3.

3. Wanneer, hetzij na een onderzoekprocedure, hetzij op enig moment voor, tijdens of na een internationale geschillenbeslechtsingsprocedure blijkt dat de meest geschikte wijze om een uit een belemmering voor het handelsverkeer voortvloeiend geschil op te lossen de sluiting van een overeenkomst met het betrokken derde land of de betrokken derde landen is, waardoor de essentiële rechten van de Gemeenschap en van het betrokken derde land of de betrokken derde landen kunnen worden gewijzigd, wordt de procedure overeenkomstig

artikel 14 opgeschort en worden onderhandelingen gevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 113 van het Verdrag.

Artikel 12

Vaststelling van handelspolitieke maatregelen

1. Wanneer (uit de onderzoekprocedure, tenzij de feitelijke en juridische situatie zodanig is dat geen onderzoekprocedure vereist is) blijkt dat in het belang van de Gemeenschap maatregelen noodzakelijk zijn teneinde de uit internationale regelingen voor het handelsverkeer voortvloeiende rechten van de Gemeenschap uit te oefenen, met het doel de schade of de nadelige gevolgen voor het handelsverkeer weg te nemen die het resultaat zijn van door derde landen ingestelde of gehandhaafde belemmeringen voor het handelsverkeer, worden volgens de procedure van artikel 13 passende maatregelen genomen.

2. Wanneer de internationale verplichtingen van de Gemeenschap vereisen dat vooraf een internationale procedure inzake overleg of geschillenbeslechting wordt gevolgd, wordt tot de in lid 3 bedoelde maatregelen pas besloten na afloop van deze procedure en met inachtneming van de resultaten daarvan. Wanneer de Gemeenschap een internationaal orgaan voor geschillenbeslechting heeft verzocht aan te geven welke maatregelen geschikt zijn om uitvoering te geven aan de resultaten van een internationale geschillenbeslechtingsprocedure en machtiging te verlenen tot het nemen van dergelijke maatregelen, dan dienen de naar aanleiding van deze machtiging vereiste handelspolitieke maatregelen van de Gemeenschap in overeenstemming te zijn met de aanbeveling van het internationaal orgaan voor geschillenbeslechting.

3. Alle handelspolitieke maatregelen die verenigbaar zijn met de bestaande internationale verplichtingen en procedures kunnen worden genomen.

Deze kunnen bestaan in:

- a) schorsing of intrekking van concessies voortvloeiende uit handelspolitieke onderhandelingen;
- b) verhoging van bestaande douanerechten of instelling van andere invoerheffingen;
- c) instelling van kwantitatieve beperkingen of andere maatregelen die de in- of uitvoerregelingen wijzigen of het handelsverkeer met het betrokken derde land anderszins beïnvloeden.

4. De desbetreffende besluiten worden met redenen omkleed en bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Deze bekendmaking geldt bovendien als kennisgeving aan de voornaamste betrokken landen en partijen.

Artikel 13

Besluitvormingsprocedures

1. De in artikel 11, lid 1 en lid 2, onder a), bedoelde besluiten worden vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 14.

2. Wanneer de Gemeenschap, naar aanleiding van een overeenkomstig de artikelen 3 en 4 ingediende klacht of een overeenkomstig artikel 6 ingediend verzoek, formele internationale procedures inzake overleg of geschillenbeslechting volgt, worden de besluiten met betrekking tot de inleiding, het verloop en de beëindiging van deze procedures genomen overeenkomstig artikel 14.

3. Wanneer de Gemeenschap, na in overeenstemming met artikel 12, lid 2, te hebben gehandeld, een besluit dient te nemen over de op grond van artikel 11, lid 2, onder c), of artikel 12 te nemen handelspolitieke maatregelen, dan neemt de Raad overeenkomstig artikel 113 van het Verdrag met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen uiterlijk 30 werkdagen na ontvangst van het voorstel van de Commissie een besluit.

Artikel 14

Procedure van het Comité

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter de procedure in bij het comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp van het te nemen besluit voor. Het comité beraadslaagt binnen een termijn die de voorzitter vaststelt met inachtneming van de urgentie van de zaak.

3. De Commissie neemt een besluit dat zij aan de Lid-Staten mededeelt en dat van toepassing wordt na een termijn van tien dagen, indien geen van de Lid-Staten binnen die termijn de zaak aan de Raad heeft voorgelegd.

4. Op verzoek van een Lid-Staat kan de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen het besluit van de Commissie wijzigen.

5. Het besluit van de Commissie wordt van toepassing na een termijn van 30 dagen, te rekenen vanaf de dag waarop de zaak aan de Raad is voorgelegd, indien de Raad binnen die termijn geen besluit heeft genomen.

Artikel 15

Algemene bepalingen

1. Deze verordening is niet van toepassing in gevallen waarin andere regelingen op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek van toepassing zijn. Zij vormt een aanvulling op:

- de regelingen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten en de uitvoeringsbepalingen daarvan;
- de krachtens artikel 235 van het Verdrag vastgestelde specifieke regelingen die op de door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen van toepassing zijn.

Deze verordening laat andere maatregelen die eventueel uit hoofde van artikel 113 van het Verdrag worden genomen onverlet. Zij laat eveneens onverlet de communautaire procedures voor de behandeling van zaken in verband met belemmeringen voor het handelsverkeer die door de Lid-Staten bij het comité van artikel 113 van het Verdrag aanhangig worden gemaakt.

2. Verordening (EEG) nr. 2641/84 wordt hierbij ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden geacht te zijn gedaan naar de onderhavige verordening.

Artikel 16

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995.

Zij is van toepassing op de procedures die na deze datum worden ingeleid.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

VERORDENING (EG) Nr. 3287/94 VAN DE RAAD

van 22 december 1994

betreffende inspectie vóór verzending voor de uitvoer vanuit de Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat een aantal ontwikkelingslanden gebruik maakt van de zogenoemde programma's voor inspectie vóór verzending om ervoor te zorgen dat hun beperkte deviezenreserves op passende wijze onder de importeurs worden verdeeld en om praktijken zoals over- of onderfacturering en fraude te bestrijden; dat die ontwikkelingslanden deze taak, die een controle van de kwaliteit en de prijs van de voor export naar het grondgebied van die landen bestemde goederen behelst, aan particuliere ondernemingen hebben toevertrouwd;

Overwegende dat de Gemeenschap erkent dat de ontwikkelingslanden het recht hebben inspectie vóór verzending te verlangen; dat inspectie vóór verzending evenwel aanleiding kan geven tot misbruik in de vorm van bemoeienis met de tussen de partijen bij een overeenkomst vrij overeengekomen prijs en tot andere praktijken die onnodige hinderpalen opwerpen voor het handelsverkeer; dat er derhalve inspanningen moeten worden gedaan op het gebied van de samenwerking en de technische bijstand om de behoefte aan inspectie vóór verzending te verminderen;

Overwegende dat de Slotakte van de Uruguay-Ronde, ondertekend op 15 april 1994 in Marrakech (Marokko), tussen de leden van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) een Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending (WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending) tot stand brengt; dat deze Overeenkomst is goedgekeurd en voor de Gemeenschap ten uitvoer moet worden gelegd;

Overwegende dat communautaire regelgeving de exporteurs extra waarborgen biedt dat de inspectie vóór verzending daadwerkelijk overeenkomstig de bepalingen van de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending geschiedt en dat zij dus geen handelsbelemmering vormt;

Overwegende dat de inspectie vóór verzending in de Gemeenschap te dien einde aan een aantal voorwaarden dient te worden onderworpen;

Overwegende dat het met het oog op de instandhouding van een eenvormig gemeenschappelijk handelsbeleid van de Gemeenschap nodig is dat de Lid-Staten de activiteiten van de met inspectie vóór verzending belaste instanties op uniforme wijze regelen;

Overwegende dat er gegronde redenen bestaan om de procedures zoveel mogelijk te vereenvoudigen, met name die met betrekking tot prijsherziening; dat de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending evenwel niet in uitzonderingen voorziet en dat dergelijke uitzonderingen bijgevolg slechts met instemming van de met inspectie vóór verzending belaste instanties kunnen worden toegepast;

Overwegende dat een snelle en efficiënte procedure voor het beslechten van de geschillen tussen exporteurs en de met inspectie vóór verzending belaste instanties dient te worden ingesteld; dat de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending in een dergelijke procedure voorziet;

Overwegende dat geschillen met de derde landen die een beroep doen op met inspectie vóór verzending belaste instanties en die het niet voldoen aan de voorwaarden of het niet in acht nemen van de procedures door die instanties betreffen, dienen te worden beslecht overeenkomstig de desbetreffende communautaire en WTO-procedures;

Overwegende dat artikel 3, lid 3, van de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending voorziet in technische bijstand aan derde landen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze verordening is van toepassing op de activiteiten, uitgevoerd op het douanegebied van de Gemeenschap, van de met inspectie vóór verzending belaste instanties die, voor rekening van regeringen of openbare instanties van derde landen, de kwaliteit, kwantiteit of prijs — wisselkoers en financiële voorwaarden inbegrepen — controleren van goederen bestemd voor export naar het grondgebied van die derde landen (programma's inzake inspectie vóór verzending).

Artikel 2

1. De activiteiten van de met inspectie vóór verzending belaste instanties, als omschreven in artikel 1, zijn onderworpen aan een procedure van voorafgaande kennisgeving onder de in deze richtlijn vermelde voorwaarden.

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 14 december 1994 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

2. Bij de kennisgeving delen de met inspectie vóór verzending belaste instanties aan de Commissie de bepalingen mee die zijn opgenomen in het contract dat is gesloten met de regering of openbare instantie van het derde land voor rekening waarvan de programma's inzake inspectie vóór verzending zijn opgezet, met uitzondering van die met betrekking tot de vergoeding. Naderhand delen zij alle wijzigingen aan de controlevoorwaarden aan de Commissie mee. Zij geven ook aan welke maatregelen zij hebben genomen om aan de in deze verordening bepaalde voorwaarden te voldoen.

3. De Commissie zendt een kopie van de ontvangen kennisgeving aan de Lid-Statens.

Artikel 3

De in artikel 2 bedoelde kennisgeving van activiteiten dient te worden gedaan voor volgende activiteiten:

- a) fysieke inspectie van de waren voordat zij worden uitgevoerd om na te gaan of de zending (kwaliteit, kwantiteit) in overeenstemming is met de specificaties van het contract en of de door het invoerend land vastgestelde of internationaal aanvaarde regels en normen worden nageleefd;
- b) controle van de prijs en, desgevallend, van de wisselkoers aan de hand van het contract tussen de exporteur en de importeur, de pro forma-factuur en, eventueel, de aanvraag van een invoervergunning.

Artikel 4

De met inspectie vóór verzending belaste instanties moeten bij het verrichten van hun activiteiten voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) Voordat enige controle plaatsvindt stelt de met inspectie vóór verzending belaste instantie de exporteur in kennis van de wijze van uitvoering van de inspectie en van de criteria die daarbij zullen worden toegepast.

De met inspectie vóór verzending belaste instantie voert de nodige controles uit binnen een zodanig tijdsbestek dat onredelijke vertraging wordt voorkomen. Na ontvangst van de definitieve documenten en voltooiing van de inspectie geeft zij ook binnen de vijf werkdagen een verslag van akkoordbevinding af dan wel een uitvoerige schriftelijke verklaring met de redenen voor het niet afgeven van dergelijk verslag. In laatstgenoemd geval worden de exporteurs in de gelegenheid gesteld hun standpunt schriftelijk toe te lichten en, indien zij daarom verzoeken, schikkingen te treffen opdat zo snel mogelijk op een voor beide partijen geschikte datum een nieuwe inspectie kan worden uitgevoerd.

De met inspectie vóór verzending belaste instanties verrichten, telkens wanneer zij door de exporteur daarom worden verzocht, vóór de datum van de fysieke inspectie, een voorafgaande prijscontrole en, in voorkomend geval, een wisselkoerscontrole op basis

van het contract tussen de exporteur en de importeur, de pro forma-factuur en eventueel de aanvraag van een invoervergunning. Nadat deze voorafgaande controle heeft plaatsgevonden stellen zij de exporteurs onmiddellijk schriftelijk in kennis van hun instemming met de prijs en/of wisselkoers of lichten zij uitvoerig de redenen toe waarom zij die afwijzen.

Om vertraging bij de betaling te voorkomen zenden de met inspectie vóór verzending belaste instanties de exporteurs of de door hen aangewezen vertegenwoordigers zo snel mogelijk een verslag van akkoordbevinding. In geval van schrijf- of tikfouten in het verslag van akkoordbevinding, corrigeren zij de fout en doen zij de gecorrigeerde inlichtingen zo snel mogelijk aan de betrokken partijen toekomen.

- b) De inspecties vóór verzending worden op niet discriminerende wijze uitgevoerd volgens objectieve procedures en criteria en alle exporteurs die daarvan het voorwerp uitmaken moeten op gelijke voet worden behandeld.
- c) De met inspectie vóór verzending belaste instanties eisen van de exporteurs niet dat zij inlichtingen verstrekken over:
 - i) gegevens met betrekking tot fabricageprocessen waarvoor patenten of licenties bestaan of die geheim zijn of processen waarvoor een patent is aangevraagd;
 - ii) niet bekendgemaakte technische gegevens, andere dan de gegevens die nodig zijn om de conformiteit met technische voorschriften of normen aan te tonen;
 - iii) de interne prijsstelling, met inbegrip van de fabricagekosten;
 - iv) de winstmarges;
 - v) de voorwaarden van overeenkomsten tussen exporteurs en hun leveranciers tenzij het voor de instantie anders niet mogelijk is om de inspectie uit te voeren (in dergelijke gevallen vraagt de instantie slechts de inlichtingen die zij daartoe nodig heeft).

De met inspectie vóór verzending belaste instanties behandelen alle gegevens die zij van exporteurs ontvangen als vertrouwelijke bedrijfsinformatie, voor zover die informatie niet reeds is gepubliceerd, niet algemeen toegankelijk is voor derden dan wel tot het openbaar domein behoort. Dergelijke vertrouwelijke bedrijfsinformatie wordt slechts gedeeld met de regeringen waarmee de instantie een contract heeft gesloten of waarvan zij haar opdracht heeft ontvangen voor zover die informatie gewoonlijk is vereist voor kredietbrieven of andere vormen van betaling of voor douanedoeleinden, de toekenning van invoervergunningen of deviezencontroles.

- d) De met inspectie vóór verzending belaste instanties stellen procedures vast voor het ontvangen en onderzoeken van klachten van exporteurs en het nemen van besluiten daaromtrent. Deze procedures worden ontwikkeld en toegepast in overeenstemming met de volgende richtlijnen:

- i) de met inspectie vóór verzending belaste instanties wijzen een of meerdere ambtenaren aan die tijdens de normale kantooruren in elke stad of haven waarin zij een administratief bureau voor inspectie vóór verzending hebben, aanwezig zijn om klachten van exporteurs te ontvangen en te onderzoeken en besluiten daaromtrent te nemen;
 - ii) de exporteurs verstrekken de aangewezen ambtenaar (ambtenaren) schriftelijk de feiten met betrekking tot de transactie in kwestie, de aard van de klacht en een voorstel voor een oplossing;
 - iii) de aangewezen ambtenaar (ambtenaren) neemt (nemen) de klachten van de exporteurs welwillend in beraad en neemt (nemen) zo snel mogelijk na de ontvangst van de onder ii) bedoelde documenten een besluit.
- c) bij de prijscontrole houden de met inspectie vóór verzending belaste instanties terdege rekening met de voorwaarden van de verkoopovereenkomst en met de over het algemeen toepasselijke aanpassingsfactoren die betrekking hebben op de transactie; deze factoren omvatten ondermeer het commerciële niveau en de omvang van de verkoop, de leveringstermijnen en -voorwaarden, doorberekeningsclausules, kwaliteitsvoorschriften, speciale vormgevingskenmerken, speciale voorschriften met betrekking tot het transport of de verpakking, de omvang van de bestelling, locoverkopen, seizoeninvloeden, vergoedingen voor licenties of andere intellectuele eigendomsrechten en diensten die worden gepresteerd in het kader van het contract indien zij gewoonlijk niet afzonderlijk worden gefactureerd. Zij omvatten ook bepaalde elementen met betrekking tot de door de exporteurs vastgestelde prijs zoals de contractuele relatie tussen de exporteur en de importeur;

Artikel 5

De met inspectie vóór verzending belaste instanties moeten bij het verrichten van prijscontroles de volgende voorwaarden in acht nemen:

- a) de met inspectie vóór verzending belaste instanties wijzen een tussen een exporteur en een importeur contractueel overeengekomen prijs alleen af indien zij kunnen aantonen dat hun bevinding dat de prijs onbevredigend is steunt op een controleproces dat in overeenstemming is met de in de punten b) tot en met e) vermelde criteria;
- b) de met inspectie vóór verzending belaste instantie baseert haar prijsvergelijking voor het controleren van de exportprijs op de prijs (prijzen) van identieke of soortgelijke goederen die voor export uit hetzelfde land van uitvoer worden aangeboden op of omstreeks hetzelfde ogenblik, onder concurrentiële en vergelijkbare verkoopvoorwaarden, in overeenstemming met de gebruikelijke handelspraktijken en vrij van elke normaal toepasselijke korting. Deze vergelijking moet zijn gebaseerd op het volgende:
 - i) er mag alleen gebruik worden gemaakt van prijzen die een geldige vergelijkingsbasis bieden, rekening houdend met de relevante economische factoren die eigen zijn aan het land van invoer en aan het (de) voor de prijsvergelijking gebruikte land(en);
 - ii) de met inspectie vóór verzending belaste instantie steunt niet op de prijs van goederen die voor export naar verschillende landen van invoer worden aangeboden om arbitrair de laagste prijs voor de verzending op te leggen;
 - iii) de met inspectie vóór verzending belaste instantie houdt rekening met de specifieke elementen vermeld in punt c);
 - iv) de met inspectie vóór verzending belaste instantie stelt de exporteur in alle fasen van bovengenoemd proces in de gelegenheid om de prijs te verantwoorden;
- d) de controle van de vervoerkosten heeft uitsluitend betrekking op de overeengekomen prijs van de wijze van vervoer in het land van export als aangegeven in de verkoopovereenkomst;
- e) de volgende elementen mogen niet worden gebruikt voor de prijscontrole:
 - i) de verkoopprijs in het land van invoer van in dat land geproduceerde goederen;
 - ii) de prijs van voor export bestemde goederen van herkomst uit een ander land dan dat van export;
 - iii) de produktiekosten;
 - iv) arbitraire of fictieve prijzen of waarden.

Artikel 6

Indien de met inspectie vóór verzending belaste instantie, als gevolg van haar verplichtingen ten opzichte van de overheid of een overheidsinstantie van een derde land, de in de artikelen 4 en 5 van deze verordening bepaalde voorwaarden niet nakomt of indien zij de in artikel 7 neergelegde procedures niet naleeft of indien er een andere reden is om aan te nemen dat de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending niet wordt nagekomen, kan een beroep worden gedaan op elke passende procedure, met inbegrip van de procedure van Verordening (EEG) nr. 2641/84⁽¹⁾ onder de daarin vervatte voorwaarden.

Artikel 7

Indien de met inspectie vóór verzending belaste instanties en de exporteurs hun geschillen niet op een andere wijze kunnen oplossen en ten vroegste twee werkdagen na indiening van de klacht overeenkomstig de bepalingen van artikel 4, onder d), wordt normaal de volgende procedure gevolgd:

⁽¹⁾ PB nr. L 252 van 20. 9. 1984, blz. 1.

- a) een exporteur of een met inspectie vóór verzending belaste instantie die een geschil wenst op te werpen neemt contact op met de onafhankelijke instantie bedoeld in artikel 4 van de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending en dient een verzoek in tot vorming van een panel. De onafhankelijke instantie is verantwoordelijk voor de instelling van het panel. Dit panel bestaat uit drie leden. De panelleden worden zo gekozen dat onnodige kosten en vertragingen worden vermeden. Het eerste lid wordt door de met inspectie vóór verzending belaste instantie gekozen uit deel i) van de lijst die is opgenomen in de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending, op voorwaarde dat dit lid geen banden heeft met die instantie. Het tweede lid wordt door de betrokken exporteur gekozen uit deel ii) van de lijst die is opgenomen in de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending, op voorwaarde dat dit lid geen banden heeft met die exporteur. Het derde lid wordt voorts door de hierboven bedoelde onafhankelijke instantie gekozen uit deel iii) van de lijst die is opgenomen in de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending. Er wordt geen verzet aangetekend tegen een uit deel iii) van de lijst die is opgenomen in de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending gekozen onafhankelijke handelsdeskundige;
- b) de uit deel iii) van de in de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending opgenomen lijst gekozen onafhankelijke handelsdeskundige zit het panel voor. De onafhankelijke handelsdeskundige neemt de nodige beslissingen om te zorgen voor een snelle beslechting van het geschil door het panel. Hij beslist bij voorbeeld of de feiten van de zaak een bijeenkomst van de panelleden vereisen en, in voorkomend geval, waar die bijeenkomst dient plaats te vinden, rekening houdend met de plaats van de bedoelde inspectie;
- c) indien de partijen bij het geschil daarmee instemmen kan de onder a) bedoelde onafhankelijke instantie één onafhankelijke handelsdeskundige kiezen uit deel iii) van de in de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending opgenomen lijst om het geschil in kwestie te onderzoeken. Deze deskundige neemt de beslissingen die nodig zijn voor een snelle beslechting van het geschil, bij voorbeeld met inachtneming van de plaats van de bedoelde inspectie;
- d) dit onderzoek heeft tot doel na te gaan of de partijen bij het geschil tijdens de betwiste inspectie de bepalingen van de WTO-Overeenkomst inzake inspectie vóór

verzending en bijgevolg de bepalingen van deze verordening zijn nagekomen. De procedures dienen vlot te verlopen en beide partijen de gelegenheid te bieden om hun standpunt persoonlijk of schriftelijk toe te lichten;

- e) de beslissingen van het uit drie leden bestaande panel worden bij meerderheid van stemmen genomen. De beslissing over het geschil wordt genomen binnen de acht werkdagen na de vraag om een onafhankelijk onderzoek en wordt aan de partijen bij het geschil medegedeeld. Deze termijn kan met de instemming van de partijen bij het geschil worden verlengd. Het panel of de onafhankelijke handelsdeskundige verdelen de kosten op grond van de merites van de zaak;
- f) de beslissing van het panel is bindend voor de met inspectie vóór verzending belaste instantie en de exporteur die partij zijn bij het geschil.

Artikel 8

Elke Lid-Staat:

- neemt op nationaal niveau de maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening, met name om de goede werking van de in artikel 7 neergelegde onafhankelijke onderzoekprocedure te vergemakkelijken,
- wijst een ambtenaar aan die verantwoordelijk is voor vraagstukken in verband met de inspectie vóór verzending en deelt diens naam en functies mee aan de Commissie.

De Gemeenschap en de Lid-Staten mogen, indien zij daarom worden verzocht, de landen die de regeling toepassen technische bijstand verlenen met betrekking tot inspectie vóór verzending. Normaal dient deze bijstand te zijn gericht op het wegnemen van de oorzaken welke die landen ertoe hebben gebracht gebruik te maken van inspectie vóór verzending.

Artikel 9

De Commissie stelt het secretariaat van de WTO in kennis van deze verordening en van alle wijzigingen daaraan.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

VERORDENING (EG) Nr. 3288/94 VAN DE RAAD

van 22 december 1994

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 40/94 inzake het Gemeenschapsmerk ter uitvoering van de in het kader van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (hierna de WTO-Overeenkomst te noemen) namens de Gemeenschap werd ondertekend; dat de aan de WTO-Overeenkomst gehechte Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (hierna de TRIPs-Overeenkomst te noemen) voorziet in gedetailleerde bepalingen inzake bescherming van de rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom, met het oog op het tot stand brengen van internationale disciplines ter zake om de internationale handel te bevorderen en om verstoring van de handel en frictie als gevolg van het ontbreken van toereikende en doeltreffende bescherming van de intellectuele eigendom te voorkomen;

Overwegende dat de Gemeenschap een aantal maatregelen ten aanzien van de bestaande besluiten van de Gemeenschap inzake bescherming van de rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom dient te nemen om ervoor te zorgen dat alle wetgeving van de Gemeenschap ter zake volledig in overeenstemming is met de TRIPs-Overeenkomst; dat deze maatregelen in sommige gevallen amendering of wijziging van besluiten van de Gemeenschap behelzen; dat deze maatregelen ook aanvulling van de bestaande besluiten van de Gemeenschap omvatten;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 40/94 ⁽²⁾ het Gemeenschapsmerk is ingesteld; dat in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 40/94 bij de definitie van „houders van Gemeenschapsmerken” met name wordt verwezen naar het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom en een nationale behandeling op basis van wederkerigheid wordt voorgeschreven ten aanzien van landen die geen partij bij het Verdrag van Parijs zijn; dat artikel 29 van Verordening (EG) nr. 40/94 met betrekking tot het recht van voorrang ook in dit opzicht dient te worden gewijzigd; dat, teneinde aan de in artikel 3 van de TRIPs-Overeenkomst neergelegde verplichting van nationale behandeling te voldoen, deze bepalingen

dienen te worden gewijzigd om ervoor te zorgen dat onderdanen van alle WTO-leden, ook als het betrokken lid geen partij bij het Verdrag van Parijs is, een behandeling wordt toegekend die niet minder gunstig is dan die welke wordt verleend aan onderdanen van de Lid-Staten van de Gemeenschap;

Overwegende dat artikel 23, lid 2, van de TRIPs-Overeenkomst in de weigering of nietigverklaring voorziet van handelsmerken voor wijnen en spiritualiën die een geografische aanduiding bevatten of uit zo'n aanduiding bestaan met betrekking tot wijnen en spiritualiën die niet deze oorsprong hebben, ook wanneer deze handelsmerken het publiek niet kunnen misleiden; dat dientengevolge een nieuw punt j) dient te worden toegevoegd aan artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 40/94,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 40/94 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 5, lid 1, onder b), wordt vervangen door:

„b) onderdaan zijn van andere Staten die partij zijn bij het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, hierna „het Verdrag van Parijs” te noemen, of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie; of”;

2. artikel 5, lid 1, onder d), wordt vervangen door:

„d) niet een onder c) bedoeld onderdaan zijn van een Staat die niet partij is bij het Verdrag van Parijs of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie en die volgens gepubliceerde gegevens aan de onderdanen van elke Lid-Staat dezelfde bescherming inzake merken verleent als aan zijn eigen onderdanen en die wanneer de onderdanen van de Lid-Staten het bewijs van inschrijving van het merk in het land van oorsprong moeten leveren, de inschrijving van Gemeenschapsmerken als een dergelijk bewijs erkent.”;

3. aan artikel 7, lid 1, wordt na punt i) het volgende punt toegevoegd:

„j) handelsmerken voor wijnen die een geografische aanduiding ter benoeming van wijnen bevatten, of uit zo'n aanduiding bestaan, dan wel handels-

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 14 december 1994 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽²⁾ PB nr. L 11 van 14. 1. 1994, blz. 1.

merken voor spiritualiën die een geografische aanduiding ter benoeming van spiritualiën bevatten, of uit zo'n aanduiding bestaan, met betrekking tot wijnen of spiritualiën die niet deze oorsprong hebben.”;

4. artikel 29, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Wie op regelmatige wijze in of voor een Staat die partij is bij het Verdrag van Parijs of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie een merk heeft aangevraagd, of zijn rechtverkrigende, geniet voor de indiening van een aanvraag om een Gemeenschapsmerk voor hetzelfde merk en voor waren of diensten die gelijk zijn aan of vallen onder de waren of diensten waarvoor dit merk is aangevraagd, voorrang gedurende zes maanden na de indiening van de eerste aanvraag.”;

5. artikel 29, lid 5, wordt vervangen door:

„5. Indien de eerste aanvraag is ingediend in een Staat die geen partij is bij het Verdrag van Parijs of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, zijn de leden 1 tot en met 4 slechts van toepassing voor zover deze Staat, blijkens gepubliceerde gegevens, aan een bij het Bureau ingediende eerste aanvraag een recht van voorrang verbindt onder vergelijkbare voorwaarden en met vergelijkbare rechtsgevolgen als die van deze verordening.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1996.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

VERORDENING (EG) Nr. 3289/94 VAN DE RAAD

van 22 december 1994

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3030/93 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap de Slotakte heeft ondertekend van de Uruguay-Ronde van de GATT-onderhandelingen waarbij de Wereldhandelsorganisatie (hierna WTO genoemd) is opgericht;

Overwegende dat de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten van toepassing zal zijn op alle handel in textiel- en kledingproducten tussen leden van de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten tot wanneer deze sector in de gewone WTO-regels en -disciplines zal zijn geïntegreerd in de zin van artikel 2 van de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten; dat het bijgevolg passend is de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 3030/93 van 12 oktober 1993 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen ⁽²⁾ uit te breiden zodat deze ook van toepassing wordt op de in de bijlage bij de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten opgenomen textielproducten die niet in de gewone WTO-regels en -disciplines zijn geïntegreerd en die van oorsprong zijn uit een WTO-lid;

Overwegende dat artikel 2 van de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten bepaalt dat alle textiel- en kledingproducten in drie fasen in de gewone WTO-regels en -disciplines worden geïntegreerd; dat derhalve een duidelijke communautaire procedure dient te worden vastgesteld voor de selectie van de producten die voor elke fase in de WTO dienen te worden geïntegreerd en voor de kennisgeving daarvan aan de WTO;

Overwegende dat de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten ook de jaarlijkse groeipercentages vastlegt die gedurende een periode van tien jaar volgende op de inwerkingtreding van de WTO-Overeenkomst automatisch zullen worden toegepast op de overblijvende kwantitatieve maxima van de Gemeenschap voor de invoer uit WTO-leden; dat het daarom aangewezen is dat

de in bijlage V van Verordening (EEG) nr. 3030/93 vastgestelde kwantitatieve maxima van de Gemeenschap voor de invoer uit WTO-leden in elke fase van de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten worden aangepast overeenkomstig de procedure van artikel 17 van de verordening en dat artikel 2, lid 1, van de verordening daartoe dient te worden gewijzigd;

Overwegende dat de vrijwaringsmaatregelen die zijn vastgelegd in Verordening (EEG) nr. 3030/93 moeten worden gewijzigd om ze voor de invoer uit WTO-leden in overeenstemming te brengen met de nieuwe vrijwaringsmaatregelen van de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten;

Overwegende dat de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten strengere disciplines bevat inzake de ontduiking van kwantitatieve maxima waarbij derde landen zijn betrokken waarmee de Gemeenschap geen bilaterale overeenkomsten heeft gesloten; dat derhalve een communautaire procedure voor de toepassing van deze nieuwe bepalingen dient te worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening nr. 3030/93 wordt als volgt gewijzigd:

a) artikel 1, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Deze verordening is van toepassing op:

- de invoer van de in bijlage I vermelde textielproducten van oorsprong uit de in bijlage II vermelde derde landen waarmee de Gemeenschap bilaterale overeenkomsten, protocollen of andere regelingen heeft gesloten;
- de invoer van in bijlage X vermelde textielproducten die niet in de Wereldhandelsorganisatie (WTO) zijn geïntegreerd in de zin van artikel 2, lid 6, van de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingproducten en die van oorsprong zijn uit in bijlage XI vermelde derde landen die lid zijn van de WTO.”;

b) aan artikel 1 wordt het volgende lid toegevoegd:

„7. De Raad, op voorstel van de Commissie en met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen, brengt in bijlage X bij deze verordening de nodige wijzigingen aan teneinde de overige in bijlage X vermelde producten in drie fasen, als volgt, in de WTO te integreren:

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 14 december 1994 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽²⁾ PB nr. L 275 van 8. 11. 1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 195/94 van de Commissie (PB nr. L 29 van 2. 2. 1994, blz. 1).

- op 1 januari 1998, de produkten die in 1990 ten minste 17 % uitmaakten van de totale invoer in de Gemeenschap in 1990 van alle textiel- en kledingprodukten die onder de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingprodukten vallen;
- op 1 januari 2002, de produkten die in 1990 ten minste 18 % uitmaakten van de totale invoer in de Gemeenschap in 1990 van alle textiel- en kledingprodukten die onder de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingprodukten vallen;
- op 1 januari 2005, de overige produkten.

Vóór elke van die integratiefases dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de inachtneming door derde landen van hun plichten in het kader van de regels en disciplines van de GATT als bedoeld in artikel 7 van de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingartikelen.”;

c) artikel 2, lid 1, wordt vervangen door:

„1. De invoer in de Gemeenschap van de in bijlage V vermelde textielprodukten van oorsprong uit een in die bijlage genoemd leverend land is onderworpen aan de in die bijlage vastgestelde jaarlijkse kwantitatieve maxima.”;

d) artikel 10 wordt vervangen door:

„Artikel 10

Vrijwaringsmaatregelen

1. Indien de invoer in de Gemeenschap van de produkten van een bepaalde categorie die niet zijn onderworpen aan de in bijlage V genoemde kwantitatieve maxima en van oorsprong zijn uit een van de in bijlage IX genoemde landen, de totale invoer in de Gemeenschap in het voorafgaande kalenderjaar van produkten van dezelfde categorie met de in de tabel van bijlage IX opgenomen percentages overschrijdt, kunnen voor deze invoer kwantitatieve maxima worden ingesteld op de in dit artikel omschreven voorwaarden.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de daarin bedoelde percentages bereikt zijn ten gevolge van een daling van de totale invoer in de Gemeenschap en niet ten gevolge van een toename van de uitvoer van produkten uit de betrokken leverende landen.

3. Wanneer de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat, van oordeel is dat aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan en dat een kwantitatief maximum moet worden ingesteld voor een bepaalde categorie produkten, gaat zij als volgt te werk:

a) zij opent het overleg met het betrokken leverende land overeenkomstig de in artikel 16 omschreven procedure, teneinde tot een overeenkomst of gezamenlijke conclusies te komen over passende beperkingen van de betrokken categorie produkten;

b) in afwachting van een oplossing die voor beide partijen bevredigend is, zal de Commissie het betrokken leverende land in het algemeen verzoeken de uitvoer van de produkten van de betrokken categorie naar de Gemeenschap voorlopig, voor een periode van drie maanden vanaf het verzoek om overleg, te beperken. Deze voorlopige beperking wordt op 25 % gesteld van het niveau van de invoer in het voorafgaande kalenderjaar of op 25 % van het op grond van lid 1 berekende niveau indien dit hoger is;

c) de Commissie kan, in afwachting van de resultaten van het aangevraagde overleg, op de invoer van de betrokken categorie produkten dezelfde kwantitatieve maxima toepassen als die welke op grond van punt b) van het leverende land worden gevraagd. Deze maatregelen lopen niet vooruit op de definitieve regeling van de Gemeenschap die bij het vaststellen daarvan met de resultaten van het overleg rekening zal houden.

4. a) Indien de invoer in de Gemeenschap van textielprodukten die niet zijn onderworpen aan de in bijlage V genoemde kwantitatieve maxima en van oorsprong zijn uit Bulgarije, de Tsjechische Republiek, Hongarije, Polen, Roemenië of de Slowaakse Republiek in zulke verhoogde hoeveelheden of onder zulke voorwaarden geschiedt dat deze ernstige schade veroorzaakt, of concreet dreigt te veroorzaken, voor de productie in de Gemeenschap van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten, kan deze invoer aan kwantitatieve maxima worden onderworpen overeenkomstig de voorwaarden in de aanvullende Protocolen met deze landen.

b) Het bepaalde in lid 3 is ook in dergelijke gevallen van toepassing, met uitzondering van het feit dat het in lid 3, onder b), bedoelde voorlopige maximum wordt vastgesteld op ten minste 25 % van het niveau van de invoer tijdens de periode van twaalf maanden die twee maanden of, indien geen gegevens beschikbaar zijn, drie maanden vóór de maand waarin het overleg werd aangevraagd, is verstreken.

5. a) Voor de in bijlage X vermelde produkten die niet zijn onderworpen aan de in bijlage V genoemde kwantitatieve maxima en van oorsprong zijn uit landen die lid zijn van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), mogen vrijwaringsmaatregelen worden genomen wanneer is aangetoond dat een bepaald produkt in zulke toegenomen hoeveelheden in de Gemeenschap wordt ingevoerd dat de bedrijfstak in het binnenland die een soortgelijk en/of rechtstreeks concurrerend produkt vervaardigt daardoor ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Ernstige schade of dreigende ernstige schade moet aantoonbaar worden veroorzaakt door de toegenomen hoeveelheid van de totale invoer van dat produkt en niet door andere

factoren zoals technologische veranderingen en veranderingen in consumentenvoorkeur.

- b) Bij de vaststelling van ernstige schade of dreigende ernstige schade, als bedoeld onder a), worden de gevolgen van deze invoer op de situatie van de betrokken bedrijfstak onderzocht zoals die tot uiting komt in de wijziging van relevante economische variabelen als productie, produktiviteit, benuttingsgraad, voorraden, marktaandeel, export, lonen, werkgelegenheid, prijzen op de binnenlandse markt, winsten en investeringen.
- c) Of ernstige schade wordt veroorzaakt of dreigt te worden veroorzaakt, als bedoeld onder a), door een derde land of landen dat (die) lid is (zijn) van de WTO, wordt vastgesteld aan de hand van de plotselinge en sterk stijgende invoer, op dat tijdstip of in de nabije toekomst, en op grond van het niveau van de invoer in vergelijking met de invoer uit andere bronnen, het marktaandeel, de importprijzen en prijzen op de binnenlandse markt op een vergelijkbaar handelsniveau.
6. Wanneer de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat, van oordeel is dat aan de voorwaarden van lid 5 is voldaan en dat een kwantitatief maximum moet worden ingesteld voor de betrokken produkten, gaat zij als volgt te werk:
- a) zij opent het overleg met het betrokken leverende land overeenkomstig de in artikel 16 omschreven procedure, teneinde tot een overeenkomst of gezamenlijke conclusies te komen over passende beperkingen van de betrokken produkten;
- b) zij mag in zeer uitzonderlijke en kritieke omstandigheden waarin uitstel moeilijk te herstellen schade zou veroorzaken een voorlopig kwantitatief maximum toepassen op de betrokken produkten, op voorwaarde dat zij uiterlijk vijf werkdagen na deze maatregel een verzoek om overleg meedeelt. Dit voorlopig maximum mag niet lager zijn dan het werkelijke niveau van de invoer uit het leverende land in de periode van twaalf maanden die twee maanden vóór de maand waarin het verzoek om overleg werd ingediend, is verstreken.
7. a) Maatregelen die op grond van de leden 3, 4 en 6 worden genomen, worden door de Commissie onmiddellijk in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

- b) De Commissie legt dringende zaken, op eigen initiatief of, binnen vijf werkdagen, na een verzoek van een of meer Lid-Staten, voor aan het bij artikel 17 ingestelde Comité en geeft daarbij aan waarom de aangelegenheid dringend is. Zij neemt binnen vijf dagen na het einde van de besprekingen in het Comité een besluit.

8. Het in de leden 3, 4 en 6 bedoelde overleg met het betrokken leverende land kan leiden tot het treffen van een regeling tussen dat land en de Gemeenschap over de invoering van kwantitatieve maxima en het niveau daarvan. Deze regelingen bevatten de bepaling dat op de overeengekomen kwantitatieve maxima een dubbele controle van toepassing zal zijn.

9. Indien de partijen binnen de zestig dagen na de kennisgeving van het verzoek om overleg geen bevredigende oplossing hebben gevonden, is de Gemeenschap gerechtigd een definitief kwantitatief maximum in te voeren waarvan het niveau per jaar niet lager is dan:

- a) voor de in bijlage IX vermelde leverende landen, het volgens lid 1 berekende niveau of 106 % van het niveau van de invoer in het kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarin de invoer het volgens lid 1 berekende niveau overschreed en tot het verzoek om overleg aanleiding gaf, indien dit hoger is;
- b) voor Bulgarije, de Tsjechische Republiek, Hongarije, Polen, Roemenië of de Slowaakse Republiek, 110 % van de invoer tijdens de periode van twaalf maanden die twee maanden of, indien geen gegevens beschikbaar zijn, drie maanden vóór de maand waarin het overleg werd aangevraagd is verstreken;
- c) voor leverende landen die lid zijn van de WTO, het werkelijke niveau van de invoer uit het betrokken leverende land tijdens de periode van twaalf maanden die twee maanden vóór de maand waarin het overleg werd aangevraagd, is verstreken.

10. Het niveau per jaar van de op grond van de leden 3 tot en met 6 of 9 vastgestelde kwantitatieve maxima mag niet lager zijn dan het niveau van de invoer in de Gemeenschap uit Argentinië, Brazilië, Hong-Kong, Pakistan, Peru, Sri Lanka en Uruguay in 1985 en het niveau van de invoer in de Gemeenschap uit Bangladesh, India, Indonesië, Maleisië, Macao, de Filippijnen, Singapore, Zuid-Korea en Thailand in 1986, van produkten van dezelfde categorie en van oorsprong uit hetzelfde leverende land.

11. De overeenkomstig dit artikel vastgestelde kwantitatieve maxima zijn niet van toepassing op reeds naar de Gemeenschap verzonden produkten, mits deze vanuit het leverende land waaruit zij van oorsprong zijn voor uitvoer naar de Gemeenschap werden verzonden vóór de datum van kennisgeving van het verzoek om overleg.

12. De op grond van het bepaalde in lid 5 genomen maatregelen kunnen worden gehandhaafd:

- a) voor ten hoogste drie jaar, zonder verlenging, of
- b) tot het produkt in de GATT 1994 is geïntegreerd, indien dit eerder is.

13. Maatregelen op grond van de leden 3, 4, 6 en 9 en regelingen als bedoeld in lid 9 worden volgens de procedure van artikel 17 genomen en ten uitvoer gelegd.”;

- e) aan artikel 15 wordt het volgende lid toegevoegd:

„5. Bovendien vraagt de Commissie, wanneer blijkt dat het grondgebied van in bijlage XI doch niet in bijlage V vermelde derde landen die lid zijn van de WTO voor de ontduiking van kwantitatieve maxima gebruikt wordt overeenkomstig de procedure van artikel 16 overleg aan met het betrokken derde land of de betrokken derde landen teneinde de passende maatregelen te nemen om het probleem te verhelpen. De Commissie kan overeenkomstig de procedure van

artikel 17 kwantitatieve maxima instellen ten aanzien van het betrokken derde land of de betrokken derde landen dan wel elke andere passende maatregel nemen.”;

- f) artikel 20 wordt vervangen door:

„Artikel 20

Deze verordening vormt in geen enkel opzicht een afwijking van het bepaalde in de bilaterale overeenkomsten, protocollen of regelingen inzake de textielhandel die de Gemeenschap met de in bijlage II genoemde derde landen heeft gesloten of, ten aanzien van de in bijlage XI vermelde WTO-leden, van het bepaalde in de WTO-Overeenkomst inzake textiel- en kledingprodukten, welke bepalingen bij geschillen prevaleren.”;

- g) de in de bijlagen I en II bij deze verordening opgenomen bijlagen X en XI worden toegevoegd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι — ANNEX I — ANNEXE I —
ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I

List of textiles and clothing products not integrated into the WTO within the meaning of Article 2 of the
ATC

HS No	Product description
5004 00	Silk yarn (other than yarn spun from silk waste) not put up for retail sale .
5005 00	Yarn spun from silk waste, not put up for retail sale
5006 00	Silk yarn & yarn spun from silk waste, put up for retail sale; silk-worm gut
5007 10	Woven fabrics of noil silk
5007 20	Woven fabrics of silk/silk waste, other than noil silk, 85 %/more of such fibres
5007 90	Woven fabrics of silk, nes
5105 10	Carded wool
5105 21	Combed wool in fragments
5105 29	Wool tops and other combed wool, other than combed wool in fragments
5105 30	Fine animal hair, carded or combed
5106 10	Yarn of carded wool, ≥ 85 % by weight of wool, not put up for retail sale
5106 20	Yarn of carded, wool < 85 % by weight of wool, not put up for retail sale
5107 10	Yarn of combed wool, ≥ 85 % by weight of wool, not put up for retail sale
5107 20	Yarn of combed wool, < 85 % by weight of wool, not put up for retail sale
5108 10	Yarn of carded fine animal hair, not put up for retail sale
5108 20	Yarn of combed fine animal hair, not put up for retail sale
5109 10	Yarn of wool/of fine animal hair, ≥ 85 % by weight of such fibres, put up
5109 90	Yarn of wool/of fine animal hair, < 85 % by weight of such fibres, put up
5110 00	Yarn of coarse animal hair or of horsehair
5111 11	Woven fabrics of carded wool/fine animal hair , ≥ 85 % by weight; ≤ 300 g/m ²
5111 19	Woven fabrics of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, > 300 g/m ²
5111 20	Woven fabric of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, mixed with man-made fibres
5111 30	Woven fabric of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, mixed with man-made fibres
5111 90	Woven fabric of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, nes
5112 11	Woven fabric of combed wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, ≤ 200 g/m ²
5112 19	Woven fabrics of combed wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, > 200 g/m ²
5112 20	Woven fabrics of combed wool/fine animal hair, < 85 % by weight, mixed with man-made fibres
5112 30	Woven fabrics of combed wool/fine animal hair, < 85 % by weight, mixed with man-made fibres
5112 90	Woven fabrics of combed wool/fine animal hair, < 85 % by weight, nes
5113 00	Woven fabrics of coarse animal hair or of horsehair
5204 11	Cotton sewing thread ≥ 85 % by weight of cotton, not put up for retail sale
5204 19	Cotton sewing thread, < 85 % by weight of cotton, not put up for retail sale
5204 20	Cotton sewing thread, put up for retail sale
5205 11	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, $\geq 714,29$ dtex, not put up
5205 12	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, $714,29 > dtex \geq 232,56$, not put up
5205 13	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, $232,56 \geq dtex \geq 192,31$, not put up
5205 14	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, $192,31 \geq dtex \geq 125$, not put up
5205 15	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, < 125 dtex, not put up for retail sale
5205 21	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, $\geq 714,29$, not put up
5205 22	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, $714,29 > dtex \geq 232,56$, not put up
5205 23	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, $232,56 > dtex \geq 192,31$, not put up
5205 24	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, $192,31 > dtex \geq 125$, not put up
5205 25	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, < 125 dtex, not put up for retail sale
5205 31	Cotton yarn, ≥ 85 %, multi, uncombed, $\geq 714,29$ dtex, not put up, nes
5205 32	Cotton yarn, ≥ 85 %, multi, uncombed, $714,29 > dtex \geq 232,56$, not put up, nes
5205 33	Cotton yarn, ≥ 85 %, multi, uncombed, $232,56 > dtex \geq 192,31$, not put up, nes

HS No	Product description
5205 34	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multi, uncombed, 192,31 $>$ dtex ≥ 125 , not put up, nes
5205 35	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multi, uncombed, < 125 dtex, not put up, nes
5205 41	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multiple, combed, $\geq 714,29$ dtex, not put up, nes
5205 42	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multi, combed, 714,29 $>$ dtex $\geq 232,56$, not put up, nes
5205 43	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multi, combed, 232,56 $>$ dtex $\geq 192,31$, not put up, nes
5205 44	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multiple, combed, 192,31 $>$ dtex ≥ 125 , not put up, nes
5205 45	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multiple, combed, < 125 dtex, not put up, nes
5206 11	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, uncombed, $\geq 714,29$, not put up
5206 12	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, uncombed, 714,29 $>$ dtex $\geq 232,56$, not put up
5206 13	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single uncombed, 232,56 $>$ dtex $\geq 192,31$, not put up
5206 14	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, uncombed, 192,31 $>$ dtex ≥ 125 , not put up
5206 15	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, uncombed, < 125 dtex, not put up for retail sale
5206 21	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, combed, $\geq 714,29$ dtex, not put up
5206 22	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, combed, 714,29 $>$ dtex $\geq 232,56$, not put up
5206 23	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, combed, 232,56 $>$ dtex $\geq 192,31$, not put up
5206 24	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, combed, 192,31 $>$ dtex ≥ 125 , not put up
5206 25	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single combed, < 125 dtex, not put up for retail sale
5206 31	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, $\leq 714,29$, not put up, nes
5206 32	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, 714,29 $>$ dtex $\geq 232,56$, not put up, nes
5206 33	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, 232,56 $>$ dex $\geq 192,31$, not put up, nes
5206 34	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, 192,31 $>$ dtex ≥ 125 , not put up, nes
5206 35	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, < 125 dtex, not put up, nes
5206 41	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, $\geq 714,29$, not put up, nes
5206 42	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, 714,29 $>$ dtex $\geq 232,56$, not put up, nes
5206 43	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, 232,56 $>$ dtex $\geq 192,31$, not put up, nes
5206 44	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, 192,31 $>$ dtex ≥ 125 , not put up, nes
5206 45	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, < 125 dtex, not put up, nes
5207 10	Cotton yarn (other than sewing thread) $\geq 85\%$ by weight of cotton, put up
5207 90	Cotton yarn (other than sewing thread) $\leq 85\%$ by weight of cotton, put up for retail sale
5208 11	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m ² , unbleached
5208 12	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, > 100 g/m ² to 200 g/m ² , unbleached
5208 13	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , unbleached
5208 19	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , unbleached, nes
5208 21	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m ² , bleached
5208 22	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, > 100 g/m ² to 200 g/m ² , bleached
5208 23	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , bleached
5208 29	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , bleached, nes
5208 31	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m ² , dyed
5208 32	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, > 100 g/m ² to 200 g/m ² , dyed
5208 33	Twill weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , dyed
5208 39	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , dyed, nes
5208 41	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m ² , yarn dyed
5208 42	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, > 100 g/m ² to 200 g/m ² , yarn dyed
5208 43	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , yarn dyed
5208 49	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , yarn dyed, nes
5208 51	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m ² , printed
5208 52	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, > 100 g/m ² to 200 g/m ² , printed
5208 53	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , printed
5208 59	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m ² , printed, nes
5209 11	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , unbleached
5209 12	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , unbleached
5209 19	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , unbleached, nes
5209 21	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , bleached

HS No	Product description
5209 22	Twill weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , bleached
5209 29	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , bleached, nes
5209 31	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , dyed
5209 32	Twill weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , dyed
5209 39	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , dyed, nes
5209 41	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , yarn dyed
5209 42	Denim fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ²
5209 43	Twill weave cotton fabrics, other than denim, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , yarn dyed
5209 49	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , yarn dyed, nes
5209 51	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , printed
5209 52	Twill weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , printed
5209 59	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , printed, nes
5210 11	Plain weave cotton fabrics, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , unbleached
5210 12	Twill weave cotton fabrics, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , unbleached
5210 19	Woven fabrics of cotton, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, ≤ 200 g/m ² , unbleached nes
5210 21	Plain weave cotton fabrics, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , bleached
5210 22	Twill weave cotton fabrics, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , bleached
5210 29	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, ≤ 200 g/m ² , bleached nes
5210 31	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , dyed
5210 32	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , dyed
5210 39	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, ≤ 200 g/m ² , dyed, nes
5210 41	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , yarn dyed
5210 42	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , yarn dyed
5210 49	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fib, ≤ 200 g/m ² , yarn dyed, nes
5210 51	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , printed
5210 52	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , printed
5210 59	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, ≤ 200 g/m ² , printed, nes
5211 11	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , unbleached
5211 12	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , unbleached
5211 19	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , unbleached, nes
5211 21	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , bleached
5211 22	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , bleached
5211 29	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , bleached nes
5211 31	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , dyed
5211 32	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , dyed
5211 39	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , dyed, nes
5211 41	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , yarn dyed
5211 42	Denim fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ²
5211 43	Twill weave cotton fabrics, other than denim, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, > 200 g/m ² , yarn dyed
5211 49	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, > 200 g/m ² , yarn dyed, nes
5211 51	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , printed

HS No	Product description
5211 52	Twill weave cotton fabrics, </85 % mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , printed
5211 59	Woven fabrics of cotton, </85 % mixed with man-made fibres, mor than 200 g/m ² , printed, nes
5212 11	Woven fabrics of cotton, weighing not more than 200 g/m ² , unbleached, nes
5212 12	Woven fabrics of cotton, weighing not more than 200 g/m ² , bleached, nes
5212 13	Woven fabrics of cotton, weighing not more than 200 g/m ² , dyed, nes
5212 14	Woven fabrics of cotton, </= 200 g/m ² , of yarns of different colours, nes
5212 15	Woven fabrics of cotton, weighing not more than 200 g/m ² , printed, nes
5212 21	Woven fabrics of cotton, weighing more than 200 g/m ² , unbleached, nes
5212 22	Woven fabrics of cotton, weighing more than 200 g/m ² , bleached, nes
5212 23	Woven fabrics of cotton, weighing more than 200 g/m ² , dyed, nes
5212 24	Woven fabrics of cotton, > 200 g/m ² , of yarns of different colours, nes
5212 25	Woven fabrics of cotton, weighing more than 200 g/m ² , printed, nes
5306 10	Flax yarn, single
5306 20	Flax yarn, multile (folded) or cable
5308 20	True hemp yarn
5308 90	Yarn of other vegetable textile fibres
5309 11	Woven fabrics, containing 85 % or more by weight of flax, unbleached or bleached
5309 19	Woven fabrics, containing 85 % or more by weight of flax, other than unbleached or bleached
5309 21	Woven fabrics of flax, containg < 85 % by weight of flax, unbleached or bleached
5309 29	Woven fabrics of flax, containing < 85 % by weight of flax, other than unbleached or bleached
5311 00	Woven fabrics of other vegetable textile fibres; woven fabrics of paper yarn
5401 10	Sewing thread of synthetic filaments
5401 20	Sewing thread of artificial filaments
5402 10	High tenacity yarn (other than sewing thread), nylon/oth polyamides filaments, not put up
5402 20	High tenacity yarn (other than sewing thread), of polyester filaments, not put up
5402 31	Texturd yarn nes, of nylon/oth polyamides filaments, </= 50 tex/s.y., not put up
5402 32	Texturd yarn nes, of nylon/oth polyamides filaments, > 50 tex/s.y., not put up
5402 33	Textured yarn nes, of polyester filaments, not put up for retail sale
5402 39	Textured yarn of synthetic filaments, nes, not put up
5402 41	Yarn of nylon or other polyamides filaments, single, untwisted, nes, not put up
5402 42	Yarn of polyester filaments, partially oriented, single, nes, not put up
5402 43	Yarn of polyester filaments, single, untwisted, nes, not put up
5402 49	Yarn of synthetic filaments, single, untwisted, nes, not put up
5402 51	Yarn of nylon or other polyamides filaments, single, > 50 turns/m, not put up
5402 52	Yarn of polyester filaments, single, > 50 turns per metre, not put up
5402 59	Yarn of synthetic filaments, single, > 50 turns per metre, nes, not put up
5402 61	Yarn of nylon or other polyamides filaments, multiple, nes not put up
5402 62	Yarn of polyester filaments, multiple, nes, not put up
5402 69	Yarn of synthetic filaments, multiple, nes, not put up
5403 10	High tenacity yarn (other than sewing thread), of viscose rayon filament, not put up
5403 20	Textured yarn nes, of artificial filaments, not put up for retail sale
5403 31	Yarn of viscose rayon filaments, single, untwisted, nes, not put up
5403 32	Yarn of viscose rayon filaments, single, > 120 turns per m, nes, not put up
5403 33	Yarn of cellulose acetate filaments, single, nes, not put up
5403 39	Yarn of polyester filaments, single, nes, not put up
5403 41	Yarn of viscose rayon filaments, multiple, nes, not put up
5403 42	Yarn of cellulose acetate filaments, multiple, nes, not up
5403 49	Yarn of artificial filaments, multiple, nes, not put up
5404 10	Synthetic mono, >/= 67 dtex, no cross sectional dimension exceeds 1 mm
5404 90	Strip & the like of syn tex material of an apparent width not exceeds 5 mm
5405 00	Artificial mono, 67 dtex, cross-sect > 1 mm; strip of artificial textile materials w </= 5 mm

HS No	Product description
5406 10	Yarn of synthetic filament (other than sewing thread), put up for retail sale
5406 20	Yarn of artificial filament (other than sewing thread), put up for retail sale
5407 10	Woven fabrics of high tenacity fibres yarns of nylon oth polyamides/polyesters
5407 20	Woven fabrics obtained from strip/the like of synthetic textile materials
5407 30	Fabrics specif in Note 9 Section XI (layers of parallel synthetics textile yarn)
5407 41	Woven fabrics, >= 85 % of nylon/other polyamides filaments, unbleached or bleached, nes
5407 42	Woven fabrics, >= 85 % of nylon/other polyamides filaments, dyed, nes
5407 43	Woven fabrics, >= 85 % of nylon/other polyamides filaments, yarn dyed, nes
5407 44	Woven fabrics, >= 85 % of nylon/other polyamides filaments, printed, nes
5407 51	Woven fabrics, >= 85 % of textured polyester filaments, unbleached or bleached, nes
5407 52	Woven fabrics, >= 85 % of textured polyester filaments, dyed, nes
5407 53	Woven fabrics, >= 85 % of textured polyester filaments, yarn dyed, nes
5407 54	Woven fabrics, >= 85 % of textured polyester filaments, printed, nes
5407 60	Woven fabrics, >= 85 % of non-textured polyester filaments, nes
5407 71	Woven fabrics, >= 85 % of synthetic filaments, unbleached or bleached, nes
5407 72	Woven fabrics, >= 85 % of synthetic filaments, dyed, nes
5407 73	Woven fabrics, >= 85 % of synthetic filaments, yarn dyed, nes
5407 74	Woven fabrics, >= 85 % of synthetic filaments, printed, nes
5407 81	Woven fabrics of synthetic filaments, < 85 % mixed with cotton, unbleached or bleached, nes
5407 82	Woven fabrics of synthetic filaments, < 85 % mixed with cotton, dyed, nes
5407 83	Woven fabrics of synthetic filaments, < 85 % mixed with cotton, yarn dyed, nes
5407 84	Woven fabrics of synthetic filaments, < 85 % mixed with cotton, printed, nes
5407 91	Woven fabrics of synthetic filaments, unbleached or bleached, nes
5407 92	Woven fabrics of synthetic filaments, dyed, nes
5407 93	Woven fabrics of synthetic filaments, yarn dyed, nes
5407 94	Woven fabrics of synthetic filaments, printed, nes
5408 10	Woven fabrics of high tenacity filament yarns of viscose rayon
5408 21	Woven fabrics, >= 85 % of artificial fibres o strip of artificial textile material, unbleached/bleached nes
5408 22	Woven fabrics, >= 85 % of artificial fibres or strip of artificial textile material, dyed, nes
5408 23	Woven fabrics, >= 85 % of artificial fibres or strip of artificial textile material, y dyed, nes
5408 24	Woven fabrics, >= 85 % of artificial fibres or strip of artificial textile material, printed, nes
5408 31	Woven fabrics of artificial filaments, unbleached or bleached, nes
5408 32	Woven fabrics of artificial filaments, dyed, nes
5408 33	Woven fabrics of artificial filaments, yarn dyed, nes
5408 34	Woven fabrics of artificial filaments, printed, nes
5501 10	Filament tow of nylon or other polyamides
5501 20	Filament tow of polyesters
5501 30	Filament tow of acrylic or modacrylic
5501 90	Synthetic filament, tow, nes
5502 00	Artificial filament tow
5503 10	Staple fibres of nylon or other polyamides, not carded or combed
5503 20	Staple fibres of polyesters, not carded or combed
5503 30	Staple fibres of acrylic or modacrylic, not carded or combed
5503 40	Staple fibres of polypropylene, not carded or combed
5503 90	Synthetic staple fibres, not carded or combed, nes
5504 10	Staple fibres of viscose, not carded or combed
5504 90	Artificial staple fibres, other than viscose, not carded or combed
5505 10	Waste of synthetic fibres
5505 20	Waste of artificial fibres
5506 10	Staple fibres of nylon or other polyamides, carded or combed
5506 20	Staple fibres of polyesters, carded or combed

HS No	Product description
5506 30	Staple fibres of acrylic or modacrylic, carded or combed
5506 90	Synthetic staple fibres, carded or combed, nes
5507 00	Artificial staple fibres, carded or combed
5508 10	Sewing thread of synthetic staple fibres
5508 20	Sewing thread of artificial staple fibres
5509 11	Yarn, \geq 85 % nylon or other polyamides staple fibres, single, not put up
5509 12	Yarn, \geq 85 % nylon or other polyamides staple fibres, multi, not put up nes
5509 21	Yarn, \geq 85 % of polyester staple fibres, single, not put up
5509 22	Yarn, \geq 85 % of polyester staple fibres, multiple, not put up, nes
5509 31	Yarn, \geq 85 % of acrylic or modacrylic staple fibres, single, not put up
5509 32	Yarn, \geq 85 % acrylic/modacrylic staple fibres, multiple, not put up, nes
5509 41	Yarn, \geq 85 % of other synthetic staple fibres, single, not put up
5509 42	Yarn, \geq 85 % of other synthetic staple fibres, multiple, not put up, nes
5509 51	Yarn of polyester staple fibres mixed w/artificial staple fibres, not put up, nes
5509 52	Yarn of polyester staple fibres mixed w wool/fine animal hair, not put up, nes
5509 53	Yarn of polyester staple fibres mixed with cotton, not put up. nes
5509 59	Yarn of polyester staple fibres, not put up, nes
5509 61	Yarn of acrylic staple fibres mixed w wool/fine animal hair, not put up, nes
5509 62	Yarn of acrylic staple fibres mixed with cotton, not up, nes
5509 69	Yarn of acrylic staple fibres, not put up, nes
5509 91	Yarn of other synthetic staple fibres mixed w/wool/fine animal hair, nes
5509 92	Yarn of other synthetic staple fibres mixed with cotton, not put up, nes
5509 99	Yarn of other synthetic staple fibres, not put up, nes
5510 11	Yarn, \geq 85 % of artificial staple fibres, single, not put up
5510 12	Yarn, \geq 85 % of artificial staple fibres, multiple, not put up, nes
5510 20	Yarn of artificial staple fibres mixed w wool/fine animal hair, not put up, nes
5510 30	Yarn of artificial staple fibres mixed with cotton, not put up, nes
5510 90	Yarn of artificial staple fibres, not put up, nes
5511 10	Yarn, \geq 85 % of synthetic staple fibres, other than sewing thread, put up
5511 20	Yarn, $<$ 85 % of synthetic staple fibres, put up for retail sale, nes
5511 30	Yarn of artificial fibres (other than sewing thread), put up for retail sale
5512 11	Woven fabrics, containing \geq 85 % of polyester staple fibres, unbleached or bleached
5512 19	Woven fabrics, containing \geq 85 % of polyester staple fibres, other than unbleached or bleached
5512 21	Woven fabrics, containing \geq 85 % of acrylic staple fibres, unbleached or bleached
5512 29	Woven fabrics, containing \geq 85 % of acrylic staple fibres, other than unbleached or bleached
5512 91	Woven fabrics, containing \geq 85 % of other synthetic staple fibres, unbl/bl
5512 99	Woven fabrics, containing \geq 85 % of other synthetic fibres, other than unbl/bl
5513 11	Plain weave polyester staple fibres fabrics, $<$ 85 % mixed w/cottn. \leq 170 g/m ² , unbleached/bleached
5513 12	Twill weave polyester staple fibres fabrics, $<$ 85 % mixed w/cottn. \leq 170 g/m ² , unbleached/bleached
5513 13	Woven fab of polyester staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cot. \leq 170 g/m ² , unbleached/bleached, nes
5513 19	Woven fabrics of other syn staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cot, \leq 170 g/m ² , unbleached/bleached
5513 21	Plain weave polyester staple fibres fabrics, $>$ 85 % mixed w/cotton, \leq 170 g/m ² , dyed
5513 22	Twill weave polyester staple fibres fabrics, $<$ 85 % mixed w/cotton, \leq 170 g/m ² , dyed
5513 23	Woven fabrics of polyester staple fibres, $>$ 85 % mixed w/cotton. \leq 170 g/m ² , dyed, nes
5513 29	Woven fabrics of other syn staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cotton. \leq 170 g/m ² , dyed
5513 31	Plain weave polyester staple fibres fabrics, $<$ 85 % mixed w/cotton. \leq 170 g/m ² , yarn dyd
5513 32	Twill weave polyester staple fabrics, $<$ 85 % mixed w/cotton. \leq 170 g/m ² , yarn dyed
5513 33	Woven fabrics of polyester staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cotton, \leq 170 g/m ² , dyed nes
5513 39	Woven fabrics of other syn staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cotton, \leq 170 g/m ² , yarn dyed

HS No	Product description
5513 41	Plain weave polyester staple fibres fabrics, < 85 % mixed w/cotton, <= 170 g/m ² , printed
5513 42	Twill weave polyester staple fibres fabrics, < 85 % mixed w/cotton, <= 170 g/m ² , printed
5513 43	Woven fab of polyester staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, <= 170 g/m ² , printed, nes
5513 49	Woven fabrics of other syn staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, <= 170 g/m ² , printed
5514 11	Plain weave polyester staple fibres fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , unbl/bl
5514 12	Twill weave polyester staple fibres fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , unbl/bl
5514 13	Woven fab of polyester staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , unbl/bl, nes
5514 19	Woven fabrics of other synthetic staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , unbl/bl
5514 21	Plain weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , dyed
5514 22	Twill weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , dyed
5514 23	Woven fabrics of polyester staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , dyed
5514 29	Woven fabrics of other synthetic staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , dyed
5514 31	Plain weave polyester staple fibres fabric, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , yarn dyed
5514 32	Twill weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , yarn dyed
5514 33	Woven fab of polyester staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , yarn dyed nes
5514 39	Woven fabrics of other syn staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , yarn dyed
5514 41	Plain weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , printed
5514 42	Twill weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , printed
5514 43	Woven fabrics of polyester staple fibres < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , ptd. nes
5514 49	Woven fabrics of other synthetic staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , printed
5515 11	Woven fabrics of polyester staple fibres mixed with viscose rayon staple fib. nes
5515 12	Woven fabrics of polyester staple fibres mixed with man-made filaments, nes
5515 13	Woven fabrics of polyester staple fibres mixed w/wool/fine animal hair, nes
5515 19	Woven fabrics of polyester staple fibres nes
5515 21	Woven fabrics of acrylic staple fibres, mixed with man-made filaments, nes
5515 22	Woven fabrics of acrylic staple fibres, mixed w/wool/fine animal hair, nes
5515 29	Woven fabrics of acrylic or modacrylic staple fibres, nes
5515 91	Woven fabrics of other synthetic staple fibres mixed with man-made filaments, nes
5515 92	Woven fabrics of other synthetic staple fibres mixed w/wool of fine animal hair, nes
5515 99	Woven fabrics of synthetic staple fibres, nes
5516 11	Woven fabrics, containing >= 85 % of artificial staple fibres, unbleached/bleached
5516 12	Woven fabrics, containing >= 85 % of artificial staple fibres, dyed
5516 13	Woven fabrics, containing >= 85 % of artificial staple fibres, yarn dyed
5516 14	Woven fabrics, containing >= 85 % of artificial staple fibres, printed
5516 21	Woven fabrics of artificial staple fib, < 85 %, mixed with man-made fibres, unbleached/bleached
5516 22	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 %, mixed with man-made fibres, dyed
5516 23	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with man-made fibres, yarn dyed
5516 24	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 %, mixed with man-made fibres, printed
5516 31	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed w/wool/fine animal hair, unbleached/bleached
5516 32	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed w/wool/fine animal hair, dyed
5516 33	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed w/wool/fine animal hair, yarn dyed
5516 34	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed w/wool/fine animal hair, printed
5516 41	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with cotton, unbleached or bleached
5516 42	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with cotton, dyed
5516 43	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with cotton, yarn dyed
5516 44	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with cotton, printed
5516 91	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % unbleached or bleached, nes
5516 92	Woven fabrics of artificial staple fibres, dyed, nes
5516 93	Woven fabrics of artificial staple fibres, yarn dyed, nes
5516 94	Woven fabrics of artificial staple fibres, printed, nes

HS No	Product description
5602 10	Needleloom felt and stitch-bonded fibre fabrics
5602 21	Felt other than needleloom, of wool or fine animal hair, not impregnated, coated, covered etc.
5602 29	Felt other than needleloom, of other textile materials, not impregnated, coated, covered etc.
5602 90	Felt of textile materials, nes
5603 00	Non wovens, whether or not impregnated, coated, covered or laminated
5604 20	High tenacity yarn of polyester, nylon other polyamid, viscose rayon, coated, etc.
5604 90	Textile yarn, strips & the like, impregnated coated/covered with rubber or plastics, nes
5606 00	Gimped yarn nes: chenille yarn: loop wale-yarn
5607 10	Twine, cordage, ropes and cables, of jute or other textile bast fibres
5607 21	Binder or baler twine, of sisal or other textile fibres of the genus <i>Agave</i>
5607 29	Twine nes, cordage, ropes and cables, of sisal textile fibres
5607 30	Twine, cordage, ropes and cables, of abaca or other hard (leaf) fibres
5607 41	Binder or baler twine, of polyethylene or polypropylene
5607 49	Twine nes, cordage, ropes and cables, of polyethylene or polypropylene
5607 50	Twine, cordage, ropes and cables, of other synthetic fibres
5607 90	Twine, cordage, ropes and cables, of other materials
5608 11	Made up fishing nets, of man-made textile materials
5608 19	Knotted netting of twine/cordage/rope, and other made up nets of man-made textile materials
5608 90	Knotted netting of twine/cordage/rope, nes, and made up nets of other textile materials
5609 00	Articles of yarn, strip, twine, cordage, rope and cables, nes
5701 10	Carpets of wool or fine animal hair, knotted
5701 90	Carpets of other textile materials, knotted
5702 10	Kelem, Schumacks, Karamanie and similar textile hand-woven rugs
5702 20	Floor coverings of coconut fibres (coir)
5702 31	Carpets of wool/fine animal hair, of woven pile construction, not made up, nes
5702 32	Carpets of man-made textile materials, of woven pile construction, not made up, nes
5702 39	Carpets of other textile materials, of woven pile construction, not made up, nes
5702 41	Carpets of wool/fine animal hair, of woven pile construction, not made up, nes
5702 42	Carpets of man-made textile materials, of woven pile construction, made up, nes
5702 49	Carpets of other textile materials, of woven pile construction, made up, nes
5702 51	Carpets of wool or fine animal hair, woven, not made up, nes
5702 52	Carpets of man-made textile materials, woven, not made up, nes
5702 59	Carpets of other textile materials, woven, not made up, nes
5702 91	Carpets of wool or fine animal hair, woven, made up, nes
5702 92	Carpets of man-made textile materials, woven, made up, nes
5702 99	Carpets of other textile materials, woven, made up, nes
5703 10	Carpets of wool or fine animal hair, tufted
5703 20	Carpets of nylon or other polyamides, tufted
5703 30	Carpets of other man-made textile materials, tufted
5703 90	Carpets of other textile materials, tufted
5704 10	Tiles of felt textile materials, having a maximum surface area of 0,3 m ²
5704 90	Carpets of felt of textile materials, nes
5705 00	Carpets and other textile floor coverings, nes
5801 10	Woven pile fabrics of wool/fine animal hair, other than terry & narrow fabrics
5801 21	Woven uncut weft pile fabrics of cotton, other than terry and narrow fabrics
5801 22	Cut corduroy fabrics of cotton, other than narrows fabrics
5801 23	Woven weft pile fabrics of cotton, nes
5801 24	Woven warp pile fabrics of cotton, pingl (uncut), other than terry & narrow fabrics
5801 25	Woven warp pile fabrics of cotton, cut, other than terry and narrow fabrics
5801 26	Chenille fabrics of cotton, other than narrow fabrics
5801 31	Woven uncut weft pile fabrics of man-made fibres, other than terry & narrow fabrics

HS No	Product description
5801 32	Cut corduroy fabrics of man-made fibres, other than narrow fabrics
5801 33	Woven weft pile fabrics of man-made fibres, nes
5801 34	Woven warp pile fabrics of man-made fibres pingl (uncut), other than terry & narrow fabrics
5801 35	Chenille warp pile fabrics of man-made fibres cut, other than terry & narrow fabrics
5801 36	Woven fabrics of man-made, other than narrow fabrics
5801 90	Woven pile fabrics & chenille fabrics of other textile materials, other than terry & narrow fabrics
5802 11	Terry towelling & similar woven terry fabrics of cotton, other than narrow fabrics unbleached
5802 19	Terry towelling & similar woven terry fabrics of cotton, other than unbleached & other than narrow fabrics
5802 20	Terry towelling & similar woven terry fabrics of other textile materials, other than narrow fabrics
5802 30	Tufted textile fabrics, other than products of heading No 5703
5803 10	Gauze of cotton, other than narrow fabrics
5803 90	Gauze of other textile material, other than narrow fabrics
5804 10	Tulles & other net fabrics, not including woven, knitted or crocheted fabrics
5804 21	Mechanically made lace of man-made fibres, in the piece, in strips/motifs
5804 29	Mechanically made lace of other textile materials, in the piece, in strips/in motifs
5804 30	Hand-made lace, in the piece, in strips or in motifs
5805 00	Hand-woven tapestries & needle-worked tapestries, whether or not made up
5806 10	Narrow woven pile fabrics and narrow chenille fabrics
5806 20	Narrow woven fabrics, cntg by wt \geq 5 % elastomeric yarn/rubber thread nes
5806 31	Narrow woven fabrics of cotton, nes
5806 32	Narrow woven fabrics of man-made fibres, nes
5806 39	Narrow woven fabrics of other textile materials, nes
5806 40	Fabrics consisting of warp w/o weft assembled by means of an adhesive
5807 10	Labels, badges and similar woven articles of textile materials
5807 90	Labels, badges and similar articles, not woven, of textile materials, nes
5808 10	Braids in the piece
5808 90	Ornamental trimmings in the piece, other than knitted; tassels, pompons & similar art
5809 00	Woven fabrics of metal thread/of metallized yarn, for apparel, etc, nes
5810 10	Embroidery without visible ground, in the piece, in strips or in motifs
5810 91	Embroidery of cotton, in piece, in strips or in motifs, nes
5810 92	Embroidery of man-made fibres, in the piece, in strips or in motifs, nes
5810 99	Embroidery of other textile materials, in the piece, in strips/motifs, nes
5811 00	Quilted textile products in the piece
5902 10	Tire cord fabric made of nylon or other polyamides high tenacity yarns
5902 20	Tire cord fabric made of polyester high tenacity yarns
5902 90	Tire cord fabric made of viscose rayon high tenacity yarns
5903 10	Textile fabrics impregnated, coated, covered, or laminated with polyvinyl chloride, nes
5803 20	Textile fabrics impregnated, coated, covered, or laminated with polyurethane, nes
5903 90	Textile fabrics impregnated, coated, covered, or laminated with plastics, nes
5905 00	Textile wall coverings
5906 91	Rubberized textile knitted or crocheted fabrics, nes
5908 00	Textile wicks for lamps, stoves, etc; gas mantles & knitted gas mantle fabric
5909 00	Textile hosepiping and similar textile tubing
5910 00	Transmission or conveyor belts or belting of textile material
5911 10	Textile fabrics used for card clothing, and similar fabric for technical uses
5911 20	Textile bolting cloth, whether or not made up
5911 31	Textile fabrics used in paper-making or similar machines, $<$ 650 g/m ²
5911 32	Textile fabrics used in paper-making or similar machines weighing \geq 650 g/m ²
5911 40	Textile straining cloth used in oil presses or the like, inclusive of human hair
5911 90	Textile products and articles for technical uses, nes

HS No	Product description
6001 10	Long pile knitted or crocheted textile fabrics
6001 21	Looped pile knitted or crocheted fabrics, of cotton
6001 22	Looped pile knitted or crocheted fabrics, of man-made fibres
6001 29	Looped pile knitted or crocheted fabrics, of other textile materials
6001 91	Pile knitted or crocheted fabrics, of cotton, nes
6001 92	Pile knitted or crocheted fabrics, of man-made fibres, nes
6001 99	Pile knitted or crocheted fabrics, of other textile materials, nes
6002 10	Knitted or crocheted textile fabrics, with ≤ 30 cm, ≥ 5 % of elastomeric/rubber, nes
6002 20	Knitted or crocheted textile fabrics, of a width not exceeding 30 cm, nes
6002 30	Knitted crocheted textile fabrics, width > 30 cm, ≥ 5 % of elastomeric/rubber, nes
6002 41	Warp knitted fabrics, of wool or fine animal hair, nes
6003 42	Warp knitted fabrics, of cotton, nes
6002 43	Warp knitted fabrics, of man-made fibres, nes
6002 49	Warp knitted fabrics, of other materials, nes
6002 91	Knitted or crocheted fabrics, of wool or of fine animal hair, nes
6002 92	Knitted or crocheted fabrics, of cotton, nes
6002 93	Knitted or crocheted fabrics, of man-made fibres, nes
6002 99	Knitted or crocheted fabrics, of other materials, nes
6101 10	Mens/boys overcoats, anoraks etc. of wool or fine animal hair, knitted
6101 20	Mens/boys overcoats, anoraks etc. of cotton, knitted
6101 30	Mens/boys overcoats, anoraks etc. of man-made fibres, knitted
6101 90	Mens/boys overcoats, anoraks etc. of other textile materials, knitted
6102 10	Womens/girls overcoats, anoraks etc. of wool or fine animal hair, knitted
6102 20	Womens/girls overcoats, anoraks etc. of cotton, knitted
6102 30	Womens/girls overcoats, anoraks etc. of man-made fibres, knitted
6102 90	Womens/girls overcoats, anoraks etc. of other textile materials, knitted
6103 31	Mens/boys jackets and blazers, of wool or fine animal hair, knitted
6103 32	Mens/boys jackets and blazers, of cotton, knitted
6103 33	Mens/boys jackets and blazers, of synthetic fibres, knitted
6103 39	Mens/boys jackets and blazers, of other textile materials, knitted
6103 41	Mens/boys trousers and shorts, of wool or fine animal hair, knitted
6103 42	Mens/boys trousers and shorts, of cotton, knitted
6103 43	Mens/boys trousers and shorts, of synthetic fibres, knitted
6103 49	Mens/boys trousers and shorts, of other textile materials, knitted
6104 11	Womens/girls suits, of wool or fine animal hair, knitted
6104 12	Womens/girls suits, of cotton, knitted
6104 13	Womens/girls suits, of synthetic fibres, knitted
6104 19	Womens/girls suits, of other textile materials, knitted
6104 21	Womens/girls ensembles, of wool or fine animal hair, knitted
6104 22	Womens/girls ensembles, of cotton, knitted
6104 23	Womens/girls ensembles, of synthetic fibres, knitted
6104 29	Womens/girls ensembles, of other textile materials, knitted
6104 31	Womens/girls jackets, of wool or fine animal hair, knitted
6104 32	Womens/girls jackets, of cotton, knitted
6104 33	Womens/girls jackets, of synthetic fibres, knitted
6104 39	Womens/girls jackets, of other textile materials, knitted
6104 41	Womens/girls dresses, of wool or fine animal hair, knitted
6104 42	Womens/girls dresses, of cotton, knitted
6104 43	Womens/girls dresses, of synthetic fibres, knitted
6104 44	Womens/girls dresses, of artificial fibres, knitted
6104 49	Womens/girls dresses, of other textile materials, knitted
6104 51	Womens/girls skirts, of wool or fine animal hair, knitted

HS No	Product description
6104 52	Womens/girls skirts, of cotton, knitted
6104 53	Womens/girls skirts, of synthetic fibres, knitted
6104 59	Womens/girls skirts, of other textile materials, knitted
6104 61	Womens/girls trousers and shorts, of wool or fine animal hair, knitted
6104 62	Womens/girls trousers and shorts, of cotton, knitted
6104 63	Womens/girls trousers and shorts, of synthetic fibres, knitted
6104 69	Womens/girls trousers and shorts, of other textile materials, knitted
6105 10	Mens/boys shirts, of cotton, knitted
6105 20	Mens/boys shirts, of man-made fibres, knitted
6105 90	Mens/boys shirts, of other textile materials, knitted
6106 10	Womens/girls blouses and shirts, of cotton, knitted
6106 20	Womens/girls blouses and shirts, of man-made fibres, knitted
6106 90	Womens/girls blouses and shirts, of other materials, knitted
6107 11	Mens/boys underpants and briefs, of cotton, knitted
6107 12	Mens/boys underpants and briefs, of man-made fibres, knitted
6107 19	Mens/boys underpants and briefs, of other textile materials, knitted
6107 21	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of cotton, knitted
6107 22	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of man-made fibres, knitted
6107 29	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of other textile materials, knitted
6107 91	Mens/boys bathrobes, dressing gowns etc. of cotton, knitted
6107 92	Mens/boys bathrobes, dressing gowns etc. of man-made fibres, knitted
6107 99	Mens/boys bathrobes, dressing gowns etc. of other textile materials, knitted
6108 21	Womens/girls briefs and panties, of cotton, knitted
6108 22	Womens/girls briefs and panties, of man-made fibres, knitted
6108 29	Womens/girls briefs and panties, of other textile materials, knitted
6108 31	Womens/girls nightdresses and pyjamas, of cotton, knitted
6108 32	Womens/girls nightdresses and pyjamas, of man-made fibres, knitted
6108 39	Womens/girls nightdresses & pyjamas, of other textile materials, knitted
6108 91	Womens/girls bathrobes, dressing gowns, etc. of cotton, knitted
6108 92	Womens/girls bathrobes, dressing gowns, etc. of man-made fibres, knitted
6108 99	Womens/girls bathrobes, dressing gowns, etc. of other textile materials, knitted
6109 10	T-shirts, singlets and other vests, of cotton, knitted
6109 90	T-shirts, singlets and other vests, of other textile materials, knitted
6110 10	Pullovers, cardigans & similar article of wool or fine animal hair, knitted
6110 20	Pullovers, cardigans and similar articles of cotton, knitted
6110 30	Pullovers, cardigans and similar articles of man-made fibres, knitted
6110 90	Pullovers, cardigans & similar articles of other textile materials, knitted
6111 10	Babies garments & clothing accessories of wool or fine animal hair, knitted
6111 20	Babies garments and clothing accessories of cotton, knitted
6111 30	Babies garments and clothing accessories of synthetic fibres, knitted
6111 90	Babies garments & clothing accessories of other textile materials, knitted
6112 11	Track suits, of cotton, knitted
6112 12	Track suits, of synthetic fibres, knitted
6112 19	Track suits, of other textile materials, knitted
6112 20	Ski suits, of textile materials knitted
6112 31	Mens/boys swimwear, of synthetic fibres, knitted
6112 39	Mens/boys swimwear, of other textile materials, knitted
6112 41	Women/girls swimwear, of synthetic fibres, knitted
6112 49	Women/girls swimwear, of other textile materials, knitted
6113 00	Garments made up of impregnation coated, covered or laminated textile knitted fabric
6114 10	Garments nes, of wool or fine animal hair, knitted
6114 20	Garments nes, of cotton, knitted
6114 30	Garments nes, of man-made fibres, knitted
6114 90	Garments nes, of other textile materials, knitted
6115 11	Panty hose & tights, of synthetic fibre yarns <67 dtex/single yarn knitted

HS No	Product description
6115 12	Panty hose & tights, of synthetic fibre yarn ≥ 67 dtex/single yarn knitted
6115 19	Panty hose and tights, of other textile materials, knitted
6115 20	Women full-/knee-I hosiery, of textile yarn < 67 dtex/single yarn knitted
6115 91	Hosiery nes, of wool or fine animal hair, knitted
6115 92	Hosiery nes, of cotton, knitted
6115 93	Hosiery nes, of synthetic fibres, knitted
6115 99	Hosiery nes, of other textile materials, knitted
6116 10	Gloves, impregnated, coated or covered with plastics or rubber, knitted
6116 91	Gloves, mittens and mitts, nes, of wool or fine animal hair, knitted
6116 92	Gloves, mittens and mitts, nes, of cotton, knitted
6116 93	Gloves, mittens and mitts, nes, of synthetic fibres, knitted
6116 99	Gloves, mittens and mitts, nes, of other textile materials, knitted
6117 10	Shawls, scarves, veils and the like, of textile materials, knitted
6117 20	Ties, bow ties and cravats, of textile materials, knitted
6117 80	Clothing accessoires nes, of textile materials, knitted
6117 90	Parts of garments/of clothing accessoires, of textile materials knitted
6201 11	Mens/boys overcoats & similar articles of wool/fine animal hair, not knitted
6201 12	Mens/boys overcoats and similar articles of cotton, not knitted
6201 13	Mens/boys overcoats & similar articles of man-made fibres, not knitted
6201 19	Mens/boys overcoats & similar articles of other textile materials, not knitted
6201 91	Mens/boys anoraks & similar articles, of wool/fine animal hair, not knitted
6201 92	Mens/boys anoraks and similar articles, of cotton, not knitted
6201 93	Mens/boys anoraks and similar articles, of man-made fibres, not knitted
6201 99	Mens/boys anoraks & similar articles, of other textile materials, not knitted
6202 11	Womens/girls overcoats & similar articles of wool/fine animal hair not knitted
6202 12	Womens/girls overcoats and similar articles of cotton, not knitted
6202 13	Womens/girls overcoats & similar articles of man-made fibres, not knitted
6202 19	Womens/girls overcoats & similar articles of other textile materials, not knitted
6202 91	Womens/girls anoraks & similar article of wool/fine animal hair, not knitted
6202 92	Womens/girls anoraks and similar article of cotton, not knitted
6202 93	Womens/girls anoraks & similar article of man-made fibres, not knitted
6202 99	Womens/girls anoraks & similar article of other textile materials, not knitted
6203 11	Mens/boys suits, of wool or fine animal hair, not knitted
6203 12	Mens/boys suits, of synthetic fibres, not knitted
6203 19	Mens/boys suits, of other textile materials, not knitted
6203 21	Mens/boys ensembles, of wool or fine animal hair, not knitted
6203 22	Mens/boys ensembles, of cotton, not knitted
6203 23	Mens/boys ensembles, of synthetic fibres, not knitted
6203 29	Mens/boys ensembles, of other textile materials, not knitted
6203 31	Mens/boys jackets and blazers, of wool or fine animal hair, not knitted
6203 32	Mens/boys jackets and blazers, of cotton, not knitted
6203 33	Mens/boys jackets and blazers, of synthetic fibres, not knitted
6203 39	Mens/boys jackets and blazers, of other textile materials, not knitted
6203 41	Mens/boys trousers and shorts, of wool or fine animal hair, not knitted
6203 42	Mens/boys trousers and shorts, of cotton, not knitted
6203 43	Mens/boys trousers and shorts, of synthetic fibres, not knitted
6203 49	Mens/boys trousers and shorts, of other textile materials, not knitted
6204 11	Womens/girls suits, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 12	Womens/girls suits, of cotton, not knitted
6204 13	Womens/girls suits, of synthetic fibres, not knitted
6204 19	Womens/girls suits, of other textile materials, not knitted
6204 21	Womens/girls ensembles, of wool or fine animal hair, not knitted

HS No	Product description
6204 22	Womens/girls ensembles, of cotton, not knitted
6204 23	Womens/girls ensembles, of synthetic fibres, not knitted
6204 29	Womens/girls ensembles, of other textile materials, not knitted
6204 31	Womens/girls jackets, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 32	Womens/girls jackets, of cotton, not knitted
6204 33	Womens/girls jackets, of synthetic fibres, not knitted
6204 39	Womens/girls jackets, of other textile materials, not knitted
6204 41	Womens/girls dresses, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 42	Womens/girls dresses, of cotton, not knitted
6204 43	Womens/girls dresses, of synthetic fibres, not knitted
6204 44	Womens/girls dresses, of artificial fibres, not knitted
6204 49	Womens/girls dresses, of other textile materials, not knitted
6204 51	Womens/girls skirts, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 52	Womens/girls skirts, of cotton, not knitted
6204 53	Womens/girls skirts, of synthetic fibres, not knitted
6204 59	Womens/girls skirts, of other textile materials, not knitted
6204 61	Womens/girls trousers & shorts, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 62	Womens/girls trousers and shorts, of cotton, not knitted
6204 63	Womens/girls trousers and shorts, of synthetic fibres, not knitted
6204 69	Womens/girls trousers & shorts, of other textile materials, not knitted
6205 10	Mens/boys shirts, of wool or fine animal hair, not knitted
6205 20	Mens/boys shirts, of cotton, not knitted
6205 30	Mens/boys shirts, of man-made fibres, not knitted
6205 90	Mens/boys shirts, of other textile materials, not knitted
6206 10	Womens/girls blouses and shirts, of silk or silk waste, not knitted
6206 20	Womens/girls blouses & shirts, of wool or fine animal hair, not knitted
6206 30	Womens/girls blouses and shirts, of cotton, not knitted
6206 40	Womens/girls blouses and shirts, of man-made fibres, not knitted
6206 90	Womens/girls blouses and shirts, of other textile materials, not knitted
6207 11	Mens/boys underpants and briefs, of cotton, not knitted
6207 19	Mens/boys underpants and briefs, of other textile materials, not knitted
6207 21	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of cotton, not knitted
6207 22	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of man-made fibres, not knitted
6207 29	Mens/boys nightshirts & pyjamas, of other textile materials, not knitted
6207 91	Mens/boys bathrobes, dressing gowns, etc. of cotton, not knitted
6207 92	Mens/boys bathrobes, dressing gowns, etc. man-made fibres, not knitted
6207 99	Mens/boys bathrobes, dressing gowns, etc. of other textile materials, not knitted
6208 11	Womens/girls slips and petticoats, of man-made fibres, not knitted
6208 19	Womens/girls slips & petticoats, of other textile materials, not knitted
6208 21	Womens/girls nightdresses and pyjamas, of cotton, not knitted
6208 22	Womens/girls nightdresses and pyjamas, of man-made fibres, not knitted
6208 29	Womens/girls nightdresses & pyjamas, of other textile materials, not knitted
6208 91	Womens/girls panties, bathrobes, etc. of cotton, not knitted
6208 92	Womens/girls panties, bathrobes, etc. of man-made fibres, not knitted
6208 99	Womens/girls panties, bathrobes, etc. of other textile materials, not knitted
6209 10	Babies garments & clothing accessories of wool or fine animal hair, not knitted
6209 20	Babies garments & clothing accessories of cotton, not knitted
6209 30	Babies garments & clothing accessories of synthetic fibres, not knitted
6209 90	Babies garments & clothing accessories of other textile materials, not knitted
6210 10	Garments made up of textile felts and of nonwoven textile fabrics
6210 20	Mens/boys overcoats & similar articles of impregnated, coated, etc, textile woven fabrics
6210 30	Womens/girls overcoats & similar articles, of impregnated, coated, etc, textile woven fabrics
6210 40	Mens/boys garments nes, made up of impregnated, coated covered, etc, textile woven fabrics

HS No	Product description
6210 50	Womens/girls garments nes, of impregnated, coated covered, etc, textile woven fabrics
6211 11	Mens/boys swimwear, of textile materials, not knitted
6211 12	Womens/girls swimwear, of textile materials, not knitted
6211 20	Ski suits, of textile materials, not knitted
6211 31	Mens/boys garments nes, of wool or fine animal hair, not knitted
6211 32	Mens/boys garments nes, of cotton, not knitted
6211 33	Mens/boys garments nes, of man-made fibres, not knitted
6211 39	Mens/boys garments nes, of other textile materials, not knitted
6211 41	Womens/girls garments nes, of wool or fine animal hair, not knitted
6211 42	Womens/girls garments nes, of cotton, not knitted
6211 43	Womens/girls garments nes, of man-made fibres, not knitted
6211 49	Womens/girls garments nes, of other textile materials, not knitted
6210 10	Brassieres and parts thereof, of textile materials
6212 20	Girdles, panty girdles and parts thereof, of textile materials
6212 30	Corselettes and parts thereof, of textile materials
6212 90	Corsets, braces & similar articles & parts thereof, of textile materials
6213 10	Handkerchiefs, of silk or silk waste, not knitted
6213 20	Handkerchiefs, of cotton, not knitted
6213 90	Handkerchiefs, of other textile materials, not knitted
6214 10	Shawls, scarves, veils and the like, of silk or silk waste, not knitted
6214 20	Shawls, scarves, veils & the like, of wool or fine animal hair, not knitted
6214 30	Shawls, scarves, veils and the like, of synthetic fibres, not knitted
6214 40	Shawls, scarves, veils and the like, of artificial fibres, not knitted
6214 90	Shawls, scarves, veils & the like, of other textile materials, not knitted
6214 20	Ties, bow ties and cravats, of silk or silk waste, not knitted
6216 00	Gloves, mittens and mitts, of textile materials, not knitted
6217 10	Clothing accessoires nes, of textile materials, not knitted
6217 90	Parts of garments or of clothing accessories nes, of textile materials not knitted
6301 10	Electric blankets, of textile materials
6301 20	Blankets (other than electric) & travelling rugs, of wool or fine animal hair
6301 30	Blankets (other than electric) and travelling rugs, of cotton
6301 40	Blankets (other than electric) and travelling rugs, of synthetic fibres
6301 90	Blankets (other than electric) and travelling rugs, of other textile materials
6302 10	Bed linen, of textile knitted or crocheted materials
6302 21	Bed linen, of cotton, printed, not knitted
6302 22	Bed linen, of man-made fibres, printed, not knitted
6302 29	Bed linen, of other textile materials, printed, not knitted
6302 31	Bed linen, of cotton, nes
6302 32	Bed linen, of man-made fibres, nes
6302 39	Bed linen, of other textile materials, nes
6302 40	Table linen, of textile knitted or crocheted materials
6302 51	Table linen, of cotton, not knitted
6302 52	Table linen, of flax, not knitted
6302 53	Table linen, of man-made fibres, not knitted
6302 59	Table linen, of other textile materials, not knitted
6302 60	Toilet & kitchen linen, of terry towelling or similar terry fabrics, of cotton
6302 91	Toilet and kitchen linen, of cotton, nes
6302 92	Toilet and kitchen linen, of flax
6302 93	Toilet and kitchen linen, of man-made fibres
6302 99	Toilet and kitchen linen, of other textile materials
6303 11	Curtains, drapes, interior blinds & curtain or bed valances, of cotton, knitted

HS No	Product description
6303 12	Curtains, drapes, interior blinds & curtain/bed valances, of synthetic fibres, knitted
6303 19	Curtains, drapes, interior blinds & curtain/bed valances, other textile materials knitted
6303 91	Curtains/drapes/interior blinds & curtain/bed valances, of cotton, not knitted
6303 92	Curtains/drapes/interior blinds curtain/bed valances, of synthetic fibres, not knitted
6303 99	Curtains/drape/interior blind curtain/bd valance, of other textile materials, not knitted
6304 11	Bedspreads of textile materials, nes, knitted or crocheted
6304 19	Bedspreads of textile materials, nes, not knitted or crocheted
6304 91	Furnishing articles nes, of textile materials, knitted or crocheted
6304 92	Furnishing articles nes, of cotton, not knitted or crocheted
6304 93	Furnishing articles nes, of synthetic fibres, not knitted or crocheted
6304 99	Furnishing articles nes, of other textile materials, not knitted or crocheted
6305 20	Sacks and bags, for packing of goods, of cotton
6305 31	Sacks & bags, for packing of goods, of polyethylene or polypropylene strips
6305 39	Sacks & bags, for packing of goods, of other man-made textile materials
6305 90	Sacks & bags, for packing of goods, of other textile materials
6306 11	Tarpaulins, awnings and sunblinds, of cotton
6306 12	Tarpaulins, awnings and sunblinds, of synthetic fibres
6306 19	Tarpaulins, awnings and sunblinds, of other textile materials
6306 21	Tents, of cotton
6306 22	Tents, of synthetic fibres
6306 29	Tents, of other textile materials
6306 31	Sails, of synthetic fibres
6306 39	Sails, of other textile materials
6306 41	Pneumatic mattresses, of cotton
6306 49	Pneumatic mattresses, of other textile materials
6306 91	Camping goods nes, of cotton
6306 99	Camping goods nes, of other textile materials
6307 10	Floor-cloths, dish-cloths, dusters & similar cleaning cloths, of textile materials
6307 20	Life jackets and life belts, of textile materials
6307 90	Made up articles, of textile materials, nes, including dress patterns
6308 00	Sets consisting of woven fabrics & yarn, for making up into rugs, tapestries etc.
ex 6405 20	Footwear with soles and uppers of wool felt
6601 10	Umbrellas and sun umbrellas, garden type
8708 21	Safety seat belts for motor vehicles
ex 9404 90	Pillow and cushions of cotton, quilts, eiderdowns, comforters and similar articles of textile materials

BIJLAGE II

„BIJLAGE XI

Lijst van leden van de Wereldhandelsorganisatie

(Deze lijst zal door de Commissie te gepasten tijde worden opgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 3030/93)”

VERORDENING (EG) Nr. 3290/94 VAN DE RAAD

van 22 december 1994

inzake de aanpassingen en de overgangsmaatregelen in de landbouwsector voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomsten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, en met name op artikel 7, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap een geheel van regels voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft vastgesteld;

Overwegende dat de Gemeenschap in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde na onderhandeling overeenstemming heeft bereikt over een aantal overeenkomsten (hierna „GATT-overeenkomsten” te noemen); dat enkele van deze overeenkomsten, met name de Overeenkomst inzake de landbouw (hierna „de Overeenkomst” te noemen), betrekking hebben op de landbouwsector; dat, aangezien de concessies inzake interne steunverlening kunnen worden nageleefd door de prijzen en de steunbedragen op een passend niveau vast te stellen, dienaangaande geen specifieke bepalingen behoeven te worden vastgesteld; dat de Overeenkomst, gespreid over een periode van zes jaar, voorziet in vergroting van de toegang van landbouwprodukten uit derde landen tot de markt van de Gemeenschap enerzijds en geleidelijke verlaging van de steun van de Gemeenschap voor de uitvoer van landbouwprodukten anderzijds; dat de landbouwwetgeving inzake het handelsverkeer met derde landen bijgevolg aangepast moet worden;

Overwegende dat de Overeenkomst met de verplichting om alle maatregelen die de invoer van landbouwprodukten beperken in douanerechten om te rekenen (tarificatie) en met het verbod om in de toekomst dergelijke maatregelen toe te passen, meebrengt dat de variabele heffingen bij invoer en de andere maatregelen en belastingen bij invoer die momenteel gelden in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen, moeten worden afgeschaft; dat de douanerechten die volgens de Overeen-

komst van toepassing zijn voor landbouwprodukten, zullen worden vastgesteld in het gemeenschappelijk douanetarief; dat echter voor bepaalde sectoren, zoals granen, rijst, wijn en groenten en fruit, met het oog op de invoering van aanvullende of andere regelingen dan stabiele douanerechten afwijkingsbepalingen in de basisverordeningen moeten worden opgenomen; dat voorts op grond van de Overeenkomst de maatregelen ter bescherming van de markt van de Gemeenschap tegen de invoer van rozijnen en krenten en verwerkte kersen voor vijf jaar gehandhaafd mogen worden; dat het voorts, om problemen op het vlak van de voorziening van de markt van de Gemeenschap te voorkomen, dienstig is toe te staan dat voor bepaalde produkten van de sector suiker de toepassing van de douanerechten wordt geschorst;

Overwegende dat, met het oog op het behoud van een minimum aan bescherming tegen de nadelige marktconsequenties die het gevolg kunnen zijn van bovengenoemde tarificatie, het in de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen is toegestaan om onder nauwkeurig bepaalde voorwaarden en uitsluitend voor de produkten waarvoor de tarificatie geldt aanvullende douanerechten toe te passen; dat derhalve in de betrokken basisverordeningen een bepaling in bovengenoemde zin moet worden opgenomen;

Overwegende dat de Overeenkomst voorziet in een zeer groot aantal tariefcontingenten in het kader van de „vigerende markttoegang” en de „minimummarkttoegang”; dat de voorwaarden voor deze contingenten uitvoerig zijn gepreciseerd in de Overeenkomst; dat, gezien het grote aantal contingenten en met het oog op een zo efficiënt mogelijke toepassing, de Commissie de bevoegdheid moet worden gegeven deze contingenten te openen en te beheeren via de zogenaamde procedure van het comité van beheer;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen⁽³⁾ de wijzigingen moeten worden opgenomen die voortvloeien uit de raamovereenkomst met een aantal landen in Latijns-Amerika, die is gesloten in het kader van de Uruguay-Ronde;

Overwegende dat, aangezien in de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen nauwkeurige regels zijn vastgesteld voor de toepassing van vrijwaringsclausules zoals

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1884/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 27).

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 14 december 1994 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3518/93 van de Commissie (PB nr. L 320 van 22. 12. 1993, blz. 15).

die welke zijn vastgesteld in de gemeenschappelijke marktordeningen, laatstgenoemde clausules moeten worden aangevuld met een verwijzing naar de verplichtingen op grond van internationale overeenkomsten;

Overwegende dat de Gemeenschap in haar handelsbetrekkingen met derde landen waarvoor de GATT-overeenkomsten niet gelden, niet gebonden is door de uit genoemde overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen inzake markttoegang; dat, om te waarborgen dat eventueel de nodige maatregelen kunnen worden genomen ten aanzien van produkten uit bedoelde landen, aan de Commissie een bevoegdheid in die zin moet worden gegeven die zij dient uit te oefenen via de procedure van het comité van beheer;

Overwegende dat op grond van de Overeenkomst uitvoersubsidies voortaan nog slechts mogen worden toegekend voor bepaalde daarin gedefinieerde groepen landbouwprodukten; dat voorts voor de toekenning van uitvoersubsidies beperkingen gelden wat betreft de hoeveelheden en de bedragen;

Overwegende dat de naleving van de beperkingen wat betreft de bedragen kan worden gewaarborgd bij de vaststelling van de restituties en de controle op de betalingen die wordt uitgevoerd in het kader van de bepalingen inzake het EOGFL; dat de controle kan worden vereenvoudigd door voorfixatie van de restituties verplicht te stellen, met behoud van de mogelijkheid, wanneer gedifferentieerde restituties gelden, om de vooraf vastgestelde bestemming te wijzigen; dat, wanneer de bestemming gewijzigd wordt, de restitutie moet worden betaald die voor de effectieve bestemming geldt, met dien verstande evenwel dat het bedrag ervan beperkt wordt tot het niveau van het voor de vooraf vastgestelde bestemming toepasselijke bedrag;

Overwegende dat voor het toezicht op de naleving van de beperkingen ten aanzien van de uitgevoerde hoeveelheden een betrouwbare en efficiënte bewakingsregeling moet worden ingevoerd; dat daartoe moet worden bepaald dat uitvoerrestituties slechts worden toegekend bij overlegging van een uitvoercertificaat; dat bij de toekenning van de toegestane restituties rekening moet worden gehouden met de specifieke situatie voor elk van de betrokken produkten; dat uitzonderingen slechts kunnen worden toegestaan voor niet onder bijlage II van het Verdrag vallende verwerkte produkten, waarvoor de beperkingen qua bedrag niet van toepassing zijn, en voor voedselhulpacties, waarvoor geen enkele beperking geldt; dat het dienstig is de mogelijkheid te geven om van de strikte regels voor het beheer van de uitvoer af te wijken voor die produkten waarvan de uitvoer met restituties de volumebeperkingen naar alle waarschijnlijkheid niet zal overschrijden; dat de omvang van de uitvoer met restituties tijdens de onder de Overeenkomst vallende verkoopseizoenen zal worden gevolgd aan de hand van de voor elk verkoopseizoen afgegeven uitvoercertificaten;

Overwegende dat in de meeste gemeenschappelijke marktordeningen de uitsluiting van het stelsel van het actieve veredelingsverkeer tot de uitsluitende bevoegdheid

van de Raad behoort; dat het in de economische situatie die door de Overeenkomst is geschapen noodzakelijk zou kunnen blijken om snel te reageren op marktproblemen die uit de toepassing van het genoemde stelsel voortvloeien; dat daartoe aan de Commissie de bevoegdheid moet worden verleend om dringende, tijdelijke maatregelen te treffen; dat voor deze maatregelen de procedure van artikel 3 van Besluit 87/373/EEG⁽¹⁾ moet gelden;

Overwegende dat voorts moet worden gewaarborgd dat de bepalingen worden nageleefd van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom; dat daarom de nodige preciseringen moeten worden opgenomen in Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt⁽²⁾;

Overwegende dat als gevolg van de bij deze verordening vastgestelde wijzigingen in de landbouwwetgeving talrijke verordeningen van de Raad die afgeleid zijn van de basisverordeningen geen zin meer hebben; dat het, met het oog op juridische duidelijkheid, dienstig is die verordeningen in te trekken; dat tegelijk ook een aantal bepalingen moet worden ingetrokken die weliswaar niet rechtstreeks verband houden met de GATT-overeenkomsten, maar die ook achterhaald zijn; dat hetzelfde geldt voor een aantal verordeningen van de Raad (zogenaamde verordeningen van de „tweede generatie”), waarvan het merendeel in de betrokken basisverordeningen kan worden opgenomen;

Overwegende echter dat de bestaande algemene regels van de Raad betreffende de toepassing van de vrijwaringsclausule niet in de basisverordeningen konden worden opgenomen; dat, gezien de belangrijke wijzigingen die ter zake noodzakelijk zijn als gevolg van de GATT-overeenkomsten, deze verordeningen niet kunnen worden gehandhaafd; dat zij derhalve moeten worden ingetrokken en dat tegelijk in de rechtsgrond voor de vervanging ervan moet worden voorzien;

Overwegende dat de toepassing van de Overeenkomst in het gedrang zou kunnen komen indien de voor de verschillende sectoren toe te passen interne procedures onderling aanzienlijk zouden verschillen; dat deze procedures derhalve eenvormig dienen te worden gemaakt;

Overwegende dat de aanneming door de Raad van algemene uitvoeringsvoorschriften het in het verleden mogelijk heeft gemaakt de meer specifieke regels die nodig waren voor het beheer van de markten, adequaat te omkaderen; dat de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst de mechanismen en beheersprocedures van het gemeenschappelijk landbouwbeleid onverlet dienen te laten,

⁽¹⁾ PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

⁽²⁾ PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1891/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 42).

Overwegende dat het nuttig ware in een later stadium zowel de werking van de bij deze verordening ingestelde regeling te analyseren als de ervaring opgedaan met de door derde landen voor de tenuitvoerlegging van de GATT-overeenkomsten genomen maatregelen; dat te dien einde de Commissie aan het einde van de eerste twee jaren waarin deze verordening wordt toegepast, een verslag zou moeten indienen bij het Europees Parlement en de Raad;

Overwegende dat de overgang van de huidige regeling naar de regeling volgens de GATT-overeenkomsten aanpassingsmoeilijkheden kan veroorzaken waarvoor geen maatregelen zijn getroffen in deze verordening; dat, teneinde het hoofd te kunnen bieden aan die situatie, een algemene bepaling moet worden vastgesteld op grond waarvan de Commissie gedurende een bepaalde periode de nodige overgangsmaatregelen kan vaststellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze verordening worden de aanpassingen en overgangsmaatregelen vastgesteld voor de tenuitvoerlegging in de landbouwsector van de overeenkomsten die zijn gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde aanpassingen zijn opgenomen in de bijlagen.

Artikel 3

1. Als in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid maatregelen nodig zijn om de overgang te vergemakkelijken van de huidige regeling naar de regeling die het resultaat is van de aanpassingen aan de eisen die voortvloeien uit de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten, worden deze overgangsmaatregelen vastgesteld volgens de procedure van artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG ⁽¹⁾ of, naar gelang van het geval, de daarmee corresponderende artikelen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke marktordening voor landbouwprodukten of van Verordening (EG) nr. 3448/93 ⁽²⁾.

Bij de vaststelling van deze maatregelen wordt, met inachtneming van de verplichtingen op grond van de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten, rekening gehouden met de specifieke omstandigheden in de verschillende sectoren van de landbouw.

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen kunnen worden vastgesteld tot en met 30 juni 1996 en uiterlijk tot die datum worden toegepast. De Raad kan de betrokken periode op voorstel van de Commissie en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen verlengen.

Artikel 4

1. Als, gezien de specifieke situatie van een landbouwprodukt, naleving van de uit de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen inzake de uitvoersubsidies kan worden gewaarborgd door minder ingrijpende maatregelen dan die welke met het oog daarop zijn ingevoerd, kan de Commissie dit produkt vrijstellen van de bepalingen van deze verordening met betrekking tot de uitvoerrestituties.

2. Onverminderd de bepalingen van deze verordening kan de Commissie bij invoer van landbouwprodukten uit derde landen ten aanzien waarvan de Gemeenschap geen verplichtingen heeft op grond van de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten, de nodige maatregelen nemen ter bescherming van de markt van de Gemeenschap.

3. Maatregelen op grond van de leden 1 en 2 worden vastgesteld volgens de in artikel 3, lid 1, bedoelde procedure.

Artikel 5

De Commissie dient vóór 30 juni 1997 bij het Europees Parlement en bij de Raad een verslag in over de toepassing van de bij deze verordening ingevoerde regeling en over haar ervaringen met de door derde landen getroffen maatregelen ter uitvoering van de overeenkomsten die in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn gesloten.

De Raad besluit, op voorstel van de Commissie volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag, of op grond van de resultaten en conclusies van dat verslag wijzigingen zijn geboden.

Artikel 6

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995.

2. Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1995.

De bepalingen:

a) van de artikelen 3 en 4, lid 2, zijn echter van toepassing met ingang van 1 januari 1995;

b) die in de bijlagen zijn vastgesteld met betrekking tot de invoerrechten en de aanvullende invoerrechten voor de in de bijlagen XIII en XVI bedoelde produkten waarvoor een invoerprijs wordt toegepast, zijn echter in 1995 van toepassing vanaf het begin van het verkoopseizoen van de betrokken produkten in 1995;

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB nr. L 318 van 20. 12. 1993, blz. 18.

- c) die betrekking hebben op de uitvoerrestituties zijn echter van toepassing
- met ingang van 1 september 1995 voor de bijlagen II en XVI,
 - met ingang van 1 oktober 1995 voor bijlage IV,
- met ingang van 1 november 1995 voor bijlage V;
- d) die zijn vastgesteld in bijlage XV zijn echter van toepassing met ingang van 1 januari 1995;
- e) die zijn vastgesteld in bijlage XVI, onderdeel I, punt 2, zijn echter van toepassing met ingang van 1 januari 1996.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

LIJST VAN DE BIJLAGEN

Bijlage I	GRANEN
Bijlage II	RIJST
Bijlage III	GEDROOGDE VOEDERGEWASSEN
Bijlage IV	SUIKER
Bijlage V	OLIËN EN VETTEN
Bijlage VI	VLAS EN HENNEP
Bijlage VII	MELK EN ZUIVELPRODUKTEN
Bijlage VIII	RUNDEVLEES
Bijlage IX	SCHAPE- EN GEITEVLEES
Bijlage X	VARKENSVLEES
Bijlage XI	SLACHTPLUIMVEE
Bijlage XII	EIEREN EN OVOALBUMINE EN LACTOALBUMINE
Bijlage XIII	GROENTEN EN FRUIT
Bijlage XIV	VERWERKTE PRODUCTEN VAN GROENTEN EN FRUIT
Bijlage XV	BANANEN
Bijlage XVI	WIJN
Bijlage XVII	TABAK
Bijlage XVIII	HOP
Bijlage XIX	LEVENDE PLANTEN EN PRODUCTEN VAN DE BLOEMENTEELT
Bijlage XX	ZAAIZAAD
Bijlage XXI	DIVERSE VERORDENINGEN
Bijlage XXII	ULTRAPERIFERE GEBIEDEN

BIJLAGE I

GRANEN

I. Verordening (EEG) nr. 1766/92 (PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1866/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 1)

1. Artikel 3, lid 2, wordt geschrapt.
2. Aan artikel 3, lid 3, wordt de volgende alinea toegevoegd:
„De interventieprijs voor maïs en sorgho, die van toepassing is voor de maand mei, blijft van toepassing voor de maanden juli, augustus en september van het volgende verkoopseizoen.”.
3. In artikel 3, lid 4, tweede alinea, wordt de eerste zin vervangen door:
„Op de interventieprijs worden maandelijkse verhogingen toegepast gedurende het hele verkoopseizoen of een gedeelte daarvan.”.
4. In artikel 5 worden het eerste en het laatste streepje geschrapt.
5. Titel II wordt vervangen door:

„TITEL II

Artikel 9

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten moet een in- of uitvoercertificaat worden overgelegd.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 12 en 13, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat ; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 10

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. In afwijking van lid 1, is het invoerrecht voor de produkten van de GN-codes ex 1001, met uitzondering van mengkoren, 1002, 1003, ex 1005, met uitzondering van hybriden, en ex 1007, met uitzondering van hybriden bestemd voor zaaidoeleinden, gelijk aan de interventieprijs voor deze produkten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de zending in kwestie. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

3. Voor de berekening van het in lid 2 bedoelde invoerrecht:

a) worden, voor de in lid 2 bedoelde produkten, uitgedrukt in één of in voorkomend geval verscheidene standaardkwaliteiten (zachte tarwe: hoog, gemiddeld, laag; durumtarwe; maïs; andere voedergranen) representatieve cif-invoerprijzen vastgesteld op basis van de prijzen voor deze kwaliteiten op de wereldmarkt.

Deze representatieve cif-invoerprijzen worden regelmatig bepaald.

b) Elke in te voeren zending wordt ingedeeld in de naaste van de onder a) bedoelde standaardkwaliteiten.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

In deze bepalingen worden met name gespecificeerd:

- de te hanteren standaardkwaliteiten,
- de in aanmerking te nemen prijsnoteringen,
- de wijze van berekening van het invoerrecht op elke zending die is ingedeeld in een van de in lid 3, onder a), bedoelde standaardkwaliteiten,
- in voorkomend geval de mogelijkheid, in bepaalde gevallen, om de marktdeelnemers in staat te stellen vóór aankomst van de betrokken zending te vernemen welk recht erop wordt toegepast.

Artikel 11

1. Onverminderd artikel 10, lid 2, wordt, om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten, te voorkomen of te beperken, bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in artikel 10 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, zijn vervuld, tenzij de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de voor het betrokken produkt representatieve prijzen op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 23. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 12

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten die in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn gesloten, worden geopend en beheerd volgens nadere regels die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, dan wel door middel van een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde nadere regels voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

In het geval van het invoercontingent in Spanje van 2 000 000 ton maïs en van 300 000 ton sorgho en het invoercontingent in Portugal van 500 000 ton maïs, behelzen die nadere regels tevens de nodige bepalingen betreffende de verwezenlijking van de contingentinvoer alsmede, in voorkomend geval, betreffende de openbare opslag van de door de interventiebureaus van de betrokken Lid-Staten ingevoerde hoeveelheden en hun afzet op de markt van die Lid-Staten.

Artikel 13

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in ongewijzigde staat of de in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen op basis van de noteringen of de prijzen van die produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

De restitutie voor de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen mag niet hoger zijn dan de restitutie voor de uitvoer van die produkten in ongewijzigde staat.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk kunnen worden gebruikt, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23. Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld, voor de produkten waarvoor die procedure voorheen bestond.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief tussentijds worden gewijzigd.

4. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het desbetreffende uitvoercertificaat.

5. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

6. De bepalingen van de leden 4 en 5 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen.

7. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 23 van de bepalingen in de leden 4 en 5 worden afgeweken.

8. Behoudens een afwijking waartoe is besloten volgens de procedure van artikel 23, wordt voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten de overeenkomstig lid 5 toe te passen restitutie aangepast op grond van de maandelijkse verhogingen van de interventieprijs en, in voorkomend geval, van de schommelingen van die prijs.

Volgens de procedure van artikel 23 kan een correctiebedrag worden vastgesteld. De Commissie kan de correctiebedragen echter zo nodig wijzigen.

De bepalingen van de eerste en de tweede alinea kunnen geheel of gedeeltelijk worden toegepast op elk van de in artikel 1, lid 1, onder c) en d), bedoelde produkten, alsmede op de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die zijn opgenomen in bijlage B. In dat geval wordt de in de eerste alinea bedoelde aanpassing gecorrigeerd door op de maandelijkse verhoging een coëfficiënt toe te passen die de verhouding aangeeft tussen de hoeveelheid basisprodukt en de hoeveelheid daarvan die aanwezig is in het uitgevoerde verwerkte produkt of die gebruikt is in het uitgevoerde goed.

Bij uitvoer tijdens de eerste drie maanden van het verkoopseizoen van mout die aan het eind van het voorafgaande verkoopseizoen in voorraad was of vervaardigd is op basis van gerst die op dat moment in voorraad was, wordt de restitutie toegepast welke, voor het betrokken certificaat, toegepast zou zijn bij uitvoer in de laatste maand van het voorafgaande verkoopseizoen.

9. Voor zover nodig in verband met de bijzondere wijze van bereiding van bepaalde alcoholhoudende dranken uit granen kunnen de criteria voor de toekenning van de in lid 1 bedoelde restituties bij uitvoer en de controlebepalingen aan deze bijzondere situatie worden aangepast.

10. De inachtneming van de maxima met betrekking tot de hoeveelheden, voortvloeiend uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken produkten. Wat de naleving betreft van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de certificaten onverlet.

11. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, en met name die voor de in lid 9 bedoelde aanpassing, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23. Bijlage B wordt volgens dezelfde procedure gewijzigd. De bepalingen betreffende de uitvoering van lid 6 worden, voor de in lid 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen, vastgesteld volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93.

Artikel 14

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector granen kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag:

- de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1, lid 1, onder c) en d), bedoelde produkten en

- in bijzondere gevallen de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van in bijlage B bedoelde goederen,

geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of vernietigen. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 15

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten ; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behouden andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16

1. Wanneer de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten het peil bereiken van de communautaire prijzen, deze toestand kan voortduren en ernstiger kan worden en hierdoor de markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen passende maatregelen worden getroffen.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 17

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”

6. Bijlage A wordt aangevuld met:

„GN-code	Omschrijving
2306	Perskoeken en andere vaste afvallen, verkregen bij de winning van plantaardige vetten of oliën, ook indien fijngemaakt of in pellets, andere dan die bedoeld bij post 2304 of 2305:
2306 90	— andere:
	— — andere:
2306 90 91	— — — van maïskiemmen ...”.

II. Verordening (EEG) nr. 2729/75 (PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 18)

De woorden „heffing” en „heffingen” worden respectievelijk vervangen door „recht” en „rechten”.

III. Verordening (EG) nr. 3670/93 (PB nr. L 338 van 31. 12. 1993, blz. 35)

Deze verordening wordt ingetrokken.

BIJLAGE II

RIJST

I. Verordening (EEG) nr. 1418/76 (PB nr. L 166 van 25. 6. 1976, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1869/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 7)

1. Artikel 4, lid 5, wordt vervangen door:

„5. Volgens de procedure van artikel 27 worden vastgesteld:

- a) de in lid 4 bedoelde interventiecentra, na raadpleging van de betrokken Lid-Staten,
- b) de coëfficiënt voor de omrekening van gedopte rijst in padie of omgekeerd,
- c) de coëfficiënt voor de omrekening van gedopte rijst in volwitte of halfwitte rijst, of omgekeerd,
- d) de kosten van verwerking en de waarde van de bijprodukten, die in aanmerking moeten worden genomen voor de toepassing van lid 3.”

2. Titel II wordt vervangen door:

„TITEL II

Regeling voor het handelsverkeer met derde landen

Artikel 10

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten moet een in- of uitvoercertificaat worden overgelegd.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 14 en 15, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; behoudens overmacht wordt deze zekerheid geheel of gedeeltelijk verbeurd als de in- of uitvoer niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 11

1. Voor leveringen naar het Franse overzeese departement Réunion van uit de Lid-Staten afkomstige produkten van GN-code 1006 (met uitzondering van die van GN-code 1006 10 10), die bestemd zijn om aldaar te worden verbruikt en die zich in een van de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevinden, kan een subsidie worden vastgesteld.

Het bedrag van deze subsidie wordt, met inachtneming van de bevoorradingsbehoeften van de markt van Réunion, vastgesteld op grond van het verschil tussen de noteringen of prijzen van de betrokken produkten op de wereldmarkt en de noteringen of prijzen van diezelfde produkten op de markt van de Gemeenschap, alsmede, zo nodig, de prijzen van die produkten bij levering op Réunion.

De subsidie wordt op verzoek van de belanghebbende toegekend. Zij kan eventueel worden vastgesteld via openbare inschrijving. Deze inschrijving heeft betrekking op het bedrag van de subsidie.

De subsidie wordt periodiek vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Zo nodig kan de Commissie echter op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief de subsidie tussentijds wijzigen.

2. De bepalingen met betrekking tot de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn van toepassing op de in lid 1 bedoelde subsidie.
3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 12

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. In afwijking van lid 1 is het invoerrecht:
 - a) voor gedopte rijst van GN-code 1006 20 gelijk aan de interventieaankoopprijs die op het moment van de invoer geldt voor rijst van het type „indica”, respectievelijk „japonica”, verhoogd met:
 - 80 % voor indica-rijst,
 - 88 % voor japonica-rijst,en verminderd met de invoerprijs;
 - b) voor volwitte-rijst van GN-code 1006 30 gelijk aan de interventieaankoopprijs op het moment van de invoer, verhoogd met een vast te stellen percentage en verminderd met de invoerprijs.

Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

Het onder b) bedoelde percentage wordt berekend door de onder a) vermelde percentages aan te passen volgens de omrekeningspercentages, de verwerkingskosten en de waarde van de bijprodukten en door de aldus verkregen bedragen te verhogen met een bedrag ter bescherming van de industrie.

3. In afwijking van lid 1:
 - a) wordt geen invoerrecht geheven bij invoer in het Franse overzeese departement Réunion van produkten van de GN-codes 1006 10, 1006 20 en 1006 40 00, die bestemd zijn om aldaar te worden gebruikt,
 - b) wordt bij invoer van de produkten van GN-code 1006 30 in het Franse overzeese departement Réunion, die bestemd zijn om aldaar te worden gebruikt, op het toe te passen invoerrecht een coëfficiënt van 0,30 toegepast.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen behelzen met name de criteria aan de hand waarvan de in lid 2 bedoelde types ingevoerde rijst kunnen worden onderscheiden, de vaststelling van het bedrag ter bescherming van de industrie en de regels om de invoerprijzen te bepalen en te berekenen en de juistheid daarvan te verifiëren.

Artikel 13

1. Onverminderd artikel 12, lid 2, wordt, om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten, te voorkomen of te beperken, bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in artikel 12 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, zijn vervuld, tenzij de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de voor het betrokken produkt representatieve prijzen op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 14

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in ongewijzigde staat of in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen op basis van de noteringen of de prijzen van die produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

De restitutie voor de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen mag niet hoger zijn dan de restitutie voor de uitvoer van die produkten in ongewijzigde staat.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk kunnen worden gebruikt, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via openbare inschrijving worden vastgesteld, voor de produkten waarvoor die procedure voorheen bestond.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

De restituties die periodiek worden vastgesteld voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten worden ten minste eenmaal per maand vastgesteld.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van rijst en breukrijst op de markt van de Gemeenschap,
 - de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt;
- b) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt, namelijk te zorgen voor een evenwichtige situatie van deze markt en een natuurlijke ontwikkeling inzake prijzen en handelsverkeer;
- c) de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;
- d) het belang om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- e) het economische aspect van de beoogde uitvoer.

Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van grondstoffen uit de Gemeenschap voor de uitvoer van verwerkte goederen naar derde landen en het gebruik van tot de zogeheten veredelingsregeling toegelaten grondstoffen uit deze landen.

5. Voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten worden de restituties vastgesteld overeenkomstig de volgende specifieke criteria:

- a) de prijzen voor deze produkten op de verschillende representatieve uitvoermarkten van de Gemeenschap,
- b) de gunstigste noteringen die op de verschillende markten van de invoerende derde landen zijn geconstateerd,
- c) de gunstigste afzetkosten en vervoerkosten, berekend vanaf de onder a) bedoelde markten van de Gemeenschap tot aan de havens of andere plaatsen van uitvoer uit de Gemeenschap die die markten bedienen, alsmede de kosten van aanvoer op de wereldmarkt.

6. Indien de restitutie wordt vastgesteld via openbare inschrijving heeft de aanbesteding betrekking op het bedrag van de restitutie.

7. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het desbetreffende uitvoercertificaat.

8. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

9. De bepalingen van de leden 7 en 8 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen.

10. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 27 van de bepalingen in de leden 7 en 8 worden afgeweken.

11. Behoudens een afwijking waartoe is besloten volgens de procedure van artikel 27, wordt voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten de overeenkomstig lid 4 toe te passen restitutie op grond van het niveau van de maandelijkse verhogingen van de interventieprijs en eventueel van de fluctuaties van deze prijs, naar gelang van het verwerkingsstadium, aangepast met het van toepassing zijnde omrekeningspercentage.

Volgens de procedure van artikel 27 kan een correctiebedrag worden vastgesteld. De Commissie kan de correctiebedragen echter zo nodig wijzigen.

De bepalingen van de voorgaande alinea's kunnen geheel of gedeeltelijk worden toegepast op elk van de in artikel 1, lid 1, onder c), bedoelde produkten, alsmede op de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die zijn opgenomen in bijlage B. In dat geval wordt de in de eerste alinea bedoelde aanpassing gecorrigeerd door een coëfficiënt toe te passen die de verhouding aangeeft tussen de hoeveelheid grondstof en de hoeveelheid daarvan die aanwezig is in het uitgevoerde verwerkte produkt of die gebruikt is in het uitgevoerde goed.

12. Voor in de Gemeenschap geoogste padie en op basis van die padie verkregen gedopte rijst, die aan het eind van een verkoopseizoen in voorraad is en afkomstig is van de oogst van dat verkoopseizoen, en die in ongewijzigde staat of in de vorm van volwitte of halfwitte rijst wordt uitgevoerd tussen het begin van het volgende verkoopseizoen en nader te bepalen data, kan de restitutie worden verhoogd met een compenserend bedrag. De Raad wijst, indien daar aanleiding toe is, elk jaar vóór 1 juli op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de produkten aan waarop de bepalingen van deze alinea van toepassing zijn.

Het compenserende bedrag is:

- voor gedopte rijst gelijk aan het verschil tussen de richtprijs voor de laatste maand van het verkoopseizoen en de richtprijs voor de eerste maand van het nieuwe verkoopseizoen,
- voor padie gelijk aan bovengenoemd verschil, aangepast op grond van het omrekeningspercentage.

Dit bedrag wordt evenwel verminderd met de in voorkomend geval reeds op grond van artikel 8 verleende compenserende vergoeding.

Het compenserende bedrag wordt alleen toegekend indien de voorraden een bepaalde minimumhoeveelheid bereiken.

13. De restitutie voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de produkten:

- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn, indien het padie en gedopte rijst betreft, behalve bij toepassing van lid 14,
- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd en
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 8, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 27, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

Volgens de procedure van artikel 27 kunnen aanvullende bepalingen worden vastgesteld.

14. Bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde padie en gedopte rijst wordt geen restitutie verleend, behoudens wanneer de exporteur aantoonde dat:

- het uit te voeren produkt hetzelfde is als het van tevoren ingevoerde produkt en
- bij de invoer van dit produkt alle invoerheffingen zijn geïnd.

In dit geval is de restitutie voor elk produkt gelijk aan het bij invoer geïnde recht, indien dit gelijk is aan of lager is dan de geldende restitutie; indien het bij invoer geïnde recht hoger is dan de geldende restitutie, is de restitutie gelijk aan laatstgenoemde restitutie.

15. De inachtneming van de volumegrenzen met betrekking tot de hoeveelheden, voortvloeiend uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken produkten. Voor de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, wordt de geldigheid van de certificaten onverlet gelaten door het einde van een referentieperiode.

16. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met inbegrip van de bepalingen betreffende de herverdeling van niet toegekende of niet gebruikte uitvoerhoeveelheden, en met name de bepaling betreffende de in lid 11 bedoelde aanpassing, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Bijlage B wordt volgens dezelfde procedure gewijzigd. De bepalingen betreffende de toepassing van lid 7 voor de in lid 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen, worden evenwel vastgesteld volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93.

Artikel 15

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector rijst kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag in bijzondere gevallen de in artikel 1 bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief en passief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief of passief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 16

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening, met inbegrip van de in bijlage A vermelde definities, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve invoerbepanking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 17

1. Wanneer de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), genoemde produkten het peil bereiken van de communautaire prijzen, deze toestand kan voortduren en ernstiger kan worden, en hierdoor de markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen er passende maatregelen worden getroffen.

2. De noteringen of de prijzen op de wereldmarkt bereiken het peil van de communautaire prijzen wanneer zij de interventieaankoop prijs voor indica- en japonica-rijst, verhoogd met:

- 80 % voor indica-rijst en
- 80 % voor japonica-rijst,

benaderen of overschrijden.

3. De in lid 1 bedoelde toestand kan voortduren of ernstiger worden wanneer een onevenwichtigheid tussen vraag en aanbod wordt geconstateerd en deze onevenwichtigheid dreigt te zullen aanhouden in het licht van de vermoedelijke ontwikkeling van de produktie en van de marktprijzen.

4. De markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord ten gevolge van de in de vorige leden bedoelde toestand wanneer het prijsniveau in de internationale handel dermate hoog is dat de invoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in de Gemeenschap kan worden belemmerd of deze produkten daardoor de Gemeenschap kunnen verlaten, zodat de stabiliteit van de markt of de continue voorziening in het gedrang komt.

5. Wanneer aan de voorwaarden van dit artikel wordt voldaan, kunnen de volgende maatregelen worden getroffen:

- toepassing van een uitvoerheffing; bovendien kan voor een bijzondere uitvoerheffing een openbare inschrijving ten aanzien van een bepaalde hoeveelheid plaatsvinden,
- vaststelling van een termijn voor de afgifte van de uitvoercertificaten,
- gehele of gedeeltelijke schorsing van de uitvoercertificaten,
- gehele of gedeeltelijke afwijzing van de in behandeling zijnde verzoeken om een uitvoercertificaat.

Over de intrekking van deze maatregelen wordt uiterlijk besloten wanneer wordt geconstateerd dat gedurende drie opeenvolgende weken niet meer aan de voorwaarde van lid 2 wordt voldaan.

6. Bij de vaststelling van de uitvoerheffing voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten wordt rekening gehouden met de volgende factoren:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van rijst op de markt van de Gemeenschap,
 - de prijzen voor rijst en verwerkte rijstprodukten op de wereldmarkt;

- b) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt, namelijk te zorgen voor een evenwichtige situatie van de voorziening en het handelsverkeer op deze markt;
- c) het belang om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- d) het economische aspect van de uitvoer.

7. Voor de vaststelling van de uitvoerheffing voor de in artikel 1, lid 1, onder c), vermelde produkten gelden de in lid 6 genoemde factoren. Afgezien daarvan, wordt ook rekening gehouden met de volgende specifieke factoren:

- a) de prijzen voor breukrijst op de verschillende markten van de Gemeenschap;
- b) de hoeveelheid breukrijst die nodig is voor de vervaardiging van de betreffende produkten en eventueel de waarden van de bijprodukten;
- c) de afzetmogelijkheden en -voorwaarden voor de betrokken produkten op de wereldmarkt.

8. Wanneer de situatie op de wereldmarkt of de specifieke omstandigheden op bepaalde markten dit vereisen, kan de uitvoerheffing worden gedifferentieerd.

9. De toe te passen uitvoerheffing is die welke geldt op de dag van uitvoer. De op de dag van indiening van de aanvraag van het certificaat geldende heffing wordt echter — op verzoek van de belanghebbende, dat gelijktijdig met de aanvraag om een certificaat wordt ingediend — toegepast op een tijdens de geldigheidsduur van dit certificaat plaatsvindende uitvoer.

10. Op uitvoer in het kader van voedselhulp krachtens artikel 25 worden geen heffingen toegepast.

11. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Volgens dezelfde procedure en voor elk van de produkten:

- wordt een besluit genomen over de in lid 5 beoogde maatregelen en over de afschaffing van de maatregelen als bedoeld in het tweede en het derde streepje van dat lid,
- wordt de uitvoerheffing periodiek vastgesteld.

Zo nodig kan de Commissie de uitvoerheffing instellen of wijzigen.

12. In dringende omstandigheden kan de Commissie de in lid 5, derde en vierde streepje, bedoelde maatregelen nemen. Zij stelt de Lid-Staten in kennis van haar besluit en maakt dit bekend via aanplakking op haar plaats van vestiging. Dit besluit brengt met zich, dat de getroffen maatregelen voor de betrokken produkten gelden vanaf de daarvoor vermelde dag die na de kennisgeving valt. Het besluit met betrekking tot de in lid 5, derde streepje, bedoelde maatregelen is ten hoogste gedurende zeven dagen van toepassing.

Artikel 18

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen die Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

II. Verordening (EEG) nr. 1423/76 (PB nr. L 166 van 25. 6. 1976, blz. 20)

Artikel 3 wordt geschrapt.

III. Verordening (EEG) nr. 1428/76 (PB nr. L 166 van 25. 6. 1976, blz. 30)

Verordening (EEG) nr. 1431/76 (PB nr. L 166 van 25. 6. 1976, blz. 36)

Verordening (EEG) nr. 1432/76 (PB nr. L 166 van 25. 6. 1976, blz. 39)

Verordening (EEG) nr. 1433/76 (PB nr. L 166 van 25. 6. 1976, blz. 42)

Verordening (EEG) nr. 1263/78 (PB nr. L 156 van 14. 6. 1978, blz. 14)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE III

GEDROOGDE VOEDERGEWASSEN

Verordening (EEG) nr. 1117/78 (PB nr. L 142 van 30. 5. 1978, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3496/93 (PB nr. L 319 van 21. 12. 1993, blz. 17)

1. In titel II wordt vóór artikel 7 het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 6 bis

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.”.

2. Artikel 7, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.”.

3. Artikel 8 wordt vervangen door:

„Artikel 8

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde producten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

BIJLAGE IV

SUIKER

- I. Verordening (EEG) nr. 1785/81 (PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 133/94 (PB nr. L 22 van 27. 1. 1994, blz. 7)

1. Titel II wordt vervangen door:

„TITEL II

Regeling voor het handelsverkeer met derde landen

Artikel 13

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, onder a), b), c), d), f), g) en h), bedoelde produkten moet een in- of uitvoercertificaat worden overgelegd.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 16 en 17, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De procedure van artikel 41 wordt toegepast voor:

- a) eventuele uitbreiding van de in dit artikel vastgestelde regeling tot de in artikel 1, lid 1, onder e), genoemde produkten en
- b) vaststelling van de geldigheidsduur van de certificaten en de andere uitvoeringsbepalingen van dit artikel, waarbij met name een termijn voor de afgifte van de certificaten kan worden bepaald.

Artikel 14

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. In afwijking van lid 1 kan de Commissie met het oog op een adequate voorziening van de markt van de Gemeenschap met de produkten bedoeld in artikel 1, lid 1, onder a) (ruwe suiker bestemd voor raffinage van de GN-codes 1701 11 10 en 1701 12 10) en onder c) (melasse), door invoer daarvan uit derde landen, volgens de procedure van artikel 41 de toepassing van de invoerrechten voor deze produkten geheel of gedeeltelijk schorsen en de bepalingen inzake deze schorsing vaststellen.

Deze schorsing kan worden toegepast zolang de wereldmarktprijs, vermeerderd met het invoerrecht als vermeld in het gemeenschappelijk douanetarief:

- in het geval van ruwe suiker de interventieprijs voor dit produkt overschrijdt;
- in het geval van melasse meer bedraagt dan de prijs van melasse die voor het betreffende verkoopseizoen als basis gediend heeft voor de vaststelling, krachtens het bepaalde in artikel 4, lid 2, van de ontvangsten uit de verkoop van melasse.

Artikel 15

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde landbouwprodukten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief voorgeschreven recht een aanvullend invoerrecht toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, tenzij de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden opgelegd, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd op basis van de voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de markt van invoer in de Gemeenschap van dit produkt representatieve prijzen.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 15 bis

Voor melasse gelden:

- de in artikel 14, lid 2, bedoelde prijs op de wereldmarkt en
 - de in artikel 15, lid 3, bedoelde representatieve prijs
- voor een standaardkwaliteit.

De standaardkwaliteit kan worden bepaald volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 16

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten die in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn gesloten, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, dan wel door middel van een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,

- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 17

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), c) en d), bedoelde produkten in ongewijzigde staat of in de vorm van in bijlage I opgenomen goederen op basis van de noteringen of prijzen op de wereldmarkt voor de in hetzelfde lid, onder a) en c), bedoelde produkten mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

De restitutie voor ruwe suiker mag niet hoger zijn dan die voor witte suiker.

2. Er kan een restitutie worden vastgesteld voor uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder f), g) en h), genoemde produkten in ongewijzigde staat of in de vorm van in bijlage I opgenomen produkten.

De restitutie wordt vastgesteld per 100 kg droge stof, rekening houdende met:

- a) de restitutie bij uitvoer van de produkten van onderverdeling 1702 30 91 van de gecombineerde nomenclatuur,
- b) de restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), genoemde produkten,
- c) de economische aspecten van de betrokken uitvoer.

3. De restitutie voor de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in de vorm van in bijlage I opgenomen goederen mag niet hoger zijn dan de restitutie voor de uitvoer van die produkten in ongewijzigde staat.

4. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk gebruikt kunnen worden, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

5. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41. Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld, voor de produkten waarvoor deze procedure voorheen bestond.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

Aanbiedingen met het oog op openbare inschrijvingen worden slechts dan in aanmerking genomen wanneer een waarborg is gesteld. Behalve in geval van overmacht wordt de waarborg geheel of gedeeltelijk verbeurd wanneer de aan de deelnemers aan de openbare inschrijving opgelegde verplichtingen niet of slechts gedeeltelijk zijn nagekomen.

Het bepaalde in de artikelen 17 bis, 17 ter en 17 quater met betrekking tot de in artikel 1, lid 1, onder a), c) en d), bedoelde niet-gedenatureerde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is aanvullend van toepassing.

6. Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van tot het veredelingsverkeer toegelaten produkten uit deze landen.

7. Voor de in artikel 1 genoemde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van een desbetreffend uitvoercertificaat.

8. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

9. De bepalingen van de leden 5 en 6 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage I opgenomen goederen.

10. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 41 van de bepalingen in de leden 5 en 6 worden afgeweken.

11. De restitutie wordt uitbetaald wanneer het bewijs wordt geleverd dat de produkten:

- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd en
- in geval van een gedifferentieerde restitutie de op het certificaat aangegeven bestemming, of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt, onverminderd lid 6, onder b). Van deze regel kan echter volgens de procedure van artikel 41 worden afgeweken, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

Volgens de procedure van artikel 41 kunnen aanvullende bepalingen worden vastgesteld.

12. Voor de in artikel 1, lid 1, onder a), bedoelde niet-gedenatureerde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, wordt slechts een restitutie toegekend als deze produkten, naar gelang van het geval:

- a) zijn verkregen uit in de Gemeenschap geogoste suikerbieten of in de Gemeenschap geogost suikerriet,
- b) in de Gemeenschap zijn ingevoerd krachtens artikel 33,
- c) zijn verkregen uit een van de krachtens de onder b) bedoelde bepalingen ingevoerde produkten.

13. Geen restitutie wordt toegekend voor de uitvoer in ongewijzigde staat van de niet-gedenatureerde produkten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder c) en d), die niet van oorsprong zijn uit de Gemeenschap of die niet zijn verkregen uit suiker welke krachtens de in lid 8 ter, onder b), bedoelde bepalingen in de Gemeenschap is ingevoerd of uit de in lid 8 ter, onder c), bedoelde produkten.

14. Het in acht nemen van de volumegrenzen die voortvloeien uit de in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten, wordt gewaarborgd door middel van uitvoercertificaten die worden afgegeven voor de daarin genoemde referentieperiodes voor de betrokken produkten.

15. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, alsmede de wijzigingen van bijlage I, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41. De uitvoeringsbepalingen betreffende de toepassing van lid 6 voor de in artikel 1 bedoelde produkten die in de vorm van in de bijlage opgenomen goederen worden uitgevoerd, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93.

Artikel 17 bis

1. Dit artikel is van toepassing op de vaststelling van de restituties voor de in artikel 1, lid 1, onder a), bedoelde niet-gedenatureerde, in ongewijzigde staat uitgevoerde produkten.

2. In geval van periodieke vaststelling voor de in artikel 1, lid 1, onder a), bedoelde produkten:

- a) worden de restituties om de twee weken vastgesteld.
- Deze vaststelling kan evenwel volgens de procedure van artikel 41 worden opgeschort wanneer wordt geconstateerd dat er in de Gemeenschap geen op basis van de wereldmarktprijzen uit te voeren suikeroverschotten zijn. In dat geval wordt geen restitutie toegekend;
- b) wordt bij de vaststelling van de restitutie rekening gehouden met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker en met name met de volgende factoren:
- de in het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot geldende interventieprijs voor witte suiker of de interventieprijs voor ruwe suiker welke geldt in het voor de uitvoer van dit product voor de Gemeenschap representatief geachte gebied,
 - de kosten van het vervoer van de suiker van de onder a) bedoelde gebieden tot de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap,
 - de aan de afzet van suiker op de wereldmarkt verbonden commerciële kosten, evenals eventueel de overslag-, vervoer- en verpakkingskosten,
 - de voor suiker op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen,
 - het economische aspect van de voorgenomen uitvoer.

3. Indien voor de in artikel 1, lid 1, onder a), bedoelde producten de restitutie wordt vastgesteld via openbare inschrijving,

- a) heeft de openbare inschrijving betrekking op het bedrag van de restitutie;
- b) gaan de bevoegde instanties der Lid-Staten krachtens een alle Lid-Staten bindend besluit over tot de openbare inschrijving. In dit besluit worden de voor de openbare inschrijving geldende voorwaarden vastgesteld. Deze voorwaarden moeten alle in de Gemeenschap gevestigde personen een gelijke toegang waarborgen;
- c) wordt bij de voorwaarden van de openbare inschrijving een termijn voor de indiening van de aanbiedingen vastgesteld. Binnen drie werkdagen na afloop van deze termijn wordt op basis van de binnengekomen aanbiedingen volgens de procedure van artikel 41 het maximumbedrag van de restitutie voor de desbetreffende openbare inschrijving bepaald. Voor de berekening van het maximumbedrag wordt rekening gehouden met de bevoorradings- en prijsituatie in de Gemeenschap, de prijzen en de afzetmogelijkheden op de wereldmarkt, alsmede met de kosten van de uitvoer van suiker.

Volgens dezelfde procedure kan een maximumhoeveelheid worden vastgesteld;

- d) kan, indien de uitvoer kan worden gerealiseerd met een lagere restitutie dan die waartoe inachtneming van het verschil tussen de prijzen in de Gemeenschap en die op de wereldmarkt leidt, en wanneer de uitvoer plaatsheeft met een bijzondere bestemming, worden voorgeschreven dat de bevoegde instanties der Lid-Staten overgaan tot een speciale openbare inschrijving waarvan de voorwaarden het volgende inhouden:
- die niet in de tijd beperkte mogelijkheid aanbiedingen in te dienen, zulks totdat de openbare inschrijving gesloten wordt, en
 - een maximumbedrag van de restitutie dat is berekend uitgaande van de vereisten van de bedoelde uitvoer;
- e) wordt, wanneer het in een aanbieding genoemde bedrag van de restitutie:
- hoger is dan het vastgestelde maximumbedrag, de aanbieding door de bevoegde instanties van de Lid-Staten afgewezen,
 - niet hoger is dan het maximumbedrag, de door deze instanties vast te stellen restitutie gelijk aan de in die aanbieding genoemde restitutie.

4. Voor ruwe suiker:

- a) wordt de restitutie vastgesteld voor de in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 431/68 omschreven standaardkwaliteit;
- b) geldt dat de volgens lid 2, onder a), vastgestelde restitutie:
- niet meer mag bedragen dan 92 % van de voor dezelfde periode voor witte suiker vastgestelde restitutie. Deze maximumgrens geldt evenwel niet voor de restituties die voor kandijnsuiker worden vastgesteld,
 - voor elke betrokken uitvoerverrichting vermenigvuldigd wordt met een correctiecoëfficiënt die verkregen wordt door de overeenkomstig artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 431/68 bepaalde opbrengst van de uitgevoerde ruwe suiker te delen door 92;
- c) mag het in lid 3, onder c), bedoelde maximumbedrag in het kader van een openbare inschrijving niet meer bedragen dan 92 % van het overeenkomstig genoemde bepaling tegelijkertijd vastgestelde maximumbedrag voor witte suiker.

Artikel 17 ter

1. Voor de niet-gedenatureerde in ongewijzigde staat uitgevoerde produkten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder c), wordt de restitutie elke maand vastgesteld, rekening houdend met:

- a) de melasseprijs waarvan voor het betrokken verkoopseizoen voor suiker is uitgegaan bij de bepaling van de ontvangsten uit de verkoop van melasse als bedoeld in artikel 4, lid 2;
- b) de prijzen en de afzetmogelijkheden van melasse op de markt van de Gemeenschap;
- c) de voor melasse op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen;
- d) het economische aspect van de voorgenomen uitvoer.

Deze periodieke vaststelling kan echter volgens de procedure van artikel 41 worden opgeschort wanneer wordt geconstateerd dat er in de Gemeenschap geen op basis van de wereldmarktprijzen uit te voeren melasseoverschotten zijn. In dat geval wordt geen restitutie toegekend.

2. In bijzondere omstandigheden kan voor bepaalde hoeveelheden en voor bepaalde gebieden van de Gemeenschap het bedrag van de restitutie worden bepaald via een openbare inschrijving. Deze openbare inschrijving heeft betrekking op het bedrag van de restitutie.

De bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staten gaan over tot de openbare inschrijving krachtens een machtiging waarin de voorwaarden voor de inschrijving zijn vastgelegd. Deze voorwaarden moeten alle in de Gemeenschap gevestigde personen een gelijke toegang waarborgen.

Artikel 17 quater

1. Voor de niet-gedenatureerde in ongewijzigde staat uitgevoerde produkten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder d), wordt maandelijks een basisbedrag van de restitutie vastgesteld.

Deze periodieke vaststelling kan echter volgens de procedure van artikel 41 worden opgeschort wanneer de periodieke vaststelling van de restitutie voor witte suiker in ongewijzigde staat wordt geschorst. In dat geval wordt geen restitutie toegekend.

2. Het basisbedrag van de restitutie voor de in lid 1 bedoelde produkten, met uitzondering van sorbose, is gelijk aan een honderdste van het bedrag dat wordt bepaald rekening houdend met:

- a) het verschil tussen de interventieprijs voor witte suiker die gedurende de maand waarvoor het basisbedrag wordt vastgesteld, geldt in het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot, en de voor witte suiker op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen;
- b) de noodzaak om een evenwicht tot stand te brengen tussen:
 - het gebruik van de grondstoffen uit de Gemeenschap voor de uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en
 - het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten produkten uit deze landen.

3. In het geval van sorbose is het basisbedrag van de restitutie gelijk aan het basisbedrag van de restitutie, verminderd met één honderdste van de restitutie bij de produktie die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1010/86 geldt voor de in bijlage I van die verordening vermelde produkten.

4. De toepassing van het basisbedrag van de restitutie kan worden beperkt tot bepaalde van de in artikel 1, lid 1, onder d), genoemde produkten.

Artikel 18

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector suiker kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag:

- de in artikel 1, lid 1, onder a) en d), bedoelde produkten en
- in bijzondere gevallen de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van in bijlage I bedoelde goederen,

geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 19

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- a) de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking van de invoer of maatregel van gelijke werking.

Artikel 20

1. Wanneer de prijs voor suiker op de wereldmarkt de interventieprijs overschrijdt, kan tot de toepassing van een heffing bij uitvoer van de betrokken suiker worden besloten. De toepassing van de heffing is verplicht wanneer de cif-prijs voor witte suiker of voor ruwe suiker hoger is dan de interventieprijs, vermeerderd met een bedrag dat gelijk is aan de som van 10 % van de interventieprijs en de bijdrage in de opslagkosten die tijdens het betreffende verkoopseizoen van toepassing is.

De uitvoerheffing kan bij openbare inschrijving worden vastgesteld. Behalve in geval van openbare inschrijving is de te innen heffing die welke geldt op de dag van uitvoer.

2. Wanneer de cif-prijs voor witte suiker of voor ruwe suiker hoger is dan de interventieprijs vermeerderd met een bedrag dat gelijk is aan de som van 10 % van de interventieprijs en de bijdrage in de opslagkosten die tijdens het betreffende verkoopseizoen van toepassing is, kan de Raad, op voorstel van de Commissie, volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag, besluiten bij de invoer van het betreffende produkt een subsidie toe te kennen.

Indien wordt geconstateerd dat:

- a) de voorziening van de Gemeenschap of
- b) de voorziening van een belangrijk consumptiegebied van de Gemeenschap

op basis van de beschikbare communautaire hoeveelheden niet meer verzekerd is, beslist de Raad, op voorstel van de Commissie, volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag, over de toekenning en de toepassingsvoorwaarden van deze invoersubsidie. Deze voorwaarden hebben inzonderheid betrekking op de hoeveelheid witte of ruwe suiker waarvoor de subsidie geldt, op de periode gedurende welke zij geldt, en, in voorkomend geval, op de invoergebieden.

3. Volgens de procedure van artikel 41 worden vastgesteld:

- a) de in de leden 1 en 2 bedoelde cif-prijzen;
- b) de overige uitvoerbepalingen van dit artikel.

Voor de in artikel 1, lid 1, onder b), c), d), f), g) en h), bedoelde produkten kunnen volgens de procedure van artikel 41 bepalingen worden vastgesteld die overeenkomen met die van de leden 1 en 2.

4. De uit de toepassing van dit artikel voortvloeiende bedragen worden vastgesteld door de Commissie. De bij inschrijving vastgestelde heffingen bij uitvoer evenwel worden bepaald volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 21

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of de uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende beschermende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

2) Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd:

- a) de laatste zin van lid 1 wordt vervangen door:
- b) „De artikelen 8, 9, 17 en 20 zijn niet van toepassing op deze suiker en de artikelen 9, 17 en 20 zijn niet van toepassing op de isoglucose en inulinestroop.”;
- b) in lid 2 wordt „artikel 18” vervangen door „artikel 20”.

3. Artikel 35 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 1 wordt vervangen door:
„1. Bij invoer van preferentiële suiker is geen invoerrecht van toepassing.”;
- b) in lid 2 wordt „in artikel 21, lid 2, bedoelde” vervangen door „in artikel 19, lid 2, bedoelde”.

II. Verordening (EEG) nr. 431/68 (PB nr. L 89 van 10. 4. 1968, blz. 3)

Artikel 2 wordt geschrapt.

III. Verordening (EEG) nr. 766/68 (PB nr. L 143 van 25. 6. 1968, blz. 6), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1489/76 (PB nr. L 167 van 26. 6. 1976, blz. 13)

Verordening (EEG) nr. 770/68 (PB nr. L 143 van 25. 6. 1968, blz. 16)

Verordening (EEG) nr. 226/72 (PB nr. L 28 van 1. 2. 1972, blz. 3)

Verordening (EEG) nr. 608/72 (PB nr. L 75 van 28. 3. 1972, blz. 5)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE V

OLIËN EN VETTEN

- I. Verordening nr. 136/66/EEG (PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3179/93 (PB nr. L 285 van 20. 11. 1993, blz. 9).

1. Titel I wordt vervangen door:

„TITEL I

Regeling van het handelsverkeer

Artikel 2

1. Voor de invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 2, onder c), genoemde produkten en van de produkten van de GN-codes 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 en 1522 00 39 moet een invoercertificaat worden overgelegd.

Voor de uitvoer van olijfolie uit de Gemeenschap moet een uitvoercertificaat worden overgelegd.

Voor de uitvoer van andere in artikel 1, lid 2, vermelde produkten uit de Gemeenschap kan een uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van artikel 3, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De geldigheidsduur van de certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38.

Artikel 2 bis

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 2 ter

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 2, onder c), d) en e), bedoelde produkten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, zijn vervuld, behalve wanneer de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren die voorafgaan aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor dat produkt.

4. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast volgens de procedure van artikel 38. Deze bepalingen betreffen met name:

- a) de produkten waarvoor aanvullende invoerrechten worden toegepast volgens artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de andere criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 3

1. Voor zover nodig om de uitvoer mogelijk te maken van olijfolie en van in de Gemeenschap geogst kool- en raapzaad op basis van de noteringen of de prijzen van deze produkten op de wereldmarkt en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die volgens artikel 228 van het Verdrag zijn gesloten, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen van de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk en met inachtneming van de doeltreffendheid en de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap gebruikt kunnen worden, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen grote en kleine marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers wordt voorkomen.

3. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk.

Zij kan variëren naar gelang van de bestemming wanneer de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken. Voor olijfolie kan de restitutie bovendien op verschillende niveaus worden vastgesteld, naar gelang van de kwaliteit en de aanbiedingsvorm, wanneer de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38. Voor olijfolie kunnen zij met name:

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via openbare inschrijving worden vastgesteld, indien de marktsituatie zulks rechtvaardigt. Voor olijfolie kan de inschrijving worden beperkt tot bepaalde landen van bestemming, bepaalde hoeveelheden, kwaliteiten en aanbiedingsvormen.

Behalve bij vaststelling via openbare inschrijving wordt het bedrag van de restitutie ten minste eenmaal per maand vastgesteld. Zo nodig kunnen de restituties door de Commissie op verzoek van een Lid-Staat dan wel op haar eigen initiatief tussentijds worden gewijzigd.

4. Bij de vaststelling van de restituties voor olijfolie worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van olijfolie op de markt van de Gemeenschap,
 - de prijzen van olijfolie op de wereldmarkt;
- b) de limieten die voortvloeien uit de volgens artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.

Indien echter door de situatie op de wereldmarkt de gunstigste noteringen voor olijfolie niet kunnen worden vastgesteld, kan rekening worden gehouden met de op die markt geldende prijs van de belangrijkste concurrerende plantaardige oliën en met het verschil dat tijdens een representatieve periode wordt geconstateerd tussen deze prijs en die van olijfolie.

Het bedrag van de restitutie mag niet hoger zijn dan het verschil tussen de prijs voor olijfolie in de Gemeenschap en die op de wereldmarkt, eventueel aangepast om rekening te houden met de kosten voor uitvoer van de produkten naar laatstgenoemde markt.

5. Bij de vaststelling van de restituties voor kool- en raapzaad worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de prijzen die in de Gemeenschap op de representatieve markten voor verwerking en uitvoer worden gehanteerd, alsmede de in de Gemeenschap geldende marktprijzen voor kool- en raapzaad en de vooruitzichten met betrekking tot de ontwikkeling van die prijzen;
- b) de situatie in de Gemeenschap en de beschikbaarheid van die produkten ten opzichte van de vraag;
- c) de gunstigste noteringen op de verschillende markten van de invoerende derde landen;
- d) de kosten voor de aanvoer naar de wereldmarkt;
- e) het economische aspect van de beoogde uitvoer;
- f) de limieten die voortvloeien uit de volgens artikel 228 van het verdrag gesloten overeenkomsten.

6. De restitutie wordt uitsluitend op aanvraag en na overlegging van het desbetreffende uitvoercertificaat toegekend.

7. De restitutie bij uitvoer van olijfolie en van kool- en raapzaad is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. Voor olijfolie en kool- en raapzaad waarvoor in het kader van voedselhulpacties restituties worden verleend, kan volgens de procedure van artikel 38 worden afgeweken van de leden 6 en 7.

9. De inachtneming van de maxima met betrekking tot de hoeveelheden die voortvloeien uit de volgens artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken produkten. Wat betreft de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, wordt de geldigheid van de uitvoercertificaten niet beïnvloed door het einde van een referentieperiode.

10. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet gebruikte uitvoerbare hoeveelheden, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38.

Artikel 3 bis

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 3 ter

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegegeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betrokken maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

2. Artikel 4, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Jaarlijks worden voor de Gemeenschap een produktierichtprijs, een interventieprijs en een representatieve marktprijs voor olijfolie vastgesteld.

Wanneer er evenwel in de loop van het verkoopseizoen in de factoren die bij de vaststelling van de representatieve marktprijs voor olijfolie in aanmerking zijn genomen, een wijziging optreedt die, aan de hand van volgens de procedure van artikel 38 vast te stellen criteria, als aanzienlijk zijnde kan worden beschouwd, wordt volgens dezelfde procedure besloten om de representatieve marktprijs in de loop van het verkoopseizoen te wijzigen.

In dat geval kunnen volgens dezelfde procedure de consumptiesteun en de op die steun in te houden percentages bedoeld in artikel 11, leden 5 en 6, worden aangepast.”.

3. De artikelen 9, 14, 15, 16, 17, 18 en 19 worden geschrapt.

4. Artikel 20 wordt vervangen door:

„Artikel 20

1. Bij uitvoer van olijfolie naar derde landen kan, wanneer de prijsnoteringen op de wereldmarkt hoger zijn dan de prijs in de Gemeenschap, een heffing worden toegepast om het verschil tussen deze prijzen te overbruggen.

2. Bij niet-geraffineerde olijfolie mag de heffing niet hoger zijn dan de cif-prijs van olijfolie, verminderd met de krachtens de artikelen 4 en 6 vastgestelde representatieve marktprijs. De cif-prijs wordt bepaald uitgaande van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt; de noteringen worden aangepast aan de eventuele verschillen ten opzichte van de benaming of de kwaliteit van de betrokken producten.

Bij geraffineerde olijfolie mag de heffing niet hoger zijn dan de in de vorige alinea bedoelde cif-prijs, verminderd met de representatieve marktprijs; afhankelijk van het geval, wordt op het verschil een coëfficiënt van 111 toegepast, die de hoeveelheid bij de eerste persing verkregen olijfolie weergeeft welke nodig is voor de produktie van 100 kg geraffineerde olijfolie, dan wel een coëfficiënt van 149 die de hoeveelheid olie van afvallen van ruwe olijfolie weergeeft welke nodig is voor de produktie van 100 kg olie van afvallen van geraffineerde olijfolie.

3. De uitvoerheffing wordt vastgesteld door de Commissie.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38.”.

5. Artikel 20 bis wordt vervangen door:

„Artikel 20 bis

1. Voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van conserven van vis van GN-code 1604, met uitzondering van GN-code 1604 30, alsmede van conserven van schaal- en weekdieren van GN-code 1605 en conserven van groenten van de GN-codes 2001, 2002, 2003, 2004 en 2005, geldt een regeling inzake restitutie bij de produktie.

2. De restitutie wordt vastgesteld op basis van het verschil tussen de prijzen op de wereldmarkt en die op de markt van de Gemeenschap. Daartoe wordt rekening gehouden met:

- de invoerbelasting voor olijfolie van GN-code 1509 90 00 tijdens een referentieperiode;
- de factoren die in aanmerking zijn genomen bij de vaststelling van de uitvoerrestituties voor olijfolie van GN-Code 1509 90 00 tijdens een referentieperiode.

Wanneer de voor de vervaardiging van conserven gebruikte olijfolie in de Gemeenschap is voortgebracht, is de restitutie echter gelijk aan het in de vorige alinea bedoelde bedrag, vermeerderd met een bedrag dat gelijk is aan de consumptiesteun op de dag waarop de restitutie van toepassing wordt.

3. De eerder vastgestelde restitutie wordt gehandhaafd wanneer het verschil tussen deze en de nieuwe restitutie een nog nader te bepalen bedrag niet overschrijdt.

4. Bij een aanzienlijke wijziging van de representatieve marktprijs aan het begin van de geldigheidsperiode van de restitutie, kan voor de vaststelling van de restitutie eveneens rekening worden gehouden met het verschil tussen de nieuwe representatieve prijs en die welke eerder gold.

5. Het recht op restitutie ontstaat op het moment dat de olie voor vervaardiging van conserven wordt gebruikt. Via een controleregeling zorgen de Lid-Staten ervoor dat de restitutie uitsluitend wordt toegekend voor olijfolie die voor de vervaardiging van de in lid 1 bedoelde conserven wordt gebruikt.

6. De produktierestitutie wordt om de twee maanden door de Commissie vastgesteld.

7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inzonderheid die met betrekking tot de in lid 4 bedoelde controleregeling, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38.°.

6. De artikelen 20 ter en 28 worden geschrapt.

II. *Verordening nr. 142/67/EEG (PB nr. 125 van 26. 6. 1967, blz. 2461/67), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2429/72 (PB nr. L 264 van 23. 11. 1972, blz. 1)*

Verordening nr. 143/67/EEG (PB nr. L 125 van 26. 6. 1967, blz. 2463/67), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2077/71 (PB nr. L 220 van 30. 9. 1971, blz. 1)

Verordening (EEG) nr. 19/69 (PB nr. L 3 van 7. 1. 1969, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2429/72 (PB nr. L 264 van 23. 11. 1972, blz. 1)

Verordening (EEG) nr. 2596/69 (PB nr. L 324 van 27. 12. 1969, blz. 12)

Verordening (EEG) nr. 1076/71 (PB nr. L 116 van 28. 5. 1971, blz. 2)

Verordening (EEG) nr. 443/72 (PB nr. L 54 van 3. 3. 1972, blz. 3), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2560/77 (PB nr. L 303 van 28. 11. 1977, blz. 1)

Verordening (EEG) nr. 1569/72 (PB nr. L 167 van 25. 7. 1972, blz. 9), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2206/90 (PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 11)

Verordening (EEG) nr. 2751/78 (PB nr. L 331 van 28. 11. 1978, blz. 5)

Verordening (EEG) nr. 591/79 (PB nr. L 78 van 30. 3. 1979, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2903/89 (PB nr. L 280 van 29. 9. 1989, blz. 3)

Verordening (EEG) nr. 1594/83 (PB nr. L 163 van 22. 6. 1983, blz. 44), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1321/90 (PB nr. L 132 van 23. 5. 1990, blz. 15)

Verordening (EEG) nr. 1491/85 (PB nr. L 151 van 10. 6. 1985, blz. 15), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1724/91 (PB nr. L 162 van 26. 6. 1991, blz. 35)

Verordening (EEG) nr. 2194/85 (PB nr. L 204 van 2. 8. 1985, blz. 7), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1725/91 (PB nr. L 162 van 26. 6. 1991, blz. 37)

Verordening (EEG) nr. 1650/86 (PB nr. L 145 van 30. 5. 1986, blz. 8)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE VI

VLAS EN HENNEP

1. *Verordening (EEG) nr. 1308/70 (PB nr. L 146 van 4. 7. 1970, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1557/93 (PB nr. L 154 van 25. 6. 1993, blz. 26)*

De artikelen 7 en 8 worden vervangen door:

„Artikel 7

Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 8

1. Dit artikel geldt onverminderd strengere bepalingen van de Lid-Staten.
2. Uit derde landen afkomstige ruwe hennep van GN-code 5302 10 00 mag slechts worden ingevoerd als het produkt voldoet aan de in artikel 4, lid 1, bedoelde voorwaarden en indien het bewijs wordt geleverd dat het gehalte aan tetrahydrocannabinol niet hoger is dan bepaald overeenkomstig artikel 4, lid 4.
3. Uit derde landen mag alleen zaaizaad worden ingevoerd van hennepassen van GN-code 1207 99 10 die de in artikel 4, lid 1, bedoelde waarborgen bieden en die voorkomen op de nog op te stellen lijst. Deze lijst wordt opgesteld overeenkomstig artikel 4, lid 4.
4. Alle invoer in de Gemeenschap van de in de leden 2 en 3 bedoelde produkten is onderworpen aan controle, op grond waarvan kan worden nagegaan of aan de voorwaarden van dit artikel wordt voldaan.

Wanneer dit laatste het geval is, geeft de Lid-Staat van invoer een certificaat van overeenstemming af.

5. De vergunning tot invoer van hennepzaad van GN-code 1207 99 91 wordt alleen verleend aan:
 - onderzoekinstituten of -organisaties,
 - natuurlijke of rechtspersonen die een voldoende activiteit in de betrokken sector kunnen aantonen.
6. Voor de invoer van het in lid 5 bedoelde zaad door de in het tweede streepje van dat lid bedoelde personen geldt een controleregeling die van toepassing is totdat het zaad een andere bestemming dan inzaaiing heeft gekregen.
7. Voordat de betreffende bepalingen worden toegepast, delen de Lid-Staten de Commissie de bepalingen mee die zijn vastgesteld voor de uitoefening van de in lid 6 bedoelde controle. Indien met deze bepalingen de beoogde controle niet doeltreffend kan worden uitgeoefend, wordt volgens de procedure van artikel 12 bepaald welke wijzigingen de betrokken Lid-Staat in die bepalingen moet aanbrenge.
8. De uitvoeringsbepalingen van dit lid worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.

Artikel 8 bis

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast overeenkomstig de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.³⁾

- II. *Verordening (EEG) nr. 1430/82 (PB nr. L 162 van 16. 2. 1982, blz. 27), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2058/84 (PB nr. L 191 van 19. 7. 1984, blz. 5)*

Artikel 2 wordt geschrapt.

- III. *Verordening (EEG) nr. 2059/84 (PB nr. L 191 van 19. 7. 1984, blz. 6)*

De artikelen 2, 3 en 4 worden geschrapt.

- IV. *Verordening (EEG) nr. 1054/72 (PB nr. L 120 van 25. 5. 1972, blz. 1)*

Bovengenoemde verordening wordt ingetrokken.

BIJLAGE VII

MELK EN ZUIVELPRODUKTEN

1. Verordening (EEG) nr. 804/68 (PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2807/94 (PB nr. L 298 van 19. 11. 1994, blz. 1)

1. Artikel 4 wordt geschrapt.
2. Titel III wordt vervangen door:

„TITEL III

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 13

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten moet een invoercertificaat worden overgelegd. Voor alle uitvoer van deze produkten uit de Gemeenschap kan een uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.
2. Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 16 en 17, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; behoudens in geval van overmacht wordt deze zekerheid geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

3. Volgens de procedure van artikel 30 worden vastgesteld:
 - a) de lijst van de produkten waarvoor uitvoercertificaten worden geeïst,
 - b) de geldigheidsduur van de certificaten en
 - c) de andere uitvoeringsbepalingen van dit artikel.

Artikel 14

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 15

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, behalve wanneer de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren die voorafgaan aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast volgens de procedure van artikel 30. Deze bepalingen betreffen met name:

- a) de produkten waarvoor aanvullende invoerrechten worden toegepast volgens artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de andere criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 16

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden of door een combinatie van deze methoden, namelijk:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. Bij de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, zulks onverminderd de rechten uit hoofde van de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd, en
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 17

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten, in ongewijzigde staat of in de vorm van in de bijlage opgenomen goederen wanneer het de in artikel 1, onder a), b), c), d), e) en g), bedoelde produkten betreft, op basis van de prijzen van deze produkten in de internationale handel mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en die in de Gemeenschap door een restitutie bij uitvoer worden overbrugd.

De restitutie voor uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in de vorm van in de bijlage opgenomen goederen mag niet hoger zijn dan de restitutie voor de uitvoer van die produkten in ongewijzigde staat.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk gebruikt kunnen worden rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk.

Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie in de internationale handel of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld, voor de produkten waarvoor deze procedure voorheen bedoeld was.

Behalve bij vaststelling via openbare inschrijving, worden de lijst van produkten waarvoor een restitutie wordt toegekend, en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per vier weken vastgesteld. Het bedrag van de restituties kan echter gedurende meer dan vier weken op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven en zo nodig in de tussentijd door de Commissie op verzoek van een Lid-Staat dan wel op eigen initiatief worden gewijzigd. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage opgenomen goederen kan er evenwel volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 een andere vaststellingsfrequentie worden bepaald.

4. Bij de vaststelling van de restituties voor de in artikel 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van melk en zuivelprodukten op de markt van de Gemeenschap;
 - de prijzen van melk en zuivelprodukten in de internationale handel;
- b) de gunstigste afzetkosten en vervoerkosten vanaf de markten van de Gemeenschap tot de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, alsmede de aanvoerkosten tot de landen van bestemming;
- c) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten, namelijk te zorgen voor een evenwichtige situatie van deze markten en een natuurlijke ontwikkeling inzake prijzen en handelsverkeer;
- d) de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;
- e) het belang om verstoring van de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- f) het economische aspect van de beoogde uitvoer.

Er wordt met name ook rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van grondstoffen uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte goederen naar derde landen en het gebruik van tot het veredelingsverkeer toegelaten produkten uit deze landen.

5. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, worden:

- a) de in lid 1 bedoelde prijzen in de Gemeenschap vastgesteld rekening houdend met de gehanteerde prijzen die het gunstigst blijken met het oog op uitvoer,
- b) de in lid 1 bedoelde prijzen in de internationale handel vastgesteld op basis van met name:
 - a) de prijzen op de markten van derde landen;
 - b) de gunstigste prijzen bij invoer van produkten van oorsprong uit derde landen in de derde landen van bestemming;
 - c) de in de uitvoerende derde landen geconstateerde productieprijzen, in voorkomend geval rekening houdend met de door deze landen toegekende subsidies;
 - d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

6. Voor de in lid 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.

7. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. De bepalingen van de leden 6 en 7 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 worden uitgebreid tot de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage opgenomen goederen.

9. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 30 van de bepalingen van de leden 6 en 7 worden afgeweken.

10. De restitutie wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de produkten:

- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn, behalve bij toepassing van lid 11,
- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd en,
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 7, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van lid 30, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

11. Bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde produkten wordt geen restitutie verleend, behoudens wanneer de exporteur aantoonst dat:

- het uit te voeren produkt hetzelfde is als het van tevoren ingevoerde produkt en
- bij de invoer van dit produkt alle invoerheffingen zijn geïnd.

In dit geval is de restitutie voor elk produkt gelijk aan het bij invoer geïnde recht, indien dit gelijk is aan of lager is dan de geldende restitutie; indien het bij invoer geïnde recht hoger is dan de geldende restitutie, is de restitutie gelijk aan laatstgenoemde restitutie.

12. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten die in de vorm van in de bijlage opgenomen goederen worden uitgevoerd, gelden de leden 10 en 11 uitsluitend voor de goederen van de volgende GN-codes:

- 1806 90 60 tot 1806 90 90 (bepaalde cacao bevattende produkten),
- 1901 (bepaalde bereidingen voor menselijke consumptie van meel, enz.),
- 2106 90 99 (bepaalde niet elders genoemde produkten voor menselijke consumptie),

met een hoog gehalte aan zuivelcomponenten.

13. De inachtneming van de maxima met betrekking tot de hoeveelheden, voortvloeiend uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken produkten. Wat betreft het nakomen van de verplichtingen uit hoofde van de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde tot stand gekomen overeenkomsten, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de uitvoercertificaten onverlet.

14. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. De bepalingen betreffende de uitvoering van de leden 8, 10, 11 en 12 worden, voor de in lid 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage opgenomen goederen, vastgesteld volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93.

Artikel 18

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector melk en zuivelprodukten kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag in bijzondere gevallen de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1 bedoelde produkten en van in de bijlage bedoelde goederen, geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Idere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 19

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 20

1. Wanneer voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten de prijs franco grens het niveau van de communautaire prijzen gevoelig overschrijdt, deze toestand kan voortduren en hierdoor de markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen de in lid 5 bedoelde maatregelen worden getroffen.

2. Van een gevoelige overschrijding in de zin van lid 1 is sprake wanneer de prijs franco grens de voor het betrokken produkt vastgestelde interventieprijs, verhoogd met 15 %, overschrijdt of, voor produkten waarvoor geen interventieprijs bestaat, een van de interventieprijs afgeleide prijs, vast te stellen volgens de procedure van artikel 30 en rekening houdend met de aard en de samenstelling van het betrokken produkt, overschrijdt.

3. De gevoelige overschrijding van het prijzniveau door de prijs franco grens kan voortduren indien er een gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod bestaat en dit gebrek aan evenwicht dreigt voort te duren, gelet op de te verwachten ontwikkeling van de produktie en de marktprijzen.

4. De markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord ten gevolge van de in dit artikel bedoelde situatie, wanneer het hoge prijsniveau in de internationale handel:

- de invoer in de Gemeenschap van zuivelprodukten belemmert of
- ertoe leidt dat zuivelprodukten de Gemeenschap verlaten,

zodat de voorziening van de Gemeenschap met zuivelprodukten niet langer kan worden gegarandeerd of dreigt niet langer te kunnen worden gegarandeerd.

5. Indien aan de in de vorige leden bedoelde voorwaarden is voldaan, kan volgens de procedure van artikel 30 besloten worden de invoerrechten en/of de inning van de uitvoerrechten geheel of gedeeltelijk op te schorten. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden indien nodig vastgesteld volgens dezelfde procedure.

Artikel 21

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

II. *Verordening (EEG) nr. 876/68 (PB nr. L 155 van 3. 7. 1968, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1344/86 (PB nr. L 119 van 8. 5. 1986, blz. 36)*

Verordening (EEG) nr. 2115/71 (PB nr. L 222 van 2. 10. 1971, blz. 5)

Verordening (EEG) nr. 2180/71 (PB nr. L 231 van 14. 10. 1971, blz. 1)

Verordening (EEG) nr. 1603/74 (PB nr. L 172 van 27. 6. 1974, blz. 9)

Verordening (EEG) nr. 2915/79 (PB nr. L 329 van 24. 12. 1979, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3798/91 (PB nr. L 357 van 28. 12. 1991, blz. 3)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE VIII

RUNDVLEES

1. Verordening (EEG) nr. 805/68 (PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1884/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 27)

1. Artikel 3 wordt geschrapt.
2. Titel II wordt vervangen door:

„TITEL II

Regeling voor het handelsverkeer met derde landen

Artikel 9

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, onder a), bedoelde produkten moet een invoercertificaat worden overgelegd.

Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, onder b), bedoelde produkten en voor alle uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 12 en 13, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De geldigheidsduur van de certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 10

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 11

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde landbouwprodukten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief bedoelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, behalve wanneer de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 12

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten die in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn gesloten, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Met betrekking tot het invoercontingent van 50 000 ton voor verwerking bestemd bevroren vlees van de GN-codes 0202 20 30, 0202 30, en 0206 29 91, dient de Commissie vóór december van elk jaar een verslag over de balans in. De Raad kan op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten dat dit contingent geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op even grote hoeveelheden kwaliteitsvlees, waarbij een omrekeningscoëfficiënt van 4,375 wordt toegepast.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, dan wel door middel van een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, waar dat passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die eventueel in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, zulks onverminderd de rechten uit hoofde van de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 13

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten op basis van de noteringen of de prijzen van die produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk gebruikt kunnen worden, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomt wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk.

Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) ter aanvulling en voor beperkte hoeveelheden, via inschrijving worden vastgesteld voor produkten waarvoor deze procedure passend lijkt.

Behalve bij vaststelling via openbare inschrijving worden de lijst van produkten waarvoor een uitvoerrestitutie wordt toegekend en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per drie maanden vastgesteld. Het bedrag van de restituties kan echter gedurende meer dan drie maanden op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven en zo nodig in de tussentijd door de Commissie op verzoek van een Lid-Staat dan wel op eigen initiatief worden gewijzigd.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van de produkten van de sector rundvlees op de markt van de Gemeenschap,
 - de prijzen van de produkten van de sector rundvlees op de wereldmarkt;
- b) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, zijnde het verzekeren van een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer op deze markten;
- c) de limieten die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;
- d) de noodzaak om storingen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- e) het economische aspect van de beoogde uitvoer.

Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name ook rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van grondstoffen uit de Gemeenschap voor de uitvoer van verwerkte goederen naar derde landen en het gebruik van tot de regeling actief veredelingsverkeer toegelaten grondstoffen uit deze landen.

Voorts kan voor de berekening van de restitutie voor de in de bijlage, afdelingen a), c) en d), vermelde produkten, alsmede voor de in afdeling b) onder de GN-codes 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 en 0206 29 91 vermelde produkten rekening worden gehouden met de voor elk van de betrokken produkten vastgestelde forfaitaire coëfficiënten.

5. De in lid 1 bedoelde prijzen in de Gemeenschap worden vastgesteld rekening houdend met:

- de prijzen op de representatieve markten van de Gemeenschap,
- de prijzen bij uitvoer.

De in lid 1 bedoelde prijzen op de wereldmarkt worden vastgesteld rekening houdend met:

- de prijzen op de markten van derde landen,
- de gunstigste prijzen bij invoer uit derde landen, in de derde landen van bestemming,

- de bij de produktie in de uitvoerende derde landen geconstateerde prijzen, in voorkomend geval rekening houdend met de door deze landen toegekende subsidies;
- de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

6. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het desbetreffende uitvoercertificaat.

7. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 27 van de bepalingen in de leden 6 en 7 worden afgeweken.

9. De restitutie wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de produkten:

- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn, behalve bij toepassing van lid 10, en
- buiten de Gemeenschap zijn uitgevoerd en,
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 3, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 27, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

10. Behoudens een afwijking waartoe besloten is volgens de procedure van artikel 27, wordt bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde produkten geen restitutie verleend.

11. De naleving van de kwantitatieve maxima die het gevolg zijn van de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten, wordt gewaarborgd aan de hand van de uitvoercertificaten die voor de daarin vermelde referentieperiodes voor de betreffende produkten zijn afgegeven. Wat betreft het nakomen van de verplichtingen uit hoofde van de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de uitvoercertificaten onverlet.

12. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 14

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector rundvlees kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de in artikel 1 bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief of passief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief of passief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 15

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:
 - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
 - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

3. Artikel 22 bis, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast.”.

- II. *Verordening (EEG) nr. 98/69 (PB nr. 14 van 21. 1. 1969, blz. 2), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 429/77 (PB nr. L 61 van 5. 3. 1977, blz. 18)*

Artikel 1 wordt vervangen door:

„Artikel 1

1. Tot afzet van de bij de interventiebureaus opgeslagen produkten kan slechts worden besloten:
 - a) als de produkten bestemd zijn voor een bijzonder gebruiksdoel, of
 - b) als de produkten bestemd zijn voor uitvoer, of
 - c) in het geval van afzet zonder specifieke bestemming, als daaruit geen gevaar ontstaat voor een verstoring van de markt, waarbij met name rekening wordt gehouden met het niveau van de gemiddelde marktprijzen voor volwassen runderen in de Gemeenschap en in de Lid-Staten die zijn geconstateerd overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1892/87, of
 - d) als de uitslag technisch noodzakelijk is.
2. In de in lid 1, onder a) en b), bedoelde gevallen kunnen bijzondere voorwaarden worden gesteld om te waarborgen dat de produkten niet aan hun bestemming worden onttrokken en om rekening te houden met de specifieke eisen van deze verkopen.

Deze voorwaarden kunnen met name het stellen van een zekerheid omvatten als garantie dat de aangevane verplichtingen worden nagekomen; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de verplichtingen niet of slechts ten dele worden nagekomen.”

- III. *Verordening (EEG) nr. 885/68 (PB nr. L 156 van 4. 7. 1968, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 427/77 (PB nr. L 61 van 5. 3. 1977, blz. 16)*

Verordening (EEG) nr. 1157/92 (PB nr. L 122 van 7. 5. 1992, blz. 4)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE IX

SCHAPE- EN GEITEVLEES

- I. Verordening (EEG) nr. 3013/89 (PB nr. L 289 van 7. 10. 1989, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1886/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 30)

Titel II wordt vervangen door:

„TITEL II

Regeling voor de handel met derde landen

Artikel 9

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van artikel 12, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten kan afhankelijk worden gemaakt van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De lijst van produkten waarvoor uitvoercertificaten vereist zijn, de geldigheidsduur van de certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.

Artikel 10

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 11

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien is voldaan aan de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, behalve wanneer deze invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 12

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten die in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn gesloten, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, dan wel door middel van een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de bevoorradingsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten uit hoofde van de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid en bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt, alsmede, waar zulks passend blijkt, de handhaving van de traditionele handelsstromen waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 13

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector schape- en geitenvlees kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de in artikel 1 bedoelde produkten in bijzondere gevallen geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief of passief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief of passief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 14

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking op de invoer of maatregel van gelijke werking.

Artikel 15

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

II. *Verordening (EEG) nr. 2641/80 (PB nr. L 275 van 18. 10. 1980, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3890/92 (PB nr. L 391 van 31. 12. 1992, blz. 51)*

Verordening (EEG) nr. 2642/80 (PB nr. L 275 van 18. 10. 1980, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3939/87 (PB nr. L 373 van 31. 12. 1987, blz. 1)

Verordening (EEG) nr. 3643/85 (PB nr. L 348 van 24. 12. 1985, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3890/92 (PB nr. L 391 van 31. 12. 1992, blz. 51)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE X

VARKENSVLEES

I. Verordening (EEG) nr. 2759/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1249/89 (PB nr. L 129 van 11. 5. 1989, blz. 12)

1. In artikel 4, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

„Bij de vaststelling van de basisprijs wordt met name rekening gehouden met de noodzaak deze prijs vast te stellen op een zodanig peil dat hij bijdraagt tot de stabilisatie van de marktprijzen en niet leidt tot het ontstaan van structurele overschotten in de Gemeenschap.”.

2. In artikel 5 wordt de tekst van lid 2 vervangen door:

„Voor andere produkten van een standaardkwaliteit dan geslachte varkens worden de aankooprijzen afgeleid van de aankooprijzen voor geslachte varkens, door toepassing van de verhouding tussen de handelswaarde van deze produkten enerzijds en de handelswaarde van geslachte varkens anderzijds.”.

3. Aan artikel 5, lid 4, wordt het volgende punt toegevoegd:

„d) wordt de coëfficiënt vastgesteld die de in lid 2 bedoelde verhouding weergeeft.”.

4. Titel II wordt vervangen door:

„TITEL II

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 8

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 11 en 13, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt, behalve in geval van overmacht, geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

Artikel 9

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 10

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 genoemde produkten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien wordt voldaan aan voorwaarden die voortvloeien uit artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die volgens artikel 228 van het Verdrag in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde is gesloten, tenzij de invoer de markt van de Gemeenschap niet dreigt te verstoren en de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden opgelegd, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd op basis van de representatieve prijzen voor het desbetreffende produkt op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 11

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten die in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn gesloten, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, dan wel door middel van een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid; zij bevatten, zo nodig:

- a) de bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 12

1. Wanneer een aanmerkelijke prijsstijging op de markt van de Gemeenschap wordt waargenomen, kan, indien de mogelijkheid bestaat dat deze toestand voortduurt en deze markt als gevolg daarvan verstorings ondergaat of dreigt te ondergaan, de in lid 4 bedoelde maatregel worden genomen.

2. Van een aanmerkelijke prijsstijging in de zin van lid 1 is sprake wanneer na een algemene evaluatie van de prijzen in alle regio's van de Gemeenschap het gemiddelde van de op de representatieve markten van de Gemeenschap van de bijlage van Verordening (EEG) nr. 2123/89 voor geslachte varkens waargenomen prijzen hoger ligt dan het gemiddelde van deze prijzen dat is vastgesteld voor de voorafgaande drie verkoopseizoenen, van 1 juli tot en met 30 juni, eventueel aangepast op grond van de cyclische ontwikkeling van deze prijzen, waarbij dit gemiddelde vermeerderd wordt met het verschil tussen genoemd gemiddelde en het gemiddelde van de basisprijzen die van kracht waren gedurende de betrokken periode, rekening houdend met iedere wijziging van de basisprijs ten opzichte van die welke resulteert uit het gemiddelde van genoemde periode.

3. De situatie van aanmerkelijke prijsstijging duurt mogelijk voort in de zin van lid 1 wanneer er geen evenwicht is tussen aanbod en vraag van varkensvlees en dit gebrek aan evenwicht van duurzame aard is vanwege met name:

- a) de conjuncturele ontwikkeling van het aantal dekkingen en van de prijs van biggen,
- b) de enquêtes en ramingen uit hoofde van Richtlijn 93/23/EEG betreffende statistische enquêtes op het gebied van de varkensproductie,
- c) de te verwachten ontwikkeling van de marktprijzen voor geslachte varkens.

4. Wanneer aan de voorwaarde van de voorafgaande leden is voldaan, kan volgens de procedure van artikel 24 worden besloten de invoerrechten geheel of gedeeltelijk op te schorten. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden zo nodig volgens dezelfde procedure vastgesteld.

Artikel 13

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten op basis van de wereldmarktprijzen van deze produkten mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt gekozen voor de methode die:

- a) het best past bij de aard van het produkt en de situatie van de betrokken markt, zodat de beschikbare middelen zo doelmatig mogelijk kunnen worden gebruikt, rekening houdend met de doeltreffendheid en de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
- b) rekening houdend met de eisen van het beheer, de minste administratieve belasting voor de marktdeelnemers met zich brengt,
- c) discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers vermijdt.

3. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden volgens de procedure van artikel 24 vastgesteld. Deze vaststelling vindt, behalve in geval van inschrijving, met name periodiek plaats.

De lijst van produkten waarvoor een restitutie bij uitvoer wordt toegekend en het bedrag van deze restitutie worden ten minste eens in de drie maanden vastgesteld. De restituties kunnen echter langer dan drie maanden op hetzelfde niveau gehandhaafd worden en ook, indien nodig, op verzoek van een Lid-Staat of op haar eigen initiatief door de Commissie gewijzigd worden.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende punten in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten:
 - van de prijzen en de beschikbaarheid van de produkten van de sector varkensvlees op de markt van de Gemeenschap,
 - van de prijzen van de produkten van de sector varkensvlees op de wereldmarkt;
- b) het belang storingen die het evenwicht tussen aanbod en vraag op de markt van de Gemeenschap langdurig kunnen verstoren, te vermijden;

- c) het economische aspect van de overwogen uitvoer;
- d) begrenzings die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.

Bij de vaststelling van de restitutie wordt bovendien rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van tot het zogeheten veredelingsverkeer toegelaten produkten uit deze landen.

Voorts wordt voor de berekening van de restitutie voor de in artikel 1 bedoelde produkten rekening gehouden met het verschil tussen de prijzen in de Gemeenschap enerzijds en op de wereldmarkt anderzijds, van de hoeveelheid voedergranen die in de Gemeenschap noodzakelijk is voor de produktie van 1 kg varkensvlees en rekening houdend, voor wat betreft de andere produkten dan geslachte varkens, met de in artikel 5, lid 2, bedoelde coëfficiënten.

5. De in lid 1 bedoelde prijs in de Gemeenschap wordt vastgesteld rekening houdend met:

- a) de prijzen in de diverse handelsstadia in de Gemeenschap,
- b) de prijzen bij uitvoer.

De in lid 1 bedoelde prijzen op de wereldmarkt worden vastgesteld rekening houdend met:

- a) de prijzen op de markten van derde landen,
- b) de gunstigste prijzen bij invoer uit derde landen, in de derde landen van bestemming,
- c) de bij de produktie vastgestelde prijzen in de uitvoerende derde landen, in voorkomend geval rekening houdend met de door deze landen toegekende subsidies,
- d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

6. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.

7. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 24 van de bepalingen in de leden 6 en 7 worden afgeweken.

9. De restitutie wordt betaald wanneer is aangetoond dat de produkten:

- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd;
- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn, behoudens in geval van toepassing van lid 10,
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, de op het certificaat aangegeven bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt, onverminderd lid 7, onder b). Er kan echter volgens de procedure van artikel 24 in afwijkingen van deze regel worden voorzien, mits voorwaarden worden gesteld die gelijkwaardige waarborgen bieden.

10. Bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde produkten als bedoeld in artikel 1, wordt geen restitutie verleend, behoudens wanneer de exporteur aantoonbaar dat:

- het uit te voeren produkt en het van tevoren ingevoerde produkt identiek zijn en
- alle invoerrechten bij de invoer van dit produkt geheven zijn.

In dit geval is de restitutie voor elk produkt gelijk aan het bij invoer geheven recht indien dit lager ligt dan de restitutie die van toepassing is; indien het bij invoer geheven recht hoger ligt dan de toepasselijke restitutie, is de restitutie gelijk aan deze laatstgenoemde restitutie.

11. De inachtneming van de maxima met betrekking tot de hoeveelheden, voortvloeiend uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken produkten. Wat betreft de inachtneming van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, doet het aflopen van een referentieperiode geen afbreuk aan de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten.

12. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

Artikel 14

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector varkensvlees, kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag in bijzondere gevallen de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in dat zelfde artikel bedoelde produkten, geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief of passief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 15

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de steunprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij die Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

II. *Verordening (EEG) nr. 2764/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 21), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4160/87 (PB nr. L 392 van 31. 12. 1987, blz. 46)*

Verordening (EEG) nr. 2765/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 23)

Verordening (EEG) nr. 2766/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 25), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3906/87 (PB nr. L 370 van 30. 12. 1987, blz. 11)

Verordening (EEG) nr. 2768/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 39)

Verordening (EEG) nr. 2769/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 43)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE XI

SLACHTPLUIMVEE

- I. Verordening (EEG) nr. 2777/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 77), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1574/93 (PB nr. L 52 van 24. 6. 1993, blz. 1)

1. De artikelen 3 tot en met 11 worden vervangen door:

„Artikel 3

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 6 en 8, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt, behalve in geval van overmacht, geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 4

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 5

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 1, genoemde produkten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien wordt voldaan aan voorwaarden die voortvloeien uit artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die volgens artikel 228 van het Verdrag in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde is gesloten, behalve wanneer de invoer de markt van de Gemeenschap niet dreigt te verstoren en de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden opgelegd, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast volgens de procedure van artikel 17. Deze bepalingen betreffen met name:

- a) de produkten waarvoor aanvullende invoerrechten worden toegepast volgens artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de andere criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 6

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die voortvloeien uit de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die volgens de procedure van artikel 17 worden vastgesteld.
2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden of door een combinatie van die methoden, namelijk:
 - op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
 - evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
 - rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de bevoorradingsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten die het gevolg zijn van de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.
4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid; zij bevatten, zo nodig:
 - a) de bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
 - b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder b) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
 - c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 7

Wanneer een aanmerkelijke prijsstijging op de markt van de Gemeenschap wordt geconstateerd, kunnen, indien de mogelijkheid bestaat dat deze toestand voortduurt en deze markt als gevolg daarvan verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan, de vereiste maatregelen worden genomen.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast.

Artikel 8

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten op basis van de wereldmarktprijzen van deze produkten mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:
 - a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk kunnen worden gebruikt, rekening houdend met de doeltreffendheid en de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
 - b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
 - c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.
3. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk.

Zij kan variëren naar gelang van de bestemming indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden volgens de procedure van artikel 17 vastgesteld. Deze vaststelling vindt, behalve in geval van inschrijving, met name periodiek plaats.

De lijst van produkten waarvoor een uitvoerrestitutie wordt toegekend en het bedrag van deze restitutie worden ten minste eenmaal per drie maanden vastgesteld. Het bedrag van de restituties kan echter gedurende meer dan drie maanden op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven en zo nodig in de tussentijd door de Commissie op verzoek van een Lid-Staat dan wel op eigen initiatief worden gewijzigd.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van de produkten van de sector slachtpluimvee op de markt van de Gemeenschap,
 - de prijzen van de produkten van de sector slachtpluimvee op de wereldmarkt;
- b) de noodzaak om storingen te voorkomen die het evenwicht tussen vraag en aanbod op de markt van de Gemeenschap langdurig kunnen verstoren;
- c) het economische aspect van de beoogde uitvoer;
- d) de limieten die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.

Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name ook rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van grondstoffen uit de Gemeenschap voor de uitvoer van verwerkte goederen naar derde landen en het gebruik van tot de regeling veredelingsverkeer toegelaten grondstoffen uit deze landen.

Voorts wordt voor de berekening van de restitutie voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten rekening gehouden met het verschil tussen de prijzen, in de Gemeenschap enerzijds en op de wereldmarkt anderzijds, van de hoeveelheid voedergranen die in de Gemeenschap nodig is voor de produktie van 1 kg geslacht pluimvee, en voor andere produkten dan geslacht pluimvee met de bestaande gewichtsverhoudingen tussen de diverse produkten en/of de gemiddelde verhouding tussen de handelswaarden daarvan.

5. De in lid 1 bedoelde prijs in de Gemeenschap wordt vastgesteld rekening houdend met:

- a) de prijzen in de diverse handelsstadia in de Gemeenschap,
- b) de prijzen bij uitvoer.

De in lid 1 bedoelde prijzen op de wereldmarkt worden vastgesteld, rekening houdend met:

- a) de prijzen op de markten van derde landen,
- b) de gunstigste prijzen bij invoer uit derde landen, in de derde landen van bestemming,
- c) de bij de produktie in de uitvoerende derde landen geconstateerde prijzen, in voorkomend geval rekening houdend met de door deze landen toegekende subsidies,
- d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

6. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het desbetreffende uitvoercertificaat; voor eendagskuikens mag het certificaat evenwel achteraf worden afgegeven.

7. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.

Er kunnen passende maatregelen getroffen worden om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. Voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 17 worden afgeweken van de leden 6 en 7.

9. De restitutie wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de produkten:

- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd,
- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn, behalve bij toepassing van lid 10, en
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 7, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 17, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

10. Bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde produkten als bedoeld in artikel 1, lid 1, wordt geen restitutie verleend, behoudens wanneer de exporteur aantoont dat:

- het uit te voeren produkt hetzelfde is als het van tevoren ingevoerde produkt en
- bij de invoer van dit produkt alle invoerheffingen zijn geïnd.

In dit geval is de restitutie voor elk produkt gelijk aan het bij invoer geïnde recht, indien dit lager is dan de geldende restitutie; indien het bij invoer geïnde recht hoger is dan de geldende restitutie, is de restitutie gelijk aan laatstgenoemde restitutie.

11. De naleving van de kwantitatieve maxima die het gevolg zijn van de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten, wordt gewaarborgd aan de hand van de uitvoercertificaten die voor de daarin vermelde referentieperiodes voor de betreffende produkten zijn afgegeven. Wat betreft de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, doet het aflopen van een referentieperiode geen afbreuk aan de geldigheid van de uitvoercertificaten.

12. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 9

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag in bijzondere gevallen de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten, geheel of gedeeltelijk uitsluiten van toepassing van de regeling actief of passief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt door de regeling actief of passief veredelingsverkeer verstoord wordt of verstoord dreigt te worden, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 10

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 11

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

2. Artikel 12 wordt geschrapt.

II. *Verordening (EEG) nr. 2778/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 84), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3714/92 (PB nr. L 378 van 23. 12. 1992, blz. 23)*

Verordening (EEG) nr. 2779/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 90)

Verordening (EEG) nr. 2780/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 94)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE XII

EIEREN EN OVOALBUMINE EN LACTOALBUMINE

A. EIEREN

- I. Verordening (EEG) nr. 2771/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 49), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1574/93 (PB nr. L 152 van 24. 6. 1993, blz. 1)

1. De artikelen 3 tot en met 11 worden vervangen door:

„Artikel 3

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 6 en 8, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat ; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 4

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 5

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 1, genoemde produkten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien wordt voldaan aan voorwaarden die voortvloeien uit artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die volgens artikel 228 van het Verdrag in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde is gesloten, behalve wanneer de invoer de markt van de Gemeenschap niet dreigt te verstoren en de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden opgelegd, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaande aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast volgens de procedure van artikel 17. Deze bepalingen betreffen met name :

- a) de produkten waarvoor aanvullende invoerrechten worden toegepast volgens artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
b) de andere criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 6

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die voortvloeien uit de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die volgens de procedure van artikel 17 worden vastgesteld.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden of door een combinatie van die methoden, namelijk:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de bevoorradingsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid; zij bevatten, zo nodig:

- a) de bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 7

Wanneer op de markt van de Gemeenschap een aanmerkelijke prijsstijging wordt waargenomen en er een mogelijkheid bestaat dat deze toestand voortduurt en de markt als gevolg daarvan wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen de nodige maatregelen worden genomen.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast.

Artikel 8

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten in ongewijzigde staat of in de vorm van in bijlage I opgenomen goederen op basis van de prijzen van die produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk gebruikt kunnen worden, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk.

Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Die vaststelling vindt, behalve in geval van inschrijving, met name periodiek plaats.

De lijst van produkten waarvoor een uitvoerrestitutie wordt toegekend, en het bedrag van deze restitutie worden ten minste eenmaal per drie maanden vastgesteld. De restituties kunnen echter langer dan drie maanden op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven en zo nodig in de tussentijd door de Commissie op verzoek van een Lid-Staat dan wel op eigen initiatief worden gewijzigd.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van de produkten van de eierensector op de markt van de Gemeenschap,
 - de prijzen van de produkten van de eierensector op de wereldmarkt;
- b) het belang om langdurige verstoringen van het evenwicht tussen vraag en aanbod op de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- c) het economische aspect van de beoogde uitvoer;
- d) de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.

Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name ook rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van grondstoffen uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte goederen naar derde landen en het gebruik van tot de zogeheten veredelingsregeling toegelaten grondstoffen uit deze landen.

Voorts wordt voor de berekening van de restitutie voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten rekening gehouden met het verschil tussen de prijzen, in de Gemeenschap enerzijds en op de wereldmarkt anderzijds, van de hoeveelheid voedergranen die in de Gemeenschap nodig is voor de productie van 1 kg eieren in de schaal, en, voor wat betreft andere produkten dan eieren in de schaal, rekening houdend met de hoeveelheid eieren in de schaal die gebruikt wordt voor de vervaardiging van deze produkten en/of de gemiddelde verhouding tussen de handelswaarde van de bestanddelen van eieren.

5. De in lid 1 bedoelde prijs in de Gemeenschap wordt vastgesteld rekening houdend met:

- a) de prijzen in de diverse handelsstadia in de Gemeenschap,
- b) de prijzen bij uitvoer.

De in lid 1 bedoelde prijs op de wereldmarkt wordt vastgesteld, rekening houdend met:

- a) de prijzen op de markten van derde landen,
- b) de gunstigste prijzen bij invoer uit derde landen, in de derde landen van bestemming,
- c) de in de uitvoerende derde landen geconstateerde productieprijzen, in voorkomend geval rekening houdend met de door deze landen toegekende subsidies,
- d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

6. Voor de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat; voor broedeieren mag het certificaat evenwel achteraf worden afgegeven.

7. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Es kunnen passende maatregelen getroffen worden om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. De bepalingen van de leden 6 en 7 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 3448/93 worden uitgebreid tot de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage I opgenomen produkten.

9. Voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 17 van de bepalingen van de leden 6 en 7 worden afgeweken.

10. De restitutie wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de produkten:

- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd,
- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn, behalve bij toepassing van lid 11, en,
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 7, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 17, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

11. Bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde produkten als bedoeld in artikel 1, lid 1, wordt geen restitutie verleend, behoudens wanneer de exporteur aantoonbaar dat:

- het uit te voeren produkt hetzelfde is als het van tevoren ingevoerde produkt en
- bij de invoer van dit produkt alle invoerheffingen zijn geïnd.

In dit geval is de restitutie voor elk produkt gelijk aan het bij invoer geïnde recht, indien dit lager is dan de geldende restitutie; indien het bij invoer geïnde recht hoger is dan de geldende restitutie, is de restitutie gelijk aan laatstgenoemde restitutie.

12. De inachtneming van de kwantitatieve maxima die het gevolg zijn van de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten, wordt gewaarborgd aan de hand van de uitvoercertificaten die voor de daarin vermelde referentieperiodes voor de betreffende produkten zijn afgegeven. Wat betreft de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, doet het aflopen van een referentieperiode geen afbreuk aan de geldigheid van de uitvoercertificaten.

13. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Bijlage I wordt volgens dezelfde procedure gewijzigd. De bepalingen betreffende de toepassing van lid 8 voor de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten welke worden uitgevoerd in de vorm van goederen als vermeld in bijlage I, worden echter vastgesteld volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93.

Artikel 9

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening voor eieren kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag in bijzondere gevallen:

- de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1, lid 1, onder b), bedoelde produkten,
- en in bijzondere gevallen, de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in bijlage I bedoelde produkten,

geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 10

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:
 - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
 - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 11

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of intrekken.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

2. Artikel 12 wordt geschrapt.

II. *Verordening (EEG) nr. 2773/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 64), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4155/87 (PB nr. L 392 van 31. 12. 1987, blz. 29)*

Verordening (EEG) nr. 2774/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 68)

Verordening (EEG) nr. 2775/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 72)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

B. OVOALBUMINE EN LACTOALBUMINE

Verordening (EEG) nr. 2783/75 (PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 104), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4001/87 (PB nr. L 377 van 31. 12. 1987, blz. 44)

1. In artikel 1 wordt de inleidende zin vervangen door:

„Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de volgende produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief:”.

2. Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten kan een invoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van artikel 4, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het invoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot invoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt, behalve in geval van overmacht, geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75.”.

3. Artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien wordt voldaan aan voorwaarden die voortvloeien uit artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die volgens artikel 228 van het Verdrag in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde is gesloten, tenzij de invoer de markt van de Gemeenschap niet dreigt te verstoren en de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden opgelegd, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht in aanmerking moeten worden genomen, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de verzending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75. Deze bepalingen betreffen met name:

- a) de produkten waarvoor aanvullende invoerrechten worden toegepast volgens artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de andere criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.”.

4. Artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden dan wel door middel van een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.
4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid; zij bevatten, zo nodig:
- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
 - b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
 - c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.”.
5. Artikel 5 wordt vervangen door:

„Artikel 5

Wanneer een aanmerkelijke prijsstijging op de markt van de Gemeenschap wordt geconstateerd, kunnen, indien de mogelijkheid bestaat dat deze toestand voortduurt en deze markt als gevolg daarvan verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan, de vereiste maatregelen worden genomen.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast.”.

6. Artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening voor eieren en de onderhavige verordening, kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag in bijzondere gevallen de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in hetzelfde artikel bedoelde produkten, geheel of gedeeltelijk uitsluiten van toepassing van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan het besluit van de Commissie binnen een week na de mededeling daarvan, aan de Raad voorleggen. De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.”.

7. Artikel 8 wordt vervangen door:

„Artikel 8

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; die tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.”.

BIJLAGE XIII

GROENTEN EN FRUIT

- I. Verordening (EEG) nr. 1035/72 (PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3669/93 (PB nr. L 338 van 31. 12. 1993, blz. 26)

Titel IV wordt vervangen door:

„TITEL IV

Regeling voor het handelsverkeer met derde landen

Artikel 22

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde producten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 25 en 26, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33.

Artikel 23

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Indien de toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief afhankelijk is van de invoerprijs van de ingevoerde partij, wordt de echtheid van deze prijs gecontroleerd aan de hand van een forfaitaire waarde bij invoer, die wordt berekend door de Commissie naar oorsprong en naar produkt op basis van het gewogen gemiddelde van de noteringen van de betrokken producten op de representatieve invoermarkten van de Lid-Staten of, in voorkomend geval, op andere markten.

3. Indien de opgegeven invoerprijs voor de betrokken partij hoger is dan de forfaitaire waarde bij invoer, verhoogd met een marge die overeenkomstig lid 5 is vastgesteld en die de forfaitaire waarde niet met meer dan 10 % mag overschrijden, geldt de verplichting een zekerheid te stellen die gelijk is aan de invoerrechten en die wordt vastgesteld op basis van de forfaitaire waarde bij invoer.

4. Indien de invoerprijs voor de betrokken partij niet wordt opgegeven op het moment van de inklaring, hangt de toepassing van de rechten van het douanetarief af van de forfaitaire waarde bij invoer of van de toepassing, op overeenkomstig lid 5 vast te stellen voorwaarden, van de desbetreffende bepalingen van de douanewetgeving.

5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33.

Artikel 24

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 2, bedoelde producten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze producten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief bepaalde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien aan de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, is voldaan, tenzij de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of op de communautaire importmarkt voor het produkt.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 33. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 25

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten die in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn gesloten, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, dan wel door middel van een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd, en
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 26

1. Voor zover nodig om een in economisch opzicht belangrijke uitvoer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten op basis van de prijzen van die produkten in de internationale handel mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk gebruikt kunnen worden, rekening houdend met de doeltreffendheid en de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen grote en kleine marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk.

Indien de situatie in de internationale handel of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken, kan de restitutie van een bepaald produkt variëren naar gelang van de bestemming van dat produkt.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33. Zij worden periodiek vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van groenten en fruit op de markt van de Gemeenschap;
 - de prijzen van groenten en fruit in de internationale handel;
- b) de minimale afzetkosten en vervoerkosten vanaf de markten van de Gemeenschap tot de havens of andere plaatsen van uitvoer uit de Gemeenschap, alsmede de aanvoerkosten tot de landen van bestemming;
- c) het economische aspect van de beoogde uitvoer;
- d) de limieten die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.

5. De in lid 1 bedoelde prijzen op de markt van de Gemeenschap worden vastgesteld rekening houdend met de prijzen die het gunstigst blijken met het oog op uitvoer.

De in lid 1 bedoelde prijzen in de internationale handel worden vastgesteld op basis van met name:

- a) de op de markten van derde landen geconstateerde noteringen;
- b) de gunstigste prijzen die bij invoer van produkten van oorsprong uit derde landen in de derde landen van bestemming worden gehanteerd;
- c) de in de uitvoerende derde landen geconstateerde produktieprijzen;
- d) de aanbiedingsprijzen aan de grens van de Gemeenschap.

6. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het desbetreffende uitvoercertificaat.

7. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. Voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 33 van de bepalingen van de leden 6 en 7 worden afgeweken.

9. De restitutie wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de produkten:

- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd;
- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn en,
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 7, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 33, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

10. De inachtneming van de volumelimiten die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten gebeurt op basis van uitvoercertificaten die zijn afgegeven voor de daarin vermelde referentieperioden voor de betrokken produkten. Wat betreft de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, wordt de geldigheid van de uitvoercertificaten niet beïnvloed door het einde van een referentieperiode.

11. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met inbegrip van de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen en niet gebruikte, voor uitvoer in aanmerking komende, hoeveelheden worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

Artikel 27

1. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn bij invoer uit derde landen van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

2. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 28

1. In het handelsverkeer met derde landen kunnen passende maatregelen worden toegepast als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen,

Deze maatregelen kunnen slechts worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is, respectievelijk de uit de markt genomen of aangekochte hoeveelheden aanzienlijk zijn afgenomen.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

- II. Verordening (EEG) nr. 2518/69 (PB nr. L 318 van 18. 12. 1969, blz. 17), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2455/72 (PB nr. L 266 van 14. 11. 1972, blz. 7)

Verordening (EEG) nr. 2707/72 (PB nr. L 291 van 28. 12. 1972, blz. 3)

Verordening (EEG) nr. 1200/88 (PB nr. L 115 van 3. 5. 1988, blz. 7), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3821/90 (PB nr. L 366 van 29. 12. 1990, blz. 45)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE XIV

VERWERKTE PRODUCTEN VAN GROENTEN EN FRUIT

- I. Verordening (EEG) nr. 426/86 (PB nr. L 49 van 27. 2. 1986, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1490/94 (PB nr. L 161 van 29. 6. 1994, blz. 13)

1. Titel II wordt vervangen door:

„TITEL II

Handelsverkeer met derde landen

Artikel 9

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 12, 13, 14 en 14 bis, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten kan afhankelijk worden gemaakt van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 10

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 10 bis

1. Voor de in bijlage I, deel B, genoemde produkten wordt voor de verkoopseizoenen 1995, 1996, 1997, 1998 en 1999 een minimumprijs bij invoer vastgesteld. Bij de vaststelling van de minimumprijs bij invoer wordt met name rekening gehouden met:

- de prijs franco grens bij invoer in de Gemeenschap,
- de wereldmarktprijzen,
- de situatie op de markt van de Gemeenschap,
- de ontwikkeling van het handelsverkeer met derde landen.

Als de minimumprijs bij invoer niet wordt nageleefd, is bovenop het douanerecht een compenserende heffing van toepassing die wordt berekend op basis van de prijzen die worden toegepast door de voornaamste derde landen die deze produkten leveren.

2. De minimumprijs bij invoer voor krenten en rozijnen wordt voor het begin van het verkoopseizoen vastgesteld.

Er moet een afzonderlijke minimumprijs bij invoer voor krenten en voor rozijnen vastgesteld worden. Voor beide produkten kan de minimumprijs bij invoer vastgesteld worden voor de produkten in onmiddellijke verpakkingen met een nader vast te stellen nettogewicht en voor de produkten in onmiddellijke verpakkingen met een nettogewicht dat dat gewicht overschrijdt.

3. De minimumprijs bij invoer voor verwerkte kersen wordt vastgesteld vóór het begin van het verkoopseizoen. De prijs kan worden vastgesteld voor produkten in onmiddellijke verpakking met een bepaald nettogewicht.

4. De in acht te nemen minimumprijs bij invoer voor krenten en rozijnen is de prijs die op de dag van invoer van toepassing is. De eventueel toe te passen compenserende heffing is de heffing die op dezelfde dag van toepassing is.

5. De in acht te nemen minimumprijs bij invoer voor zure kersen en voor verwerkte kersen is de prijs die van toepassing is op de datum van aanvaarding van de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen.

6. De compenserende heffingen voor krenten en rozijnen worden vastgesteld aan de hand van een invoerprijschaal. Het verschil tussen de minimumprijs bij invoer en ieder schaalsegment bedraagt:

— 1 % van de minimumprijs voor het eerste schaalsegment,

— 3 %, 6 % en 9 % van de minimumprijs voor respectievelijk het tweede, derde en vierde schaalsegment.

Het vijfde schaalsegment geldt voor alle gevallen waarin de invoerprijs lager is dan die welke voor het vierde schaalsegment wordt toegepast.

De voor krenten en rozijnen vast te stellen maximale compenserende heffing mag niet hoger zijn dan het verschil tussen de minimumprijs en een bedrag dat wordt bepaald op grond van de gunstigste prijzen die door de meest representatieve derde landen voor aanzienlijke hoeveelheden op de wereldmarkt worden toegepast.

7. Indien de prijs bij invoer voor zure kersen en voor verwerkte kersen lager is dan de minimumprijs voor deze produkten, wordt een compenserende heffing toegepast die gelijk is aan het verschil tussen deze twee prijzen.

8. De minimumprijs bij invoer, het bedrag van de compenserende heffing en de andere uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 11

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, zijn vervuld, tenzij de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap ter kennis van de Wereldhandelsorganisatie worden gebracht overeenkomstig haar aanbod in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de voor het betrokken produkt representatieve prijzen op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 22. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,

b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 12

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten die in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn gesloten, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, dan wel door middel van een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij wordt uitgegaan van de methoden die in het verleden eventueel zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en op passende wijze gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 13

1. Voor zover nodig om het mogelijk te maken dat:

- a) economisch belangrijke hoeveelheden van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten zonder toegevoegde suiker,
- b) — witte suiker en ruwe suiker van GN-code 1701,
 - glucose (druivesuiker) en glucosestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 en 1702 40 90,
 - isoglucose van de GN-codes 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 en 1702 90 30, en
 - bietwortelsuikerstroop en rietsuikerstroop van GN-code 1702 90 90,die verwerkt zijn in de in artikel 1, lid 1, onder b), vermelde produkten,

worden uitgevoerd op basis van de prijzen van deze produkten in de internationale handel en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk gebruikt kunnen worden, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen grote en kleine marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk.

Zij kan voor een bepaald produkt variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie in de internationale handel of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden periodiek vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op haar eigen initiatief.

4. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het desbetreffende uitvoercertificaat.

5. De restitutie bij uitvoer is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

6. Voor produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 22 van de bepalingen in de leden 4 en 5 worden afgeweken.

7. De inachtneming van de maxima met betrekking tot de hoeveelheden, voortvloeiend uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken produkten. Wat betreft de nakoming van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de uitvoercertificaten onverlet.

8. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van de niet toegewezen of niet benutte exporteerbare hoeveelheden, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 14

1. Dit artikel is van toepassing op de in artikel 13, lid 1, onder a), bedoelde restituties.

2. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de verwachte ontwikkeling met betrekking tot:
 - de prijzen van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten op de markt van de Gemeenschap en de beschikbare hoeveelheden,
 - de prijzen in de internationale handel;
- b) de laagste afzetkosten en de laagste vervoerkosten, berekend vanaf de markten van de Gemeenschap tot aan de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, evenals de aanvoerkosten tot aan de landen van bestemming;
- c) het economische aspect van de beoogde uitvoer;
- d) de maxima voortvloeiend uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag.

3. De prijzen voor de in artikel 13, lid 1, onder a), bedoelde produkten op de markt van de Gemeenschap worden bepaald met inachtneming van de toegepaste prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst blijken te zijn.

Bij de bepaling van de in de internationale handel geldende prijzen wordt rekening gehouden met:

- a) de prijzen die op de markten in derde landen worden geconstateerd;

- b) de gunstigste prijzen bij invoer uit derde landen die worden toegepast in de derde landen van bestemming;
 - c) de producentenprijzen die in de uitvoerende derde landen worden geconstateerd;
 - d) de aanbiedingsprijzen aan de grens van de Gemeenschap.
4. De restitutie wordt uitbetaald wanneer het bewijs wordt geleverd dat de produkten:
- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd,
 - van oorsprong uit de Gemeenschap zijn en,
 - in geval van een gedifferentieerde restitutie, de op het certificaat aangegeven bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld hebben bereikt, onverminderd artikel 13, lid 5, onder b). Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 22, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.
5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 14 bis

1. Dit artikel is van toepassing op de in artikel 13, lid 1, onder b), bedoelde restituties.
2. Het bedrag van de restitutie is:
- voor ruwe suiker, witte suiker, bietwortelsuikerstroop en rietsuikerstroop gelijk aan de restitutie voor uitvoer van deze produkten in ongewijzigde staat, die is vastgesteld krachtens artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, en de uitvoeringsbepalingen daarvan;
 - voor isoglucose gelijk aan de restitutie voor uitvoer van dit produkt in ongewijzigde staat, die is vastgesteld krachtens artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 en de uitvoeringsbepalingen daarvan;
 - voor glucose (druivesuiker) en glucosestroop gelijk aan de restitutie voor uitvoer van deze produkten in ongewijzigde staat, die voor elk van deze produkten is vastgesteld krachtens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, en de uitvoeringsbepalingen daarvan.
3. Om voor de restitutie in aanmerking te komen, moeten de verwerkte produkten bij uitvoer vergezeld gaan van een verklaring van de aanvrager waarin de bij de vervaardiging gebruikte hoeveelheden ruwe suiker, witte suiker, bietwortelsuikerstroop, rietsuikerstroop, isoglucose, glucose (druivesuiker) en glucosestroop worden aangegeven.
- De juistheid van de in de eerste alinea bedoelde verklaring wordt gecontroleerd door de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staat.
4. Als de restitutie ontoereikend is om uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder b), bedoelde produkten mogelijk te maken, gelden voor die produkten de bepalingen voor de in artikel 13, lid 1, onder a), bedoelde restitutie in plaats van de in hetzelfde lid onder b) bedoelde bepalingen.
5. De restitutie wordt toegekend bij uitvoer van de produkten die:
- a) van oorsprong zijn uit de Gemeenschap;
 - b) zijn ingevoerd uit derde landen en waarvoor bij invoer de in artikel 10 bedoelde invoerrechten zijn betaald, op voorwaarde dat de exporteur het bewijs levert dat:
 - het uit te voeren produkt hetzelfde is als het eerder ingevoerde produkt en
 - bij invoer van dit produkt de invoerrechten zijn betaald.
- In het in de vorige alinea onder b) bedoelde geval is voor elk produkt de restitutie gelijk aan de bij invoer toegepaste rechten, wanneer deze lager zijn dan de geldende restitutie; wanneer de bij invoer toegepaste rechten hoger zijn dan de geldende restitutie, wordt deze laatste toegepast.
6. De restitutie wordt uitbetaald wanneer het bewijs wordt geleverd dat de produkten:
- overeenkomen met een van de twee gevallen bedoeld in lid 5 en
 - uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd en,

— in geval van een gedifferentieerde restitutie, de op het certificaat aangegeven bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld hebben bereikt, onverminderd artikel 13, lid 5, onder b). Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 22, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 15

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordeningen voor granen, suiker en groenten en fruit, kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag, in bijzondere gevallen:

— de in artikel 13, lid 1, onder b) bedoelde produkten en

— groenten en fruit,

die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten, geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 16

1. Indien overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 bij de uitvoer van witte suiker een heffing van meer dan 5 ecu per 100 kg wordt toegepast, kan volgens de procedure van artikel 22 worden besloten tot de heffing van een belasting bij de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die ten minste 35 % toegevoegde suiker bevatten.

2. Bij de vaststelling van de uitvoerbelasting wordt rekening gehouden met:

— de aard van het op basis van groenten en fruit verwerkte produkt met toegevoegde suiker,

— het gehalte aan toegevoegde suiker van het betrokken produkt,

— de prijs van witte suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt,

— de heffing bij uitvoer op witte suiker,

— de economische aspecten van de toepassing van deze belasting.

3. Als gehalten aan toegevoegde suiker wordt aangemerkt het voor het betrokken produkt in kolom 1 van bijlage III van deze verordening vermelde getal.

Op verzoek van de exporteur evenwel wordt, indien het overeenkomstig lid 4 berekende gehalte aan toegevoegde suiker van 100 kg netto produkt, 2 kg of meer lager is dan het gehalte uitgedrukt door het in kolom 1 van bijlage III voor het betrokken produkt aangegeven getal, het overeenkomstig lid 4 berekende gehalte aangehouden.

4. Als gehalte aan toegevoegde suiker van de in bijlage III genoemde produkten wordt beschouwd het getal dat wordt verkregen door toepassing van de refractometer, vermenigvuldigd met de factor 0,93 voor de produkten van GN-code 2008, met uitzondering van de GN-codes 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 en 2008 99 91, en met de factor 0,95 voor de overige in bijlage III genoemde produkten, en verminderd met het voor het betrokken produkt in kolom 2 van bijlage III aangegeven getal.

5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 17

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:
 - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
 - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 18

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de internationale overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”

2. De bijlagen II en IV worden geschrapt.

II. Verordening (EEG) nr. 518/77 (PB nr. L 73 van 21. 3. 1977, blz. 22).

Verordening (EEG) nr. 519/77 (PB nr. L 73 van 21. 3. 1977, blz. 24).

Verordening (EEG) nr. 520/77 (PB nr. L 73 van 21.3.1977, blz. 26).

Verordening (EEG) nr. 521/77 (PB nr. L 73 van 21. 3. 1977, blz. 28).

Verordening (EEG) nr. 1796/81 (PB nr. L 183 van 4. 7. 1981), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1122/92 (PB nr. L 117 van 1. 5. 1992, blz. 98).

Verordening (EEG) nr. 2089/85 (PB nr. L 197 van 27. 7. 1985, blz. 10).

Verordening (EEG) nr. 3225/88 (PB nr. L 288 van 21. 10. 1988, blz. 11).

Verordening (EEG) nr. 1201/88 (PB nr. L 115 van 3. 5. 1988, blz. 9), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2781/90 (PB nr. L 265 van 28. 9. 1990, blz. 3).

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE XV

BANANEN

Verordening (EEG) nr. 404/93 (PB nr. L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3518/93 (PB nr. L 320 van 22. 12. 1993, blz. 15)

1. Artikel 15 wordt vervangen door:

„Artikel 15

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, als de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, zijn vervuld, tenzij de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

3. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

4. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de prijzen die representatief zijn voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of de communautaire invoermarkt voor het produkt.

5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de produkten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.”.

2. Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 15 bis

De artikelen 15 bis tot en met 20 van deze titel zijn alleen van toepassing op verse produkten van GN-code ex 0803, met uitzondering van „plantains”.

In deze titel wordt verstaan onder:

1. „traditionele invoer uit de ACS-Staten”: de in de bijlage vastgestelde hoeveelheden bananen die door elke traditioneel exporterende ACS-Staat naar de Gemeenschap zijn uitgevoerd; de in dit verband ingevoerde hoeveelheden bananen worden hierna aangeduid als „traditionele ACS-bananen”;
2. „niet-traditionele invoer uit de ACS-Staten”: de hoeveelheden bananen die door de ACS-Staten boven de in punt 1 omschreven hoeveelheid naar de Gemeenschap worden uitgevoerd; de in dit verband ingevoerde hoeveelheden bananen worden hierna aangeduid als „niet-traditionele ACS-bananen”;
3. „invoer uit niet tot de ACS behorende derde landen”: de door de overige derde landen naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheden; de in dit verband ingevoerde bananen worden hierna aangeduid met „bananen uit derde landen”;

4. „bananen uit de Gemeenschap”: in de Gemeenschap geproduceerde bananen;
 5. „afzetten” en „afzet”: het in de handel brengen van het produkt, met uitzondering van de distributie aan de eindverbruiker.”.
3. In artikel 17 wordt de tweede alinea vervangen door de volgende tekst:

„Het invoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. Behoudens afwijkingen die volgens de procedure van artikel 27 worden vastgesteld, is de afgifte van deze certificaten afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verbintenis tot invoer onder de voorwaarden van deze verordening tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve wanneer er sprake is van overmacht.”.

4. Artikel 18 wordt vervangen door:

„Artikel 18

1. Voor elk jaar wordt een tariefcontingent van 2,2 miljoen ton nettogewicht geopend voor de invoer van bananen uit derde landen en niet-traditionele ACS-bananen.

In het kader van dit tariefcontingent wordt op de invoer van bananen uit derde landen een recht van 75 ecu per ton geheven en wordt op de invoer van niet-traditionele ACS-bananen een nulrecht toegepast.

Voor 1994 wordt het tariefcontingent vastgesteld op 2,1 miljoen ton nettogewicht.

Wanneer de vraag in de Gemeenschap die is bepaald op basis van de in artikel 16 bedoelde geraamde balans, stijgt, wordt de grootte van het contingent dienovereenkomstig verhoogd volgens de procedure van artikel 27. Als daartoe aanleiding bestaat, gebeurt deze herziening vóór 30 november voorafgaande aan het betrokken verkoopseizoen.

2. In afwijking van artikel 15, lid 1, wordt voor niet-traditionele ACS-bananen die worden ingevoerd buiten het in lid 1 bedoelde contingent, een douanerecht per ton geheven dat gelijk is aan het in artikel 15, lid 1, bedoelde recht, verminderd met 100 ecu.
 3. De hoeveelheden bananen uit derde landen en niet-traditionele ACS-bananen die opnieuw uit de Gemeenschap worden uitgevoerd, worden niet afgeboekt op het in lid 1 bedoelde contingent.
 4. De in dit artikel vermelde bedragen moeten in nationale valuta worden omgerekend met gebruikmaking van de koers die voor de betrokken produkten geldt in het kader van het gemeenschappelijk douanetarief.”.
5. Aan artikel 20 worden onderstaande streepjes toegevoegd:
- de maatregelen die de herkomst en de oorsprong waarborgen van de bananen die worden ingevoerd in het kader van het in artikel 18, lid 1, bedoelde tariefcontingent,
 - de maatregelen die nodig zijn voor de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomsten die de Gemeenschap heeft gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag.”.

6. Artikel 22 wordt vervangen door:

„Artikel 22

De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.”.

7. Artikel 23 wordt vervangen door:

„Artikel 23

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de internationale overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”

BIJLAGE XVI

WIJN

- I. Verordening (EEG) nr. 822/87 (PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1891/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 42)

1. Titel IV wordt vervangen door:

„TITEL IV

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 52

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 2, onder a) en b), bedoelde produkten moet een invoercertificaat worden overgelegd. Voor alle invoer van de andere in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten en alle uitvoer van de daarin bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

2. Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 55 en 56, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap.

De afgifte van het certificaat is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd, behalve in geval van overmacht.

3. Volgens de procedure van artikel 83 worden vastgesteld:

- a) de lijst van de produkten waarvoor in- of uitvoercertificaten worden geëist,
- b) de geldigheidsduur van de certificaten en de andere uitvoeringsbepalingen van dit artikel.

Artikel 53

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 genoemde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Voor druivemost van GN-code 2204 30 waarvoor de toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief afhankelijk is van de invoerprijs van het ingevoerde produkt, wordt de echtheid van deze prijs geverifieerd aan de hand van een forfaitaire waarde bij invoer, die door de Commissie per oorsprong en per produkt wordt berekend op basis van het gewogen gemiddelde van de prijzen die voor de betrokken produkten zijn geconstateerd op de representatieve invoermarkten van de Lid-Staten of in voorkomend geval op andere markten.

Indien de opgegeven invoerprijs van de betrokken partij hoger is dan de forfaitaire waarde bij invoer, verhoogd met een overeenkomstig lid 3 vastgestelde marge die de forfaitaire waarde met niet meer dan 10 % mag overschrijden, moet er een borg ter hoogte van de invoerrechten worden gesteld die op basis van de forfaitaire waarde bij invoer wordt berekend.

Wanneer de invoerprijs van de betrokken partij niet wordt opgegeven bij het passeren van de douane, is de toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief afhankelijk van de forfaitaire waarde bij invoer of van de toepassing, op een conform lid 3 te bepalen wijze, van de relevante bepalingen van de douanewetgeving.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83. Deze bepalingen betreffen met name de bepalingen die nodig zijn voor de verificatie van de invoerprijzen.

Artikel 54

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde landbouwprodukten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van een of meer

van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast als de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, zijn vervuld, tenzij de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden opgelegd, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren die voorafgaan aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de prijzen die representatief zijn voor het betrokken produkt op de wereldmarkt of de communautaire invoermarkt voor het produkt.

4. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast volgens de procedure van artikel 83. Deze bepalingen betreffen met name:

- a) de produkten waarvoor aanvullende invoerrechten worden toegepast volgens artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de andere criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 55

1. Voor zover nodig om de uitvoer van:

- a) de in artikel 1, lid 2, onder a), b) en c), bedoelde produkten,
- b) suiker van GN-code 1701 en van glucose, druivesuiker en glucosestroop van de GN-codes 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 90 50, ook in de vorm van produkten van de GN-codes 1702 30 51 en 1702 30 59, verwerkt in de produkten van de GN-codes 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 en 2204 30 99,

mogelijk te maken op basis van de prijzen van deze produkten in de internationale handel en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het produkt en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk kunnen worden gebruikt, rekening houdend met de doeltreffendheid en de structuur van de communautaire uitvoer, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen grote en kleine marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief voor de marktdeelnemers het minst belastend is,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers wordt voorkomen.

3. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie van de internationale handel of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De in lid 1, onder a), bedoelde restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83. Zij worden periodiek vastgesteld.

Periodiek vastgestelde restituties kunnen, zo nodig, door de Commissie op verzoek van een Lid-Staat dan wel op haar eigen initiatief tussentijds worden gewijzigd.

De bepalingen van artikel 56 betreffende de daarin bedoelde produkten zijn complementair van toepassing.

4. De restitutie wordt uitsluitend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat toegekend.

5. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

6. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 83 van de bepalingen in de leden 4 en 5 worden afgeweken.

7. De inachtneming van de maxima met betrekking tot de hoeveelheden, voortvloeiend uit de overeenkomsten die zijn gesloten overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag, wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken produkten.

Wat de naleving betreft van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, heeft het verstrijken van een referentieperiode geen gevolgen voor de geldigheid van de uitvoercertificaten.

8. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met inbegrip van de bepalingen inzake de herverdeling van exporteerbare hoeveelheden die niet zijn toegewezen of gebruikt, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.

Artikel 56

1. Dit artikel is van toepassing op de in artikel 55, lid 1, onder b), bedoelde restituties.

2. De restitutie voor de in artikel 55, lid 1, onder b), bedoelde produkten is:

- voor ruwe suiker en witte suiker gelijk aan de restitutie voor uitvoer van deze produkten in ongewijzigde staat die is vastgesteld krachtens artikel 137 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, en de uitvoeringsbepalingen daarvan;
- voor glucose (druivesap) en glucosestroop gelijk aan de restitutie voor uitvoer van deze produkten in ongewijzigde staat die is vastgesteld krachtens artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, en de uitvoeringsbepalingen daarvan.

Om voor de restitutie in aanmerking te komen, moeten de verwerkte produkten bij uitvoer vergezeld gaan van een verklaring van de aanvrager waarin de bij de vervaardiging gebruikte hoeveelheden ruwe suiker, witte suiker, glucose (druivesuiker) en glucosestroop worden aangegeven.

De juistheid van bovenbedoelde verklaring wordt gecontroleerd door de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staat.

3. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten:
 - op de markt van de Gemeenschap, wat betreft de prijzen van de in artikel 55, lid 1, bedoelde produkten en de beschikbare hoeveelheden,
 - in de internationale handel, wat de prijzen van die produkten betreft;
- b) de afzetkosten en de gunstigste kosten voor het vervoer tussen de markten van de Gemeenschap en de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, alsmede de kosten voor de aanvoer tot de landen van bestemming;
- c) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, namelijk te zorgen voor een evenwichtige situatie op deze markt en voor een natuurlijke ontwikkeling inzake prijzen en handelsverkeer;

- d) de limieten die voortvloeien uit de volgens artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;
- e) het belang om verstoring van de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- f) het economische aspect van de beoogde uitvoer.

4. De in artikel 55, lid 1, bedoelde prijzen op de markt van de Gemeenschap worden vastgesteld met inachtneming van de prijzen die voor de uitvoer het gunstigst blijken.

De in artikel 56, lid 1, bedoelde prijzen in de internationale handel worden vastgesteld met inachtneming van:

- a) de op de markten van derde landen geconstateerde noteringen;
- b) de gunstigste prijzen bij invoer uit derde landen, in de derde landen van bestemming;
- c) de in de uitvoerende derde landen geconstateerde productieprijs, eventueel rekening houdend met de door die landen toegekende subsidies;
- d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

5. Onverminderd artikel 55, lid 2, derde alinea, worden de frequentie waarmee de lijst wordt vastgesteld van produkten waarvoor daadwerkelijk restituties worden toegekend, alsmede het bedrag van die restituties vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.

6. De restitutie wordt betaald wanneer is aangetoond dat de produkten:

- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn, behoudens in geval van toepassing van lid 7,
- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd,
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, de op het certificaat aangegeven bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt, onverminderd artikel 55, lid 4, onder b). Er kan echter volgens de procedure van artikel 83 in afwijkingen van deze regel worden voorzien, mits voorwaarden worden gesteld die gelijkwaardige waarborgen bieden.

Aanvullende bepalingen kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.

7. Bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde produkten wordt geen restitutie verleend, behoudens wanneer de exporteur aantoonde dat:

- het uit te voeren produkt en het van tevoren ingevoerde produkt identiek zijn en
- alle invoerrechten bij de invoer van dit produkt geheven zijn.

In dit geval is de restitutie voor elk produkt gelijk aan het bij invoer gegeven recht, indien dit ten hoogste gelijk is aan de restitutie die van toepassing is; indien het bij invoer gegeven recht hoger ligt dan de toepasselijke restitutie, is de restitutie gelijk aan deze laatstgenoemde restitutie.

Artikel 57

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector wijn kan de Raad, op voorstel van de Commissie, volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag in bijzondere gevallen de in artikel 1 bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief of passief veredelingsverkeer, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de Lid-Staten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 58

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:
 - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
 - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 59

1. Invoer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten waaraan alcohol is toegevoegd, is verboden, tenzij het gaat om produkten die overeenkomen met produkten van oorsprong uit de Gemeenschap en waarvoor deze toevoeging is toegestaan op grond van artikel 25, leden 1 en 2.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inzonderheid de voorwaarden inzake de overeenkomst tussen de produkten, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.

Artikel 60

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

Bij het beoordelen van de vraag of de situatie toepassing van deze maatregelen rechtvaardigt, wordt met name rekening gehouden:

- a) met de hoeveelheden waarvoor invoercertificaten zijn afgegeven of aangevraagd en met de gegevens van de productie- en behoeftenraming;
- b) in voorkomend geval, met de omvang van de interventie.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.

Artikel 61

1. Ingevoerde wijn die voor rechtstreekse menselijke consumptie is bestemd en waarvoor een geografische aanduiding wordt gebruikt, kan, op voorwaarde van wederkerigheid, met het oog op het in de handel brengen in de Gemeenschap in aanmerking komen voor de controle en bescherming als bedoeld in artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 823/87 voor v. q. p. r. d.
2. Het bepaalde in lid 1 wordt uitgevoerd via overeenkomsten met de betrokken derde landen waarover wordt onderhandeld en die worden gesloten volgens de procedure van artikel 113 van het Verdrag.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.”.
2. Na artikel 72 wordt het volgende artikel 72 bis ingevoegd:

„Artikel 72 bis

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen op grond waarvan de belanghebbende partijen, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 23 en 24 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, kunnen beletten dat in de Gemeenschap een geografische aanduiding ter benoeming van de in artikel 1, lid 2, onder b), bedoelde produkten wordt gebruikt voor produkten die niet van oorsprong zijn uit de met de betrokken geografische aanduiding aangegeven plaats, zelfs wanneer de werkelijke oorsprong van het produkt is vermeld of de geografische aanduiding wordt gebruikt in vertaling of vergezeld gaat van uitdrukkingen als „genre”, „type”, „soort”, „stijl”, „imitatie” en dergelijke.

In de zin van dit artikel wordt onder „geografische aanduiding” verstaan een aanduiding om aan te geven dat een produkt van oorsprong is uit het grondgebied van een derde land dat lid is van de Wereldhandelsorganisatie of uit een gebied of plaats binnen dat grondgebied, wanneer een kwaliteit, reputatie of een ander bepaald kenmerk van het produkt hoofdzakelijk kan worden toegeschreven aan die geografische oorsprong.

2. Het bepaalde in lid 1 geldt ongeacht andere specifieke bepalingen in de wetgeving van de Gemeenschap inzake voorschriften voor de aanduiding en de aanbiedingsvorm van de in artikel 1, lid 2, onder b), bedoelde produkten.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden zo nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.”.

3. Bijlage VII wordt geschrapt.

II. *Verordening (EEG) nr. 344/79 (PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 67)*

Verordening (EEG) nr. 345/79 (PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 69), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2009/81 (PB nr. L 195 van 18. 7. 1981, blz. 6)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE XVII

TABAK

Verordening (EEG) nr. 2075/92 (PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 70)

Titel IV wordt vervangen door:

„TITEL IV

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 15

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 16

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van onder deze verordening vallende produkten.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:
 - a) de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
 - b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16 bis

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”

BIJLAGE XVIII

HOP

Verordening (EEG) nr. 1696/71 (PB nr. L 175 van 4. 8. 1971, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3124/92 (PB nr. L 313 van 30. 10. 1992, blz. 1)

Titel V wordt vervangen door:

„TITEL V

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 14

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 15

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:
 - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
 - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 15 bis

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”

BIJLAGE XIX

LEVENDE PLANTEN EN PRODUCTEN VAN DE BLOEMENTEELT

- I. Verordening (EEG) nr. 234/68 (PB nr. L 55 van 2. 3. 1968, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3336/92 (PB nr. L 336 van 20. 11. 1992, blz. 1)

De artikelen 8 tot en met 10 worden vervangen door:

„Artikel 8

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde producten kan een invoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten kan afhankelijk zijn van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot invoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; behoudens in geval van overmacht, wordt deze zekerheid geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14.

Artikel 9

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 10

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende producten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 10 bis

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde producten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.

II. *Verordening (EEG) nr. 3280/75 (PB nr. L 326 van 18. 12. 1975, blz. 4)*

Bovengenoemde verordening wordt ingetrokken.

BIJLAGE XX

ZAAIZAAD

- I. *Verordening (EEG) nr. 2358/71 (PB nr. L 246 van 5. 11. 1971, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3375/93 (PB nr. L 303 van 10. 12. 1993, blz. 9)*

1. De artikelen 5 tot en met 7 worden vervangen door:

„Artikel 5

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 6

Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 7

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”

2. Artikel 8 bis wordt geschrapt.

- II. *Verordening (EEG) nr. 1578/72 (PB nr. L 168 van 26. 7. 1972, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1984/86 (PB nr. L 171 van 28. 6. 1986, blz. 3)*

Bovengenoemde verordening wordt ingetrokken.

BIJLAGE XXI

DIVERSE VERORDENINGEN

- I. Verordening (EEG) nr. 827/68 (PB nr. L 151 van 30. 6. 1968, blz. 16), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 794/94 (PB nr. L 92 van 9. 4. 1994, blz. 15)

1. De artikelen 2 en 3 worden vervangen door:

„Artikel 2

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in de bijlage bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
3. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, en onder voorbehoud van de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale overeenkomsten voor de in de bijlage bedoelde produkten, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:
 - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
 - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 3

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in de bijlage bedoelde produkten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.”.

2. Artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

Wanneer wordt verwezen naar dit artikel worden de maatregelen vastgesteld volgens de procedure van artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG of het daarmee overeenkomende artikel van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten.”.

- II. Verordening (EEG) nr. 234/79 (PB nr. L 34 van 9. 2. 1979, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3209/89 (PB nr. L 312 van 27. 10. 1989, blz. 5)

Artikel 2, lid 2, wordt geschrapt.

BIJLAGE XXII

ULTRAPERIFERE GEBIEDEN

- I. *Verordening (EEG) nr. 3763/91 (PB nr. L 356 van 24. 12. 1991, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3714/92 (PB nr. L 378 van 23. 12. 1992, blz. 23)*

Artikel 2, lid 2, wordt als volgt gewijzigd:

- a) in de eerste alinea wordt de zinsnede „De op grond van artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen vastgestelde heffingen” vervangen door „De invoerrechten van het gemeenschappelijk douanetarief”;
- b) in de tweede alinea worden de woorden „van de heffing” vervangen door „van de invoerrechten”.

- II. *Verordening (EEG) nr. 1600/92 (PB nr. L 173 van 27. 6. 1992, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3714/92 (PB nr. L 378 van 23. 12. 1992, blz. 23)*

1. In artikel 3, lid 1, worden de woorden „heffing of” geschrapt.
2. In artikel 5, lid 1, onder a), worden de woorden „in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees bedoelde ... en/of heffingen” geschrapt.
3. In artikel 7 worden de woorden „de heffing en/of” geschrapt.

- III. *Verordening (EEG) nr. 1601/92 (PB nr. L 173 van 27. 6. 1992, blz. 13), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3714/92 (PB nr. L 378 van 23. 12. 1992, blz. 23)*

1. In artikel 3, lid 1, worden de woorden „heffing of” geschrapt.
 2. In artikel 5, lid 1, onder a), worden de woorden „in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 805/68 bedoelde ... en/of heffingen” geschrapt.
-

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 22 december 1994

betreffende de uitbreiding van de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten tot personen uit een lid van de Wereldhandelsorganisatie

(94/824/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 87/54/EEG van de Raad van 16 december 1986 betreffende de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3, lid 7,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (hierna de WTO-Overeenkomst te noemen) namens de Gemeenschap werd ondertekend; dat de aan de WTO-Overeenkomst gehechte Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (hierna de TRIPs-Overeenkomst te noemen) voorziet in gedetailleerde bepalingen inzake bescherming van de rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom, met het oog op het tot stand brengen van internationale disciplines ter zake om de internationale handel te bevorderen en om verstoring van de handel en frictie als gevolg van het ontbreken van toereikende en doeltreffende bescherming van de intellectuele eigendom te voorkomen;

Overwegende dat de Gemeenschap een aantal maatregelen ten aanzien van de bestaande besluiten van de Gemeenschap inzake bescherming van de rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom dient te nemen om ervoor te zorgen dat alle communautaire regelgeving ter

zake volledig in overeenstemming is met de TRIPs-Overeenkomst; dat deze maatregelen in sommige gevallen amendering of wijziging van besluiten van de Gemeenschap behelzen; dat deze maatregelen ook aanvulling van de bestaande besluiten van de Gemeenschap omvatten;

Overwegende dat Richtlijn 87/54/EEG betrekking heeft op de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten; dat de verplichtingen van de leden van de Wereldhandelsorganisatie (hierna de WTO te noemen) ten aanzien van de bescherming van ontwerpen voor schakelpatronen (topografieën) van geïntegreerde schakelingen zijn neergelegd in de artikelen 35 tot en met 38 van de TRIPs-Overeenkomst; dat de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 1, lid 3, en artikel 3 van de TRIPs-Overeenkomst, ervoor dient te zorgen dat deze bescherming en nationale behandeling worden verleend aan onderdanen van alle andere WTO-leden; dat de bescherming bedoeld in Richtlijn 87/54/EEG derhalve dient te worden uitgebreid tot onderdanen van de WTO-leden, zonder een wederkerigheidseis te stellen; dat daartoe de procedure van artikel 3, lid 7, van de richtlijn kan worden gevolgd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten breiden de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten bedoeld in Richtlijn 87/54/EEG als volgt uit:

- a) natuurlijke personen die onderdaan van een lid van de WTO zijn of die hun woonplaats op het grondgebied van een lid van de WTO hebben, worden behandeld als onderdanen van een Lid-Staat;

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 27. 1. 1987, blz. 36.

b) rechtspersonen of natuurlijke personen die een echte en daadwerkelijke vestiging voor het tot stand brengen van topografieën of de vervaardiging van geïntegreerde schakelingen op het grondgebied van een lid van de WTO hebben, worden behandeld als rechtspersonen of natuurlijke personen die een echte en daadwerkelijke industriële vestiging op het grondgebied van een Lid-Staat hebben.

Artikel 2

1. Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 1995.
2. Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1996.
3. Beschikking 90/510/EEG van de Raad van 9 oktober 1990 betreffende de uitbreiding van de rechtsbescherming

van topografieën van halfgeleiderprodukten tot personen uit bepaalde landen of gebieden⁽¹⁾ wordt ingetrokken met ingang van de datum van toepassing van deze beschikking, voor zover zij betrekking heeft op de uitbreiding van de bescherming als bedoeld in Richtlijn 87/54/EEG tot landen of gebieden die lid van de WTO zijn.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ PB nr. L 285 van 17. 10. 1990, blz. 29. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 93/17/EEG (PB nr. L 11 van 19. 1. 1993, blz. 22).